

EIROPAS
OMBUDS
2004 GADA ZIŅOJUMS

EIROPAS
OMBUDS

GADA ZIŅOJUMS **2004**

© Eiropas ombuds 2005

Visas tiesības aizsargātas.

Atļauta pavairošana izglītojošiem un nekomerciāliem mērķiem, ja tiek norādīts avots.

Vāka un starpliku fotogrāfiju autors - Glory Rozakis. Visu pārējo fotogrāfiju autortiesības, ja nav norādīts citādi, pieder Eiropas ombudam.

Pilns ziņojuma teksts pieejams internetā:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/lv/default.htm>

EIROPAS
OMBUDS
GADA ZIŅOJUMS 2004

EIROPAS OMBUDS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
Eiropas Parlamenta
priekšsēdētājam
Rue Wiertz
B-1047 Brussels

Strasbūrā, 2005. gada 8. martā

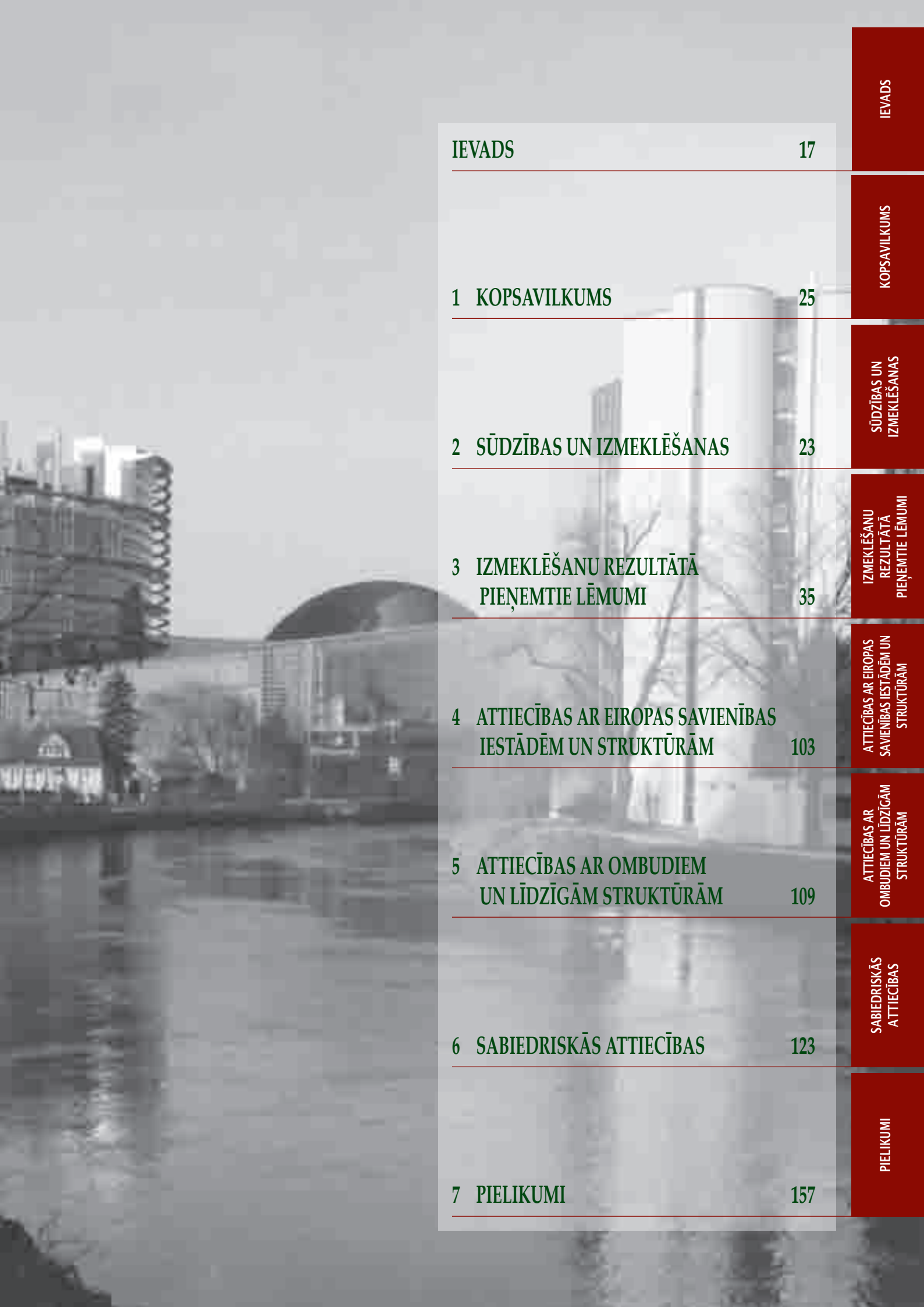
Priekšsēdētāja kungs!

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 195. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta Lēmuma par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, 3. panta 8. punktu es iesniedzu savu 2004. gada ziņojumu.

Ar cieņu,

P. Nikiforos Diamandouros

IEVADS	17	IEVADS
1 KOPSAVILKUMS	25	KOPSAVILKUMS
2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS	23	SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS
3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIENĒMTIE LĒMUMI	35	IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIENĒMTIE LĒMUMI
4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM	103	ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM
5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM	109	ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM
6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS	123	SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS
7 PIELIKUMI	157	PIELIKUMI

IEVADS	17
1 KOPSAVILKUMS	23
2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS	35
2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS	35
2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS	36
2.2.1 Nepieņemamas sūdzības	36
2.2.2 Kopienas iestādes un struktūras	36
2.2.3 “Kļūdas pārvaldē” jēdziens	37
2.3 SŪDZĪBU PIEŅEMAMĪBA UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS	38
2.4 2004. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE	39
2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI	40
2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS	41
2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana	33
2.6.2 Taisnīga procedūra	34
2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklausīšana	34
2.6.4 Atklāta procedūra	35
2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI	35
2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja	35
2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi	36
2.7.3 Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpašie ziņojumi	36
2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2004. GADĀ	37
2.8.1 Piekļuve dokumentiem un datu aizsardzība	37
2.8.2 Komisija kā “līguma uzraudzītāja”	39
2.8.3 Līgumi un subsīdijas	40
2.8.4 Pieņemšana darbā un personāla jautājumi	42
2.8.5 Komisijas atbildes uz ombuda pieprasījumiem	42

3	IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI	44
3.1	LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDAS PĀRVALDĒ	44
3.1.1	Eiropas Parlaments	44
	EIROPAS PARLAMENTA NOTEIKUMI PAR STAŽĒŠANOS	44
	EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTU PENSIJU SHĒMA	45
3.1.2	Eiropas Savienības Padome	46
	EIROPAS PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA IESTĀDES VALDES LOCEKĻU IECEĻŠANA	46
	PIEKĻUVE JURIDISKĀ DIENESTA ATZINUMIEM	47
3.1.3	Eiropas Komisija	48
	IZSLĒGŠANA NO INFORMĀCIJAS SABIEDRĪBAS PROJEKTA	48
	APDROŠINĀŠANAS DIREKTĪVU PĀRŅEMŠANA GRIEKIJAS TIESĪBU AKTOS	49
	PORTUGĀLES TIESĪBU AKTI PAR VĒRŠU CĪŅĀM	51
	PIEKĻUVE EIROPAS EKONOMISKĀS ZONAS APVIENOTĀS KOMITEJAS ZIŅOJUMA PROJEKTAM	52
	PIEKĻUVE PASAULES TIRDZNIECĪBAS ORGANIZĀCIJAS SARUNU DOKUMENTIEM	53
	PIEKĻUVE PĀRTIKAS UN VETERINĀRĀ DIENESTA ZIŅOJUMAM PAR RUMĀNIJU	54
	PIEKĻUVE EIROPAS SOCIĀLĀ FONDA MISIJAS ZIŅOJUMAM	55
	LEONARDO DA VINČI PROGRAMMA	56
	IZVĒLES PROCEDŪRA EUROPEAID PROJEKTAM	57
	LIKUMDOŠANAS PĀRKĀPUMU SŪDZĪBAS IESPĒJAMA NEPAREIZA IZSKATĪŠANA	58
	PIEKĻUVE VĀCIJAS BUDŽETA STĀVOKĻA NOVĒRTĒJUMAM	59
3.1.4	Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs	60
	ATLASES PROCEDŪRAS PAMATOTA IZSKAIDROJUMA IESPĒJAMS TRŪKUMS	60
3.2	IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS	60
3.2.1	Eiropas Parlaments	60
	ATLASES KOMISIJAS LĒMUMS PAR PIETEIKUMU	60
3.2.2	Eiropas Komisija	61
	NENORĒĶINĀŠANĀS PAR PAKALPOJUMIEM	61
	DOTĀCIJAS NEIZMAKSĀŠANA	62
	PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR DZELZCEĻA PLĀNU	62
	NOVĒLOTA SAMAKSA PAR PAKALPOJUMIEM	63
3.2.3	Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai	64
	PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR KODOLDROŠĪBAS LIETU	64
3.3	OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI	65
	PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR TIRDZNIECĪBAS SARUNĀM	65
	PIEKĻUVE AUTOVADĪTĀJA PRASMES PĀRBAUDES REZULTĀTIEM	66
3.4	IZSKATĪTĀS SŪDZĪBAS, PAR KURĀM OMBUDS IR IZTEICIS AIZRĀDĪJUMUS	67
3.4.1	Eiropas Parlaments	67
	SMĒKĒŠANAS NOTEIKUMU IEVIEŠANA	67
3.4.2	Eiropas Savienības Padome	68
	PIEKĻUVE PERSONISKAJAI KADRU LIETAI SAISTĪBĀ AR PRIEKŠLAICĪGU PENSIONĒŠANOS	68

3.4.3 Eiropas Komisija	69
MAZĀK IZDEVĪGAS KLASIFIKĀCIJAS PIEMĒROŠANA SAKARĀ AR NOVILCINĀTU PIENĒMŠANU DARBĀ.....	69
NEPAMATOTA MAKSĀJUMU PĀRTRAUKŠANA.....	70
ATTEIKUMS KOMPENSĒT SEKRETARIĀTA IZMAKSAS.....	71
UZ 226. PANTU ATTIECINĀMO SŪDZĪBU NEREĢISTRĒŠANA.....	72
SŪDZĪBAS PAR VALSTS PALĪDZĪBU IZSKATĪŠANA.....	73
NESPĒJA DEKLARĒT VALODU SKOLOTĀJU PILNA LAIKA DARBU.....	74
NETAISNĪGA ATTIEKSME PRET VIDES AIZSARDZĪBAS ORGANIZĀCIJU.....	76
IESPĒJA IECŪT ADVOKĀTA PROFESIJU ITĀLIJĀ.....	77
NEPIETIEKAMA INFORMĀCIJA PAR IESPĒJAMO IZJĀŽU CENTRA FINANSĒŠANU.....	78
DARBA GRAFIKS PERSONĀLA NOVĒRTĒJUMA SAGATAVOŠANAI.....	79
NEDISKRIMINĀCIJAS PRINCIPA PĀRKĀPUMS ATTIECĪBĀ UZ PIENĒMŠANU DARBĀ.....	80
EKSPERTA LĪGUMA NEATJAUNOŠANA.....	81
NEPAMATOTS AIZLIEGUMS PIEKĻUVEI NVO DOKUMENTIEM.....	82
ATBILDES VĒSTULES NENOSŪTĪŠANA NEVEIKSMĪGAM DOTĀCIJAS PRETENDENTAM.....	84
PĀRKĀPUMA IZRAISĪTĀS SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANAS NOVILCINĀŠANA.....	84
3.4.4 Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija	86
TULKOŠANAS LĪGUMU NEPAMATOTA PĀRTRAUKŠANA.....	86
3.4.5 Eiropas Kopienu Personāla atlases birojs	86
ATLASES PROCEDŪRAS NEGODĪGA NORISE UN PĀRRREDZAMĪBAS TRŪKUMS.....	86
NEPIETIEKAMS VALODAS POLITIKAS PAMATOJUMS ATKLĀTĀ KONKURSĀ.....	87
3.4.6 Eiropols	89
CIVILDIENESTA NOTEIKUMU NEIEVĒROŠANA, PIENĒMOT DARBĀ ADMINISTRATĪVO PALĪGU.....	89
3.5 IESTĀDES PIENĒMTIE IETEIKUMU PROJEKTI	90
3.5.1 Eiropas Komisija	90
SAĪSINĀTA GRAFIKA RADĪTĀS KĻŪDAS PĒTĪJUMA PROJEKTĀ.....	90
LIKUMA PĀRKĀPUMA IZSKATĪŠANAS NEPAMATOTA NOVILCINĀŠANA.....	91
3.5.2 Eiropas Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai	92
SŪDZĪBA PAR KRĀPŠANU "ZILĀ DRAGONA" LIETĀ.....	92
3.6 CITU IEMESLU DĒĻ IZBEIGTĀS LIETAS	94
3.6.1 Eiropas Savienības Padome	94
EIROPAS SAVIENĪBAS VESELĪBAS APDROŠINĀŠANAS POLISES SAŅĒMŠANAS TIESĪBU LIEGŠANA BĒRNAM.....	94
3.6.2 Eiropas Komisija	95
ATTEIKUMS APMAKSĀT RĒKINUS SASKAŅĀ AR TACIS LĪGUMU PAR PAKALPOJUMIEM.....	95
DOTĀCIJU KLASIFIKĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ PUNDURĒŽEĻIEM.....	97
3.6.3 Eiropas Kopienu Personāla atlases birojs	98
ATBILDES IESPĒJAMA NESANĒMŠANA NO IECĒLĒJINSTITŪCIJAS.....	98
3.6.4 Reģionu komiteja	99
ĒDIENREIŽU CENAS STAŽIERIEM.....	99
3.6.5 Eiropas Universitātes institūts	100
VECUMA IEROBEŽOJUMI PIENĒMŠANAI DARBĀ.....	100

3.7	LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS	101
	PRESES ATAŠĒJU AMATU KLASIFIKĀCIJA KOMISIJAS TREŠO VALSTU DELEGĀCIJĀS.....	101
3.8	PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS	102
	SŪDZĪBU IESNIEGŠANAS PROCEDŪRU TRŪKUMS PIEAICINĀTAJIEM VALSTU EKSPERTIEM.....	102
	EIROPAS SKOLU VADĪBAS KVALITĀTE.....	103
4	ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM	105
4.1	EIROPAS PARLAMENTS	106
4.2	EIROPAS KOMISIJA	107
4.3	CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS	108
5	ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM	109
5.1	EIROPAS OMBUDU TĪKLS	109
5.2	CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES	113
5.3	CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN TO DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS	117
6	SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS	120
6.1	GADA NOZĪMĪGĀKIE NOTIKUMI	120
6.2	INFORMATĪVĀS VIZĪTES	122
6.3	CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS	129
6.4	ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM	138
6.5	PUBLIKĀCIJAS	144
6.6	TIEŠSAISTES SAZIŅA	146
7	PIELIKUMI	148
A	STATISTIKA	148
B	OMBUDA BUDŽETS	158
C	PERSONĀLS	160
D	LĒMUMU RĀDĪTĀJS	166

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

IEVADS

Attiecībā uz Eiropas pilsoņu tiesībām 2004. gads bija bagāts gads. Šīs tiesības kļuva par realitāti vēl 75 miljoniem cilvēku, kuru valstis 1. maijā pievienojās Eiropas Savienībai. Viena no pirmajām iespējām izmantot šīs tiesības bija Eiropas Parlamenta vēlēšanas jūnija sākumā. Turklāt jūnija vidū pieņēma Līgumu par Konstitūciju Eiropai, kā arī Pamattiesību hartu. Konstitūcijas ratifikācijas process visās 25 dalībvalstīs noteikti izraisīs dzīvas debates un diskusijas par to, ko nozīmē būt Savienības pilsonim.

No Eiropas ombuda viedokļa raugoties, 2004. gads iezīmēja šīs iestādes otrā pilnvaru termiņa beigas. No divu personu komandas Strasbūrā 1995. gada septembrī ir izveidojusies iestāde, kuru ciena ES iestādes un struktūras un kurai uzticas pilsoņi, vērsoties pie tās aizvien lielākā skaitā. Pagājušajā gadā bija vērojams līdz šim nepieredzēts saņemto sūdzību skaita pieaugums, kas pārsniedza 50%. Tas skaidri liecina par to, ka ir augusi izpratne par tiesībām sūdzēties ombudam pārvaldē pieļautu kļūdu gadījumā.

Personīgi man 2004. gads bija kritisks, lai noteiktu, vai es varu dzīvot saskaņā ar solījumiem, kurus esmu devis, stājoties Eiropas ombuda amatā. Tā kā mans pilnvaru laiks sakrita ar 1999.–2004. gada sasaukuma otro pusi, es ļoti gribēju sasniegt tās prioritātes, ko izvirzīju 2003. gada 1. aprīlī. Šīs prioritātes bija šādas — paaugstināt ombuda biroja efektivitāti, veicināt tiesiskumu, labu pārvaldi un cilvēktiesību ievērošanu, kā arī būt pieejamam visiem Eiropas pilsoņiem. Savienības paplašināšanās bija visu trīs prioritāšu centrālā tēma, taču attiecībā uz šīm prioritātēm manas darbības noteicošā filozofija bija vērsta uz to, lai tā vienlaikus būtu reaģējoša, t.i., atbildēšana uz sūdzībām, un arī aktīva, proti, būt pieejamam dažādiem ombuda klientiem, izmantojot visdažādākās iniciatīvas, kas paredzētas, lai izmantotājiem sniegtu pēc iespējas labāku servisu.

Manu solījumu izpilde

Ombuda birojā jācenšas nodrošināt, lai visi pilsoņi, kuri pie tā vērsas, laicīgi un pienācīgā veidā saņemtu palīdzību vai padomu. To ievērojot, mēs 2004. gadā daudz strādājām, lai izveidotu šo iestādi par tādu, kas spētu apkalpot 25 dalībvalstu pilsoņus 21 oficiālajā valodā. Kopš 1. maija mēs varējām to darīt. Mēs pieņemām darbā vajadzīgo juridisko un administratīvo personālu un nodrošinājām, lai pilnībā darbotos mūsu jaunā sūdzību datubāze. Tā rezultātā mēs spējam reaģēt uz līdz šim nepieredzēto milzīgo pieprasījumu pēc mūsu pakalpojumiem.

Mēs sasniedzām rezultātus! 2004. gadā ombuds spēja palīdzēt sūdzību iesniedzējiem gandrīz 70% gadījumu, uzsākot izmeklēšanu lietā, nododot to kompetentajai instancei vai iesakot, kur vērsties pēc tūlītēja un efektīva problēmas risinājuma. Taču tas nebija viss! Ombuda veiktās izmeklēšanas rezultātā iestādes nokārtoja rēķinus un samaksāja procentus, izsniedza dokumentus un sniedza paskaidrojumus, laboja netaisnības un atvainojās par kļūdām. Vārdu sakot, ES iestādes un struktūras ļoti labprāt demonstrēja vēlēšanos sadarboties ar ombudu pilsoņu labā. Šāda attieksme ir noteicoša, lai radītu uzticību ombuda sniegtajiem pakalpojumiem. Pilsoņi vērsīsies pie manis ar savām problēmām tikai tad, ja viņi ticēs, ka viņu sūdzības var kaut ko mainīt. Mēs turpinājam to pierādīt 2004. gadā.

Mana otrā prioritāte bija vērsta uz attiecību veidošanu ar ombudiem visā Eiropā, lai veicinātu tiesiskumu, labu pārvaldi un cilvēktiesību ievērošanu. Tādēļ es devos informatīvā braucienā un līdz 1. maijam apmeklēju visas desmit jaunās dalībvalstis, turklāt līdz gada beigām paviesojos arī Rumānijā, Nīderlandē, Portugālē un Francijā. Šie apmeklējumi pierādīja, cik tie ir nozīmīgi. Ikvienas vizītes laikā notika tikšanās ar pilsoņiem un potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, lai izskaidrotu ombuda lomu, kā arī notika viedokļu apmaiņa ar valsts amatpersonām, lai akcentētu ārpustiesas aizsardzības līdzekļu lielo nozīmi, notika diskusijas ar maniem ombuda kolēģiem, lai nolemtu, kā

labāk aizsargāt un sekmēt pilsoņu tiesību ievērošanu. Turpmākai ombuda koncepcijas sekmēšanai es devos uz Turciju un uz Serbiju un Melnkalni, lai sniegtu ieteikumus, kā tur izveidot šādu struktūru. Kopumā šajā informatīvajā braucienā un pārējo vizīšu laikā es sniedzu vairāk nekā 30 lekcijas un prezentācijas, kā arī organizēju vairāk nekā 150 tikšanās ar ombudiem, valsts amatpersonām un citiem sarunu biedriem.

Informatīvās vizītes bija arī galvenais veids, kā īstenot manu trešo prioritāti. Publiskās lekcijas, tikšanās un intervijas ar medijiem nodrošināja plašas iespējas informēt pilsoņus par viņu tiesībām un par to, kā labāk tās izmantot. Mēs turpinājam pastiprināt centienus, lai informētu potenciālos ombuda pakalpojumu izmantotājus, vēršoties pie nevalstiskajām organizācijām, tirdzniecības palātām, tiesībsardzības un valsts pārvaldes departamentiem akadēmiskajā sfērā, kā arī pie citām interešu grupām semināros, sanāsmēs un konferencēs. Daudzas mūsu publikācijas ir pat 25 valodās, tās ir plaši izplatītas un kļuvušas elektroniski pieejamas, lai veicinātu izpratni par ombudu visā Eiropā.

Es vēlētos uzskatīt, ka Eiropas Parlamenta lēmums atkārtoti ievēlēt mani šā gada 11. janvārī nozīmē apstiprinājumu manai darbībai. Vēl vairāk vispārinot, es to uztveru kā spēcīgu atbalstu manai kandidatūrai, ko izrāda faktiski visas politiskās grupas, un kā neapšaubāmu pierādījumu tai vērtībai, kādu Parlaments ir piešķīris šai iestādei. Šāds plaša diapazona, visu partiju atbalsts ir svarīgs, jo iestāde uzsāk savas darbības otro dekādi.

Gada ziņojuma jaunais izskats

Parlaments uzrauga ombuda darbu, pamatojoties galvenokārt uz manu gada ziņojumu. Gada ziņojums ir ombuda visnozīmīgākā publikācija. Sniedzot pārskatu par savu darbību saistībā ar sūdzību izskatīšanu attiecīgajā gadā, iespējams palielināt Parlamenta spēju saukt pie atbildības Savienības iestādes un struktūras. Izceļot pārvaldē problemātiskās darbības jomas, šis pārskats ir arī noderīgi izmantojams ES iestāžu un struktūru pašregulācijas procesā. Turklāt ombuda gada ziņojums interesē arī plašas cilvēku grupas un atsevišķas personas dažādā līmenī — kolēģus ombudus, politiķus, valsts amatpersonas, profesionāļus, akadēmiķus, interešu grupas, nevalstiskās organizācijas, žurnālistus un citus pilsoņus Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī.

Lai spētu labāk reaģēt uz šo dažādo klientu atšķirīgajām vēlmēm, mēs esam pārskatījuši gada ziņojuma koncepciju un izveidojuši virkni ar to saistītu publikāciju. Attiecībā uz gada ziņojumu lēmumu pilni teksti ir aizstāti ar kopsavilkumiem, kas akcentē galvenos jautājumus. Tematiskā analīze izceļ svarīgākos secinājumus par likumiem un faktiem četrās galvenajās darba jomās. Ir pārskatītas nodaļas par saziņu un attiecībām ar citām iestādēm, lai akcentētu ieguvumu, ko sekmējušas šīs darbības, un ilustrētu to ar konkrētu notikumu piemēru. Mēs esam pārliecināti, ka veikto izmaiņu rezultāts ir lietotājam draudzīgāks dokuments ar lielāku vērtību. Tie, kuri pārzina ombuda darbu, var uzreiz iepazīties ar nozīmīgākajiem panākumiem, turpretī tie, kas, aplūkojot gada ziņojumu, pirmoreiz saskaras ar ombudu, ātri un viegli sapratīs, kāda ir šī darba nozīme. Mūsu vēlmi padarīt ombuda darbu pieejamāku papildina mūsu apņemšanās maksimāli labi izlietot sabiedriskos līdzekļus un respektēt vidi. Mēs ceram, ka, ievērojami saīsinot ziņojumu, mēs esam rīkojušies pilsoņu interesēs. Ombuds vienmēr par to rūpējas!

To paturot prātā, 2004. gadā mēs sākām publicēt *Kopsavilkumu un statistiku*. Šis kopsavilkums sniedz īsu un kodolīgu pārskatu par ombuda darbību attiecīgajā gadā. Lai pilnībā papildinātu sniegtā materiāla apjomu un jo īpaši orientējoties uz tiem, kas vēlas dziļāk iepazīties ar ombuda darbu, šajā gadā uzsākta daudz aptverošāka elektroniska publikācija, kurā ir lēmumu pilni teksti angļu, franču un vācu valodā attiecībā uz gada ziņojuma 3. nodaļā minētajām lietām. Šī publikācija būs pieejama ombuda tīmekļa vietnē 2005. gada otrajā pusē kā vienots dokuments, bet cieto kopiju vai kopiju CD-ROM formātā varēs saņemt ombuda birojā. Protams, arī turpmāk ombuda tīmekļa vietnē publicēs lēmumus par lietu slēgšanu angļu valodā un sūdzības oriģinālvalodā. Ar šo pilno materiālu apjomu mēs ceram maksimāli labi apmierināt mūsu auditorijas dažādās vajadzības.

Turpmākie gadi

Nevar noliegt, ka no pilsoniskās Eiropas attīstības viedokļa mēs atrodamies kritiskos apstākļos. Konstitūcija, kuru, cerams, pilsoņi un parlamentu apstiprinās visās 25 dalībvalstīs, nozīmē būtisku soli uz priekšu daudzās jomās. Kā novērotājs Eiropas Konventā, kas sagatavoja Konstitūcijas projektu, es sīvi cīnījos, lai diskusijās centrālā tēma būtu pilsoņu tiesības. Tiesības sūdzēties ombudam patiešām ir uzskatāmi izklāstītas tekstā. Turklāt es uzskatu, ka likumīgi saistošs tiesību kopums ir viens no visnozīmīgākajiem sasniegumiem pilsoņu interesēs.

Pamattiesību hartā ietvertā potenciāla īstenošanai vajadzīga aktīva pilsoņu iesaistīšanās, lai viņi sāktu apzināties savas jaunās iespējas, kā arī jāaicina Savienības visu līmeņu valstu varas iestādes izvirzīt hartā minētās tiesības un centienus par savas darbības kritēriju, un jāpalīdz tām šajā darbā. Īpaši ombudam jāpaplašina zināšanas par Pamattiesību hartu, ņemot vērā, ka visā Savienībā ir izvērsušās diskusijas par Konstitūciju. Jau esmu paudis saviem sarunu biedriem ES iestādēs un dalībvalstīs gatavību un apņemšanos pildīt šo uzdevumu. Es saprotu, ka tā ir būtiska daļa no trijiem uzdevumiem, kurus ombudam nāksies risināt turpmākajos gados.

Pirmais uzdevums ir nodrošināt, lai visos Savienības līmeņos būtu ievērotas ES likumos noteiktās pilsoņu tiesības.

Lai tas tā būtu, pilsoņiem jāizprot savas tiesības. Kā Eiropas ombuds es turpināšu strādāt, lai pilsoņiem un potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem nodrošinātu kvalitatīvu pieejamo informāciju par viņu tiesībām. Ombuda saņemto sūdzību un informācijas pieprasījumu skaita nemitīgais pieaugums liecina, ka mēs darbojamies pareizā virzienā, taču lielākā daļa darba vēl ir priekšā.

Šajā sakarā ir tikpat svarīgi, lai valstu pārvaldes Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī uzņemtas pilnu atbildību par pilsoņu tiesībām savā ikdienas darbā. Galu galā ES likumu īstenošana lielā mērā ir dalībvalstu pārvalžu pienākums. Ja šīs valstu pārvaldes neuzņem pilnu atbildību par šīm tiesībām, tas paliek valsts un reģionālā ombuda ziņā, jo īpaši tādēļ, ka tagad Pamattiesību harta ir tiesiski saistoša. Es plānoju pastiprināt sadarbību ar dalībvalstu kolēģiem, lai izpētītu vienotu uzziņu iegūšanas iespēju, kā arī iespēju izveidot vienu tālruņa numuru Savienībā visiem cilvēkiem, kuri vēlas sazināties ar ombudu tīklu. Tas būtu īpaši noderīgi tiem pilsoņiem, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties un izraudzīties dzīvesvietu visā Savienībā.

Kad Konstitūcija būs ratificēta, es vēlētos arī kopā ar Parlamentu izpētīt, kā nodrošināt, lai pilsoņu sūdzības par Pamattiesību hartā noteikto tiesību pārkāpumiem izskatītu cik vien iespējams ātri un efektīvi, vai iesniegtu tiesā, ja kādu principiāli svarīgu jautājumu nevar citādi atrisināt.

Otrais uzdevums ir nodrošināt, ka, lai arī kādas darbības ES iestādes un struktūras neveiktu, tām ir jāatbilst labākajiem pārvaldes standartiem.

Pieaugošā ES iestāžu un struktūru gatavība sadarbīties ar mani pilsoņu sūdzību izskatīšanā ir pastāvīgs iedrošinājuma avots. Vēl jo vairāk tādēļ, ka šo iestāžu reaģēšanas veids uz sūdzībām ir galvenais rādītājs tam, cik lielā mērā iestāžu darbība ir orientēta uz pilsoņiem. Jo labprātāk iestāde piekrīt risināt sūdzības vai pieņemt ombuda piedāvātos mierizlīgumus, jo labāk tas ir visām iesaistītajām pusēm. Šī iemesla dēļ es gatavojos veikt plašu visu to mierizlīgumu analīzi, ko ombuds ir panācis kopš šīs iestādes izveides, un meklēšu kopīgas īpašības, kas palīdzētu identificēt vēl vairāk sūdzību. Tādējādi būtu iegūts abpusēji izdevīgs rezultāts.

Šī ir daļa no maniem centieniem izvirzīt ombudu kā resursu, kas spēj nodrošināt ieguldījumu Savienības pārvaldes sniegto pakalpojumu kvalitātes paaugstināšanas procesā. ES iestādes un struktūras no sūdzībām var gūt atziņas, kā sniegt labākus pakalpojumus. Rezultātā visi, kuri kaut kādā mērā nokļūst saskarē ar šīm iestādēm — ne tikai tie, kuri iesniedz sūdzības, — gūst labumu no ombuda darba, savukārt nākotnē iestādēm vajadzētu saņemt mazāku skaitu sūdzību. Es gatavojos arī uzsākt vairāk izmeklēšanu pats pēc savas iniciatīvas, lai identificētu problēmas un veicinātu labāko praksi. Pozitīvie rezultāti, kas iegūti, pēc manas iniciatīvas uzsākot labas pārvaldes izpēti Eiropas skolās, un strīdu izšķiršanas procedūras izveide attiecībā uz norīkotajiem valstu ekspertiem uzskatāmi parāda, ko iespējams sasniegt šajā virzienā. Lai nodrošinātu augstākus pārvaldes standartus, 2004. gadā es iestādēm un struktūrām izteicu vairākas citas piezīmes. Tas notika

gadījumos, kad, pat nekonstatējot kļūdas pārvaldē, es saskatīju iespēju iestādēm turpmāk uzlabot savu pārvaldi attiecībā uz pieeju dokumentiem, pieņemšanu darbā vai konkursu organizēšanas procedūrām.

2004. gadā bija tikai daži gadījumi, kuros iestāžu atbilde uz ombuda izmeklēšanu varēja būt labāka. Es iesniedzu pirmo īpašo ziņojumu Parlamentam pēc tam, kad Komisija nespēja sniegt pārliecinošu paskaidrojumu par atšķirībām preses sekretāru gradācijā tās delegācijās trešās valstīs un noraidīja ieteikumu projektu par atbilstošu noteikumu apsvēršanu. Tas sekoja sūdzībai par diskrimināciju tautības dēļ. Es ceru, ka, pārskatot ombuda darbu 2004. gadā, Parlaments ņems vērā ļoti pozitīvo sadarbību, ko Komisija un citas iestādes ir izrādījušas vairumā lietu, un nākotnē mudinās tās paplašināt šo sadarbību visās lietās. Tādējādi mēs varam strādāt kopīgi, lai sekmētu visaugstākos pārvaldes standartus.

Trešais uzdevums ir garantēt, ka ombuda struktūra apkalpo pilsoņus iespējami kvalitatīvi un efektīvākajā veidā.

Eiropas ombuds ir labas pārvaldes uzraugs. Šajā sakarā galvenais tā rīcībā esošais instruments ir Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss (turpmāk — Kodekss). Atbilstoši Eiropas Parlamenta prasībai, kas tika izvirzīta, apstiprinot Kodeksu 2001. gadā, ombuds izmanto Kodeksu, lai pārbaudītu, vai konkrētajā gadījumā ir pieļautas kļūdas pārvaldē.

Kodekss ir gan noderīgs ceļvedis, gan arī uzziņu krājums valsts civildienesta ierēdņiem. Ar prieku vēlos piebilst, ka Kodeksa ietekme neierobežojas tikai ar Savienības iestādēm un struktūrām, bet tā ir izvērsusies daudz plašāk — vairākās dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Lai turpmāk veicinātu izpratni, es parūpējos, lai 2004. gadā Kodeksu iztulkotu visās oficiālajās un kandidātvalstu valodās. 2005. gadā klajā nāks jauns izdevums, kurā visi Eiropas pilsoņi varēs uzzināt par tiesībām, kas iekļautas Kodeksā.

Neraugoties uz Kodeksa pozitīvo ietekmi, es joprojām uzskatu, ka likumam par labu pārvaldi, kas attiecas uz visām ES iestādēm un struktūrām, ir daudzas priekšrocības. Tā pieņemšana gan pilsoņiem, gan amatpersonām pierādītu, cik svarīgi ir Kodeksā ietvertie principi. Tas novērstu neskaidrības, kas pašlaik rodas tādēļ, ka daudzās iestādēs un struktūrās pastāv dažādi labas administratīvās prakses kodeksi. Beidzot vissvarīgākais ir apstāklis, ka likums paātrinātu Pamattiesību hartas 41. pantā (Konstitūcijas II-101. pants) minēto pilsoņu pamattiesību uz labu pārvaldi pārvēršanos par realitāti. Tādēļ es turpināšu mudināt Eiropas Komisiju cik vien iespējams drīz ierosināt likumu, kas sekmētu labu pārvaldi Savienības iestādēs un struktūrās.

Secinājumi

Es vēlos apkopot savu redzējumu par Eiropas ombuda struktūru nākamajos piecos gados. Mans mērķis ir panākt, lai visiem ES pilsoņiem ir pieejama informācija par viņu tiesībām un lai viņi zinātu, kā nodrošināt, lai viņu tiesības ES ir pilnībā ievērotas. Šo mērķi var sasniegt, tikai cieši sadarbojoties gan ar ES iestādēm, jo īpaši ar Eiropas Parlamentu, gan ar valstu un reģionālā līmeņa ombudiem dalībvalstīs. Esmu vēlreiz pārliecinājies, ka varu pilnīgi paļauties uz savu darbinieku entuziasmu un uzticību. Nopietni uztverot smagos pienākumus, ko Parlaments man uzticējis un apstiprinājis, es vēlos izvirzīto mērķi pārvērst par realitāti, jo ombuda struktūra uzsāk savas darbības otro dekādi, turpinot uzcītīgi, dinamiski, efektīvi un, galvenais, godīgi un objektīvi kalpot ES pilsoņiem.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

1 KOPSAVILKUMS

Eiropas ombuda desmitajā gada ziņojumā Eiropas Parlamentam ir sniegts pārskats par ombuda darbību 2004. gadā. Šis ir otrais gada ziņojums, ko iesniedzis P. Nikiforos Diamandouros, kurš stājās Eiropas ombuda amatā 2003. gada 1. aprīlī.

ZIŅOJUMA UZBŪVE

Ziņojumā ir sešas nodaļas un četri pielikumi. Tas sākas ar ombuda rakstītiem ievadvārdiem, kuros viņš apskata gada galvenās aktivitātes un sasniegumus, kā arī izklāsta savas prioritātes nākotnei. Šis kopsavilkums veido 1. nodaļu.

2. nodaļā aprakstītas ombuda procedūras attiecībā uz sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanu veikšanu. Tajā izcelti svarīgi jauni panākumi un sniegts pārskats par gada laikā izskatītajām sūdzībām, tostarp to lietu rezultātu tematiska analīze, kuras pēc izmeklēšanas ir slēgtas. Šī analīze ietver nozīmīgākos ombuda 2004. gada lēmumos ietvertos konstatējumus par likumiem un faktiem.

3. nodaļā ir to lēmumu kopsavilkumu izlase, kas raksturo sūdzībās un izmeklēšanās pēc paša iniciatīvas skarto jautājumu un iesaistīto iestāžu loku. Šajā nodaļā iekļauti visu 2. nodaļas tematiskajā analīzē minēto lēmumu kopsavilkumi. Kopsavilkumi lēmumiem par sūdzībām ir sakārtoti vispirms pēc konstatējuma vai iznākuma veida un tad pēc lietā iesaistītās iestādes vai struktūras. To lēmumu kopsavilkumi, kas attiecas uz izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ir apkopoti nodaļas beigās.

4. nodaļa ir veltīta attiecībām ar citām Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Nodaļas sākumā ir parādīts, cik vērtīgas ir ombuda konstruktīvās darba attiecības ar šīm iestādēm un struktūrām, un tad ir uzskaitītas dažādās sanāksmes un pasākumi, kas šajā sakarā ir notikuši 2004. gadā.

5. nodaļā aplūkotas Eiropas ombuda attiecības ar Eiropas valstu, reģionālā un vietējā līmeņa ombudiem gan Eiropā, gan ārpus tās robežām. Detalizēti ir aprakstītas Eiropas ombudu tīkla aktivitātes, kā arī atspoguļota ombuda piedalīšanās semināros, konferencēs un sanāksmēs.

6. nodaļā sniegts pārskats par ombuda saziņas aktivitātēm. Šī nodaļa ir sadalīta sešās sadaļās, kurās aplūkoti gada svarīgākie notikumi, ombuda informatīvās vizītes, konferences un sanāksmes ar ombuda un viņa personāla līdzdalību, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un paziņojumi tiešsaistē.

Ziņojuma A pielikumā ir statistikas dati par Eiropas ombuda darbu 2004. gadā. B un C pielikumā ir sniegta detalizēta informācija attiecīgi par ombuda budžetu un par darbiniekiem. D pielikumā ir 3. nodaļā minēto lēmumu rādītājs pēc lietas numura, priekšmeta un pārvaldē, iespējams, pieļautās kļūdas veida.

ANOTĀCIJA

Eiropas ombuda misija

Eiropas ombuda amatu izveidoja saskaņā ar Māstrihtas Līgumu saistībā ar Eiropas Savienības pilsonības izveidošanu. Ombuds izmeklē sūdzības par Kopienas iestāžu un struktūru pieļautām kļūdām pārvaldē, izņemot kļūdas, ko pieļāvusi Tiesa un Pirmās instances tiesa, pildot tiesu iestādes pienākumus. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta apstiprinājumu, definīcijā "kļūdas pārvaldē" ombuds iekļauj cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldes principu ievērošanu.

Ombuds izskata ne tikai privātpersonu, uzņēmumu un asociāciju iesniegtās sūdzības, bet arī darbojas aktīvi, sākot izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas un informējot pilsoņus par viņu tiesībām un par to, kā šīs tiesības izmantot.

Tiesības sūdzēties ombudam ir ietvertas Līgumā par Konstitūciju Eiropai, kuru pašlaik ratificē ES dalībvalstīs.

Sūdzības un izmeklēšanas 2004. gadā

Kopējais 2004. gadā saņemto sūdzību skaits sasniedza 3726. Sūdzību skaita pieaugums salīdzinājumā ar 2003. gadu ir 53%. No šī 53% vispārējā pieauguma 51% veido sūdzības no 10 jaunajām dalībvalstīm, kas pievienojās Savienībai 2004. gada 1. maijā. Pārējos 49% no pieauguma veido sūdzības, kas saņemtas no 15 līdzšinējām dalībvalstīm un no citām vietām pasaulē. Tas liecina, ka ir palielinājusies izpratne par Eiropas ombudu pašā ES, gan ārpus tās.

Pirmo reizi vairāk nekā puse sūdzību ombudam ir nosūtītas elektroniski vai nu e-pasta palīdzību, vai arī izmantojot ombuda tīmekļa vietnē ievietoto sūdzību veidlapu. Pilsoņi ir nosūtījuši 3536 sūdzības, savukārt 190 sūdzības saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

Gandrīz 70% gadījumu ombuds varēja palīdzēt sūdzības iesniedzējam, sākot izmeklēšanu šajā lietā, pārsūtot to kompetentai iestādei, vai sniedzot padomu, kur vērsties, lai ātri un efektīvi šo problēmu atrisināt. Kopumā gada laikā uzsākta 351 jauna izmeklēšana, ieskaitot astoņas izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas.

Vairums sūdzību, par kurām uzsākta izmeklēšana, bija saistītas ar Eiropas Komisiju - tās bija 375 ietas jeb 69% no visām uzsāktajām izmeklēšanām. Tā kā Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir arī galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Bija iesniegtas 58 sūdzības par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroju (EPSO), 48 sūdzības par Eiropas Parlamentu un 22 sūdzības par Eiropas Savienības Padomi.

Galvenās pārvaldē pieļautās kļūdas bija pārskatāmības trūkums, tostarp atteikšanās sniegt informāciju (127 lietas), diskriminācija (106 lietas), nepamatota kavēšanās (67 lietas), neapmierinošas procedūras (52 lietas), negodīga attieksme vai ļaunprātīga pilnvaru izmantošana (38 lietas), pienākumu izpildes nenodrošināšana, t.i., Komisijas "Līguma uzrauga" funkcijas neveikšana attiecībā pret dalībvalstīm (37 lietas), nolaidīga rīcība (33 gadījumi) un juridiskas kļūdas (26 gadījumi).

Jebkad lielākais ombudam iesniegto informācijas pieprasījumu skaita pieaugums arī bija 2004. gadā. Izmantojot e-pastu, saņemti vairāk nekā 3200 privāti pieprasījumi salīdzinājumā ar aptuveni 2000 pieprasījumiem, kas saņemti 2003. un 2002. gadā.

Ombuda izmeklēšanu rezultāti

2004. gadā ombuds slēdza 251 izmeklēšanu. No tām 247 bija saņemto sūdzību izmeklēšanas, bet četras izmeklēšanas ombuds veica pēc savas iniciatīvas. Konstatējumi bija šādi.

Nav pieļautas kļūdas pārvaldē

Ombuds konstatēja, ka 113 lietās nav pieļautas kļūdas pārvaldē. Šāds slēdziens ne vienmēr ir negatīvs sūdzības iesniedzējam, kas vismaz saņem pilnīgu paskaidrojumu no attiecīgās iestādes vai struktūras par to, ko tā ir izdarījusi, vai arī saņem atvairinošanos. Aplūkosim šādus piemērus.

- Eiropas Komisija rīkojās ātri un konstruktīvi, lai labotu kļūdu, kuras rezultātā bija noraidīts vācu konsultanta piedāvājuma projekts tāpēc, ka tas bija iesniegts pēc termiņa. Šo piedāvājuma projektu izraudzīja, un pēc ombuda iejaukšanās sūdzības iesniedzējam galīgā piedāvājuma sagatavošanai piešķīra tādu pašu dienu skaitu kā citiem konkursa dalībniekiem. (221/2004/GG)
- Komisija sniedza izsmelšu paskaidrojumu par juridisko pamatojumu attiecībā uz Grieķijas apdrošināšanas kompānijas apgalvojumiem, ka Komisija nav nodrošinājusi atsevišķu direktīvu pareizu transponēšanu Grieķijas valsts tiesību aktos. Kompānijas direktors atsūtīja rakstisku

pateicību ombudam par veikto izmeklēšanu, kas bija vērsusi viņa uzmanību uz iespējām uzsākt turpmākas darbības šīs lietas sakarā. (841/2003/(FA)OV)

Pat tad, ja ombuds neatklāj pārvaldē pieļautas kļūdas, viņš var norādīt, kā iestāde vai struktūra var uzlabot pārvaldes darba kvalitāti nākotnē. Šādos gadījumos ombuds izsaka piezīmi, kā viņš to darījis, piemēram, šādos gadījumos.

- Ombuds apstiprināja, ka, pamatojoties uz izņēmumiem, kas paredzēti tā noteikumos par pieeju dokumentiem, Komisijai bija tiesības atteikt pieeju konkrētiem dokumentiem par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sarunām. Dokumentus pieprasīja vides organizācija "*Friends of the Earth*". Ņemot vērā, ka daudzi pilsoņi vēlas lielāku atklātību šīs nozīmīgās politikas jomā, ombuds tomēr mudināja Komisiju apsvērt papildu veidus, kā panākt, lai šīs sarunas kļūtu pārredzamākas pilsoņiem un tādējādi veicinātu publisku pieeju viedokļu apmaiņai starp pusēm. (1286/2003/JMA)
- Atbildot uz ombudam iesniegto sūdzību, Eiropas Parlaments izskaidroja Spānijas pilsonim, kādēļ noraidīts viņa iesniegums par stažēšanos. Lai paaugstinātu pārvaldes standartus, ombuds atzīmēja, ka Parlaments varētu apsvērt iespēju sniegt konkrētāku informāciju par kritērijiem, kas nosaka stažēšanās iesniegumu izvērtēšanu. Viņš arī ierosināja Parlamentam apsvērt tā noteikumu pārskatīšanu, lai būtu skaidrs, ka to personu saraksts, kuri saņem stažēšanās piedāvājumu, ir publisks dokuments. (821/2003/JMA)
- Vācijas dzīvnieku tiesību aizsardzības organizācijas dibinātājam atteica pieeju daļai no Komisijas Pārtikas un veterinārijas biroja sagatavotā pamatuzdevuma izpildes ziņojuma. Kaut arī ombuds atzina par pamatotu Komisijas lēmumu liegt pieeju šai informācijai, viņš atzīmēja, ka būtu lietderīgi cik vien iespējams nodalīt konfidenciālu informāciju nekonfidenciālās. Tādējādi, pēc viņa domām, vienkāršotos daļējas pieejas piešķiršanas procedūra. Vēlāk Komisija apstiprināja, ka tās noteikumi par pieeju dokumentiem ir ļāvuši panākt skaidrāku konfidenciālo dokumentu nodalīšanu no nekonfidenciālajiem dokumentiem. (1304/2003/PB)

Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas palīdz paplašināt attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst vajadzību pēc dārgām un laikietilpīgām tiesas prāvām.

Tā 2004. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 65 lietas, reaģējot uz ombudam iesniegto sūdzību. To skaitā bija šādi gadījumi.

- Komisija samaksāja rēķinus EUR 17 437 apmērā nelielam Vācijas uzņēmumam, kas vērsās pie ombuda pēc tam, kad bija nosūtījis šai iestādei vairākus atgādinājumus. Komisija paskaidroja, ka kavēšanās iemesls bijis tehniskas izmaiņas budžeta procedūrās, un apgalvoja, ka finanšu struktūras izveide nozīmē, ka lietas ir pārskatītas. Kad ombuds norādīja, ka mazos un vidējos uzņēmumus novēloti maksājumi ietekmē īpaši jūtami, Komisija piekrita samaksāt arī soda procentus. (435/2004/GG)
- Drīz pēc tam, kad ombuds bija uzsācis izmeklēšanu, Parlaments atļāva Itālijas policistam piedalīties darbā pieņemšanas procedūrā vispārējās drošības jomā. Kandidāts bija divreiz sazinājies ar Parlamentu, lai apstrīdētu tā lēmumu noraidīt viņa pieteikumu, un norādījis, ka viņa gandrīz piecu gadu pieredze atbilst noteiktajiem kritērijiem. Nesaņemis Parlamenta atbildi, viņš sūdzējās ombudam. (1600/2003/ADB)

Atklājot kļūdu pārvaldē, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja vien tas ir iespējams. Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā kompensāciju sūdzības iesniedzējam. Katrs šāds piedāvājums ir *ex gratia*, proti, neatzīstot obligāto juridisko atbildību un neradot precedentu.

Kopumā 2004. gadā tika piedāvāti 12 mierizlīgumi. Piecas lietas slēdza pēc mierizlīguma panākšanas (to skaitā 2 lietas, kurās mierizlīgums bija piedāvāts 2003. gadā). 2004. gada beigās 11 mierizlīgumu piedāvājumus joprojām turpināja izskatīt. Divi no 2004. gadā panāktajiem mierizlīgumiem bija šādi.

- Lieta, kurā Komisija sniedza sūdzības iesniedzējam pieeju rezultātiem, kādus viņš bija ieguvis braukšanas eksāmenā. Sūdzības iesniedzējs bija pieteicies darbā Komisijā uz pagaidu amatu par autovadītāju un nesaņēma atļauju uzzināt viņa rezultātus pēc tam, kad bija saņēmis informāciju, ka viņš braukšanas eksāmenu nav nokārtojis. Ombuds konstatēja, ka Komisija nav norādījusi nekādus iemeslus, kādēļ sūdzības iesniedzējs nevarētu iepazīties ar eksāmena rezultātiem. (1320/2003/ELB)
- Lieta, kurā Komisija sniedza Eiropas izpētes un kampaņu grupai “Corporate Observatory Europe” virkni dokumentu attiecībā uz Pasauls Tirdzniecības organizācijas (PTO) sarunām par investīcijām. Sūdzības iesniedzējs, kura dokumentu pieprasījums bija drīzāk vispārēja rakstura, šādā veidā saņēma vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu precīzāku pieprasījumu. (415/2003/TN)

Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpašie ziņojumi

Gadījumos, kad mierizlīgums nav iespējams, ombuds var izbeigt lietu, izsakot aizrādījumu vai sagatavojot ieteikuma projektu.

Aizrādījumu parasti izsaka, ja attiecīgā iestāde vairs nevar novērst pārvaldē pieļauto kļūdu, ja kļūdai pārvaldē nav vispārēju seku un ja šķiet, ka ombudam nav jāveic turpmāki pasākumi. Aizrādījums apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai, ka tā ir rīkojusies nepareizi, lai tādējādi nākotnē palīdzētu novērst kļūdas pārvaldē. 2004. gadā ombuds izteica 36 aizrādījumus. Šeit sniegti daži piemēri.

- Ombuds kritizēja Parlamentu, ka tas nav veicis pienācīgus pasākumus, lai panāktu, ka tiek ievēroti noteikumi par smēķēšanu Parlamenta telpās. Kritikas pamatā bija sūdzība, ko iesniedza Parlamentā strādājošs dāņu ierēdnis. Ombuds uzsvēra, ka, ņemot vērā tabakas dūmu iespējamo kaitīgo ietekmi uz veselību, Parlamentam jāpievērš īpaša uzmanība šim jautājumam, jo tas ir saistīts ar jautājumu par juridisko atbildību. (260/2003/OV)
- Ombuds izteica nožēlu par Komisijas attieksmi lietā, kas saistīta ar Zviedrijas pilsoņa pieņemšanu darbā. Komisija atteicās pārskatīt sūdzības iesniedzēja klasifikāciju, ko ombuds novērtēja kā netaisnīgu rīcību. Viņš piebilda, ka šis notikums, kad Komisija nesniedza komentārus par iekšējo pārpratumu attiecībā uz to, vai šī darba vieta ir brīva, ir pretrunā ar ES tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem. (1435/2002/GG)
- Ombuds kritizēja EPSO par to, ka tas nav pietiekami pamatojis savu lēmumu par saraksti ar atklāta konkursa kandidātiem tikai angļu, franču vai vācu valodā. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka šāds lēmums pārkāpj visu oficiālo valodu un darba valodu vienlīdzības principu, kas paredzēts attiecīgajos noteikumos. Ņemot vērā, ka šī bija “*actio popularis*” sūdzība, ombuds paziņoja, ka nav lietderīgi censties panākt mierizlīgumu. (2216/2003/MHZ)

Iestādēm un struktūrām ir svarīgi ievērot ombuda aizrādījumus, veicot pasākumus, lai novērstu pieļautās kļūdas pārvaldē un izvairītos no tām nākotnē. Komisija informēja ombudu, ka 2004. gadā tā ir veikusi pasākumus saistībā ar 11 aizrādījumiem, to skaitā arī turpmāk minētajos gadījumos.

- Tā atvainojās un turpināja nodarboties ar konkrēto lietu pēc tam, kad ombuds bija izteicis Komisijai kritiku par to, ka tā nav sniegusi pārliecinošu paskaidrojumu, kādēļ tā gandrīz divu gadu laikā nav veikusi nekādu darbību. Kritikas pamatā bija divas sūdzības attiecībā uz Portugāles valdības piešķirto valsts palīdzību, ko Komisija pēc sūdzības iesniedzēja domām nebija pienācīgi izskatījusi. (2185/2002/IP)

- Tā izteica nožēlu, ka sūdzības iesniedzējam nav nosūtīta atbilstīga un izsmeljoša rakstiska atbilde, un apstiprināja, ka tagad skaidrāk ir noteikti labas pārvaldes principi. Ombuds bija izteicis Komisijai kritiku par atteikšanos atlīdzināt izmaksas EUR 170 000 apmērā par Holandes institūta sniegtajiem sekretariāta pakalpojumiem. (1986/2002/OV)

Gadījumos, kad kļūdas pārvaldē ir sevišķi nopietnas, ja tām ir vispārējas sekas vai ja attiecīgā iestāde vēl var novērst šo kļūdu, ombuds parasti sagatavo ieteikuma projektu. Attiecīgajai iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam sīki izstrādāts atzinums.

2004. gadā sagatavoja 17 ieteikumu projektus. Turklāt 2004. gadā pieņēma lēmumus par pieciem 2003. gadā sagatavotiem ieteikumu projektiem. Septiņas lietas gada laikā slēdza, kad attiecīgā iestāde bija pieņēmusi ieteikuma projektu. Vienas lietas sakarā tika sagatavots īpašs ziņojums Eiropas Parlamentam. Piecas lietas slēdza citu iemeslu dēļ. 2004. gada beigās vēl aizvien tika izskatīti deviņi ieteikumu projekti. Daži no 2004. gadā pieņemtajiem ieteikumu projektiem bija šādi.

- Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF) sniedza detalizētu paskaidrojumu, atbildot uz ombuda prasību, lai tas pārskatītu savu izmeklēšanu tā sauktajā “Blue Dragon” lietā. Ombuda izmeklēšanas rezultātā atklājās vairāki jautājumi, kas izraisīja bažas par to, cik adekvāti OLAF ir izmeklējis uzņēmuma “Blue Dragon” direktoru apgalvojumus. Ņemot vērā informāciju, ko OLAF sniedza par tolaik notiekošo Komisijas veikto izmeklēšanu, ombuds konstatēja, ka OLAF nav pamata atsākt pašam savu izmeklēšanu. (1769/2002/(IJH)ELB)
- Komisija piešķīra *ex gratia* kompensāciju EUR 21 000 apmērā kādam mazam Apvienotās Karalistes uzņēmumam pēc tam, kad ombuds konstatēja, ka tā nav devusi uzņēmumam pietiekamu laiku piedāvājuma sagatavošanai atbilstīgi izpētes un attīstības līgumam. Rezultātā piedāvājumā ieviesušās kļūdas dēļ to atzina par nepiemērotu. Komisija uzsvēra, ka tā nevēlas nodarīt kaitējumu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un atzina, ka sūdzības iesniedzējam ārkārtēju apstākļu dēļ bija apgrūtināta precīza līguma izpilde. (1878/2002/GG)
- Pēc ombuda iejaukšanās OLAF izsniedza trīs dokumentus un paskaidroja, ka pārējie viņas pieprasītie dokumenti neeksistē. Sūdzības iesniedzēja, kāda darbiniece, kas bija strādājusi Transurāna elementu institūtā (ITU) Karlsrūē, šos dokumentus pieprasīja saistība ar izmeklēšanu attiecībā uz viņas apgalvojumiem par nopietniem pārkāpumiem ITU darbā. (220/2004/GG)

Ja Kopienas iestāde vai struktūra pienācīgi nereaģē uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Tas ir galējais līdzeklis un pēdējais ombuda patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums. 2004. gadā sagatavoja vienu šādu īpašu ziņojumu.

- Ombuds iesniedza Parlamentam īpašu ziņojumu pēc tam, kad Komisija nespēja sniegt loģisku un pārliecinošu paskaidrojumu par atšķirībām preses sekretāru gradācijā tās delegācijās trešās valstīs un noraidīja ieteikumu projektu, kurā bija ierosināts pārskatīt tās noteikumus attiecībā uz šo amatu klasifikāciju. Kāds Pakistānas pilsonis, kurš strādāja kā preses un informācijas pārstāvis Komisijas delegācijā Islamabadā, apgalvoja, ka bijis diskriminēts, jo, pamatojoties uz viņa tautību, iedalīts zemākā kategorijā. (OI/2/2003/GG)

Izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas

Ombuds izmanto tiesības uzsākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas galvenokārt divos gadījumos. Pirmkārt, viņš var darīt to, lai izmeklētu gadījumu, kad, iespējams, notikusi kļūda pārvaldē, ja sūdzību ir iesniegusi nepilnvarota persona (t.i., ja sūdzības iesniedzējs nav ne Savienības pilsonis, ne tās iedzīvotājs, ne juridiska persona, kura ir reģistrēta kādā dalībvalstī). Astoņas šādas izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas tika uzsāktas 2004. gadā, ieskaitot sešas sūdzības, kas bija saņemtas līdz 1. maijam no to valstu pilsoņiem, kuras pievienojās Savienībai minētajā datumā. Četras no šīm izmeklēšanām gada laikā slēdza. Ombuds drīkst arī izmantot savu iniciatīvu, lai izmeklētu

iespējamās sistēmātiskas problēmas iestādēs. Gada laikā, panākot pozitīvus rezultātus, slēdza divas šādas izmeklēšanas, kas bija veiktas pēc ombuda iniciatīvas.

- Komisija veica pasākumus, lai uzlabotu pārvaldi Eiropas skolās, mēģinot noteikt un risināt visnopietnākos trūkumus skolu darbībā. Ombuds atzinīgi vērtēja Komisijas atsaucību uz viņa izmeklēšanu saistībā ar labu pārvaldi skolās un jo īpaši to ieguldījumu sadarbībā ar vecākiem. Ombuds mudināja Komisiju censties panākt, lai skolas kā daļu no saviem pamatuzdevumiem atzīst vajadzību vairāk piesaistīt vecākus un iegūt viņu uzticību. Ombuds uzsāka šo izmeklēšanu, pamatojoties uz virkni sūdzību, kurās vecāki, kuru bērni apmeklē Eiropas skolas, puda neapmierinātību un uzskatīja, ka ar viņiem nerēķinās. (OI/5/2003/IJH)
- Atsaucoties uz ombuda veikto izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, Komisija piekrita ieviest iekšējo sūdzību procedūru nosūtītajiem nacionālajiem ekspertiem. Pēc tam, kad ombuds uzsvēra, ka Komisija nav iesniegusi konkrētu darbības plānu, Komisija norādīja, ka sūdzību procedūru varētu pieņemt līdz 2005. gada martam. Nosūtītie nacionālie eksperti ir valsts vai starptautiski civildienesta ierēdņi, vai arī privātajā sektorā nodarbinātas personas, kuras uz laiku strādā Eiropas Savienības iestādēs. Ombuds uzsāka izmeklēšanu pēc tam, kad saņēma informāciju, ka šiem ekspertiem nav pieejama iekšēja sūdzību procedūra. (OI/1/2003/ELB)

Turpmākā analīze

Šīs un citas lietas ir aplūkotas no šādām tematiskajām perspektīvām, kas minētas gada ziņojuma 2. nodaļas pēdējā sadaļā - pieeja dokumentiem un datu aizsardzība, Komisija kā "Līguma uzraugs", līgumi un dotācijas, kā arī pieņemšana darbā un ar personālu saistītie jautājumi. Tā kā gandrīz 70% ombuda izmeklēšanu attiecas uz Komisiju, minētās sadaļas noslēgumā ir izvērtētas Komisijas attiecības ar ombudu un ar sūdzību iesniedzējiem, kuras atspoguļotas 2004. gada lēmumos un Komisijas šī gada atbildēs uz piezīmēm un aizrādījumiem. Ombuds vērs Parlamēnta uzmanību vairākām lietām, kurās Komisija būtu varējusi sniegt pozitīvāku atbildi, un paziņo, ka viņš atzinīgi vērtētu Parlamēnta iniciatīvas, kas būtu vērstas uz to, lai mudinātu Komisiju visās nākamajās lietās izdarīt tikpat labu sadarbību, kādu tā ir izrādījusi vairākumā lietu 2004. gadā.

Ziņojuma 3. nodaļā ir kopsavilkumi par 59 lēmumiem no kopumā 251 pieņemtā lēmuma par lietu slēgšanu 2004. gadā. Kopsavilkumi atspoguļo tās tēmas un iestādes, par kurām ombuds ir veicis izmeklēšanas, kā arī dažādu veidu konstatējumus. Attiecīgās lietas ir izraudzītas tādēļ, ka tās ietver jaunus konstatējumus, par likumiem jaunu materiālu attiecībā uz ombuda pilnvarām vai procedūrām, vai arī faktu konstatējumus, kuriem ir vispārēja nozīme vai par kuriem varētu būt vispārēja interese.

Visi lēmumi, kas pieņemti pēc izmeklēšanas, izņemot atsevišķas konfidencialas lietas, kurām nav iespējams piešķirt pienācīgu anonimitāti, ir publicēti angļu valodā un tajā valodā, kādā sūdzība ir iesniegta, un tie atrodami ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

Attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām

Konstruktīvas darba attiecības ar Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām ir svarīgas, lai ombuds panāktu pilsoņiem pozitīvus rezultātus. Šī sadarbība notiek regulāru tikšanos un kopīgu pasākumu veidā, kuru laikā ombuds un viņa sarunu biedri iegūst dziļāku izpratni par citu darbu, apspriež, kā labāk aizsargāt un veicināt pilsoņu tiesības, un nosaka jomas, kurās varētu sadarboties nākotnē.

Vairāk nekā 30 reizes 2004. gadā ombuds tikās ar iestāžu un struktūru ierēdņiem. Šie pasākumi ietvēra prezentācijas par ombuda darbu, kuru laikā viņš sniedza padomus, kā vislabāk atbildēt uz sūdzībām un kā uzlabot procedūras. Šī aktivitāte, kas ir vēl viens ombuda aktīvās darbības virziens, veido daļu no tā duālās lomas - būt par ārējās kontroles mehānismu un vienlaikus darboties kā resursam, kas sekmē pārvaldes kvalitātes uzlabošanu. Pasākumos pētīja arī ierosinājumus, kā paplašināt sadarbību starp iestādēm, galvenokārt vērsot uzmanību uz to, lai ikviens, kam būtu iemesls sūdzēties, saņemtu informāciju, par to kā to veikt. Notika arī sanāksmes, kurās apsprieda

ombuda prioritātes un to sasniegšanai vajadzīgos līdzekļus, īpašu vērību veltot šīs iestādes budžetam.

Ombuds katru gadu sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un regulāri informē tā deputātus par savu darbību, nosūtot viņiem savu publikāciju kopijas. Tā 2004. gadā Parlamenta deputāti saņēma astoņas publikācijas. Ombudam ir rezultatīvas darba attiecības ar Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kas vajadzības gadījumā veic lietu savstarpēju pārsūtīšanu, lai tādējādi sniegtu efektīvākus pakalpojumus Eiropas pilsoņiem. Ombuds arī bieži informē sūdzību iesniedzējus par iespēju vērsties Eiropas Parlamentā ar lūgumrakstu, it īpaši, ja sūdzības iesniedzējs vēlas panākt izmaiņas Eiropas Savienības tiesību aktos vai politikā. P. de Rossa ziņojumā par ombuda 2003. gada ziņojumu bija iekļauts priekšlikums, lai minētā komiteja kļūtu par pilntiesīgu Eiropas ombudu tīkla locekli. Ombuds atzinīgi vērtēja šo priekšlikumu un veica vajadzīgās darbības ātrai tā īstenošanai.

Attiecības ar ombudiem un līdzīgām struktūrām

Eiropas ombuda galvenā prioritāte ir cieša sadarbība ar saviem nacionālā, reģionālā un vietējā līmeņa kolēģiem. Tas palīdz nodrošināt pilsoņu sūdzību tūlītēju un efektīvu izskatīšanu. Ne mazāk svarīga ir arī informācijas apmaiņa par ES tiesību aktiem un dalīšanās pieredzē, lai izsekotu būtiskiem jauninājumiem ombudu darbā.

Tīkls

Eiropas ombudam ļoti svarīgs ir Eiropas ombudu tīkls, kas pārvērties par jaudīgu sadarbības līdzekli. Šis tīkls patlaban aptver aptuveni 90 birojus 29 valstīs; tajā ietilpst valsts un reģionālā līmeņa struktūras Eiropas Savienībā un valsts līmeņa struktūras ES kandidātvalstīs, Norvēģijā un Islandē. Tas ir efektīvs sadarbības mehānisms lietu izskatīšanā. Tā kā daudzi sūdzību iesniedzēji, sastopoties ar problēmām valsts, reģionālajās un vietējās pārvaldēs, vērsas tieši pie Eiropas ombuda, ombudu tīklam ir svarīga nozīme. Daudzos gadījumos efektīvu palīdzību var sniegt attiecīgās valsts ombuds. Ja vien tas ir iespējams, Eiropas ombuds nosūta lietas tieši attiecīgās valsts un reģiona ombudiem, vai arī dod piemērotu padomu sūdzības iesniedzējam. 2004. gadā ombuds 906 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valsts vai reģionālā ombuda un 54 sūdzības nosūtīja tieši attiecīgajam ombudam. Sadarbības tīkla ombudi spēj arī efektīvi informēt pilsoņus par to tiesībām saskaņā ar ES tiesību aktiem un par to, kā tiesības izmantot un aizstāvēt.

Ja tas tiek prasīts, Eiropas ombuds palīdz arī valstu un reģionālajiem ombudiem to veiktajās izmeklēšanās, sniedzot informāciju par ES tiesību aktiem vai pārsūtot jautājumus atbilstīgai ES iestādei vai struktūrai. 2004. gadā tika saņemti jautājumi no Venetas (Itālija) reģionālā ombuda, Īrijas ombuda un Kipras ombuda.

Tikpat aktīvs tīkls ir arī attiecībā uz pieredzes un labākās prakses apmaiņu. Tas izpaužas kā semināri un sanāksmes, regulārs biļetens, elektroniski diskusiju forumi un elektroniski jaunumu pakalpojumi ikdienā. Nopietna gatavošanās piektajam valstu ombudu semināram ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs sākās 2004. gadā, kad Eiropas ombuds trīs reizes tikās ar savu Holandes kolēģi, Roel Fernhout, lai nodrošinātu veiksmīgu šī semināra norisi, kas notiks Hāgā 2005. gada septembrī. Biļetens "Eiropas ombudi" (*European Ombudsmen – Newsletter*) 2004. gadā turpināja būt par ļoti nozīmīgu līdzekli informācijas apmaiņai ar ES tiesību aktiem un labāko praksi. Aprīlī un oktobrī publicētajos izdevumos bija aplūkoti tādi jautājumi kā jaunā Eiropas Konstitūcija un tās ietekme uz ombudu darbu, problēmas, ar kurām sastopas tie, kas vēlas izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties, un šķēršļi, kādus nākas pārvarēt cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Attiecībā uz ombuda elektronisko diskusiju forumu gada laikā patiešām bija vērojams šo aktivitāšu kāpums, tādējādi nodrošinot birojiem iespēju apmainīties ar informāciju - elektroniski nosūtot jautājumus un saņemot atbildes. Izvērsās vairākas ļoti būtiskas diskusijas par visdažādākajiem jautājumiem - sākot ar ombuda darbības atspoguļojuma televīzijā un beidzot ar ombuda tiesībām apmeklēt cietumus, turklāt vairums valstu biroju piedalījās vienā vai vairākās diskusijās. Ombuda elektroniskā ziņu dienesta "Ombudsman Daily News" publikācijas, ieskaitot rakstus, preses apskatus un biroju paziņojumus, varēja izlasīt katru darbadienu visās valstīs, kuras aptver ombudu tīkls.

Sadarbība ombudu tīklā 2004. gadā vēl vairāk pastiprinājās, ko veicināja ombuda informatīvās vizītes dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Ombudi visā Eiropā sniedza nesavtīgu palīdzību šo vizīšu organizēšanā, kas sistemātiski veicināja visaptverošu saziņu ombudu starpā nolūkā meklēt jaunus sadarbības veidus pilsoņu interesēs. Laika posmā no stāšanās amatā 2003. gada aprīlī līdz 2004. gada beigām ombuds apmeklēja visas 25 dalībvalstis.

Tikšanās

Gada laikā ombuda centieni sadarboties ar saviem kolēģiem aptvēra ne tikai darbību Eiropas ombudu tīklā. Būdam aktīvs ombudu organizāciju apvienības loceklis, viņš piedalījās konferencēs un semināros gan Eiropā, gan ārpus tās robežām, ieskaitot astoto Starptautiskā ombudu institūta (SOI) rīkoto Vispasaules konferenci Kvebekā, Kanādā. Viņš labprāt apmeklēja valstu un reģionālā līmeņa ombudu organizētos pasākumus vai nodrošināja, ka viņa birojs ir pārstāvēts šajos pasākumos. Atbilstīgi saviem darba pienākumiem, kam jāveicina tiesiskums, cilvēktiesību ievērošana un laba pārvalde, ombuds 2004. gadā apmeklēja vairākus tādus pasākumus, īpaši Turcijā, Serbijā un Melnkalnē, kuru mērķis bija jaunu ombuda struktūru izveide. Ar šādu nolūku ombuds turpināja strādāt, lai biļetens "Eiropas ombudi", elektronisko diskusiju forums un dienas ziņu dienests kļūtu pieejamāks plašākam SOI Eiropas reģiona dalībnieku lokam.

Saziņa

Galvenais ombuda centieni mērķis, konstruktīvi sadarbojoties ar ES iestādēm un struktūrām, un saviem kolēģiem ombudiem, ir nodrošināt pilsoņiem iespējami augstāka līmeņa pakalpojumus. Lai sasniegtu šo mērķi, izšķirošs faktors ir paaugstināt pilsoņu izpratni par viņu tiesībām un it īpaši par tiesībām sūdzēties ombudam. Gada laikā daudz ir paveikts šajā sakarā.

2004. gadā ombuds paplašināja savas informatīvās vizītes dalībvalstīs, pievienošanās sarunvalstīs un pievienošanās pieteikumvalstīs. Katras šādas vizītes laikā viņš tikās ar pilsoņiem, potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, pārvaldes personālu, tiesu varas pārstāvjiem un augstākā līmeņa politiķiem. Apstiprinājās, ka vizītes ir lielisks līdzeklis, kā palielināt pilsoņu izpratni par savām tiesībām. Vēl jo vairāk, vizītes sekmēja ombuda darba nozīmes paaugstināšanos valsts un reģionālā līmeņa tieslietu, likumdošanas un izpildvaras augstākā ranga pārstāvju izpratnē un turklāt uzlaboja vērtīgo sadarbību starp ombudu un viņa kolēģiem dalībvalstīs un pievienošanās pieteikumvalstīs. Ļoti būtisks priekšnosacījums ombuda vizīšu sekmīgai norisei bija attiecīgo valstu ombudu struktūru, kā arī Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas pārstāvniecību un delegāciju atbalsts.

Papildus pasākumiem, kas notika informatīvo vizīšu laikā, ombuds un viņa personāls gada laikā uzrunāja vairāk nekā 70 konferenču, sanāksmju un grupu dalībniekus visā Eiropā, lai apspriestu tādus jautājumus kā ES centieni uzturēt saziņu ar pilsoņiem, Eiropas Konstitūcija un cilvēku ar īpašām vajadzībām tiesības. Šo tikšanos rezultātā ar ombuda darbu ir iepazinušies gan potenciālie sūdzību iesniedzēji, gan citi interesenti.

Arī plašsaziņas aktivitātes ir palielinājušās 2004. gadā - presei sniegti paziņojumi vidēji vienreiz 11 dienās. Ombudu intervējuši vairāk nekā 40 žurnālisti no preses izdevumiem, radio un elektroniskajiem saziņas līdzekļiem Strasbūrā, Briselē, kā arī viņa informatīvo vizīšu laikā citur. Ombuds arī iepazīstināja ar savu darbu un atbildēja uz jautājumiem preses konferencēs, brīfingos, sanāksmēs un biznesa pusdienās.

Visa gada laikā plaši tika izplatīti materiāli par ombuda darbu, jo īpaši Eiropas Parlamenta rīkotajās atvērto durvju dienās maijā. Atvērto durvju dienu Briselē 1. maijā izmantoja, lai iepazīstinātu ar brošūru "The European Ombudsman - At a glance" 24 valodās, turklāt sūdzību pieteikuma veidlapu un brošūru visās Līguma valodās varēja saņemt drīz pēc Savienības paplašināšanās. Pirmo reizi ombuda gada ziņojums bija publicēts 20 valodās, bet lietotājam draudzīgā publikācija *Kopsavilkums un statistika* sekmēja plašāku pieejamību ziņojumam.

Visas šīs publikācijas ir pieejamas ombuda tīmekļa vietnē, kurā regulāri ievieto lēmumus, paziņojumus presei, statistiku un konkrētu informāciju par ombuda darbību. Gada laikā tīmekļa vietni (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) pārveidoja no lingvistiskā aspekta, līdzšinējās

sākumlapas un navigācijas lapas 11 valodās, padarot pieejamas 10 jaunās valodās - deviņās ES jauno dalībvalstu valodās un īru valodā.

Sagatavošanās desmitajai gadadienai

Domājot par ombuda struktūras desmito gadadienu 2005. gadā, ombuds organizēja semināru Strasbūrā, aicinot tajā piedalīties personas, kurām bijusi svarīga loma šīs struktūras izveidē. "Dibinātāju seminārā" izraisījās dzīvas diskusijas, kurās kļuva zināma vērtīga informācija par ombuda struktūras pirmsākumiem, izveidi un attīstību sākuma periodā. Publikācija, kura veltīta desmitajai gadadienai un kuras sagatavošanu iedvesmoja "Dibinātāju semināra" rezultāti, ir gaidāma 2005. gadā.

Iekšējā attīstība

Četros pirmajos 2004. gada mēnešos ombuda darbs pamatojās uz pēdējos gados veikto darbu, kas bija vajadzīgs sakarā ar ES paplašināšanos. Spraigs darbs nodrošināja, ka tā birojs ir gatavs izskatīt sūdzības, ko no 1. maija iesniedza 25. dalībvalstu pilsoņi Līguma 21 valodā.

Ombuda struktūras amata vietu skaits ir palielinājies no 31 darbinieka 2003. gadā līdz 38. darbiniekiem 2004. gadā, kā to paredzēja 2002. gadā Parlamenta pieņemtais budžeta plāns vairākiem gadiem. Šajā plānā bija paredzēts pakāpeniski ieviest jaunas, ar ES paplašināšanos saistītas amata vietas laika posmā no 2003. līdz 2005. gadam. Savukārt 2005. gada budžetā, ko 2004. gada decembrī pieņēma budžeta lēmējietādes, paredzēts pieaugums līdz 51 amata vietai.

Gada laikā pilnvērtīgi sāka darboties ombuda jaunā sūdzību datubāze, tādējādi nodrošinot sekmīgu darbu sarežģītajos apstākļos, ko izraisīja līdz šim nepieredzētais sūdzību un iesaistīto valodu skaita pieaugums. Šīs iniciatīvas, kā arī cilvēkresursu labāka izmantošana un nemitīga informācijas tehnoloģiju infrastruktūras uzlabošana birojā veicināja iespēju 2004. gadā pilsoņiem sniegt labākus pakalpojumus.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

Viens no svarīgākajiem veidiem, kā Eiropas ombuds sekmē labas pārvaldes darba principu ievērošanu, ir izmeklēt varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā un vajadzības gadījumā ieteikt labojumus. Ombuda izskata gadījumus, kuros konstatēta kļūda pārvaldes darbā, galvenokārt pamatojoties uz sūdzībām, kuru ātra izskatīšana ir ombuda darbības svarīgākais aspekts.

Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim ir tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam (saskaņā ar EK dibināšanas līguma 21. pantu). Šīs tiesības ir iekļautas Pamattiesību hartā (43. pants).

Ombuds var arī veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, tādā veidā izrādot savu vēlmi cīnīties pret kļūdām pārvaldē.

2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS

Ombuds darbojas saskaņā ar EK dibināšanas līguma 195. pantu, Eiropas ombuda Statūtiem (kā noteikts Eiropas Parlamenta Lēmumā¹) un īstenošanas noteikumiem, kurus ombuds ir pieņēmis saskaņā ar Statūtu 14. pantu.

Īstenošanas noteikumos ir izklāstīti ombuda biroja darba iekšējie noteikumi. Tomēr, lai tie būtu izprotami un noderīgi pilsoņiem, tajos iekļauta arī konkrēta informācija par citām iestādēm un struktūrām, kas jau ir ietverta Statūtos. Pašreizējie īstenošanas noteikumi ir spēkā no 2003. gada 1. janvāra. Tie ir pieejami visās oficiālajās valodās ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>). Dokumenta tekstu papīra formātā var saņemt Ombuda birojā.

Eiropas ombuds un Konstitūcija Eiropai

Līgumu par Konstitūcijas Eiropai pieņemšanu parakstīja valstu vai valdību vadītāji un ES dalībvalstu ārlietu ministri 2004. gada 29. oktobrī Romā. Patlaban ES dalībvalstīs notiek tās ratificēšana.

Tiesības iesniegt sūdzību ombudam ir izklāstītas Konstitūcijas I daļas sadaļā par pilsonību un pamattiesībām (I-10. pants), kā arī Pamattiesību hartā (II-103. pants). Konstitūcijas I daļas sadaļā par demokrātiju Eiropas Savienībā noteikts, ka ombudu ievēl Eiropas Parlaments un ombuds ir neatkarīgs (I-49. pants). III-335. pantā, kas atbilst spēkā esošā EK līguma 195. pantam, noteikts, ka Statūti kļūst par Eiropas Parlamenta apstiprinātu Eiropas Savienības likumu.

¹

Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums 94/262 par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, OV 1994, L 113/15.

2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS

EK līguma 195. pants pilnvaro ombudu izskatīt sūdzības no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa, jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kas pastāvīgi uzturas vai ir reģistrējusi uzņēmumu ES dalībvalstī, par Eiropas Savienības iestāžu un struktūru pieļautām kļūdām pārvaldē, izņemot kļūdas, ko pieļāvusi Eiropas Kopienų Tiesu un Pirmās instances tiesu, pildot tiesu iestādes pienākumus. Sūdzība neietilpst ombuda pilnvarās, ja:

- 1 sūdzības iesniedzējam nav tiesību iesniegt sūdzību;
- 2 sūdzība nav vērsta pret Eiropas Kopienų iestādi vai struktūru;
- 3 sūdzība vērsta pret Eiropas Kopienų Tiesu vai Pirmās instances tiesu, kas pilda tiesu iestādes pienākumus;
- 4 sūdzība neattiecas uz varbūtēju kļūdu pārvaldes darbā.

Tālāk sīkāk ir izklāstītas 1., 2. un 4. punkta prasības.

2.2.1 Nepieņemamas sūdzības

Lai gan tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam ir piešķirtas tikai ES pilsoņiem, pastāvīgajiem iedzīvotājiem un juridiskām personām ar ES dalībvalstī reģistrētiem uzņēmumiem, ombuds var uzsākt izmeklēšanu arī pēc savas iniciatīvas. Izmantojot savas pilnvaras, ombuds var izmeklēt sūdzībā minētu varbūtēju kļūdu pārvaldē pat tad, ja sūdzības iesniedzējs ir persona, kurai nav tiesību šādu sūdzību iesniegt. 2004. gadā tika ierosinātas astoņas izmeklēšanas pēc ombuda iniciatīvas, tostarp izmeklēja sešas sūdzības, ko pirms 2004. gada 1. maija bija iesnieguši to valstu pilsoņi, kuras pievienojās Eiropas Savienībai minētajā datumā.

Ombuds izvērtē katru konkrēto gadījumu, izlemjot, vai tādā veidā izmantot savas iniciatīvas pilnvaras. Neviena sūdzība līdz šim nav noraidīta tikai tādēļ vien, ka sūdzības iesniedzējam nav bijis tiesību šādu sūdzību iesniegt.

2.2.2 Kopienų iestādes un struktūras

Ombuda mandāts attiecas uz Kopienų iestādēm un struktūrām. Minētās iestādes ir uzskaitītas EK līguma 7. pantā, tomēr Kopienų struktūru definīcija un autoritatīvs saraksts neeksistē. Runa ir par struktūrām, kas dibinātas, pamatojoties uz līgumiem, piemēram, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Eiropas Centrālā banka, kā arī aģentūras, kas dibinātas saskaņā ar tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Vides aģentūra un Eiropas Rasisma un ksenofobijas kontroles centrs.

Atbildot uz sūdzību, kas tika iesniegta 2000. gadā, ombuds uzaicināja Eiropas Universitātes institūtu (EUI) paust viedokli par to, vai šo organizāciju var uzskatīt par Kopienų struktūru ombuda mandāta kontekstā. EUI savu viedokli puda tikai saistībā ar sūdzības saturu, tādēļ ombudam nebija jāizlemj, vai viņa pilnvaras attiecas uz šo lietu². 2004. gada laikā EUI, atbildot uz nākamo sūdzību, uzstāja, ka šī organizācija nav pakļauta ombuda pilnvarām. Pēc tam, kad tika veikta rūpīga izpēte, ombuds atzina, ka EUI viedoklis bijis pareizs, un šī iemesla dēļ izmeklēšanu pārtrauca (Lieta 2225/2003/(ADB)PB, kopsavilkums ir atrodams 3. nodaļā).

Jaunā Konstitūcija Eiropai paplašinās Eiropas ombuda pilnvaras, iekļaujot tā mandātā visas Eiropas Savienības iestādes, struktūras, birojus un aģentūras.

²

Lieta Nr.659/2000, 2000. gada ziņojums, 99. lpp.

Piemērs sūdzībai, kas nebija vērsta pret Kopienas iestādi vai struktūru

SŪDZĪBA PAR POLIJAS OMBUDU

Polijas pilsonis iesniedza sūdzību, ka Polijas pilsoņu tiesību aizsardzības pilnvarotais neļauj iesniegt sūdzības elektroniskā formā. Minētā sūdzība neatbilda Eiropas ombuda mandātam, jo Polijas pilsoņu tiesību aizsardzības pilnvarotais nav Kopienas iestāde vai struktūra. Turklāt Eiropas ombuds nav hierarhijā augstāks par attiecīgās valsts ombudu.

Sarunās starp Eiropas ombudu un Polijas pilsoņu tiesību aizsardzības pilnvaroto 2004. gada 9. februārī pilnvarotais informēja Eiropas ombudu, ka neapmierinātie sūdzību iesniedzēji varētu vērsties pie Polijas Parlamenta, kam pilnvarotais iesniedz savu gada ziņojumu.

Eiropas ombuds sūdzības iesniedzējam sniedza atbilstīgu konsultāciju.

Lieta 3617/2004/MHZ

2.2.3 “Kļūdas pārvaldē” jēdziens

Atbildot Eiropas Parlamenta pieprasījumam pateikt skaidru formulējumu jēdzienam “kļūda pārvaldē”, ombuda piedāvātais formulējums 1997. gada ziņojumā bija šāds:

“Kļūdu pārvaldē” konstatē tad, kad valsts struktūra nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu.

Eiropas Parlaments 1998. gadā pieņēma rezolūciju, ar ko atzina šo formulējumu.

1999. gadā starp ombudu un Komisiju notikusī sarakste noskaidroja, ka arī Komisija ir piekritusi šim formulējumam.

Pamattiesību hartā, kas ir proklamēta 2000. gada decembrī, tiesības uz labu pārvaldi ir iekļautas kā Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības (41. pants). Saskaņā ar ombuda viedokli sliktas un labas pārvaldes darbs ir vienas un tās pašas monētas divas puses.

Eiropas Parlaments 2001. gada 6. septembrī pieņēma rezolūciju, kas apstiprina Labas administratīvās prakses kodeksu, kas Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, to administrācijām un amatpersonām ir jāievēro attiecībā ar sabiedrību. Kodeksā ievēroti Eiropas administratīvo tiesību principi, kas iekļauti Kopienas tiesu praksē un kuru izstrādāšanā ņemti vērā valstu tiesību akti. Parlaments aicināja arī ombudu piemērot Labas administratīvās prakses kodeksu. Tādēļ ombuds, izskatot sūdzības un veicot izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ievēro Kodeksā ietvertos noteikumus un principus.

Piemēri sūdzībām, kas neattiecas uz varbūtējām kļūdām pārvaldes darbā

KATALONIEŠU VALODAS STATUSS EIROPAS KONSTITŪCIJĀ

Sūdzības iesniedzēju grupa nosūtīja Eiropas ombudam atklātu vēstuli, kas tika publicēta Barselonā iznākošajā laikrakstā El Triangle. Viņi izvirzīja sūdzību par diskrimināciju, jo Eiropas Konstitūcijā kataloniešu valodu neatzīst par oficiālu valodu. Viņi izvirzīja vairākus apsvērumus attiecībā uz kataloniešu valodas svarīgo nozīmi un cilvēku ievērojamo skaitu, kuri lieto šo valodu Eiropā.

Tā kā sūdzība attiecās uz priekšlikumu veikt grozījumus līgumos, ombuds uzskatīja, ka tā neattiecas uz varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā un šī iemesla dēļ neatbilda viņa pilnvarām. Ombuds pārsūtīja sūdzību Eiropas Parlamentam, lai to izskatītu kā lūgumrakstu.

Lieta Nr. 2881/2004/JMA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATTEIKUMS IZSNIEGT INFORMĀCIJU

2004. gada aprīlī ombudam iesniedza sūdzību par to, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) ir atteikusies sniegt informāciju par tās iejaukšanos tirgus attiecībās, lai mazinātu ASV dolāra vērtības krišanos un eiro kursa paaugstināšanos.

Ombuds uzskatīja, ka nevar pieņemt šādu sūdzību, jo nebija iespējams to precīzi identificēt. Neskaidrības radīja sūdzības būtība: (i) ECB ir atteikusies paskaidrot, kādēļ tā nav izsniegusi sūdzības iesniedzējam informāciju tādā veidā, lai iesniedzējs saprastu ECB atteikuma iemeslus vai (ii) viņš ir sapratis ECB atteikuma iemeslus un uzskatījis tos par nepareiziem. Ombuds izskaidroja sūdzības iesniedzējam, ka pirmajā gadījumā ombudam būtu jāuzsāk izmeklēšana, bet otrajā gadījumā sūdzība pēc būtības apstrīd ECB tirgus operāciju stratēģiju saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas pamatuzdevumiem, un tādējādi neattiecas uz varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā.

2004. gada oktobrī sūdzības iesniedzējs izskaidroja savas sūdzības būtību: ECB nebija paskaidrojusi iemeslus, kādēļ tā atteicās sniegt prasīto informāciju. Tā kā izskaidrojums attiecās uz varbūtējo kļūdu pārvaldes darbā, ombuds uzsāka izmeklēšanu minētajā lietā.

Lieta Nr. 1106/2004/TN un 3054/2004/TN

2.3 SŪDZĪBU PIEŅEMAMĪBA UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS

Lai ombuds varētu sākt izmeklēšanu, sūdzībai, kuras izskatīšana ietilpst ombuda pilnvarās, ir jāatbilst pieņemamības kritērijiem. Ombuda Statūti nosaka šādus kritērijus:

- 1 jābūt norādītam sūdzības iesniedzējam un sūdzības priekšmetam (Statūtu 2. panta 3. punkts);
- 2 ombuds nevar iejaukties lietās, ko izskata tiesas, vai apšaubīt tiesas lēmuma pamatotību (1. panta 3. punkts);
- 3 sūdzība ir jāiesniedz divu gadu laikā no dienas, kad persona ir ievērojusi faktus, kas ir sūdzības pamatā (2. panta 4. punkts);
- 4 pirms sūdzības iesniegšanas, atbilstīgā administratīvā veidā ir jāvērsas attiecīgajās iestādēs vai struktūrās (2. panta 4. punkts);

- 5 tādu sūdzību gadījumā, kas saistītas ar darba attiecībām starp iestādēm, struktūrām un to ierēdņiem, kā arī citiem darbiniekiem, pirms sūdzības iesniegšanas ir jābūt izsmeltām visām iespējām iesniegt iekšējus administratīvus lūgumus un sūdzības (2. panta 8. punkts).

Piemērs sūdzībai, pirms kuras izskatīšanas nav ievērota atbilstīgā administratīvā kārtība

SŪDZĪBA PAR NELIKUMĪGU PRAKSI AĢENTŪRĀ

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ES aģentūrā pastāv nelikumīga prakse. Sūdzības iesniedzējs ir minētās aģentūras darbinieks.

Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējam būtu jāievēro atbilstīgā administratīvā kārtība, proti, noteikumi saskaņā ar Personāla nolikuma, kas stājās spēkā 2004. gada 1. maijā, 22. a un 22. b pantiem. Šie noteikumi skar informācijas par iespējamu nelegālu darbību atklāšanu, ieskaitot krāpšanu un korupciju, kas kaitē Kopienas interesēm, kā arī rīcību saistībā ar profesionālo pienākumu pildīšanu, kuras rezultātā amatpersonas nepilda savus pienākumus. Šie noteikumi arī nosaka, ka attiecīgajai amatpersonai jāinformē augstākstāvošās amatpersonas vai Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

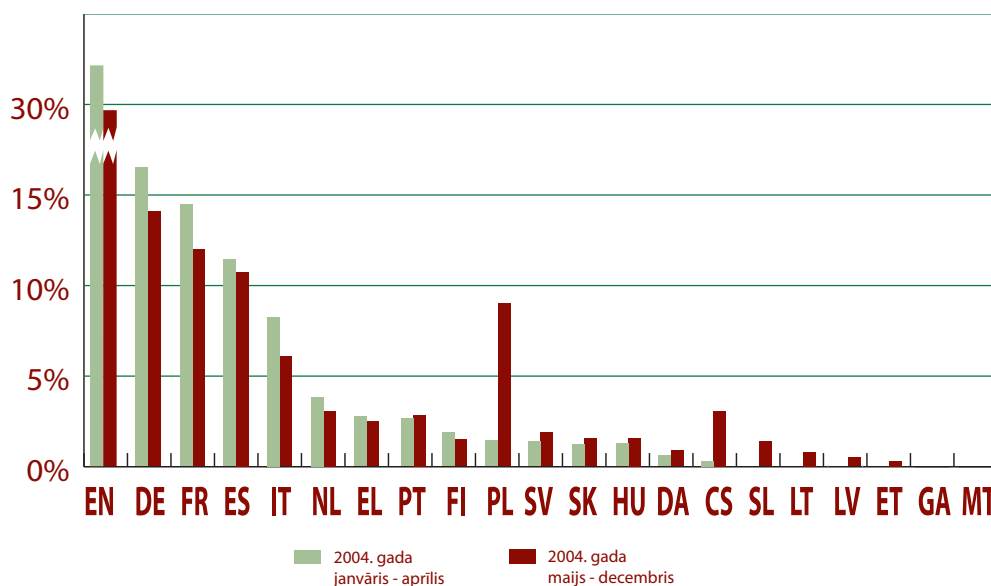
Tā kā sūdzības iesniedzējs jau bija sazinājies ar OLAF, ombuds tam ieteica saskaņā ar 22. b panta 1. punkta b daļu dot OLAF laiku izmeklēt attiecīgos jautājumus un sazināties ar to pēc atbilstīgas darbības veikšanai paredzētā dienesta noteiktā laika.

(Konfidenciāla lieta)

EK līguma 195. pants nosaka, ka ombudam "jāveic izmeklēšana, ja viņš uzskata to par pamatotu". Dažos gadījumos ombudam nav pietiekama pamatojuma, lai uzsāktu izmeklēšanu, kaut gan sūdzība ir pieņemama. Ja sūdzība jau ir izskatīta kā lūgumraksts Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejā, ombuds parasti uzskata, ka viņam nav pamatojuma uzsākt izmeklēšanu, ja vien nav iesniegti jauni pierādījumi.

2.4 2004. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE

Ombuds 2004. gada laikā saņēma 3 726 sūdzības, par 53% vairāk nekā 2003. gadā. No šī 53% vispārējā pieauguma 51% (657 sūdzības) veido sūdzības no 10 jaunajām dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā. Pārējos 49% no pieauguma veido sūdzības, kas saņemtas no 15 vecajām Eiropas Savienības dalībvalstīm un citām vietām pasaulē. Kopumā no 2003. gada izmeklēšanā nonāca 310 sūdzības un četras pēc ombuda iniciatīvas ierosinātas sūdzības.

Nākamā tabula parāda ES paplašināšanās lingvistiskās sekas, ņemot vērā sūdzību sadali pa valodām pirms un pēc 2004. gada 1. maija.

Pilsoņi ir nosūtījuši 3 536 sūdzības pilsoņi, savukārt 190 sūdzības saņemtas no iesniedza asociācijām vai uzņēmumiem. Ombuds uzsāka arī astoņas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas.

Sūdzību izskatīšanas procesu, lai noteiktu, vai sūdzības ietilpst ombuda pilnvarās un atbilst pieņemamības kritērijiem, kā arī satur pamatojumu izmeklēšanas uzsākšanai, 95% gadījumos pabeidza 2004. gada laikā. No visām izpētītajām sūdzībām 25% atbilda ombuda pilnvarām. No šīm sūdzībām 490 atbilda pieņemamības kritērijiem, bet 147 sūdzībās nebija pamata uzsākt izmeklēšanu. Tādēļ izmeklēšanu uzsāka attiecībā uz 343 sūdzībām.

Lielākā daļa sūdzību, kuru rezultātā uzsāka izmeklēšanu, bija saistītas ar Eiropas Komisijas (69%) darbu. Tā kā Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Bija iesniegtas 58 sūdzības par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroju (EPSO), par Eiropas Parlamentu — 48 un par Eiropas Savienības Padomi — 22.

Lielākā daļa sūdzību par pārvaldē pieļautajām kļūdām attiecās uz pārskatāmības trūkumu, tostarp atteikšanos sniegt informāciju (127 lietas), uz diskrimināciju (106 lietas), nepamatotu kavēšanos (67 lietas), neapmierinošām procedūrām (52 lietas), negodīgu attieksmi vai ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu (38 lietas), pienākumu izpildes nenodrošināšanu, t.i., Eiropas Komisijas "līgumu uzrauga" funkcijas neveikšanu attiecībā pret dalībvalstīm (37 lietas), nolaidīgu rīcību (33 lietas) un juridiskām kļūdām (26 lietas).

2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetencē vai nav pieņemama, ombuds vienmēr mēģina sūdzības iesniedzējam ieteikt kompetentu iestādi, kas varētu sūdzību izskatīt, it īpaši tad, ja lieta attiecas uz Kopienas tiesību aktiem. Ombuds ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu pārsūta sūdzību kompetentai iestādei, ja pastāv pamats sūdzības izmeklēšanai.

2004. gada laikā pārsūtīja 71 sūdzību. No tām 54 sūdzības pārsūtīja dalībvalstu vai reģionu ombudiem, 13 — Eiropas Parlamentam, lai tās izskatītu kā lūgumrakstus, un četras — Eiropas Komisijai.

2117 lietās ombuds sniedza ieteikumus. No minētajām sūdzībām 906 gadījumos sūdzības iesniedzējam ieteica iesniegt sūdzību dalībvalsts vai reģiona ombudam, un 179 sūdzību iesniedzējiem ieteica iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam. 359 lietās ieteica sazināties ar Eiropas Komisiju. To starpā bija lietas, kurās sūdzības par Komisiju atzina par nepieņemamām, jo nebija ievērotas atbilstīgās administratīvās procedūras. 613 lietās sūdzības iesniedzējiem ieteica sazināties ar citām iestādēm, galvenokārt ar atbilstīgajiem ombudiem vai iestādēm, kas izskata sūdzības ES dalībvalstīs.

Citai iestādei vai struktūrai pārsūtītas lietas piemērs

SŪDZĪBA PAR VARBŪTĒJO KĻŪDU NĪDERLANDES POLICIJAS DARBĀ

Kādas ES dalībvalsts pilsones, kura pastāvīgi uzturas Nīderlandē, iesniedza sūdzību, ka Nīderlandes policija nav pienācīgi izmeklējusi viņas četrus gadus vecā bērna seksuālo izmantošanu.

Pēc sazināšanās ar sūdzības iesniedzēju, lai saņemtu viņas piekrišanu lietas pārsūtīšanai, Eiropas ombuds lietu pārsūtīja Nīderlandes ombudam.

(Konfidenciāla lieta)

TREŠO VALSTU PASTĀVĪGO IEDZĪVOTĀJU PĀRVIETOŠANĀS

Sūdzību iesniedza par Apvienotās Karalistes Drošības dienesta darbu attiecībā uz pasu kontroli Kalē. Sūdzības iesniedzēja vecākus, Tanzānijas pilsoņus, kuri kā pastāvīgie iedzīvotāji legāli uzturas Beļģijā, neielaida Apvienotajā Karalistē, jo viņiem nebija vīzu. Sūdzību iesniedza par Drošības dienesta darbu un to, ka Tanzānijas pilsoņiem, kuri ir Beļģijas pastāvīgie iedzīvotāji un kuriem ir Beļģijas personu apliecības, tika liegta brīva pārvietošanās ES teritorijā.

Viņi uzstāja, ka viņiem ir jāsaņem oficiāla atvairošanās un Beļģijas pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri nav Eiropas Savienības pilsoņi, būtu jāatļauj brīvi pārvietoties ES teritorijā, kā arī ir jānodibina ES iestāde, kas atvieglotu cilvēkiem ar ES dalībvalstu personu apliecībām pārvietoties ES teritorijā.

Attiecībā uz sūdzību par Drošības dienestu Eiropas ombuds ieteica sūdzības iesniedzējiem izmantot Apvienotās Karalistes valdības atbilstīgās iestādes sūdzību iesniegšanas procedūru un sazināties ar Apvienotās Karalistes Parlamentāro ombudu, ja sūdzības izskatīšanas procedūra viņus neapmierinātu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasībām par pārvietošanos ES teritorijā, Eiropas ombuds pārsūtīja sūdzību Eiropas Parlamentam, lai to izskatītu kā lūgumrakstu.

Lieta Nr. 3300/2004/AU

2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS

Katru ombudam iesniegto sūdzību reģistrē un tās saņemšanu apstiprina parasti vienas nedēļas laikā pēc saņemšanas. Apstiprinājums sūdzības iesniedzēju informē par procedūru un norāda tās personas vārdu un telefona numuru, kura ar šo sūdzību nodarbojas. Sūdzību izskata, lai noteiktu, vai ir jāuzsāk izmeklēšana, un sūdzības iesniedzēju informē par veiktās izpētes rezultātiem parasti viena mēneša laikā.

Izmeklēšanas neuzsākšanas gadījumā sūdzības iesniedzēju informē par iemesliem. Ja iespējams, sūdzību pārsūta citām iestādēm vai sūdzības iesniedzējam iesaka atbilstīgu kompetentu struktūru, ar kuru sūdzības iesniedzējs var sazināties.

2.6.1 Izmeklēšanas uzsākšana

Pirmais izmeklēšanas pasākums ir saistīts ar sūdzības pārsūtīšanu atbilstīgajai iestādei vai struktūrai, kurai trīs kalendāro mēnešu laikā ombudam jānosūta savi apsvērumi.

Ombuds 2004. gada maijā lūdza Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai noteikt īsāku, proti, divu mēnešu termiņu sūdzību par atteikumiem nodrošināt piekļuvi dokumentiem izskatīšanai. Ombuds norādīja, ka pilsoņiem ir svarīga pēc iespējas ātrāka piekļuve dokumentiem un divu posmu pieteikuma procedūra saskaņā ar Regulu 1049/2001³ dod iestādēm iespēju rūpīgi iepazīties ar juridiskajiem un faktiskajiem jautājumiem pirms sūdzības iesniegšanas. Eiropas Parlaments un Komisija pieņēma šo priekšlikumu, kamēr Padome to noraidīja. Tomēr Padome uzņēmās darīt visu iespējamo, lai iespējami drīz sniegtu atbildi.

2.6.2 Taisnīga procedūra

Taisnīgas procedūras princips nosaka, ka ombuds, pieņemot lēmumu attiecībā uz sūdzību, ņemt vērā informāciju, kas saistīta ar dokumentiem, ko iesniedzis sūdzības iesniedzējs vai Kopienas iestāde tikai tad, ja otrai pusei ir bijusi iespēja iepazīties ar dokumentiem un izteikt par tiem savu viedokli.

Tādēļ ombuds nosūta sūdzības iesniedzējam Kopienas iestādes vai struktūras viedokli kopā ar uzaicinājumu iesniegt viņa apsvērumus. Tādu pašu procedūru ievēro, ja notiek tālāka sūdzības izmeklēšana.

Ne EK līgumā, ne Statūtos nav noteikumu par apelācijām vai citiem līdzekļiem ombuda lēmumu apstrīdēšanai attiecībā uz to, kā sūdzība izskatāma vai kāds ir tās rezultāts. Tomēr pret ombudu tāpat kā citām Kopienas iestādēm un struktūrām, var izvirzīt sūdzību par zaudējumu izraisīšanu, pamatojoties uz EK līguma 288. pantu. Tiesa 2004. gadā noteica, ka principā ir iespējams apsūdzēt ombudu par zaudējumu izraisīšanu un viņa iespējami nepareizo sūdzības izskatīšanu. Pamatojoties uz lietas būtību, Tiesa apstiprināja Pirmās instances tiesas lēmumu par to, ka ombuds nebija pieļāvis nekādus savu pienākumu pārkāpumus (Lieta C-234/02 P, *Eiropas ombuds pret Franku Lambertu (Frank Lamberts)*, 2004. gada 23. marta Tiesas lēmums).

2.6.3 Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklaušāšana

Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 2. punktu Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāiesniedz ombudam visa viņa pieprasītā informācija, kā arī jāļauj piekļūt attiecīgajām lietām. Kopienas iestādes un struktūras var atteikties to nodrošināt tikai saistībā ar pienācīgi pamatotu informācijas slepenību.

Ombuda pilnvaras, iepazīstoties ar lietām, ļauj viņam pārbaudīt attiecīgās Kopienas iestādes vai struktūras iesniegtās informācijas pietiekamību un precizitāti. Tādēļ tās sūdzības iesniedzējam un sabiedrībai garantē to, ka ombuds spēj veikt rūpīgu un pietiekamu izmeklēšanu.

Saskaņā ar Statūtu 3. panta 2. punktu amatpersonām un citiem Kopienas iestāžu un struktūru darbiniekiem ir jāsniedz liecības pēc ombuda pieprasījuma. Viņi sniedz liecības savu pārvaldes struktūru vārdā un saskaņā ar to norādījumiem, ņemot vērā viņu pienākumu attiecībā uz dienesta noslēpumu glabāšanu.

³

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

Ombuds 2004. gadā izmantoja savas pilnvaras, lai iepazītos ar divām iestāžu lietām. Pilnvaras uzklaustīt lieciniekus 2004. gadā neizmantoja.

2.6.4 Atklāta procedūra

Ja sūdzības iesniedzējs nav pieprasījis lietas izskatīšanas slepenību, sūdzību ombuds izskata atklāti.

Īstenošanas noteikumu 13. pants nosaka, ka ombudam ir jānodrošina sūdzības iesniedzējam piekļuve lietai attiecībā uz iesniedzēja sūdzību. 14. pants nosaka, ka ombuda dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem, pamatojoties uz nosacījumiem un ierobežojumiem, kas ir izklāstīti Regulā 1049/2001. Tomēr, ja ombuds izmeklē attiecīgās iestādes vai struktūras lietu vai uzklausa liecību, ne sūdzības iesniedzējs, ne sabiedrība nedrīkst iepazīties ar slepeniem dokumentiem vai konfidenciālu informāciju, kas ir iegūta izmeklēšanas vai liecinieku uzklaustīšanas rezultātā (13. panta 3. punkts un 14. panta 2. punkts). Šī izņēmuma mērķis ir atvieglot ombudam viņa pilnvaru izmantošanu izmeklēšanā.

Tiekoties ar *Loijolu De Palasio*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, 2004. gada 31. martā ombuds paskaidroja, ka izmeklēšanas gaitā nevar ņemt vērā dokumentus, ko iesniegusi Kopienas iestāde, lai atspēkotu sūdzību par kļūdu pārvaldē, ja sūdzības iesniedzējam nav bijis iespējams iepazīties ar minētajiem dokumentiem un izteikt savu viedokli par tiem. Ja iestādei vai struktūrai ir slepeni dokumenti, kas pēc iestādes uzskatiem pierāda tās viedokli, tad iestādei ir jāiesniedz atklāts pēc tās domām svarīgāko punktu kopsavilkums. Ja ombuds to uzskata par lietderīgu, viņš var izmeklēt slepenus dokumentus, lai pārbaudītu atklātā kopsavilkuma pietiekamību un precizitāti.

2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI

Izmeklēšanas laikā sūdzības iesniedzēju informē par katru izmeklēšanas pasākumu. Kad ombuds izlemj slēgt izmeklēšanu, viņš informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātiem un saviem konstatējumiem. Ombuda lēmums sūdzības iesniedzējam vai attiecīgajai iestādei, vai struktūrai nerada tiesības un neuzliek pienākumus.

2004. gadā ombuds slēdza 251 izmeklēšanu. No tām 247 bija saņemto sūdzību izmeklēšanas, bet četras izmeklēšanas ombuds veica pēc savas iniciatīvas.

Ja izmeklēšana ir saistīta ar vairāk nekā vienu sūdzību vai prasību, tad ombuds var nonākt pie dažādiem konstatējumiem.

2.7.1 Gadījumi, kad kļūdas pārvaldē nekonstatēja

2004. gadā tika slēgtas 113 lietas, jo kļūdas pārvaldē nekonstatēja. Tas ne vienmēr nozīmē negatīvu rezultātu sūdzības iesniedzējam, kas vismaz saņem pilnīgu paskaidrojumu no attiecīgās iestādes vai struktūras par to, ko tā ir izdarījusi. Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdas pārvaldē, viņš var norādīt, ka iestāde vai struktūra var uzlabot pārvaldes darba kvalitāti nākotnē. Šādos gadījumos ombuds sagatavo papildu piezīmi.

2.7.2 Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas palīdz paplašināt attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst vajadzību pēc dārgām un laikietilpīgām tiesas prāvām.

Tā 2004. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 65 lietas, reaģējot uz ombudam iesniegtajām sūdzībām. No tām 46 lietās ombuda iejaukšanās rezultātā panāca ātru atbildi uz agrāk neatbildētu saraksti (sk. 2. nodaļas 9. punktu 1998. gada ziņojumā, kur detalizēti izklāstīta procedūra, ko izmanto šādos gadījumos).

Ja izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta kļūda pārvaldē, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja vien tas ir iespējams. Kopumā 2004. gadā piedāvāja 12 mierizlīgumus. Piecas lietas slēdza pēc mierizlīguma panākšanas (to skaitā 2 lietas, kurās mierizlīgums bija piedāvāts 2003. gadā). 2004. gada beigās 11 mierizlīgumu piedāvājumus joprojām turpināja izskatīt.

Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā kompensāciju sūdzības iesniedzējam. Šādi piedāvājumi vienmēr ir *ex gratia*, proti, neatzīstot obligāto juridisko atbildību un neradot precedentu.

2.7.3 Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpašie ziņojumi

Gadījumos, kad mierizlīgums nav iespējams vai centieni panākt mierizlīgumu nenoved pie rezultāta, ombuds var izbeigt lietu, izsakot aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, vai sagatavojot ieteikumu projektu.

Aizrādījumu parasti izsaka, ja attiecīgā iestāde vairs nevar novērst pārvaldē pieļauto kļūdu, ja kļūdai pārvaldē nav vispārēju seku un ja šķiet, ka ombudam nav jāveic turpmāki pasākumi. Aizrādījumu izsaka arī tad, ja ombuds uzskata, ka ieteikumu projekts nebūs lietderīgs, vai arī nav lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu par lietu, saistībā ar kuru attiecīgā iestāde vai struktūra nav piekritusi ieteikumu projektam.

Aizrādījums apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība ir bijusi pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai, ka tā ir rīkojusies nepareizi, lai tādējādi nākotnē palīdzētu novērst kļūdas pārvaldē. 2004. gadā ombuds izteica 36 aizrādījumus.

Reaģējot uz Eiropas Parlamenta ieteikumu, ombuds informēja iestādes un struktūras par savu nodomu periodiski pieprasīt informāciju par turpmākiem pasākumiem, kas veikti sakarā ar aizrādījumiem. 2004. gadā Komisija atbildēja uz 11 aizrādījumiem. Komisijas atbildes ir izklāstītas šīs nodaļas nākošajā iedaļā (2.8).

Gadījumos, kad ir vajadzīgas ombuda turpmākās darbības (t.i., ja attiecīgā iestāde var novērst kļūdu pārvaldē vai kļūdas pārvaldē ir sevišķi nopietnas, vai arī tām ir vispārējas sekas), ombuds parasti sagatavo ieteikumu projektu attiecīgajai iestādei vai struktūrai. Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 6. punktu iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam detalizēti izstrādāts atzinums. 2004. gadā sagatavoja 17 ieteikumu projektus. Turklāt 2004. gadā pieņēma lēmumus par pieciem 2003. gadā sagatavotiem ieteikumu projektiem. Septiņas lietas gada laikā slēdza, kad attiecīgās iestādes bija pieņēmušas ieteikumu projektu. Vienas lietas sakarā izstrādāja īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Piecas lietas slēdza citu iemeslu dēļ. 2004. gada beigās joprojām izskatīja deviņus ieteikumu projektus.

Ja Kopienas iestāde vai struktūra pienācīgi nereaģē uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Īpašajā ziņojumā var būt iekļauti ieteikumi. Īpašais ziņojums ir pēdējais ombuda patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums. Protams,

ombuds nodrošina jebkādu informāciju un palīdzību, ko Parlaments varētu pieprasīt, strādājot ar īpašo ziņojumu. 2004. gadā izstrādāja viens īpašo ziņojumu (lieta OI/2/2003: sk. tālāk nākamajā iedaļā un 3. nodaļā).

2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2004. GADĀ

Lēmumus, kas pieņemti, slēdzot lietas, parasti publicē ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) angļu un sūdzības iesniedzēja valodā.

Ziņojuma 3. nodaļā ir iekļauti kopsavilkumi par 59 lēmumiem no kopumā 251 pieņemtā lēmuma par lietu slēgšanu 2004. gadā. Kopsavilkumi atspoguļo tās lietas un iestādes, par kurām ombuds ir veicis izmeklēšanas, kā arī dažādu veidu konstatējumus. Kopsavilkumiem ir norādes, kas ietver lietu numurus tematus atkarībā no tā, uz kuru Kopienas iestādes kompetenci tas attiecas, kā arī no pārvaldē pieļauto kļūdu veida, ko sūdzībā apraksta tās iesniedzējs.

Turpmāk ziņojuma 2. nodaļas 8. sadaļā ir analizēti nozīmīgākie ombuda 2004. gada lēmumos ietvertie konstatējumi par likumiem un faktiem. Tie ir horizontāli sakārtoti, ņemot vērā tematisko klasifikāciju. Minētās sadaļas noslēgumā ir izvērtētas Komisijas attiecībām ar ombudu un sūdzību iesniedzējiem, kuras atspoguļotas 2004. gada lēmumos un Komisijas šī gada atbildēs uz piezīmēm un aizrādījumiem.

2.8.1 Piekļuve dokumentiem un datu aizsardzība

Saskaņā ar Regulu par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁴ sūdzības iesniedzējs var pretendēt uz tiesisku aizsardzību: piekļuves atteikuma gadījumā, viņš var griezties tiesā saskaņā ar EK līguma 230. pantu vai iesniegt sūdzību ombudam.

Ombuds 2004. gadā pieņēma lēmumus attiecībā uz 11 sūdzībām, no kurām deviņas bija par Komisiju un atlikušās divas par OLAF un Padomi. Astoņas no minētajām sūdzībām iesniedza nevalstiskās struktūras, vienu — nozares asociācija un divas — fiziskas personas. Trīs no minētajām sūdzībām atrisināja iestādes: vienā gadījumā, atbildot uz pieprasījumu (2183/2003/TN) un divos citos gadījumos, nodrošinot piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem (220/2004/GG; 520/2004/TN). Vienā gadījumā panāca mierizlīgumu, kad Komisija sūdzības iesniedzējam (kura pieprasījums par piekļuvi informācijai bija samērā vispārīgs) nodrošināja piekļuvi virknei dokumentu attiecībā uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) sarunām. Šādā veidā sūdzības iesniedzējs saņēma vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu precīzāku pieprasījumu (415/2003/TN).

Sešās lietās ombuds nekonstatēja kļūdas pārvaldē, jo attiecīgo iestāžu pārvaldēm bija tiesības liegt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz izņēmumiem, kas ietverti Regulā. Četras no minētajām lietām attiecās uz Regulas 4. panta 1. punktu. Lietās 900/2003/TN, 1286/2003/JMA un 1304/2003/PB ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija tiesības izmantot 4. panta 1. punkta a) daļas trešo ievilkumu (starptautiskās attiecības), un lietā 1044/2004/GG — ceturto ievilkumu (Kopienas vai dalībvalsts finanšu, monetārā vai ekonomiskā politika). Pirmajā no šīm lietām ombuds norādīja, ka 4. panta 1. punkts neparedz informācijas atklāšanu sabiedrības interesēs un tādēļ ir ļoti svarīgi, lai iestādes saskaņā ar minēto nosacījumu saprotami izskaidrotu savus pamatojumus.

Divus lēmumus ombuds sagatavoja saskaņā ar Regulas 4. panta 2. punktu. Lieta 2371/2003/GG attiecās uz pieprasījumu par piekļuvi Padomes Juridiskā dienesta izstrādātajam slēdzienam.

⁴

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

Ombuds sagatavoja Padomei ieteikumu projektu, bet lietu slēdza, nekonstatējot kļūdu pārvaldē pēc Pirmās instances tiesas sprieduma, kas Padomei deva tiesības liegt piekļuvi sava Juridiskā dienesta slēdzieniem⁵. Lietā 1481/2003/OV ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija tiesības izmantot 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu (pārbaudi, izmeklēšanu un auditu mērķis), aizsargājot zināmas ziņojuma daļas, un ka sabiedrībai nebija īpašas intereses par šo ziņojuma daļu atklāšanu.

Divām iepriekš minētajām lietām sekoja papildu piezīmes. Lietā 1286/2003/JMA ombuds mudināja Komisiju apsvērt veidus, kā panākt, lai sarunas ar PTO kļūtu atklātākas un pārredzamākas. Lietā 1304/2003/PB ombuds apstiprināja, ka Komisijai bija tiesības liegt piekļuvi Pārtikas un veterinārā dienesta uzdevumu izpildes ziņojumam. Ombuds ierosināja, ka būtu lietderīgi nākotnē nošķirt nekonfidencialu informāciju no konfidencialas, cik vien tas ir praktiski iespējams, nodrošinot daļēju piekļuvi. Vēlāk Komisija sniedza ombudam vairāk informācijas par Pārtikas un veterinārā dienesta darbību saistībā ar šo lietu.

Aizrādījumu izteica lietā 1874/2003/GG, kurā Komisija, izmantojot ar Regulas 4. panta 1. punkta b) daļu (personas privātās dzīves un cieņas aizsardzība, it īpaši saskaņā ar Kopienas likumdošanu attiecībā uz personas datu aizsardzību) un 4. panta 3. punktu (kas ir paredzēts, lai iestādēm būtu "iespēja padomāt"), centās attaisnot aizliegumu piekļūt e-pasta sarakstei starp Komisijas dienestiem un personālu divās struktūrās, kas Komisijas uzdevumā bija iesaistītas līgumdarbu vadībā. Ombuds uzskatīja argumentu par dokumentā ietvertajiem atzinumiem, kas paredzēti tikai iekšējai lietošanai, par nepietiekamu, lai tā izpaušana novestu pie nopietniem zaudējumiem, jo saskaņā ar 4. panta 3. punktu piekļuve šādiem dokumentiem ir jānodrošina. Lēmumā arī norādīja uz Komisijas pamatojuma nekonsekvenci, tā kā tajā bija minēts tikai 4. panta 3. punkts, pamatojoties e-pasta sarakstes ar divu struktūrvienību personālu atbilstību iekšējiem ziņojumiem, un tā kā Komisija nebija izvirzījusi prasību liegt pieeju personāla e-pasta ziņojumiem darbinieku vārdu aizsardzības nolūkā.

Jautājumu par personu datu aizsardzību uzstādīja arī divās citās lietās. Lietā 821/2003/JMA sūdzības iesniedzējs principā apstrīdēja Eiropas Parlamenta atteikumu atklāt to personu sarakstu, kas bija izvēlētas kā stažieri. Lai pamatotu savu atteikumu, Parlaments balstījās uz personu datu aizsardzības apsvērumiem. Ombuds uzskatīja, ka Parlaments varētu pieņemt lēmumu par to cilvēku vārdu izpaušanu, kuriem ir piedāvāta stažēšanās Eiropas Parlamentā un kas šo piedāvājumu ir pieņēmuši, un stažēšanās kandidātu informēšanu saistība ar to. Tomēr Parlamenta spēkā esošie stažēšanās noteikumi neparedz šādu nosacījumu. Tādēļ ombuds piedāvāja Parlamentam apsvērt šo noteikumu pārskatīšanu, lai skaidri formulētu, ka saraksts ar to personu vārdiem, kas pieņem piedāvāto stažēšanos, būtu publiski pieejams.

Lietā 2046/2003/GG Padome liedza savai apvienotajai komitejai, kas sastāv no iecelēj institūcijas un Personāla komitejas pārstāvjiem, piekļuvi to personu lietām, kuru iesniegumi par agrāku aiziešanu pensijā bija apstiprināti. Ombuds norādīja, ka, lai arī personas datu atklāšana var notikt tikai saskaņā ar Regulas 45/2001⁶ noteikumiem, šķēršļus minētajai atklāšanai Padome bija radījusi pati, jo tā nebija kandidātus informējusi par to, ka viņu iesniegtie personas dati varētu tikt nodoti apvienotās komitejas rīcībā. Tādēļ tika sagatavots aizrādījums par to, ka apvienotā komiteja nebija pienācīgi informēta par pieteikumiem priekšlaicīgai aiziešanai pensijā.

⁵ Lietā T-84/03, *Turco pret Padomi*, 2004. gada 23. novembra spriedums.

⁶ 2000. gada 18. decembra Regula (EK) 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L8/1, 2001.

2.8.2 Komisija kā “līguma uzraudzītāja”

Tiesiskums ir viens no Eiropas Savienības dibināšanas pamatprincipiem, un viens no vissvarīgākajiem Komisijas uzdevumiem ir pildīt “līguma uzraudzītājas”⁷ funkcijas. Komisija var rīkoties pēc savas iniciatīvas un izskatīt lūgumrakstus uz sūdzību pamata vai atbildēt uz Eiropas Parlamenta pieprasījumiem. EK līguma 226. pants nosaka vispārēju procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var izmeklēt un nodot Eiropas Kopienas Tiesai iespējamus dalībvalstu Kopienas tiesību pārkāpumus. Konkrētām jomām, piemēram, valsts subsidijām un konkurences likumam, pastāv dažādas procedūras.

Ziņojuma 3. nodaļā izklāstīti deviņu lēmumu kopsavilkumi, kas parāda, kā ombuds izskata sūdzības pret “līguma uzraugu”. Galvenie izskatītie jautājumi ir sūdzības par atteikumu reģistrēt sūdzības, nepamatota kavēšanās un nespēja veikt pienācīgu izmeklēšanu.

Divās lietās (2007/2002/ADB un 701/2003/IP) ombuds izteica aizrādījumus attiecībā uz neregistrētām sūdzībām. Komisija uz pēdējo lēmumu reaģēja ar solījumu nākotnē skaidrāk atbildēt uz korespondenci par iespējamiem dalībvalstu konkurences likuma pārkāpumiem un sniegt paskaidrojumus, ja korespondence netiek reģistrēta kā sūdzība. Lietā 1769/2002/ELB Komisija pieņēma ieteikumu projektu, saskaņā ar kuru tai ir jāreģistrē vēstule kā sūdzība un tā jāapstrādā saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Eiropas Kopienas tiesību pārkāpumiem⁸.

Divās lietās (2333/2003/GG un 2185/2002/IP) ombuds izteica aizrādījumus par nepamatotu kavēšanos sūdzību izskatīšanā. Lietā 1963/2002/IP, attiecībā uz kuru Komisija nebija sniegusi apmierinošus paskaidrojumus par septiņarpus gadus ilgo lēmuma pieņemšanu, izstrādāja ieteikumu projektu. Komisija apsoliya pieņemt galīgo lēmumu 2004. gada martā.

Trijās lietās, kurās sūdzības iesniedzējs bija izvirzījis sūdzību par nepietiekamu izmeklēšanu, kļūdu pārvaldē nekonstatēja (841/2003/OV, 849/2003/JMA un 480/2004/TN). Lietā 841/2003/OV bija pieļauts pārpratums pēc būtības par Komisijas izmeklēšanas apjomu, un sūdzības iesniedzējs izteica ombudam pateicību par situācijas noskaidrošanu. Lietā 480/2004/TN ombuds izteica papildu piezīmi, iedrošinot Komisiju turpmāk paskaidrot iemeslus sūdzību izskatīšanas izbeigšanai saskaņā ar 226. pantu pēc iespējas saprotamā un atklātā veidā. Lietā 849/2003/JMA ombuds konstatēja, ka Komisija bija sūdzības iesniedzējam sniegusi pamatotus pierādījumus attiecībā uz savu neatkarīgo lēmumu. Komisija arī atvainojās sūdzības iesniedzējam, ka nebija tam devusi iespēju iesniegt komentārus lēmuma pamatojumam, norādot, ka nekāds pārkāpums nav noticis.

Lietā 480/2004/TN pieņēma atzinumu par vispārējas nozīmes jautājumu saistībā ar 226. pantā izklāstīto procedūru. Viena no sūdzības iesniedzēja prasībām sūdzībā Komisijai bija ES dalībvalsts nepareiza Darbinieku tiesību aizsardzības direktīvas ieviešana attiecīgās valsts tiesas lēmuma dēļ. Ombuds uzskatīja, ka Komisijai ir bijis pietiekams pamats, lai pieņemtu lēmumu par pārkāpuma procedūras neuzsākšanu, ņemot vērā tiesu varas neatkarības pamatprincipu: ja attiecīgās valsts tiesā kāds ceļ prasību par to, ka valsts pārvaldes iestādes neievēro Eiropas Kopienas tiesības, tad kā atbilstīgo līdzekli neapmierinoša lēmuma gadījumā izmanto pieejamās procedūras apelācijai augstāka līmeņa tiesā.

⁷ Saskaņā ar EK līguma 211. pantu Komisija “nodrošina to, ka piemēro šo Līgumu un īsteno pasākumus, ko saskaņā ar šo Līgumu ir noteikušas iestādes.” Konstitūcija Eiropai apstiprina šīs lomas nozīmi pantā I-26.

⁸ OV C 244/5, 2002.

2.8.3 Līgumi un subsīdijas

Eiropas Kopienas iestādes un struktūras izmanto līgumus, lai saņemtu to funkciju izpildei vajadzīgās preces un pakalpojumus, kā arī lai darbotos kā instruments subsīdiu un mērķfinansējumu noteikšanā dažādās programmās.

Ombuds saņem un izskata sūdzības gan par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, gan par to izpildi. Tomēr, ja rodas šaubas par līguma noteikumu neievērošanu, ombuds savu izmeklēšanu ierobežo, noskaidrojot, vai Kopienas iestāde vai struktūra ir nodrošinājusi loģisku un pamatotu atskaiti par tiesisko pamatu savai rīcībai un tās viedokļa par līguma pozīciju pamatotību.

Ziņojuma 3. nodaļā ir izklāstīti deviņu lēmumu kopsavilkumi, kas ilustrē ombuda darbu ar sūdzībām par līgumiem un subsīdijām. Galvenie izskatāmie jautājumi bija procedūras pirms līgumu parakstīšanas, netaisnīga attieksme par uzņēmumiem radušos aizdomu gadījumos, kā arī kavētie maksājumi.

Attiecībā uz procedūrām pirms līgumu parakstīšanas lietā 1878/2002/GG ombuds konstatēja, ka Komisija nebija vidējam uzņēmumam devusi pietiekami daudz laika, lai sagatavotu pieteikumu pētniecības un attīstības dotācijai. Komisija pieņēma ieteikumu projektu, izmaksājot kompensāciju *ex gratia*. Lietā 1986/2002/OV Komisija tomēr noraidīja ieteikumu projektu par saprātīga piedāvājuma izteikšanu sūdzības iesniedzējam, kam tā nebija paskaidrojusi, ka līgums ar viņu netiks parakstīts. Lietā 221/2004/GG Komisija, nepareizi novērtējot pasta zīmogu, noraidīja pieteikumu tādēļ, ka tas iesniegts pēc noteiktā termiņa. Pēc tam, kad ombudam bija nosūtīta sūdzība, Komisija rīkojās ātri un konstruktīvi, novērstu lai minēto kļūdu.

Divas lietas slēdza ar aizrādījumiem par negodīgu rīcību, izmeklējot aizdomas pret uzņēmumiem vai organizācijām. Lietā 278/2003/JMA ombuds vispārīgā veidā izklāstīja, ka, veicot pasākumus, lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses, Komisijai jācenšas panākt taisnīgs līdzsvars starp privātpersonu un visas sabiedrības interesēm. Atzinumā arī norādīja, ka ir grūti paredzēt, kā Komisija varētu to īstenot; viena no iespējām ir informēt grantu pretendentu par jebkurām Komisijas šaubām attiecībā uz kandidāta juridisko statusu un būt gatavai pēc tam izskatīt kandidāta iesniegto informāciju, kā arī atbildēt uz to. Ombuds ieteica Komisijai, ka būtu lietderīgi publicēt norādījumus tās dienestiem minētā jautājuma sakarā. Lietā 953/2003/OV Eiropas Parlaments un Komisija pārtrauca līgumus ar uzņēmumu, piemērojot noteikumu, saskaņā ar kuru uzņēmumu rakstiski informē par līgumsaistību nepildīšanu. Ombuds uzskatīja, ka atsauce tikai uz "OLAF izmeklēšanas rezultātiem", nesniedzot tālāku informāciju, nav pietiekams pamatojums paziņojumam.

Trīs sūdzības par kavētiem maksājumiem apmierināja. Lietā 435/2004/GG Komisija samaksāja attiecīgajam uzņēmumam tam pienākošos faktūrrēķinus. Papildu piezīmē ombuds ierosināja Komisijai apsvērt arī kavējuma procentu atlīdzināšanu, ko Komisija arī izdarīja. Divās pārējās lietās puses, ar kurām Komisijai bija līgumi, nebija laikus norēķinājušās ar trešajām pusēm. Lietā 2124/2003/ADB Komisija informēja ombudu, ka tā nesaprot, kādēļ otra līgumslēdzēja puse nav samaksājusi apakšlīguma izpildītājam. Tūlīt pēc tam sūdzības iesniedzējs saņēma pilnu samaksu. Lieta 1949/2003/TN attiecās uz to, ka *CESD-Communautaire* nenorēķinājās ar sūdzības iesniedzēju par veikto darbu saskaņā ar no *Eurostat* saņemtajām instrukcijām. Komisija izmaksāja attiecīgo summu *CESD-Communautaire*, kas savukārt norēķinājās ar sūdzības iesniedzēju.

Lietā 1889/2002/GG netika rasts apmierinošs risinājums. Uzņēmums saņēma finansiālu atbalstu no Komisijas diviem projektiem. Komisija nolēma par vienu no projektiem naudu atprasīt, bet uzņēmums šo prasību apstrīdēja Pirmās instances tiesā. Tad Komisija apstādināja izmaksas otrajam projektam, pamatojoties uz to, ka līguma noteikumi atļāva to darīt. Pēc rūpīgas izmeklēšanas, kas ietvēra Komisijas dokumentācijas izpēti un Komisijas nodaļas vadītāja liecības uzklausišanu, ombuds secināja, ka Komisija nebija sniegusi saskaņotu un pamatotu savas pozīcijas izklāstu. Komisija noraidīja centienus panākt mierizlīgumu, kā arī ieteikumu projektu. Ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

2.8.4 Pieņemšana darbā un personāla jautājumi

Ziņojuma 3. nodaļā ir izklāstīti kopsavilkumi par 15 atzinumiem sūdzībās, kas attiecas uz pieņemšanu darbā un darba attiecībām ar ES iestādēm un struktūrām. Eiropas Parlaments atrisināja vienu no lietām (1600/2003/ADB) un kādā citā lietā (1320/2003/ELB) panāca mierizlīgumu ar Komisiju. Lietā 1196/2003/ELB sūdzības iesniedzēja panāca savu mērķi, noskaidrojot situāciju tādā veidā, lai varētu apsvērt, kādu kompensāciju pieprasīt.

Pieci atzinumi attiecās uz vispārējas nozīmes jautājumiem.

Lietā 1571/2003/OV ombuds Eiropola Civildienesta noteikumos neatklāja juridisku pamatu, kas attaisnotu dažu pagaidu darbinieku nodarbināšanu saskaņā ar noteikumiem, kuri attiecās uz pastāvīgajiem darbiniekiem. Ombuds izteica aizrādījumu, pievēršot Eiropola uzmanību vajadzībai pārskatīt tā praksi. Eiropola atbilde bija apstiprinoša.

Atzinums lietā 260/2003/OV puda kritiku Eiropas Parlamentam par nespēju veikt adekvātus pasākumus, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu par smēķēšanu Parlamenta telpās. Ombuds norādīja, ka, ņemot vērā tabakas dūmu kaitīgo ietekmi uz veselību, Parlamentam jāpievērš īpaša uzmanība efektīvai noteikumu ievērošanai, tā kā darbinieku pakļaušana tabakas dūmu kaitīgajai ietekmei darba vietā var izraisīt potenciālas juridiskās atbildības problēmas.

Lietā 2216/2003/MHZ sūdzības iesniedzējs apstrīdēja Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja (EPSO) lēmumu izsūtīt konkursa kandidātiem korespondenci tikai angļu, franču vai vācu valodā. Ombuds izteica aizrādījumu EPSO, kas nebija izskaidrojis minētā lēmuma pamatojumu, un ierosināja lēmumu pārskatīt.

Izmeklēšana pēc ombuda iniciatīvas (OI/1/2003/ELB) panāca, ka Komisija piekrita līdz 2005. gada martam ieviest sūdzību iesniegšanas procedūru pieaicinātajiem valstu ekspertiem.

Kādas citas izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas rezultātā (OI/2/2003/GG) ombuds secināja, ka Komisija nebija izstrādājusi sakarīgu un pārliecinošu izskaidrojumu par daudzu preses atašeju zemo statusu ārzemju delegācijās. Tā kā Komisija noraidīja ieteikumu projektu, saskaņā ar kuru tai bija jāpārskata noteikumi attiecībā uz minēto amatu klasifikāciju, ombuds 2004. gada decembrī iesniedza Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu.

2.8.5 Komisijas atbildes uz ombuda pieprasījumiem

Lai ombuds pilsoņu labā ātri un efektīvi panāktu pozitīvus rezultātus un nodrošinātu pārvaldes kvalitātes uzlabošanu, ir vajadzīga ES iestāžu un struktūru sadarbība.

Sevišķi svarīga ir sadarbība ar Komisiju, jo gandrīz 70% ombuda izmeklēšanu ir saistīti ar Komisijas pārvaldes darbu. 2004. gadā Komisijas reakcija uz ombuda ierosinājumiem un ieteikumiem kopumā bija pozitīva. Kā labas sadarbības piemērus no Komisijas puses attiecībā uz uzlabojumiem pārvaldē jāmin piekrišana ieviest sūdzību izskatīšanas procedūru (OI/1/2003/ELB lietas iedaļa 2.8.4) pieaicināto valstu ekspertiem un pozitīva atbilde ombuda ierosinājumiem par Eiropas skolu vadības uzlabošanu (OI/5/2003).

Komisija izpildīja arī lietas 1876/2002/OV papildu piezīmē ietvertās prasības, informējot ombudu, ka jaunā dokumentu apstrādes sistēma nodrošinās efektīvāku darbu ar visiem atbalsta dokumentiem attiecībā uz lietām, un tādējādi ļaus Komisijai ātrāk un efektīvāk sniegt ombudam palīdzību darbā ar pilsoņu sūdzībām.

Savukārt lietā 253/2003/ELB Komisija nesniedza pozitīvu atbildi uz papildu piezīmi. Ombuds uzskatīja, ka Komisijas reglaments attiecībā uz ģimenes locekļu pieņemšanu darbā saistībā ar tādiem projektiem kā TACIS ir pieņemams. Ombuds arī norādīja, ka šādas reglamentēšanas mērķus varētu nākotnē labāk sasniegt, ievērojot taisnīgumu un pārredzamību, ja piemērojamos noteikumus un principus oficiāli akceptētu un atbilstīgi publiskotu. Komisijas atbildē bija norādīts, ka tā dod

priekšroku ģimenes locekļu nodarbināšanas iespēju izskatīšanai, pamatojoties uz katru atsevišķo gadījumu.

Attiecībā uz kompensāciju fiziskām personām daudzas lietas, kas ir apskatītas ziņojuma sadaļās no 2.8.1 līdz 2.8.3, atspoguļo Komisijas vēlmi atrisināt lietas, atvainoties par pieļautām kļūdām un veikt korektīvus pasākumus, ieskaitot *ex gratia* kompensāciju izmaksu.

Tomēr divās minētajās lietās Komisija noraidīja ombuda priekšlikumus par mierizlīgumu un tiem sekojošos ieteikumu projektus.

Lieta 1435/2002/GG ir trešais šāda veida gadījums. Ombuds vairākkārt vērsa Komisijas uzmanību uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorātā ir pieļauts iekšējs pārpratums attiecībā uz vakantu amatu. Tomēr Komisija par šo jautājumu komentārus nesniedza. Lēmumā slēgt šo lietu ar aizrādījumu ombuds izteica savu viedokli, ka Komisijas attieksme nesaskan ar ES tiesību aktu noteiktajiem pienākumiem, kas Kopienas iestādēm jāpilda saistībā ar to attiecībām ar ombudu un sūdzību iesniedzējiem.

Cerot uzlabot Eiropas Savienības iestāžu un struktūru pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem piedāvāto pakalpojumu kvalitāti un tādējādi pildot savus uzdevumus, ombuds ar prieku pieņēmtu Parlamenta iniciatīvas, kas rosinātu Komisiju visās turpmākajās lietās ievērot labo, lielākajā daļā lietu apliecināto sadarbību 2004. gadā.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

Lēmumu pilnīgs izklāstījums par katru šajā nodaļā iekļauto lietu ir atrodams „Lēmumu rādītājā” Eiropas ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). Attiecīgais lēmums atrodams pēc lietas numura, kas šajā nodaļā ir norādīts aiz katras lietas kopsavilkuma nosaukuma. Lēmumu teksts angļu valodā un eventuāli sūdzības iesniedzēja valodā ir atrodams tīmekļa vietnē. Lēmuma teksta izdrukā, kā norādīts tīmekļa vietnē, var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

Šajā ziņojuma nodaļā iekļauto lietu lēmumu teksts 2005. gada otrajā pusē būs pieejams kā vienots elektronisks dokuments ombuda tīmekļa vietnē angļu, franču un vācu valodā. Tas būs pieejams tīmekļa vietnes <http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/en/default.htm> „Gada atskaišu” nodaļā. Tāpat arī šī dokumenta izdrukā vai CD-ROM var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

3.1 LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDAS PĀRVALDĒ

3.1.1 Eiropas Parlaments

EIROPAS PARLAMENTA NOTEIKUMI PAR STAŽĒŠANOS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā 821/2003/JMA

Spānijas pilsonis iesniedza ombudam sūdzību par viņa pieteikuma stažēties Eiropas Parlamentā noraidīšanu. Viņš apgalvoja, ka (i) Eiropas Parlamenta lēmums noraidīt viņa stažēšanās pieteikumu nebija pieteikami pamatots; (ii) ka Eiropas Parlamenta stažieru atlases procedūra ir neskaidra un nav iespēju lēmumu apstrīdēt; (iii) ka Parlamenta atteikums nodrošināt viņam piekļuvi izvēlēto stažieru sarakstam personas datu aizsardzības dēļ sabiedriskā konkursa kontekstā ir nevietā.

Attiecībā uz atlases procedūru Parlaments norādīja, ka saskaņā ar 2002. gada 18. decembra Noteikumu par stažēšanos Eiropas Parlamentā un mācību apmeklējumiem 6. panta 3. punktu Parlamenta dienesti ir pārskatījuši visus pieteikumus, ņemot vērā piemērotību, patreizējās vajadzības un pieejamību. Izvēloties kandidātus, katrs ģenerāldirektorāts cenšas saskaņot veicamos uzdevumus ar kandidātu konkrētajām prasmēm tādā veidā, lai izvēlētie kandidāti varētu iegūt pēc iespējas lietderīgāku darba pieredzi.

Parlaments arī atgādināja, ka Noteikumos par stažēšanos Eiropas Parlamentā un mācību apmeklējumiem ņemti vērā visi stažieru atlases aspekti, tostarp arī apelācijas iespējas. Vispārējie uzņemšanas nosacījumi ir skaidri izklāstīti Noteikumu 5. pantā. Uzņemšanas procedūra ir izklāstīta 6. pantā, un noteikumi strīdu gadījumos — 24. pantā. Saskaņā ar Parlamenta viedokli procedūra ir skaidra un nepārprotama.

Turklāt Parlaments uzskatīja, ka izvēlēto stažieru sarakstu nevarēja publiskot saskaņā ar Regulas 1049/2001⁹ 4. panta 1. punkta b) daļā ietverto izņēmumu, kas nosaka, ka pieeja dokumentam ir jāaizsargā, ja tā publiskošana varētu kaitēt personas privātās dzīves un cieņas aizsardzībai.

Ņemot vērā Parlamenta atbildes uz sūdzības iesniedzēja vēstulēm un izmeklēšanas gaitā sniegtos paskaidrojumus, ombuds atzina, ka kļūda pārvaldē nav konstatējama. Tomēr viņš izteica šādas papildu piezīmes:

Lai nodrošinātu efektīvu komunikāciju ar pilsoņiem, Parlaments varētu apsvērt konkrētas atsauces iekļaušanu noteikumos, saskaņā ar kuru kritērijos, pēc kuriem izvērtē stažēšanās kandidātu pieteikumus, ir minēta vajadzība pēc konkrētā pakalpojuma.

Ombuds uzskatīja, ka Eiropas Parlamentam būtu lietderīgi apsvērt, vai nevajadzētu pārskatīt Noteikumus par stažēšanos Eiropas Parlamentā un mācību apmeklējumiem un noteikt, ka to personu vārdi, kas pieņem piedāvājumu stažēties, tiks minēti atklātā dokumentā. Šis pasākums sniegtu informāciju stažēšanās kandidātiem, kā arī izskaidrotu šī saraksta juridisko statusu nākotnē.

Piebilde

Tā kā lēmums minētajā lietā skāra Regulā 45/2001¹⁰ ietverto fizisko personu aizsardzību sakarā ar personas datu apstrādi, kā arī tās saistību ar Regulu 1049/2001 attiecībā uz Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentu publiskošanu, ombuds lēmuma eksemplāru nosūtīja Eiropas datu aizsardzības uzraugam. Savā atbildē Eiropas datu aizsardzības uzraugs atzīmēja, ka minētais gadījums atspoguļo potenciālas pretrunas, kas pastāv starp pārredzamību un datu aizsardzību. Viņš apstiprināja savu atbalstu ombuda pragmatiskajai pieejai attiecībā uz šāda veida lietām.

EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTU PENSIJU SHĒMA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā 907/2003/ELB

Sūdzības iesniedzējs, Francijas pilsonis strādāja kā Eiropas Parlamenta deputāts no 1984. gada līdz 1989. gadam. Sasniedzot 55 gadu vecumu, viņam bija tiesības saņemt vecuma pensiju. Sešu mēnešu atvēlētais laiks pensiju shēmas pieteikumiem tika ieviests 1995. gadā. 2002. gada 6. augustā Eiropas Parlaments informēja sūdzības iesniedzēju par šo jauno noteikumu. 2002. gada 29. septembrī viņš iesniedza pieteikumu izvēlētajai pensijas shēmai. Sākot no 2002. gada oktobra, viņam nodrošināja tiesības saņemt pensiju. Sūdzības iesniedzējs apsūdzēja Eiropas Parlamentu par to, ka tas viņam nebija sniedzis pienācīgu informāciju par noteikumiem, kas nosaka pensiju shēmas, un pieprasīja, lai viņam nodrošinātu tiesības saņemt pensiju no 1998. gada novembra, kad viņš bija sasniedzis 55 gadu vecumu. Parlaments savā atzinumā paskaidroja, ka visas vēstules, kas bija izsūtītas uz sūdzības iesniedzēja adresi, bija atsūtītas atpakaļ. Francijas Nacionālā Asambleja nevarēja sniegt informāciju par sūdzības iesniedzēja adresi, arī meklējumiem internetā nebija rezultātu. Kad Parlaments nejauši uzzināja sūdzības iesniedzēja adresi, tas sazinājās ar viņu un izsūtīja viņam vēstuli, kurai bija pievienoti aizpildīšanai paredzētie dokumenti. Ombuds atzīmēja, ka trīs Eiropas Parlamenta izsūtītās vēstules nosūtīja sūdzības iesniedzējam uz adresi, ko viņš bija norādījis, beidzot strādāt Parlamentā. Pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja un Parlamenta izklāstītajiem faktiem, ombuds secināja, ka sūdzības iesniedzējs pēc tam, kad 1989. gadā beidza strādāt Eiropas Parlamentā, nebija informējis Parlamentu par adreses maiņu. Ombuds atzīmēja, ka Parlaments bija informēts par sūdzības iesniedzēja meitas piedzimšanu un viņa laulību ar Eiropas Parlamenta amatpersonu, ar kuru uzturēja regulāru kontaktu saistībā ar ģimenes pabalsta izmaksām. Tomēr ombuds arī atzīmēja, ka par amatpersonu ģimenes pabalstiem un deputātu pensijām Eiropas

⁹ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

¹⁰ 2000. gada 18. decembra Regula (EK) 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L8/1, 2001.

Parlamentā bija atbildīgi divi dažādi dienesti. Ombuds uzskatīja, ka dienestam, kas atbildēja par ģimeņu pabalstiem, nav jābūt informētam par to, ka sūdzības iesniedzēja patreizējā adrese varētu būt vajadzīga citam Parlamenta dienestam. Nebija arī nekādu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka dienests, kas nodarbojās ar bijušo deputātu pensiju tiesībām, būtu zinājis, ka par ģimeņu pabalstiem atbildīgais dienests ir sazinājies ar sūdzības iesniedzēju.

Ombuds uzskatīja, ka Eiropas Parlaments bija veicis atbilstīgus pasākumus, lai mēģinātu sazināties ar sūdzības iesniedzēju attiecībā uz informāciju par pensiju shēmu, un tādēļ secināja, ka šajā gadījumā kļūda pārvaldē nav pieļauta.

3.1.2 Eiropas Savienības Padome

EIROPAS PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA IESTĀDES VALDES LOCEKĻU IECELŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā 2126/2003/PB

Pēc 90. gadu skandāliem saistībā ar pārtiku Eiropas Savienība pieņēma lēmumu nodibināt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EPNI), ko izveidoja saskaņā ar Regulu 178/2002¹¹. Regulas 24. pants nosaka, ka EPNI vadīs valde, kurā no Komisijas piedāvātā saraksta darbosies 14 Eiropas Padomes iecelti locekļi un kuru kandidatūras saskaņos ar Eiropas Parlamentu. Valdes locekļus iecel tādā veidā, kas nodrošina visaugstāko kompetences līmeni, plašu atbilstīgās pieredzes spektru un saistībā ar to iespējami plašu ģeogrāfisko sadalījumu Eiropas Savienībā. 2002. gada 15. jūlijā Padome iecēla valdes locekļus.

Eiropas Patērētāju organizācija *Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (EPO) iesniedza sūdzību, jo uzskatīja, ka Padome ir izvēlējusies pārāk lielu attiecīgo valstu ierēdņu skaitu. Tā uzskatīja arī, ka kandidāti ir iecelti, pamatojoties uz nacionālo piederību, nevis uz profesionalitāti.

Padome norādīja, ka pieredzei valsts sektorā noteikti ir būtiska nozīme neatkarīgas Eiropas pārvaldes iestādes vadīšanā, it īpaši ņemot vērā, ka minētai iestādei ir jāsadarbojas ar ES dalībvalstīm. Regulā 178/2002 ir īpaši uzsvērtā pieredze vadības jautājumos valsts sektorā. Vēl vairāk, ieceltajiem ierēdņiem bija ļoti plaša profesionālā pieredze. Tādēļ Padome uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēji nav pierādījuši to, ka ir notikusi kļūda pārvaldē.

Ombuds atzīmēja, ka Padomei attiecībā uz iecelšanas procedūru minētajā gadījumā bija samērā liela rīcības brīvība un ombuda iespējas izteikt spriedumu par šāda veida pilnvarām aprobežojas, nosakot, vai lēmuma pieņemšanā nav pārkāpta noteiktā procedūra un nav notikušas kļūdas izvērtējumā. Ombuds secināja, ka pierādījumu par tāda veida pārkāpumiem un kļūdām šajā lietā nav.

PIEKĻUVE JURIDISKĀ DIENESTA ATZINUMIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā 2371/2003/GG

Padome atteica publisku piekļuvi sava Juridiskā dienesta atzinumam, pamatojoties uz izņēmumu, kas attiecas uz juridiskajiem dienestiem un ir noteikts Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā

¹¹

2002. gada 28. janvāra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002, kas nosaka vispārīgos principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un nosaka procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, OV L 31/1, 2002.

ievilkumā¹². Sūdzības iesniedzējs, Minhenes Universitātes zinātniskais līdzstrādnieks, šo atteikumu apstrīdēja. Viņš izvirzīja iebildumu, ka izņēmums nav piemērojams.

Padome apgalvoja, ka gadījumā, ja izpaustu tās Juridiskā dienesta atzinumus, tos varētu izmantot, lai juridiski apstrīdētu Padomes lēmumus. Tā rezultātā radušās neskaidrības par tiesību aktu likumīgumu kaitētu sabiedrības interesēm. Saskaņā ar Padomes viedokli vienīgais iespējamais izņēmuma skaidrojums bija, ka tas aptver visus dokumentus, kuros ir juridiska rakstura padomi, un sūdzības iesniedzēja akadēmiskā interese par šo dokumentu publiskošanu vēl nenozīmēja, ka sabiedrībai būtu sevišķa interese par tiem.

Ombuds atgādināja par savā īpašajā ziņojumā Eiropas Parlamentam (1542/2000/(PB)SM, 2002. gada 12. decembrī) formulēto viedokli par to, ka juridiskie atzinumi, ņemot vērā nākotnē iespējamās tiesas procesus, ir analogi sarakstei starp advokātu un tā klientu. Tādēļ tos parasti ir jāuzskata par izņēmumu publiskošanas prasībai saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 2. punktu. Pretēji tam atzinumiem par tiesību aktu projektiem parasti ir jābūt pieejamiem sabiedrībai tad, kad likumdošanas process ir noslēdzies. Izņēmumu uz tiem var attiecināt vienīgi tādā gadījumā, ja attiecīgā institūcija var pierādīt, ka to publiskošana nopietni kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam un sabiedrībai nav sevišķas intereses iepazīties ar šiem dokumentiem.

Attiecībā uz konkrēto gadījumu ombuds atzīmēja, ka Padome nebija norādījusi uz juridisko atzinumu sastādīšanu, ņemot vērā iespējamās tiesas procesus nākotnē. Padome nebija arī atsaukusies uz to, ka šis atzinums ir sastādīts saistībā ar tiesību aktu. Ombuds tādēļ sagatavoja ieteikumu projektu, ierosinot Padomei pārskatīt tās lēmumu par informācijas piekļuves aizliegumu. Padome izstrādāja izsmelošu atzinumu, norādot, ka ombuda ieteikumu projekts pilnībā ignorēja izņēmuma būtību. Saskaņā ar Padomes viedokli juridisko atzinumu sadalīšana dažādās kategorijās bija samākslota un bez juridiska pamata; tā arī neņēma vērā minēto atzinumu mērķus.

2004. gada 23. novembrī Pirmās instances tiesa paziņoja spriedumu lietā T-84/03 (*Turco pret Padomi*). Šajā spriedumā tiesa konstatēja, ka Padomei bija tiesības liegt piekļuvi juridiskiem atzinumiem, ko bija izstrādājis tās Juridiskais dienests (sk. sprieduma 62. un 74. paragrāfu). ņemot vērā minēto spriedumu, ombuds kļūdu pārvaldē nekonstatēja un lietu slēdza pēc tam, kad sūdzības iesniedzējam bija dota iespēja iesniegt savus atzinumus.

3.1.3 Eiropas Komisija

IZSLĒGŠANA NO INFORMĀCIJAS SABIEDRĪBAS PROJEKTA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1876/2002/OV

Nīderlandes konsultantu uzņēmumu uzaicināja pievienoties konsorciālam, lai īstenotu Informācijas sabiedrības tehnoloģiju 5. programmā iekļauto projektu, ko vadīja Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorāts. Lai gan sākotnēji Komisija bija izlēmusi par labu uzņēmuma dalībai projektā, tā pieprasīja papildu finanšu garantijas no šī uzņēmuma. Uzņēmums šo prasību izpildīja, tomēr pēc tam, kad informācija par tā finansēm bija atradusies Komisijas rīcībā septiņarpus mēnešus, Komisija izlēma, ka uzņēmums nevar piedalīties konsorciā. Šo lēmumu pieņēma vienu darba dienu pirms Komisijai noteiktā līguma parakstīšanas datuma.

Uzņēmums 2002. gada 30. oktobrī iesniedza sūdzību Eiropas ombudam, pieprasot no Komisijas kompensāciju par zaudējumiem EUR 96 000 apmērā. Pieprasītā kompensācija atbilda uzņēmuma

¹²

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

zaudētajai peļņai, vienas aviobiļetes cenai braucienam uz sanāksmi, kas bija atcelta, kurjera pakalpojumu izmaksām, kā arī dokumentu sagatavošanai patērētā laika izmaksām.

Sūdzības atzinumā Komisija pierādīja, ka visas būtiskākās aizkavēšanās sarunās notika tādēļ, ka Komisija bija pagarinājusi termiņus, lai konsorcijs varētu nodrošināt vajadzīgos dokumentus, tai skaitā tos, kuri bija jāiesniedz sūdzības iesniedzējam. Komisija tālāk atzīmēja, ka sūdzības iesniedzējs nebija nodrošinājis finanšu dokumentus, ko pieprasīja līgumslēdzēji, piemēram, konkrēto gadu bilanču pārskatus un peļņas, kā arī zaudējumu aprēķinus, kas bija vajadzīgi, lai pierādītu sūdzības iesniedzēju rīcībā esošo un projekta izpildei nepieciešamo līdzekļu pietiekamību.

Ombuds veica rūpīgu izmeklēšanas gaitā nodrošināto dokumentu izpēti. Viņš konstatēja, ka Komisija bija aicinājusi sūdzības iesniedzēju nodrošināt tālāku informāciju par finansēm pēc tam, kad jau septiņarpus mēnešus tā bija precīzi zinājusi, kāda informācija ir iesniegta. Ombuds norādīja uz nepamatotu kavēšanos un kļūdu pārvaldē. Tādēļ 2003. gada jūnijā ombuds ieteica Komisijai mierizlīgumu. Viņš ierosināja, lai Komisijai izmaksātu atbilstīgu summu kompensācijā. Savā otrajā atzinumā Komisija nesniedza nekādus jaunus dokumentārus pierādījumus par to, ka tā ir sazinājusies ar projekta koordinātoru vai sūdzības iesniedzēju viņa minēto septiņarpus mēnešu laikā. Tādēļ ombuds vēlreiz sazinājās ar Komisiju 2003. gada novembrī, lai vēlreiz ierosinātu šo lietu atrisināt ar mierizlīguma palīdzību.

Atzinumā par otro ierosinājumu Komisija piedāvāja jaunus dokumentārus pierādījumus, proti, divas e-pasta vēstules. No vēstulēm izrietēja, ka šo septiņarpus mēnešu laikā Komisija faktiski bija sazinājusies ar projekta koordinātoru divas reizes, pieprasot papildu finanšu informāciju, kas bija vajadzīga līguma galīgai izstrādāšanai. 2004. gada 17. jūnija lēmumā ombuds izteica spriedumu, ka, ņemot vērā jaunus pierādījumus, viņa agrākie iepriekšējie secinājumi par kļūdu pārvaldē vairs nevarēja palikt spēkā, un līdz ar to lieta bija jāslēdz, nekonstatējot kļūdu pārvaldē.

Tomēr ombuds savā papildu piezīmē izteica cerību, ka nākotnē Komisija nosūtīs papildu dokumentus kopā ar sākotnējo sūdzības atzinumu.

Piebilde

2004. gada 31. augusta vēstulē Komisija informēja ombudu, ka tās ieviestā jaunā elektroniskā dokumentu vadības sistēma nodrošinās labāku darbu ar visiem papildu dokumentiem, kas saistīti ar lietām. Proti, elektroniskā pasta reģistrācijas sistēma ļaus lietotājiem vienlaicīgi reģistrēt un uzglabāt e-pasta ziņojumus. No tā izriet, ka Komisija varēs apmierināt ombuda pieprasījumu un labāk palīdzēt ombudam strādāt ar pilsoņu sūdzībām, izskatot laicīgi un cik vien iespējams labi.

APDROŠINĀŠANAS DIREKTĪVU PĀRŅEMŠANA GRIEĶIJAS TIESĪBU AKTOS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 841/2003/(FA)OV

Grieķijas apdrošināšanas uzņēmums "Intersalonika" papildu citiem pakalpojumiem piedāvāja arī transporta līdzekļu izmantošanu pacientu pārvadāšanai. 2001. gadā tā iesniedza Komisijai sūdzību, jo tai aizliedza pārvadāt pacientus ātrās palīdzības mašīnās un helikopteros tādēļ, ka Grieķijas Nacionālajam ātrās palīdzības centram (GNĀPC) bija ekskluzīvas tiesības nodrošināt šāda veida pakalpojumus. Uzņēmums izvirzīja sūdzību par to, ka Grieķijas varas iestādes nebija pareizi pārņēmušas Direktīvu 84/641/EEK¹³ (Direktīva par palīdzības sniegšanu) un Direktīvu 92/49/EEK¹⁴.

13

1984. gada 10. decembra Padomes Direktīva 84/641/EEK, ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem, Pirmo direktīvu (73/239/EEK) par administratīvo un normatīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana, OV L 339/21, 1984.

14

1992. gada 18. jūnija Padomes Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva), OV L 228/1, 1992.

Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka pret Grieķiju ir uzsākts tiesvedības process saskaņā ar EK līguma 226. pantu¹⁵ un pēc tam, kad Grieķijas likumdošanā tiks pieņemti grozījumi, šis procesu izbeigs.

Sūdzības iesniedzējs 2003. gada aprīlī iesniedza Eiropas ombudam sūdzību par to, ka Komisija nav nodrošinājusi pareizu Apdrošināšanas direktīvu pārņemšanu Grieķijas tiesību aktos, it īpaši ņemot vērā situāciju Grieķijas apdrošināšanas uzņēmumos, kas darbojas šīs valsts teritorijā, un salīdzinot tos ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu apdrošināšanas uzņēmumiem. Sūdzības iesniedzējs norādīja arī, ka 2001. gada atbildē Komisija atzina, ka attiecībā uz “*Air Intersalonika*” nav jāpiemēro nekādi ierobežojumi. Komisija bija atzinusi, ka “pastāv iemesls no Grieķijas varas iestādēm prasīt, kādēļ tās nav apmierinājušas “*Air Intersalonika*” darba licences pieprasījumu”.

Sūdzības atzinumā Komisija norādīja, ka pēc tam, kad 2002. gada martā procesu par pārkāpumu izbeidza, tālāku šķēršļu apdrošināšanas uzņēmumu darbam, kas piedāvāja palīdzības pakalpojumus, nebija. Komisija norādīja arī, ka Apdrošināšanas direktīvas nosaka minimālo sistēmu, ļaujot dalībvalstīm ieviest stingrākus noteikumus attiecībā uz uzņēmumu darba licencēm, ko apstiprina vietējās varas iestādes.

Ombuds lēmumā konstatēja, ka, atbildot uz sūdzības iesniedzēja vēstuli, Komisija bija sniegusi lietderīgu attiecīgās likumdošanas sistēmas izskaidrojumu. Attiecībā uz atbildes daļu, kuru sūdzības iesniedzējs citēja, ombuds norādīja, ka pēc Komisijas domām tā sniedza lietderīgu norādi. Tā vietā, lai apņemtos veikt nepieciešamās darbības, Komisija bija izklāstījusi, kādi pasākumi sūdzības iesniedzējam jāveic; sūdzības iesniedzējs ar to bija sapratis, ka Komisija pati veiks vajadzīgos izpētes pasākumus. Lai gan ombuds uzskatīja, ka Komisijai vajadzēja lietot precīzākus formulējumus, viņš tomēr kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

Sūdzības iesniedzējs 2004. gada maijā nosūtīja ombudam vēstuli pateicībā par lēmumu, kas viņam ļāva saprast Komisijas pieeju šai lietai un pievērsa viņa uzmanību tām iespējām, kuras viņš varēja izmantot savā tālākajā darbībā attiecībā uz lietas būtību.

PORTUGĀLES TIESĪBU AKTI PAR VĒRŠU CĪŅĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 849/2003/JMA

Eiropas Komisijai 2002. gada septembrī iesniedza oficiālu sūdzību par Portugāles varas iestādēm. Sūdzības iesniedzējs atsaucās uz nesen apstiprināto Portugāles tiesību aktu, kas legalizēja vēršu cīņas spēļu stilā, kuru laikā vēršis izrādes beigās tiek nogalināts.

Sūdzības iesniedzējs pēc tam no Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāta saņēma paziņojumu, kurā viņu informēja par Komisijas lēmumu lietu slēgt sakarā ar to, ka nebija pietiekama juridiskā pamata turpināt izmeklēšanas procesu par Portugāles varas iestāžu pārkāpumu.

Ombudam iesniegtajā sūdzībā iesniedzējs izvirzīja sūdzību par to, ka Komisijas lēmums lietu par minēto sūdzību slēgt ir pieņemts, neievērojot pastāvošās Eiropas Savienības tiesību normas, proti, Direktīvu 93/119/EK¹⁶ par dzīvnieku aizsardzību to kaušanas vai nogalināšanas laikā.

Komisija norādīja, ka ir veikusi rūpīgu sūdzības izmeklēšanu. Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka sūdzības iesniedzēja argumentācija nebija pietiekami pamatota, lai Komisija sāktu pret Portugāli

15

EK līguma 226. pants pilnvaro Komisiju sākt tiesvedības procesu pret ES dalībvalsti attiecībā uz Kopienas tiesību pārkāpumiem. Sūdzību Komisijai pret ES dalībvalsti par jebkādu valsts pasākumu vai administratīvo praksi var iesniegt jebkurš (“sūdzība saskaņā ar 226. pantu”), ja uzskata, ka šis pasākums vai prakse ir pretrunā ar Kopienas tiesībām.

16

1993. gada 22. decembra Padomes Direktīva 93/119/EK par dzīvnieku aizsardzību kaušanas vai nonāvēšanas laikā, OV L 340/21, 1993.

tiesvedību par pārkāpumu saskaņā ar EK līguma 226. pantu¹⁷. Komisija norādīja, ka pastāv šaubas, vai minētā līguma 33. protokolu attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību un labturību, var vispār attiecināt uz vēršu cīņām, kas, būdamas izrādes vai izklaides, ir ārpus protokolā minēto jomu robežām. Papildus tam Komisija atzīmēja, ka Padomes Direktīva 93/119/EK neattiecas uz dzīvniekiem, kuri tiek nogalināti kultūras vai sporta pasākumu laikā.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas lēmums neuzsākt tiesvedību par pārkāpumu un tādējādi izbeigt sūdzības iesniedzēja ierosinātās lietas izskatīšanu pēc būtības bija pamatots.

Tomēr ombuds atzīmēja, ka Komisijas vēstule sūdzības iesniedzējam, kurā tā informēja par lēmumu izbeigt lietu, nav devusi viņam iespēju iesniegt savus apsvērumus. Ombuds atsaucās uz Komisijas paziņojumu par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem saskaņā ar 226. pantu¹⁸. Tajā ir noteikts, ka gadījumos, kad Komisija pieņem lēmumu neuzsākt nekādas tālākas darbības attiecībā uz sūdzību, par to rakstiski jāinformē sūdzības iesniedzējs. Vēstulē ir jāizklāsta pamatojums, saskaņā ar ko Komisija piedāvā lietu izbeigt, un jāuzaicina sūdzības iesniedzējs iesniegt komentārus četrus nedēļus laikā. Savā atzinumā Komisija izteica nožēlu, ka tas nebija izdarīts, atvainojās un uzaicināja sūdzības iesniedzēju iesniegt jebkādas papildu piezīmes, kuras viņš vēlētos pievienot.

PIEKĻUVE EIROPAS EKONOMISKĀS ZONAS APVIENOTĀS KOMITEJAS ZIŅOJUMA PROJEKTAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 900/2003/(IJH)TN

Polielektrolītu ražotāju grupa iesniedza sūdzību par Komisijas atteikumu saskaņā ar Regulu 1049/2001¹⁹ publicēt piekļuvi Eiropas Ekonomiskās zonas (EEZ) apvienotās komitejas ziņojuma projektam par Eiropas Ekonomiskās zonas līgumu.

Sūdzības iesniedzējs iesniedza šādas sūdzības: Komisijas atteikuma juridiskais pamatojums, t.i., Regulas 4. panta 1. punkta a) daļas trešais ievilkums attiecībā uz iespējamu sabiedrisko interešu pakļaušanu starptautiskajām interesēm, bija pretrunā ar Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) sekretariāta spriedumu pamatprincipiem, kas balstās uz 4. panta 3. punktu attiecībā uz iespējamo kaitējumu iestādes lēmumu pieņemšanas procesam. Komisija nevarēja pamatot, kā dokumenta nodošana atklātībai varētu nopietni traucēt sarunu procesam un lēmumu pieņemšanas procedūrai attiecībā uz EEZ līgumu; tā nebija arī informējusi sūdzības iesniedzēju, ka tam vajadzētu dokumenta eksemplāru pieprasīt no trešās puses autora; tā bija nepareizi novērtējusi pastāvošās intereses un pieļāvusi tiesību pārkāpumu; Komisijas viedoklis par to, ka dokuments sastādīts EBTA sekretariātā, bija nepareizs; uzskatot, ka autors bija EBTA sekretariāts un pieņemot lēmumu attiecībā uz piekļuves pieprasījumu, pastāvēja interešu konflikts, jo EBTA sekretariāts bija iesaistīts lietā saistībā ar atkāpēm no attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem, un visbeidzot Komisija bija pārkāpusi sūdzības iesniedzēja aizstāvības tiesības.

Komisija nodrošināja ombudam detalizētas atbildes uz visām prasībām, ko ombuds rūpīgi izanalizēja. Viņš atzīmēja, ka, lai gan EBTA pamatojumā atsaucās uz 4. panta 3. punkta formulējumu, tas nebija pretrunā ar to juridisko pamatojumu, ko izmantoja Komisija. Ombuds neatrada nevienu noteikumu vai principu, kas liktu iestādei informēt pieprasītāju par to, ka atļauja piekļuvei ir jāsaņem no autora. Viņš neatklāja nekādus tiesību pārkāpumus, atzīmējot, ka attiecībā uz 4. panta 1. punktu Kopienas likumdevējs bija noteicis, ka gadījumā, ja dokumenta nodošana atklātībai varētu kaitēt sabiedrības

¹⁷ EK līguma 226. pants pilnvaro Komisiju uzsākt tiesvedības procesu pret ES dalībvalsti attiecībā uz Kopienas tiesību pārkāpumiem. Sūdzību Komisijai pret ES dalībvalsti par jebkādu valsts pasākumu vai administratīvo praksi iesniegt var jebkurš ("sūdzība saskaņā ar 226. pantu"), ja uzskata, ka šis pasākums vai prakse ir pretrunā ar Kopienas tiesībām.

¹⁸ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem par Kopienas tiesību pārkāpumiem (COM/2002/0141 galīgā versija); OV C 244/5, 2002.

¹⁹ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

interesēm starptautisko attiecību jomā, pēdējās intereses ir svarīgākas par jebkuru sabiedrības sevišķo interesi iepazīties ar dokumentiem. Ombuds uzskatīja, ka Komisijas skaidrojums attiecībā uz autora piederību atbilda EEZ nolīguma juridiskajiem pamatprincipiem. Viņš neatklāja nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka Komisijas lēmumam pietrūktu objektivitātes, un visbeidzot ombuds neatklāja nevienu noteikumu vai principu, kas prasītu, lai Komisija dotu sūdzības iesniedzējam iespēju izklāstīt viņa viedokli par lēmumu, kas bija jāpieņem EEZ apvienotajai komitejai.

Ombuds uzsvēra, ka sakarā ar to, ka 4. panta 1. punkta izņēmumiem nav saistoša sabiedrības sevišķā interese par iepazīšanos ar dokumentiem, ir īpaši svarīgi, lai iestāde, izmantojot šo pantu, skaidri izklāstītu iemeslus, kādēļ šis izņēmums ir spēkā. Ombuds uzskatīja, ka Komisija to ir izdarījusi.

Nemot vērā iepriekš minēto analīzi, ombuds lietu slēdza, kļūdu pārvaldē nekonstatējot.

PIEKĻUVE PASAULES TIRDZNIECĪBAS ORGANIZĀCIJAS SARUNU DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1286/2003/JMA

2003. gada februārī “Zemes draugi” (ZD) iesniedza rakstisku prasību Komisijas ģenerālsekretariātam, pieprasot piekļuvi vairākiem dokumentiem, kas attiecās uz Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) notiekošajām sarunām par pakalpojumu tirdzniecību saskaņā ar Dohas attīstības programmu.

Komisija 2003. gada aprīlī atteica piekļuvi, pamatojoties uz to, ka pieprasīto dokumentu izpaušana mazinās sabiedrības interesi par starptautiskām attiecībām saskaņā ar Regulas 1049/2001²⁰ 4. panta 1. punkta a) daļu.

“Zemes draugi” iesniedza ombudam sūdzību par to, ka Komisija nebija (i) pierādījusi, ka izpaušana kaitēs sabiedrības interešu aizsardzībai, (ii) pamatojusi sarunu būtību un (iii) sabalansējusi riskam pakļautās intereses.

Sūdzības atzinumā Komisija uzskatīja, ka tā bija pienācīgi izturējusies pret sūdzības iesniedzēja prasību nodrošināt piekļuvi dokumentiem sākuma un apstiprināšanas stadijā. Iestāde uzskatīja, ka tās darbinieki nav kļūdījušies juridiskajā sabiedrības interešu interpretācijā attiecībā uz starptautiskajām attiecībām un iestāde ir pareizi to piemērojusi šim gadījumam.

Lēmumā ombuds atzina, ka PTO vispārpieņemtā sarunu metode parasti bija saistīta ar konfidencialu piedāvājumu savstarpēju apmaiņu starp sarunās iesaistītajām pusēm. Šajā kontekstā šo dokumentu izpaušana trešajām pusēm bija neiespējama, jo tas varētu kaitēt sarunu procesam. Tādēļ ombuds neuzskatīja, ka Komisija būtu izdarījusi nepamatotu novērtējumu, izlemjot par minēto dokumentu izpaušanas kaitīgumu sabiedrības interesēm starptautisko attiecību jomā. Ombuds atzīmēja, ka Kopienas likumdevējs ir noteicis, ka gadījumā, ja dokumenta izpaušana varētu kaitēt sabiedrības interesēm par starptautiskām attiecībām, sabiedrības intereses ir svarīgākas par jebkuru sabiedrības sevišķo interesi dokumentu izpaušanā. Tādēļ ombuds neuzskatīja sūdzības iesniedzēja argumentu, ka Komisija nav sabalansējusi riskam pakļautās intereses, par pamatu.

Lai gan ombuds Komisijas darbā kļūdu pārvaldē neatklāja, viņš tomēr izteica papildu piezīmi. Viņš secināja, ka pat tad, ja ierobežojumi publiskai piekļuvei, ko diktēja PTO sarunu raksturs, bija juridiski pieļaujami, Komisijai vajadzēja ņemt vērā daudzu pilsoņu cerības uz lielāku pārredzamību un atklātību šajā nozīmīgajā politikas jomā. To vēl jo vairāk pastiprina atzinums par pārredzamības lielo nozīmi, kas izklāstīts PTO pamatnostādnēs un sarunu procedūrās par pakalpojumu tirdzniecību. Pārredzamību nevar panākt, pilnībā izslēdzot publisku piekļuvi informācijai. Ombuds atzīmēja, ka tādēļ būtu ieteicams, lai Komisija apdomātu papildu līdzekļus, ar kuru palīdzību šīs sarunas

20

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

pilsoniem padarīt atklātākas un pārredzamākas, un tādējādi atvieglotu publisku piekļuvi domu apmaiņai starp sarunās iesaistītajām pusēm.

PIEKĻUVE PĀRTIKAS UN VETERINĀRĀ DIENESTA ZIŅOJUMAM PAR RUMĀNIJU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1304/2003/(ADB)PB

Sūdzības iesniedzēja, Vācijas Dzīvnieku tiesību organizācijas dibinātāja, lūdza piekļuvi misijas ziņojumam, kas bija pamatots uz Komisijas Pārtikas un veterinārā dienesta vizīti Rumānijā. Komisija piešķīra sūdzības iesniedzējai piekļuvi tām misijas ziņojuma daļām, kas attiecās uz eksporta kontroli, bet atteica piekļuvi tām ziņojuma daļām, kas attiecās uz Rumānijas sarunām par pievienošanos ES. Komisija savu atteikumu pamatoja ar Regulas 1049/2001²¹ 4. panta 1. punkta a) daļas (starptautiskās attiecības) trešo ievilkumu.

Sūdzības iesniedzēja vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka Komisija viņai nepamatoti ir liegusi piekļuvi pilnam misijas ziņojuma tekstam. Viņa izvirzīja argumentu, ka misija faktiski bija saistīta galvenokārt ar “eksporta” jautājumiem, un paziņoja, ka “eksporta” ziņojumi vienmēr ir bijuši publicēti.

Komisija pastāvēja uz aizliegumu piekļuvei tām misijas ziņojuma daļām, kas bija saistītas ar pievienošanās jautājumiem. Tā paziņoja, ka pārbaude Rumānijā tika veikta brīvprātīgi, vienojoties par to, ka gala ziņojumus npublicēs. To faktu publiskošana, kas attiecās uz Rumānijas progresu ES pārtikas drošības un dzīvnieku labturības standartu ieviešanā, traucētu pievienošanās sarunām un nopietni ietekmētu Komisijas attiecības ar Rumānijas oficiālajām iestādēm. Tādējādi Rumānijas gatavība pieņemt šādas inspekcijas un sadarboties ar Komisiju būtu pakļautas riskam. Informācijas publiskošana nebūtu lietderīga arī tādēļ, ka tā varētu kavēt Pārtikas un veterinārā dienesta vizītes nākotnē pievienošanās sagatavošanas procesā.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijai bija tiesības paļauties uz tās piesaukto izņēmumu, liedzot piekļuvi atsevišķām misijas ziņojuma daļām. Arī ombuds izteica papildu piezīmi. Viņš paziņoja, ka nākotnē būtu pēc iespējas lietderīgāk reģistrēt nekonfidenciālu informāciju atsevišķi no konfidenciālas informācijas. Tas ievērojami vienkāršotu pienākumu piešķirt dokumentiem daļēju piekļuvi.

Piebilde

Komisija pēc tam informēja ombudu, ka Regulas 1049/2001 ieviešana faktiski ir panākusi skaidrāku konfidenciālo un nekonfidenciālo dokumentu sadalījumu, it īpaši tajos departamentos, kas bieži saņem pieprasījumus par piekļuvi to dokumentiem. Attiecībā uz Pārtikas un veterināro dienestu Komisija paziņoja, ka minētais dienests parasti nodala ziņojumus pēc divu veidu misijām uz ES kandidatvalstīm. Misiju ziņojumus, kas attiecas uz eksportu, parasti publicē internetā, bet misiju ziņojumi, kas attiecas uz paplašināšanos, ir konfidenciāli. Ja misijas laikā, kas notiek paplašināšanās kontekstā, atklāj problēmas, kas attiecas uz apstiprinātiem eksporta sektoriem, sagatavo un internetā publicē atsevišķu ziņojumu par minētajām problēmām.

²¹

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

PIEKĻUVE EIROPAS SOCIĀLĀ FONDA MISIJAS ZIŅOJUMAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1481/2003/OV

Beļģijas bezpeļņas organizācija iesniedza Komisijai pieprasījumu, pamatojoties uz Regulu 1049/2001²², par piekļuvi visiem dokumentiem, kas saistīti ar kontroles misiju attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda (ESF) 3. mērķa programmas 3. prioritāti flāmu reģionā. Komisija liedza piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas 4. panta 1. punkta a) daļas trešo ievilkumu, jo šie dokumenti attiecās uz inspekcijas ziņojumu par to ES fondu līdzekļu izmantošanu, kas piešķirti projektam; par to bija strīds ar ES dalībvalsti. Sūdzības iesniedzēja pieteikuma pamatojumu noraidīja arī Komisijas ģenerālsekretariāts, secinot, ka sabiedrībai nav īpašas intereses iepazīties ar pieprasīto dokumentu, un sūdzības iesniedzējs izteicis savu privāto, nevis sabiedrības kopīgo interesi.

Sūdzības iesniedzējs 2003. gada jūlijā iesniedza sūdzību Eiropas ombudam, apgalvojot, ka Komisijai bija jānodrošina piekļuve pieprasītajam dokumentam.

Sūdzības atzinumā Komisija atzīmēja, ka sūdzības iesniedzējs jau bija saņēmis izvilkumus no inspekcijas ziņojuma attiecībā uz paša projektu. Tās ziņojuma daļas, kas sūdzības iesniedzējam netika izpaustas, neattiecās uz sūdzības iesniedzēja vadīto projektu, jo tajās bija minēti citi revidējamie projekti, kā arī ESF flāmu biroja centrālā vadība. Attiecībā uz iemesliem liegt pilnu piekļuvi Komisija paziņoja, ka ziņojuma izpaušana šajā stadijā kaitētu pašreizējai izmeklēšanai, jo Komisijas inspektoru pagaidu secinājumi, uz kuriem revidējamās puses vēl nebija atbildējušas, tiktu nodoti atklātībai. Komisija apstiprināja arī, ka sabiedrībai nav īpašas intereses iepazīties ar ziņojumu. Komisijas atzinumu pārsūtīja sūdzības iesniedzējam, kurš nekādus tālākos komentārus neiesniedza.

Ombuds savā lēmumā atzīmēja, ka pieprasītais ziņojums bija skaidri attiecināms uz inspekciju, izmeklēšanas un audita darbību, kā minēts Regulas 1049/2001 4. panta 2. punktā. Viņš norādīja, ka 2003. gada martā, kad sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi misijas ziņojumam, Komisija veica kontroles izmeklēšanu ESF flāmu birojā saskaņā ar Regulas 1260/1999²³ 38. pantu. Atkarībā no ESF flāmu biroja atbildes Komisijai bija jāizlemj par finansiāla rakstura izmaiņu veikšanu saskaņā ar Regulas 448/2001²⁴ 4. pantu. Tādēļ Komisija varēja likumīgi pieņemt lēmumu, ka citu misijas ziņojumu daļu izpaušana varētu kaitēt minētās izmeklēšanas mērķa aizsardzībai. Šajos apstākļos Komisijai saskaņā ar Kopienas tiesu precedenta tiesībām bija tiesības liegt piekļuvi, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) daļas trešo ievilkumu, ja vien sabiedrībai nebija īpašas intereses iepazīties ar ziņojumu. Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs nebija pietiekami pierādījis, ka sabiedrībai būtu šāda interese par iepazīšanos ar citām ziņojuma daļām attiecībā uz citiem projektiem. Tādēļ kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

LEONARDO DA VINČI PROGRAMMA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 221/2004/GG

Vācu konsultants atsaucās Eiropas Komisijas izziņotajam ierosinājumam iesniegt pieteikumus Leonardo da Vinči programmai, kas bija izveidota, lai veicinātu jauninājumus mūžizglītības jomā. Komisija iesniedzēju informēja, ka priekšlikuma projektu nevar apstiprināt, jo viņš nav to iesniedzis laikā. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šo lēmumu, apgalvojot, ka ir ievērojis galīgo termiņu, jo savu priekšlikuma projektu izsūtījis kā ierakstītu pasta sūtījumu dienu pirms pieteikšanās beigu datuma.

²² 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

²³ 1999. gada 21. jūnija Padomes Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus struktūrfondiem, OV L 161/1, 1999.

²⁴ 2001. gada 2. marta Komisijas Regula (EK) Nr. 448/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz procedūru finanšu korekciju izdarīšanai palīdzībā, kas piešķirta no struktūrfondiem, OV L 64/13, 2001.

Viņš pieprasīja, lai Komisija apstiprina, ka viņa projekts ir iesniegts laikā, jo pretējā gadījumā viņš vērsīsies tiesā.

Tajā pašā dienā sūdzības iesniedzējs pārsūtīja savas vēstules kopiju ombudam, lūdzot izmeklēt šo lietu. Ombuds viņa prasību noraidīja (sūdzība Nr. 33/2004/GG), jo Komisijai acīmredzot nebija pietiekami daudz laika, lai šo lietu izskatītu. Pēc trim nedēļām sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka vēlas sūdzību iesniegt vēlreiz. Šī vēstule tika reģistrēta kā jauna sūdzība, ko ombuds uzskatīja par pieņemamu, ņemot vērā, ka tās iesniedzējs nebija šajā laikā saņēmis atbildi no Komisijas.

Komisija savā atzinumā paskaidroja, ka lietas atkārtota izskatīšana ir pierādījusi sūdzības iesniedzēja taisnību. Uz vēstules atradās trīs pasta zīmogi, no kuriem viens, uz ko pamatojoties, Komisija bija pieņēmusi lēmumu par priekšlikuma projekta noraidīšanu, izrādījās reģionālā pasta šķirošanas centra zīmogs, nevis pasta nodaļas faktiskais zīmogs. Tādēļ Komisija sagatavoja "ziņojumu par izņēmumu", saskaņā ar ko tika pieņemts sūdzības iesniedzēja priekšlikuma projekts priekšlikuma galīgās versijas prezentācijai.

Tomēr sūdzības iesniedzējs šo risinājumu nepieņēma, pamatojoties uz to, ka viņa rīcībā nav bijis tikpat daudz dienu kā citiem priekšlikumu projektu iesniedzējiem. Komisija atzina šo par nevienlīdzīgas attieksmes gadījumu un sagatavoja jaunu papildu ziņojumu par izņēmumu, kas nodrošināja sūdzības iesniedzējam pietiekami daudz dienu priekšlikuma galīgās versijas izstrādei.

Sūdzības iesniedzējs tam piekrita. Tomēr viņš norādīja, ka viņa neizdevīgais stāvoklis bija novērsts tika pēc otrās sūdzības iesniegšanas. Vēl vairāk, viņš apgalvoja, ka nebija saņēmis to pašu informācijas apjomu, ko citi kandidāti.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas rīcība, lai novērstu radušos kļūdu, bija ātra un konstruktīva. Attiecībā uz sūdzību par to, ka Komisija nebija nodrošinājusi sūdzības iesniedzējam informāciju, ombuds to uzskatīja par jaunu sūdzību, kuru sūdzības iesniedzējs vēl nebija Komisijai iesniedzis. Viņš atzīmēja, ka sūdzības iesniedzējam bija tiesības iesniegt nākamo sūdzību, ja viņš uzskatīja, ka minētais informācijas trūkums varētu negatīvi ietekmēt Komisijas lēmumu par viņa iesniegtā priekšlikuma galīgo versiju. Attiecībā uz sākotnējo sūdzību ombuds secināja, ka kļūda pārvaldē nav konstatēta.

IZVĒLES PROCEDŪRA EUROPEAID PROJEKTAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 326/2004/IP

Triju uzņēmumu konsorcijs piedalījās Eiropas Komisijas 2003. gada oktobrī izsludinātajā aicinājumā izteikt interesi par *EuropeAid* projektu. Konsorcijs netika iekļauts kandidātu sarakstā, jo saskaņā ar Komisijas lēmumu, tas nebija nodrošinājis visus dokumentus, kā noteikts Praktiskās rokasgrāmatas 2.3.3. iedaļā. Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir aplamā veidā izslēgusi konsorciju no kandidātu saraksta un nav atbildējusi uz konsorcija 2004. gada 9. janvāra vēstuli. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu jāpārskata lēmums par konsorcija neiekļaušanu kandidātu sarakstā un jāizskaidro Praktiskās rokasgrāmatas saturs, lai nākotnē izvairītos no interpretācijas problēmām.

Pamatojoties uz izmeklēšanas gaitā iegūto informāciju, neizskatījās, ka sūdzības iesniedzējs būtu Komisijai nodrošinājis visus dokumentus saskaņā ar Praktiskās rokasgrāmatas 2.3.3. iedaļu. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Komisija bija sniegusi pamatotu izskaidrojumu lēmumam par konsorcija neiekļaušanu kandidātu sarakstā. Attiecībā uz sūdzību par to, ka Komisija nebija atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstuli, Komisija šo kavēšanos ar atbildes vēstuli atzina un atvainojās. Ombuds atzīmēja, ka saskaņā ar Komisijas Labas administratīvās prakses kodeksu²⁵, atbilde uz Komisijai

iesniegtu vēstuli ir jāizsūta piecpadsmit dienās no vēstules saņemšanas datuma. Minētajā gadījumā Komisija nebija ievērojusi pati savus noteikumus. Tā kā tomēr izrādījās, ka starplaikā Komisija ir atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstuli, kā arī atvainojusies par notikušo aizkavēšanos, ombuds secināja, ka tālāka izmeklēšana nebija vajadzīga.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pirmo sūdzību ombuds uzskatīja, ka, tā kā Komisija bija sniegusi pamatotu izskaidrojumu par tiem iemesliem, kas noteica tās lēmumu neiekļaut konsorciju kandidātu sarakstā, šī lieta nebija tālāk jāizskata. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja otro prasību ombuds secināja, ka Praktiskās rokasgrāmatas 2.3.3. iedaļā nebija neskaidrību un Komisija bija sniegusi pamatotu izskaidrojumu par šo prasību interpretāciju.

LIKUMDOŠANAS PĀRKĀPUMU SŪDZĪBAS IESPĒJAMA NEPAREIZA IZSKATĪŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 480/2004/TN

Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship (LEAF) iesniedza ombudam sūdzību par to, ka Komisija, izskatot divas sūdzības saistībā ar 226. pantu²⁶, bija pieļāvusi kļūdu pārvaldē. Tostarp LKAA apgalvoja, ka Komisija pilnībā ignorējusi šo sūdzību nopietnību un nav nodrošinājusi aizsardzību, kas ir paredzēta Darbinieku tiesību aizsardzības direktīvā (77/187/EEC²⁷).

Ombuds atzīmēja, ka LKAA Komisijai iesniegtajās sūdzībās saistībā ar 226. pantu apgalvoja, ka Apvienotā Karaliste nav pareizi piemērojusi Darbinieku tiesību aizsardzības direktīvu. Ombuds konstatēja, ka Komisija ir sniegusi skaidru un pamatotu izklāstu savam lēmumam neuzsākt tiesvedības procesu pret Apvienoto Karalisti.

Atbildot uz sūdzības iesniedzēju konkrēto, Komisijai izklāstīto sūdzību par lēmumu, ko šajā lietā pieņēma Apvienotās Karalistes Nacionālā tiesa, ombuds uzsvēra Komisijas pamatojumu, ka 226. panta procedūras mērķis nav kalpot par papildu līdzekli to lēmumu pārsūdzēšanai vai pārskatīšanai, kurus ir pieņēmusi nacionālā tiesa. Ombuds pieņēma, ka LKAA bija izlēmusi pārsūdzēšanas tiesības neizmantojot un lietu nacionālajās tiesās nepārsūdzēt. Tādēļ viņš uzskatīja, ka Komisijai bija attaisnojošs pamats pieņemt lēmumu neturpināt tiesvedību pret Apvienoto Karalisti sakarā ar minēto sūdzību.

Izanalizējot LKAA argumentus, ombuds Komisijas darbā ar 226. panta sūdzībām kļūdu pārvaldē nekonstatēja. Viņš atzinīgi novērtēja plašos skaidrojumus, ko Komisija bija sniegusi šajā jautājumā. Neskatoties uz to, viņš konstatēja, ka Komisijai vajadzēja sūdzības iesniedzējam atklātākā un saprotamākā veidā paskaidrot galvenos iemeslus savam lēmumam izbeigt divu 226. panta sūdzību izskatīšanu. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka ir jāizsaka šāda papildu piezīme:

Lai saglabātu labas attiecības starp Komisiju un pilsoņiem, ombuds ierosina Komisijai nākotnē censties izskaidrot iemeslu vai iemeslus lēmumiem izbeigt 226. panta sūdzību izmeklēšanu cik vien iespējams atklāti un saprotami.

26

EK līguma 226. pants pilnvaro Komisiju uzsākt tiesvedības procesu pret ES dalībvalsti attiecībā uz Kopienas tiesību pārkāpumiem. Sūdzību Komisijai pret ES dalībvalsti par jebkādu valsts pasākumu vai administratīvo praksi iesniegt var jebkurš ("sūdzība saskaņā ar 226. pantu"), ja uzskata, ka šis pasākums vai prakse ir pretrunā ar Kopienas tiesībām.

27

1977. gada 14. februāra Padomes Direktīva 77/187/EEK par ES dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu, vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā, OV L 61/26, 1977.

PIEKĻUVE VĀCIJAS BUDŽETA STĀVOKĻA NOVĒRTĒJUMAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1044/2004/GG

Zinātnieks, kas strādāja Eiropas Politikas pētījumu centrā (EPPC) Briselē, pieprasīja piekļuvi Komisijas dokumentam par Eiropas Stabilitātes un izaugsmes paktu. Minētajā dokumentā bija izklāstīti Komisijas ieteikumi attiecībā uz Padomes lēmumu, ar ko Vācijai piedāvāja veikt pasākumus deficīta samazināšanai, lai uzlabotu stāvokli attiecībā uz pārlietu lielu deficītu. Komisija noraidīja prasību par piekļuvi šim dokumentam, pamatojoties uz to, ka tā izpaušana kaitētu Vācijas ekonomiskajai un finanšu politikai. Tā noraidīja arī daļējas piekļuves piešķiršanu.

Sūdzībā ombudam tās iesniedzējs iebilda pret atteikumu, norādot, ka sakarā ar to, ka viņš bija zinātnieks, kurš pētīja ekonomikas un institucionālo attīstību ES līmenī, viņam bija vajadzīga piekļuve visiem svarīgākajiem avotiem. Viņš apgalvoja, ka Komisija bija publicējusi savu ieteikumu saturu paziņojumā presei un, ja ieteikums nesaturēja nekādu papildu informāciju, viņš neizprot, kādēļ to nevarētu nodot atklātībai. Ja tomēr ieteikums saturēja kādu citu — pēc savas būtības negatīvu — informāciju par Vācijas valsts finansēm, tad Komisija slēpa informāciju, kas interesē sabiedrību un, iespējams, ar nolūku sniedza sabiedrībai nepareizu informāciju.

Komisija savā atzinumā norādīja, ka visi ekonomikas un finanšu dati, ko tā bija ņēmusi vērā, sastādot ieteikumu, jau bija publiskoti paziņojumā presei, un ka tehniskais stabilitātes un konverģences programmu novērtējums bija pieejams internetā. Tomēr pats ieteikums netika publicēts, lai aizsargātu Komisijas pamatojuma konfidencialitāti par šo delikāto jautājumu. Ieteikuma paskaidrojošā memorandā bija pašas Komisijas veiktais Vācijas budžeta stāvokļa novērtējums. Komisija apgalvoja, ka pilnīga ieteikuma satura izpaušana varētu novest pie negatīvas finanšu tirgus uztveres un kavēt budžeta konsolidāciju. Tā varētu negatīvi ietekmēt Vācijas finanšu un ekonomisko politiku. Komisija piebilda, ka nekāda būtiska makroekonomiskā informācija netika no sabiedrības slēpta un sūdzības iesniedzēja pamatotās zinātniska rakstura intereses nebija skartas.

Ombuds atzīmēja, ka ieteikumam paziņot Vācijai, lai tā veic pasākumus deficīta samazināšanai, bija jāatstāj ietekme uz finanšu tirgu. Tomēr viņš uzskatīja, ka Komisijas viedoklis par ieteikuma izpaušanas iespējamām negatīvām sekām bija pamatots. Viņš atzīmēja arī, ka Komisija bija aizliegusi daļēju piekļuvi dokumentam, un, tā kā sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā šo apstākli nebija minējis, tad nebija vajadzības to izmeklēt. Pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, ombuds secināja, ka no Komisijas puses kļūda pārvaldē nav pieļauta.

IZMEKLĒŠANU
REZULTĀTĀ PIENĒMTIE
LĒMUMI

3.1.4 Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs

ATLASES PROCEDŪRAS PAMATOTA IZSKAIDROJUMA IESPĒJAMS TRŪKUMS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju lietā 1110/2003/ELB

Sūdzības iesniedzēju izslēdza no konkursa COM/A/3/02, jo viņas rezultāti pirms atlases pārbaudījumā ar atbilstošu variantiem bija nepietiekami. Viņa apstrīdēja atlases komisijas atbildi attiecībā uz trijiem pārbaudes jautājumiem. Viņa apgalvoja, ka Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs (EPFO) nebija viņai nodrošinājis pamatotu paskaidrojumu par pareizajām atbildēm uz strīdīgajiem jautājumiem.

EPFO apgalvoja, ka atlases komisija pirms lēmuma stāšanās spēkā bija rūpīgi un atbildīgi iepazinusi ar sūdzības iesniedzēja komentāriem par strīdīgajiem jautājumiem, kā arī ar šo jautājumu formulējumiem un saturu.

Ombuds atzīmēja, ka sūdzības iesniedzēja bija informēta par savu novērtējumu un bija saņēmusi savu atbilžu izlaboto variantu, kā arī bija informēta par to, kādas atbildes uz strīdīgajiem jautājumiem atlases komisija uzskatīja par pareizām. Ombuds arī atzīmēja, ka sūdzības iesniedzēja nebija piekritusi atlases komisijas viedoklim par pareizajām atbildēm uz strīdīgajiem jautājumiem. Tomēr ombuds atgādināja, ka dažādos pārbaudes darbos saņemtā novērtējuma paziņošana saskaņā ar precedenta tiesībām²⁸, ir pietiekams pamatojums atlases komisijas vērtējumiem. Turklāt ombuds neuzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja izmeklēšanas gaitā bija nodrošinājusi pierādījumus, kas varētu norādīt, ka atlases komisija, nosakot pareizās atbildes uz strīdīgajiem atbilžu variantiem, rīkojusies nepamatoti, vai arī savas juridiskās pilnvaras pārkāpusi kādā citā veidā. Ombuds tādēļ kļūdu pārvaldē nekonstatēja.

3.2 IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS

3.2.1 Eiropas Parlaments

ATLASES KOMISIJAS LĒMUMS PAR PIETEIKUMU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā 1600/2003/ADB

Itālijas policists pieteicās konkursam PE/22/D²⁹ par kvalificētu darbinieku pieņemšanu darbā vispārējās drošības jomā. Pieteikumu noraidīja, jo atlases komisija uzskatīja, ka viņam nebija prasītās trīs gadu darba pieredzes valsts vai privātajā vispārējās drošības sektorā. Tādēļ kandidāts divas reizes sazinājās ar Parlamentu, norādot, ka viņa gandrīz piecu gadu pieredzei policista darbā vajadzētu atbilst kritērijiem, kas bija izklāstīti konkursa paziņojumā. Tā kā atbildes no Parlamenta nebija, sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību ombudam par viņa izslēgšanu no atklāta konkursa.

Parlaments informēja ombudu, ka drīz pēc uzsāktās izmeklēšanas atlases komisija bija pārskatījusi sūdzības iesniedzēja pieteikumu un izlēmusi viņu apstiprināt nākamajam darbā pieņemšanas procedūras posmam.

Ombuda līdzstrādnieki sazinājās ar sūdzības iesniedzēju, kurš paskaidroja, ka Parlaments bija lietu atrisinājis, pilnībā apmierinot viņa prasību. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Parlaments ir veicis vajadzīgos pasākumus, lai lietu atrisinātu.

28 Sk. Lietu C-254/95, *Parlaments pret Innamorati*, [1996] ECR I-3423.

29 OV C 303 A, 2002.

3.2.2 Eiropas Komisija

NENORĒKINĀŠANĀS PAR PAKALPOJUMIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1949/2003/(TN)(IJH)TN

Sūdzību iesniedza par to, ka saskaņā ar instrukcijām no Eiropas Kopienų Statistikų biroja (*Eurostat*) — Komisijas dienesta — netika apmaksāti piedāvātie pakalpojumi. Sūdzības iesniedzējs saskaņā ar *Eurostat* rīkojumu veica vispārēju statistiskās sistēmas novērtējumu Kazahstānā. Līgumi bija oficiāli noslēgti ar organizāciju *CESD-Communautaire*, bet projekta uzdevumu izstrādāja *Eurostat*, kam arī tika iesniegti visi ziņojumi. *Eurostat* ziņojumu par sūdzības iesniedzēja darbu apstiprināja 2003. gada augustā, tomēr viņam sūdzības iesniegšanas laikā, 2003. gada oktobrī, vēl nebija samaksāts par darbu. Sūdzības iesniedzējam bija aizdomas par to, ka sakarā ar *Eurostat* problēmām šīs struktūras maksājumi *CESD-Communautaire* bija apturēti. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nebija nodrošinājusi samaksu par pakalpojumiem, ko viņš bija sniedzis saskaņā ar konkrētiem līgumiem. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņam par sniegtajiem pakalpojumiem jāsaņem nenokārtotais maksājums.

Atzinumā, ko Komisija iesniedza 2004. gada janvārī, tā uzsvēra, ka tai nebija līgumattiecību ar sūdzības iesniedzēju. Komisija apgalvoja, ka *CESD-Communautaire* tajā laikā joprojām varēja tai iesniegt rēķinus attiecībā uz minētajiem līgumiem. Tos rēķinus, kurus *CESD-Communautaire* par sūdzības iesniedzēja darbu bija iesniegusi līdz datumam, kad Komisija iesniedza savu atzinumu ombudam, tā apmaksāja 2003. gada 29. decembrī bez kavēšanās, ieskaitot naudu *CESD-Communautaire* bankas kontā.

2004. gada aprīlī sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestus, ka viņš bija saņēmis lielāko daļu viņam pienākošās naudas un pārējās summas samaksa bija atkarīga no konkrētiem jautājumiem, kurus viņš risināja kopā ar *CESD-Communautaire*. Tādēļ sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka viņa sūdzība attiecībā uz Komisiju bija atrisināta apmierinoši.

Ombuds konstatēja, ka Komisija bija veikusi vajadzīgos pasākumus, lai lietu atrisinātu, un līdz ar to bija apmierinājusī sūdzības iesniedzēja prasību.

DOTĀCIJAS NEIZMAKSĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2124/2003/ADB

Vācijas pilsonis *IBC SOLAR AG* vārdā iesniedza sūdzību ombudam. *IBC SOLAR AG* bija kopuzņēmuma *CIESMA* (*Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand*) līdzdalībnieks, kam 1998. gada maijā Eiropas Komisija piešķīra dotāciju *ECIP* 4. atbalsta programmas ietvaros. Dotācijas summa bija EUR 75 626. *CIESMA* jau bija saņēmusi EUR 37 813. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, neskatoties uz atkārtotu sazināšanos ar Komisiju, un to, ka visi papildu dokumenti bija nosūtīti 2001. gada augustā, parāda summa līdz 2003. gada novembrim vēl nebija *CIESMA* izmaksāta.

Sūdzības iesniedzējs pieprasīja nenokārtotā maksājuma samaksu.

Komisija informēja ombudu, ka *ECIP* programma bija Komisijas finanšu instruments, ko decentralizēti pārvalda ar finanšu iestāžu sistēmas palīdzību. Saistībā ar šo programmu Komisija bija parakstījusi līgumu ar Vācijas banku, kas savukārt parakstīja līgumu ar *CIESMA*. Bankai bija jāveic otrais maksājums saskaņā ar *CIESMA* noslēgto līgumu pēc tam, kad Komisija bija pārbaudījusi un pieņēmusi projekta gala ziņojumu. 2003. gada jūnijā, kad bija apstiprināts gala ziņojums, Komisija informēja banku, ka ir jāveic maksājums. Tālākā sazināšanās notika 2003. gada jūlijā un 2003. gada

oktobrī. 2003. gada novembrī banka informēja Komisiju, ka tiks veikts pēdējais maksājums. Pēdējo maksājumu banka veica 2003. gada 5. decembrī.

Sūdzības iesniedzējs paziņoja, ka lieta bija nokārtota, pilnībā apmierinot viņa prasību. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Eiropas Komisija bija veikusi lietas atrisināšanai vajadzīgos pasākumus.

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR DZELZCEĻA PLĀNU

Lēmumu kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietās 2183/2003/(TN)(IJH)TN un 520/2004/TN

Sūdzība attiecās uz pieprasījumu piekļūt konkrētiem dokumentiem saistībā ar Komisijas 2003. gada 24. aprīļa atzinumu Zviedrijai par Botnijas dzelzceļa ("Botniabanan") attīstības plānu. Pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs bija pieprasījis piekļuvi dokumentiem, lieta kļuva par sūdzības priekšmetu ombudam iesniegtajā sūdzībā (sūdzība 2183/2003/(TN)(IJH)TN), un Komisija pēc tam nosūtīja sūdzības iesniedzējam dokumentus, kurus pēc tās ieskatiem viņš bija pieprasījis. Tomēr sūdzības iesniedzēju dokumenti neapmierināja, un viņš iesniedza ombudam jaunu sūdzību. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija viņam nebija nodrošinājusi dokumentus, kas atspoguļotu tās kritisko plāna novērtējumu, un ka tā nebija atbildējusi uz e-pasta vēstuli, kurā viņš to informēja par savu viedokli attiecībā uz minēto lietu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu viņam jānodrošina piekļuve dokumentiem, kuros bija izklāstīts Komisijas kritiskais plāna novērtējums.

Komisija pret to iebilda, ka sākotnēji tā bija uzskatījusi, ka sūdzības iesniedzēja e-pasta vēstule būtu jāizskata ombuda tālākā izmeklēšanā par sūdzību 2183/2003/(TN)(IJH)TN un tādēļ tā nebija nosūtījusi atbildi sūdzības iesniedzējam. Tomēr pēc atkārtotas izskatīšanas Komisija nosūtīja sūdzības iesniedzējam papildu atbildi, pievienojot attiecīgos dokumentus.

Kad sūdzības iesniedzējs bija saņēmis attiecīgos dokumentus, viņš informēja ombuda dienestu par to, ka uzskata lietu par atrisinātu.

Ombuds uzskatīja, ka Eiropas Komisija bija veikusi lietas atrisināšanai vajadzīgos pasākumus un tādējādi apmierinājusi sūdzības iesniedzēja prasību.

NOVĒLOTA SAMAKSA PAR PAKALPOJUMIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 435/2004/GG

Sūdzības iesniedzējs, maza vācu uzņēmuma, kas specializējies IT elektronikas jomā, direktors iesniedza sūdzību par to, ka Komisija nebija apmaksājusi četrus rēķinus, kas bija iesniegti apmaksai 2003. gadā par Komisijai veikto darbu. Sūdzības iesniedzējs informēja, ka kopējā parāda summa viņa uzņēmumam bija EUR 17 437, un uz septiņiem atgādinājumiem (no kuriem daži bija nosūtīti ar reģistrētu e-pasta ziņojumu palīdzību) Komisija nebija reaģējusi. Sūdzības iesniedzējs lūdza ombudu panākt norēķināšanos par kavētajiem maksājumiem, lai iesniedzējam nebūtu jāatlaiz savi darbinieki un jāizraisa vēl lielāki zaudējumi uzņēmumam.

Komisija atzinumā paskaidroja, ka sakarā ar tehniskām izmaiņām budžeta procedūrā, kas radās sakarā ar jaunās Finanšu regulas ieviešanu, diemžēl nav bijis iespējams pabeigt sūdzības iesniedzēja rēķinu apstrādi tai paredzēto 60 dienu laikā. Pēc departamenta reorganizācijas un finanšu nodaļas nodibināšanas jautājumi bija pārskatīti. Četrus rēķinus kopējās summas EUR 17 437 apmērā apmaksāja 2004. gada februārī. Saskaņā ar Komisijas viedokli tas nozīmēja, ka sūdzībai vairs nebija pamata.

2004. gada 21. jūnijā sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestus, ka viņš uzskatīja minēto lietu par atrisinātu.

Ombuds lietu slēdza ar papildu piezīmēm, kurās viņš atzīmēja, ka divi pirmie attiecīgie rēķini ir Komisijai iesniegti 11 un 10 mēnešus pirms to apmaksas. Viņš uzsvēra, ka jāņem vērā tas, ka mazie un vidējie uzņēmumi sevišķi izjūt maksājumu kavējumu sekas. Tādēļ ombuds piedāvāja Komisijai izskatīt iespēju samaksāt sūdzības iesniedzējam procentus par kavētiem maksājumiem.

Piebilde

2004. gada 6. decembrī Komisija informēja ombudu, ka ir pieņēmusi lēmumu izmaksāt sūdzības iesniedzējam kavējumu procentus EUR 387 apmērā.

3.2.3 Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR KODOLDROŠĪBAS LIETU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai lietā 220/2004/GG

Sūdzības iesniedzēja, Komisijas ierēdne, bija strādājusi Transurāna elementu institūtā (ITU) Karlsrūē, Vācijā. ITU ir daļa no Apvienotā pētījumu centra (JRC) — Eiropas Komisijas ģenerāldirektorāta. Sūdzības iesniedzēja darbojās TEI Kodoldrošības un infrastruktūras nodaļā un atbildēja par radioaktīvo materiālu transportēšanu. Sūdzības iesniedzēja nosūtīja sūdzību pret ITU par nopietniem pārkāpumiem institūta darbā un lūdza Komisiju sākt izmeklēšanu saistībā ar aizsardzību pret radiāciju un radioaktīvo materiālu transportēšanu. Viņa izvirzīja vairākas sūdzības, tostarp, ka personāls, kas strādā ar radioaktīvajiem materiāliem, nav apmācīts saskaņā ar prasībām un ka notiek apzināti nelegāla radioaktīvo materiālu transportēšana. Komisija šo lietu nodeva Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF), kas izskatīja sūdzības iesniedzējas liecību un veica izmeklēšanu.

Procedūras vēlākā posmā sūdzības iesniedzēja pieprasīja piekļuvi vairākiem ar šo lietu saistītiem dokumentiem, kas bija dažādu Komisijas ģenerāldirektorātu un OLAF rīcībā. Tomēr, kā apgalvoja sūdzības iesniedzēja, šos pieprasījumus pienācīgi neizskatīja. Tādēļ viņa vērsās pie ombuda. Ombuds pieņēma lēmumu reģistrēt sūdzības iesniedzējas sūdzības pret OLAF kā atsevišķu sūdzību, ņemot vērā to, ka viņš uzskata OLAF par patstāvīgu Eiropas iestādi. Ombuds turpina izskatīt minēto sūdzību (101/2004/GG) pret Eiropas Komisiju, kas attiecas arī uz lietas būtību sūdzībā pret TEI.

Sūdzībā pret OLAF tās iesniedzēja apgalvoja, ka OLAF nepamatoti ir atteicis viņai piekļuvi dokumentiem un nav laicīgi atbildējis uz viņas pieprasījumu. Viņa apgalvoja, ka piekļuve dokumentiem ir jānodrošina, vai arī OLAF ir jāpaskaidro, ka dažu dokumentu nav. Ja to nav iespējams izdarīt, tad ombudam, viņa darbiniekiem vai Eiropas Parlamenta deputātiem šie dokumenti ir jāpārbauda.

OLAF savā atzinumā norādīja, ka uz sūdzības iesniedzējas pieprasījumu ir sniegta izsmeljoša atbilde. Sūdzības iesniedzējai bija nodrošinātas triju dokumentu kopijas un paskaidrots, ka pārējo viņas pieprasīto dokumentu nav. Tomēr OLAF atzina, ka atbilde ir sniegta trīs darba dienu laikā pēc noteiktā termiņa. Birojs paskaidroja, ka tas noticis tādēļ, ka personu, kura bija atbildīga par šo lietu, īsi pirms tam pārcēla citā darbā, kā rezultātā tai bija jārisina vairāki neplānoti jautājumi. OLAF atzina, ka bija jāinformē sūdzības iesniedzēja par vajadzību pagarināt galīgo termiņu. OLAF norādīja, ka ir izsūtījis savas atbildes kopiju sūdzības iesniedzējai.

Kad sūdzības iesniedzēja bija saņēmusi OLAF atzinuma kopiju, viņa apliecināja, ka attiecībā uz sūdzību pret OLAF ir saņēmusi apmierinošu atbildi. Viņa pateicās ombudam par šo rezultātu. Ombuds secināja, ka OLAF bija veicis pasākumus minētās lietas atrisināšanai un tādējādi apmierinājis sūdzības iesniedzējas prasību.

3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI

PIEKĻUVE DOKUMENTIEM PAR TIRDZNIECĪBAS SARUNĀM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 415/2003/(IJH)TN

Sūdzības iesniedzējs, kurš pārstāvēja Eiropas Apvienoto novērošanas dienestu, iesniedza pieteikumu saskaņā ar Regulu 1049/2001³⁰ par piekļuvi “visiem dokumentiem, kas attiecas uz Komisijas sagatavošanās darbu iespējamajām sarunām par daudzpusēju investīciju shēmu Pasaules Tirdzniecības organizācijā” (PTO). Komisija liedza piekļuvi dokumentiem, aizbildinoties ar “iekšējo sagatavošanās darbu pie dokumentu projektiem Dohas attīstības programmai Pasaules Tirdzniecības organizācijā”. Atbildē uz sūdzības iesniedzēja pieprasījumu, kurā bija paskaidrots, ka tas attiecās arī uz dokumentiem par periodu pirms Dohas sarunām, Komisija raksturoja pieprasītos dokumentus kā sagatavošanās dokumentus koncepcijai, ko tā bija apņēmusies izstrādāt saistībā ar katru no septiņiem jautājumiem, kas minēti Dohas sarunu ministru deklarācijā. Citu dokumentu par periodu pirms ministru tikšanās Dohā nebija, jo tajā laikā PTO vēl nebija pilnvaru attiecībā uz daudzpusējām investīcijām. Komisija noraidīja piekļuvi sagatavošanās dokumentiem, pamatojoties uz 4. panta 1. punkta a) daļu, jo šo dokumentu publicēšana varētu ierobežot manevrēšanas iespējas sarunās ar trešajām valstīm.

Sūdzībā ombudam galvenais sūdzības iesniedzēja apgalvojums bija, ka Komisija pārāk šauri formulējusi to dokumentu klāstu, kurus viņš bija pieprasījis savā iesniegumā par piekļuves piešķiršanu. Viņš apgalvoja, ka savā pieprasījumā bija minējis dokumentu sarakstu, kas neaprobežojās ar dokumentiem attiecībā uz koncepcijas dokumentiem, un, ņemot vērā, ka Komisija bija gatavojusies sarunām par investīcijām ar PTO vismaz kopš 1999. gada, daži no pieprasītajiem dokumentiem attiecās uz laika periodu pirms Dohas sarunām.

Komisija uzstāja, ka koncepcijas dokumenti bija tikai tie dokumenti, kas attiecās uz iespējamajām sarunām par daudzpusējām investīcijām.

Ombuds konstatēja, ka Regulas 1049/2001 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja pieprasījums par piekļuvi dokumentiem nav pietiekami precīzs, iestādei ir jāpieprasa, lai tā iesniedzējs paskaidrotu savu pieprasījumu, un jāpalīdz viņam to izdarīt, piemēram, sniedzot informāciju par valsts dokumentu reģistru izmantošanu. Ombuds atzīmēja, ka Komisija nebija nedz komentējusi pieprasījuma iesniedzēja dokumentu kategorijas, nedz norādījusi viņam, ka vajadzētu izmantot valsts dokumentu reģistrus. Ombuds uzskatīja, ka tā varētu būt kļūda pārvaldē. Tādēļ viņš piedāvāja mierizlīgumu, ja Komisija nodrošinātu sūdzības iesniedzējam pilnu to dokumentu sarakstu, kas attiecas uz sūdzības iesniedzēja pieteikumā minētajām kategorijām. Sarakstā vajadzētu iekļaut arī jebkurus dokumentus, kas ir sastādīti pirms ministru tikšanās Dohā.

Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka ir paplašinājusi pētījumus un izanalizējusi katru dokumentu par laika periodu no 1998. gada beigām līdz ministru konferencei Dohā, kā arī sastādījusi 296 dokumentu sarakstu; Komisija izteica cerību, ka tas atbilst ombuda prasībai.

Sūdzības iesniedzējs savā atzinumā paskaidroja, ka uzskata mierizlīgumu par panāktu un ka viņš sastādīs jaunu pieprasījumu piekļuvei dokumentiem, pamatojoties uz Komisijas sastādīto dokumentu sarakstu. Sūdzības iesniedzējs pateicās ombudam par viņam sniegto palīdzību.

³⁰

2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

PIEKĻUVE AUTOVADĪTĀJA PRASMES PĀRBAUDES REZULTĀTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1320/2003/(ADB)ELB

Sūdzības iesniedzējs bija pieteicies šofera amatam Eiropas Komisijā, un viņu uzaicināja nokārtot vadītāja prasmes pārbaudījumu, ko bija organizējusi autoskola. Sūdzības iesniedzējam paziņoja, ka viņš šo pārbaudījumu nav izturējis. Viņš pieprasīja pārbaudījuma rezultātus, tomēr tos nesaņēma. Viņš bija pārliecināts, ka ir pārbaudījumu izturējis, ņemot vērā viņa šofera darba pieredzi, kvalifikāciju un informāciju, ko viņš bija saņēmis no autoskolas darbinieka.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka viņš no Komisijas ir saņēmis pretrunīgas atbildes un, lai gan viņam paziņoja, ka viņš nav pārbaudījumu izturējušo kandidātu vidū, viņš nebija informēts par faktiskajiem pārbaudes rezultātiem. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai vajadzēja viņu informēt par pārbaudījuma rezultātiem dažādos testos un to kandidātu skaitu, kuri bija šo pārbaudījumu nokārtojuši, kā arī par viņu novērtējumu.

Savā atzinumā Komisija paskaidroja, ka autoskolas direktors bija informējis Komisiju par to, ka sūdzības iesniedzējs un trīs citi kandidāti nav pārbaudījumu izturējuši. Tā paskaidroja, ka nebija saņemta informācija par katru no novērtējumiem, bet gan tikai kopējie rezultāti un paziņojums par to, vai kandidāts ir vai nav izturējis pārbaudījumu.

Sūdzības iesniedzējs savā atzinumā atsaucās uz pretrunām, kas, pēc viņa domām, bija Komisijas paskaidrojumos un tajā informācijā, kuru viņš saņēma, tiekoties ar atbildīgo ierēdņi. Minētais ierēdnis bija sūdzības iesniedzēju informējis par to, ka Komisija saņēma rezultātus par katru no pieciem pārbaudījumiem, kas bija iekļauti šofera prasmes pārbaudē. Komisijas ierēdnim šis dokuments bija pieejams tikšanās laikā. Tomēr tā kā tajā bija visu kandidātu pārbaudījumu rezultāti, viņš atteicās sūdzības iesniedzējam izsniegt dokumenta kopiju. Tomēr ierēdnis viņu bija mutiski informējis par pārbaudes rezultātiem.

Ombuds veica Komisijas dokumentu izpēti. Šīs izpētes rezultāti parādīja, ka pretēji tai informācijai, ko Komisija bija sniegusi savā atzinumā, tā bija saņēmusi katra kandidāta novērtējuma izklāstu. Ombuds secināja, ka, lai gan Komisijai bija pamatoti iemesli sūdzības iesniedzēju neinformēt par pārējo kandidātu rezultātiem, Komisija nebija pamatojusi to, kādēļ sūdzības iesniedzēju nevarētu iepazīstināt ar viņa paša novērtējumu.

Tādēļ ombuds piedāvāja mierizlīgumu. Viņš ierosināja Komisijai pārskatīt sūdzības iesniedzēja pieprasījumu par piekļuvi viņa šofera prasmes pārbaudes novērtējumam.

Komisija piekrita mierizlīguma piedāvājumam un nosūtīja ombudam sūdzības iesniedzēja šofera prasmes pārbaudes dažādo testu rezultātus. Sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestu par to, ka uzskata mierizlīgumu par panāktu.

Piebilde

Sūdzības iesniedzējs vēlāk ombudam nosūtīja vēstuli, kurā pauda viedokli, ka nebūtu pareizi, ja personas, kas strādā tik svarīgā iestādē kā Komisija un ir vainīgas pārkāpumos, paliktu nesodītas. Savā atbildē ombuds paskaidroja, ka Civildienesta noteikumos ir paredzētas noteiktas procedūras amatpersonu un citu ierēdņu disciplinēšanai, un tas nav ombuda uzdevums pārstāvēt minētās procedūras. Par sūdzības iesniedzēja apsvērumiem ombuds informēja Komisiju kā iecelēj institūciju.

3.4 IZSKATĪTĀS SŪDZĪBAS, PAR KURĀM OMBUDS IR IZTEICIS AIZRĀDĪJUMUS

3.4.1 Eiropas Parlaments

SMĒĶĒŠANAS NOTEIKUMU IEVIEŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu lietā 260/2003/OV

Amatpersonu, kura strādā Eiropas Parlamentā Luksemburgā, uztrauca smēķēšana Parlamenta ēkā. Viņa apgalvoja, ka astoņus gadus pēc tam, kad Parlaments bija apstiprinājis iekšējos noteikumus par smēķēšanu Parlamenta telpās (ģenerālsēdētāra 1994. gada 12. jūlija lēmums) administrācija joprojām nav ieviesusi un panākusi šo noteikumu izpildi visās telpās. Kopš 1996. gada februāra viņa bija administrācijai uzrakstījusi vairākas vēstules par šo jautājumu. Tomēr ļoti maz kas bija izdarīts.

2003. gada 5. februārī amatpersona iesniedza sūdzību Eiropas ombudam, kurā apgalvoja, ka Parlamenta administrācija nebija ieviesusi iekšējos smēķēšanas noteikumus un nebija panākusi to ievērošanu visās telpās. Lai pierādītu savu sūdzību, viņa atsauca uz 2003. gada 16. jūlija Komisijas lēmumu par darbinieku aizsardzību pret tabakas dūmu kaitīgo ietekmi, piebilstot, ka Parlamentam būtu minētais lēmums jāievēro³¹.

Sūdzības atzinumā Parlaments uzstāja, ka tā administrācija ir veikusi visus vajadzīgos tehniskos un administratīvos pasākumus, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu. Šajos pasākumos ietilpa uzrakstu "Nesmēķēt!" izvietošana un noteikumu paziņojuma nosūtīšanu darbiniekiem un Parlamenta deputātiem. Parlaments arī ziņoja, ka "daži cilvēki diemžēl neuzskata, ka šie noteikumi ir jāievēro, un pārkāpj tos, neskatoties ne uz kādām administrācijas pūlēm". Parlaments norādīja, ka "katra indivīda pienākums ir rīkoties atbildīgi, nodrošinot to ka smēķētāji un nesmēķētāji var sadzīvot kopā". Tālāk Parlaments norādīja, ka ieviestie noteikumi daudz neatšķīrās no Komisijas izstrādātajiem noteikumiem.

Lēmumā ombuds norādīja, ka, pieņemot smēķēšanas noteikumus un informējot par tiem darbiniekus un deputātus, Parlaments nesmēķētājiem ir pamatoti devis cerības uz to, ka tiks veikti piemēroti pasākumi, lai veicinātu šo noteikumu rezultatīvu izpildi. Ombuds izteica spriedumu par to, ka, ņemot vērā tabakas dūmu negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību, Parlamentam īpaša uzmanība būtu jāpievērš vajadzībai veicināt rezultatīvu iekšējo smēķēšanas noteikumu ievērošanu. Ombuds norādīja, ka darbinieku pakļaušana tabakas dūmu kaitīgajai ietekmei darba vietās var novest pie juridiskās atbildības jautājumu izraisīšanas. Atzīstot Parlamenta veiktos pasākumus, ombuds nepiekrīta tā viedokli, ka katrs indivīds pats atbild par savu rīcību, atbilstīgi reaģējot uz problēmām, kas saistītas ar nepakļaušanos lēmumam. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

Piebilde

2004. gada 13. jūlijā Eiropas Parlamenta Prezidijs pieņēma lēmumu (PE 346.287/BUR) ieviest jaunus smēķēšanas noteikumus Eiropas Parlamenta telpās. Šis lēmums, kas stājās spēkā 2004.–2009. gada sasaukuma pirmajā dienā, 1. punkts nosaka, ka šīs iestādes mērķis ir pilnībā atbrīvot tās ēkas no tabakas dūmiem vēlākais līdz 2007. gada 1. janvārim. Šis lēmums noteica arī pārejas pasākumi līdz 2007. gada 1. janvārim, piemēram, pilnvaru piešķiršana apsardzes personālam izraidīt no Parlamenta ēkām jebkuru personu, kura atsakās minētos noteikumus ievērot.

³¹

2004. gada 1. maijā stājās spēkā Komisijas noteikumi, kas nosaka, ka tās telpām jābūt pilnīgi brīvām no tabakas dūmiem.

3.4.2 Eiropas Savienības Padome

PIEKĻUVE PERSONISKAJAI KADRU LIETAI SAISTĪBĀ AR PRIEKŠLAICĪGU PENSĪONĒŠANOS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā 2046/2003/GG

Padomes amatpersona vēlējās izmantot Padomes modernizācijas kontekstā piedāvāto iespēju, kas ļauj tās līdzstrādniekiem priekšlaicīgi pensionēties (*dégagement*). Padomes nolikumā noteikts, ka Padomes ģenerālsekretariātam no kandidātu saraksta jāizvēlas tās amatpersonas, kurām tas pēc apspriešanās ar apvienoto komiteju piedāvās priekšlaicīgu pensionēšanos. Apvienotā komitejā ietilpst vienāds pārstāvju skaits no iecelēj institūcijas un Personāla komitejas. Saskaņā ar lēmumu par nolikuma ieviešanu, Padomes ģenerālsekretāra vietniekam bija jā sastāda kandidātu saraksta uzmetums un pēc tam tas jā iesniedz apvienotajai komitejai atzinuma izteikšanai.

Sūdzības iesniedzējs ombudam paziņoja, ka viņa iesniegums ir noraidīts, tāpat kā viņa sūdzība Padomei. Viņš izteica kritiku par to, ka apvienotajai komitejai nebija nodrošināta piekļuve kandidātu personiskajām kadru lietām, kas, pēc viņa domām, neļāva apvienotajai komitejai sniegt iecelēj institūcijai pamatotu atzinumu. Viņš apgalvoja, ka lēmums par nolikuma ieviešanu ir jāatceļ. Kā pierādījuma dokumentu sūdzības iesniedzējs iesniedza apvienotās komitejas locekļu deklarāciju, kas nebija parakstīta. Saskaņā ar deklarāciju apvienotās komitejas locekļi ar kandidātu piekrišanu bija vairākkārt pieprasījuši piekļuvi personiskajām kadru lietām, tomēr šī piekļuve bija kategoriski noraidīta.

Padome savā atzinumā apgalvoja, ka lēmums pilnībā saskanēja ar nolikuma prasībām. Apvienotās komitejas rīcībā bija visa vajadzīgā informācija, lai novērtētu kandidātu sarakstu. Tomēr saskaņā ar Regulu 45/2001³² nodrošinātajā informācijā nevarēja atklāt personu datus.

Ombuds atzina, ka lēmums atbilda Padomes nolikumam, jo amatpersonu saraksts tika apstiprināts tikai pēc apspriešanās ar apvienoto komiteju. Viņš tomēr uzskatīja, ka, lai varētu izstrādāt un paust savu viedokli lietderīgi, apvienotajai komitejai bija vajadzīga visa būtiskā informācija. Citādi apspriešanās kļuva vienkārši par formalitāti. Ombuds izteica sapratni par to, ka piekļuve personu datiem jānodrošina saskaņā ar Regulas 45/2001 prasībām. Tomēr šķēršļus šai piekļuvei bija radījuši pati Padome, neinformējot kandidātus, ka viņu personu dati varētu tikt iesniegti apvienotajai komitejai.

Ombuds secināja, ka, liedzot apvienotajai komitejai piekļuvi personiskajām kadru lietām, Padome nav devusi apvienotajai komitejai iespēju paust savus uzskatus lietderīgā veidā. Padomes nespēja pienācīgi apspriesties ar apvienoto komiteju tādējādi bija kļūda pārvaldē. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

³²

2000. gada 18. decembra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV L8/1, 2001.

3.4.3 Eiropas Komisija

MAZĀK IZDEVĪGAS KLASIFIKĀCIJAS PIEMĒROŠANA SAKARĀ AR NOVILCINĀTU PIENĒMŠANU DARBĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1435/2002/GG

Zviedrijas pilsonis piedalījās Komisijas rīkotajā darbā pieņemšanas konkursā uz vadošo administratoru amatiem un šo konkursu izturēja. 1999. gada jūlijā viņa vārds tika iekļauts rezerves darbinieku sarakstā. Līdz 1999. gada beigām bija izdevīgāki noteikumi kandidātu pieņemšanai darbā no jaunajām dalībvalstīm (Austrijas, Somijas un Zviedrijas), it īpaši attiecībā uz viņu algu līmeņa klasifikāciju.

1999. gada decembrī kandidāts saņēma no Komisijas mutiskus divu amatu piedāvājumus. Viņš pieņēma piedāvājumu par amatu Luksemburgā, Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorātā, cerot, ka Komisija nodrošinās vajadzīgo rakstisko piedāvājumu līdz gada beigām. Tomēr izrādījās, ka runa bija par amatu pētījumu veikšanai, ko paredzēja pārveidot par pastāvīgu amatu. Kandidāts to uztvēra kā iestādes iekšēja rakstura pārpratumu. Pēc kandidāta apgalvojuma viņu par radušos problēmu informēja tikai tad, kad bija jau par vēlu pieņemt otru viņam izteikto piedāvājumu. Rakstisku piedāvājumu visbeidzot sagatavoja 2000. gada maijā, un kandidāts sāka strādāt Informācijas sabiedrības ģenerāldirektorātā 2000. gada septembrī. Tomēr Komisija viņam piešķīra zemāku algas klasifikāciju, nekā viņš būtu saņēmis, ja tiktu piemēroti izdevīgie noteikumi.

Sūdzībā ombudam kandidāts izvirzīja argumentu, ka personām no viena rezerves darbinieku saraksta vajadzētu piedāvāt vienlīdzīgus noteikumus. Viņš uzskatīja, ka Komisija būtu varējusi sagatavot nosacītu darba piedāvājumu pirms izdevīgo noteikumu spēkā esamības beigām.

Komisija izteica viedokli, ka tai pret sūdzības iesniedzēju ir bijusi tieši tāda pati attieksme kā pret citiem kandidātiem, kuri pieņemti darbā pēc 1999. gada beigām. Attiecībā uz nosacītā piedāvājuma iespēju Komisija izvirzīja argumentu, ka šāda veida piedāvājumu varētu sagatavot tikai tādā gadījumā, ja amats būtu oficiāli pieejams, kas minētajā gadījumā tā nebija.

Tā kā Komisija neapstrīdēja sūdzības iesniedzēja notikumu izklāstu, ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējs bija domājis, ka gūs labumu no izdevīgākiem darbā pieņemšanas noteikumiem. Ombuds arī uzskatīja, ka darbā pieņemšana bija aizkavējusies sakarā ar iekšēju pārpratumu, kas neļāva sūdzības iesniedzējam izvēlēties citu darba piedāvājumu. Tādēļ ombuds secināja, ka Komisijas lēmums par sūdzības iesniedzēja algas klasifikāciju bija netaisnīgs, un tā bija kļūda pārvaldē. Ombuds piedāvāja mierizlīgumu, ierosinot, lai Komisija apsvērtu sūdzības iesniedzēja algas klasifikācijas pārskatīšanu. Komisija ombuda piedāvājumu un tam sekojošo ieteikumu projektu noraidīja.

Ombuds izteica nožēlu par Komisijas attieksmi. Fakts, ka Komisija neiesniedza nekādus komentārus par sūdzību attiecībā uz iestādes iekšēja rakstura pārpratumu, pēc viņa domām, bija pretrunā ar tiem pienākumiem, ko ES likumdošana nosaka Kopienas iestādēm saistībā ar to attiecībām ar ombudu un sūdzību iesniedzējiem. Tādēļ viņš izteica aizrādījumu.

NEPAMATOTA MAKSĀJUMU PĀRTRAUKŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1889/2002/GG

Beļģu uzņēmums noslēdza līgumu ar Eiropas Komisiju par piedalīšanos pētījumā, tehnoloģiju attīstības un lietotājiem draudzīgas informācijas sabiedrības programmā, tā sauktajā "IST programmā". Uzņēmums iesniedza projektu ("IST projektu"), un Komisija piekrita sniegt finansiālu atbalstu gandrīz EUR 450 000 apmērā. Pēc tam, kad uzņēmums bija saņēmis divus maksājumus,

Komisija atteicās veikt trešo un ceturto maksājumu. Tā paziņoja, ka pēc finanšu audita attiecībā uz uzņēmuma iepriekšējo projektu, ko tas bija iesniedzis Komisijai (*“Esprit projekts”*), ir izdots naudas atmaksāšanas orderis. Uzņēmums attiecībā uz *“Esprit projektu”* iesniedza apelāciju Pirmās instances tiesā, un Komisija informēja uzņēmumu, ka maksājumus attiecībā uz jauno līgumu atliks līdz tiesas sprieduma nolasīšanai.

Sūdzībā ombudam uzņēmums apgalvoja, ka Komisija bija rīkojusies patvaļīgi un vienpusēji, izmantojot savas varas pozīcijas. Uzņēmums apgalvoja, ka tikšanās laikā divas Komisijas amatpersonas bija skaidri paziņojušas, ka Komisija necentīsies atgūt *“Esprit projektā”* ieguldīto naudu uz *“IST projekta”* maksājumu rēķina.

Komisija neapstrīdēja to, ka maksājumi bija apstādināti tādu iemeslu dēļ, kuri uz *“IST līgumu”* neattiecas. Tomēr tā izvirzīja argumentu, ka bija tiesīga to darīt, lai nodrošinātu Kopienas finanšu interešu aizsardzību. Komisija atsaucās uz *“IST līguma”* nosacījumu, kas deva tai tiesības kompensēt Komisijai atmaksājamās summas uz jebkura veida izmaksu rēķina.

Ombuds uzskata, ka lietās, kas ir saistītas ar līgumsaistību izpildi attiecībā uz līgumiem, ko noslēgušas ES iestādes un struktūras, var konstatēt kļūdas pārvaldē. Tomēr tā kā ombuds uzskata, ka jautājumus par sūdzībām līgumsaistību nepildīšanā efektīvi risināt var tikai tiesas, tad šajā gadījumā viņš ierobežoja savu izmeklēšanu, noskaidrojot, vai Komisija ir sniegusi viņam saskaņotu un pamatotu atskaiti par savas rīcības tiesisko pamatu.

Pēc rūpīgas izmeklēšanas, kurā ietilpa Komisijas attiecīgo dokumentu izpēte un Komisijas nodaļas vadītāja liecība, ombuds secināja, ka Komisija nebija iesniegusi pilnīgi saskaņotus un pamatotus savas rīcības pierādījumus. Viņš nebija pārliecināts, ka *“jebkura veida izmaksas”*, kas bija minētas attiecīgajā *“IST līguma”* nosacījumā, varētu attiekties uz tām summām, kuras jāizmaksā saskaņā ar citiem līgumiem. Turklāt summu izlīdzināšana nebija pieļaujama saskaņā ar minētajam līgumam piemērojamo likumu, ja šī summa bija nopietna strīda pamatā. Ombuds uzskatīja, ka tas attiecas uz šo gadījumu, ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējs bija konsekventi apstrīdējis Komisijas pieprasījumu saistībā ar *“Esprit projektu”* un tā rezultātā iesniedzis prasību Pirmās instances tiesai. Turklāt ombuds atzīmēja, ka attiecīgais *“IST līguma”* nosacījums deva Komisijai tiesības izmantot maksājumu izlīdzināšanu tikai zināmos apstākļos. Tas neparedzēja, ka Komisija var vienkārši aizturēt maksājumu.

Komisija noraidīja ombuda mēģinājumu panākt mierizlīgumu un tam sekojošo ieteikumu projektu. Ņemot vērā, ka nebija pilnīgi skaidrs, kādus pasākumus Eiropas Parlamentam būtu jāveic, lai palīdzētu ombudam un sūdzības iesniedzējam šajā gadījumā, ombuds nolēma neiesniegt Parlamentam īpašo ziņojumu. Tādēļ viņš izteica aizrādījumu par to, ka Komisija nebija varējusi paskaidrot, kādēļ tā bija tiesīga apstādināt maksājumus.

ATTEIKUMS KOMPENSĒT SEKRETARIĀTA IZMAKSAS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1986/2002/OV

Nīderlandes institūts darbojās kā viens no forumiem Eiropas pilsētu ilgtspējīgai attīstībai paredzēto forumu tīkla programmā, ko vadīja Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāts. Lai gan Komisija mutiski institūtam bija garantējusi, ka izmaksas, kas tam radās, nodrošinot minētās forumu tīkla biroja pakalpojumus, tiks segtas, Komisija beigās šo pieprasījumu noraidīja. Institūts vērsās pie ombuda 2002. gada novembrī, uzsverot, ka bija nosūtījis Komisijai vairākus rakstiskus iesniegumus, pieprasot noslēgt oficiālu līgumu par biroja pakalpojumiem, ko institūts veica. Institūta pieprasītā summa pakalpojumu izmaksu segšanai pārsniedza EUR 170 000.

Komisija izvirzīja argumentu, ka tā vienmēr ar līgumiem saistītus jautājumus risina rakstiski. Tā norādīja arī, ka sūdzības iesniedzējs bija mutiski informēts par to, ka viņa priekšlikumu nevar ņemt vērā. Lai gan Komisija izteica nožēlu, ka nav rakstiski atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstulēm,

tā apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja zināšanas par Komisijas vispārpieņemtajām procedūrām nenozīmē, ka Komisija ir uzņēmusies kādas saistības.

Ombuds secināja, ka Komisijas izdevumu atmaksāšanas noraidījums bija netaisns un pamatots uz neskaidru informāciju. Komisijas pamatojums attiecībā uz pieņemumu par sūdzības iesniedzēja zināšanām par Komisijas vispārpieņemtajām procedūrām bija tiesiski nepareizs un nepārliciecināms. Lai gan Komisija bija norādījusi, ka tā ar līgumiem saistītus jautājumus vienmēr risina rakstiski, tā nebija nosūtījusi rakstiskas atbildes uz sūdzības iesniedzēja 1997. gada 4. jūlija un 7. oktobra vēstuli. Ombuds aicināja Komisiju pārskatīt tās nostāju, ņemot vērā iespēju panākt mierizlīgumu un ierosinot saprātīgu mazākas summas izmaksu. Tā kā Komisija noraidīja ombuda piedāvāto mierizlīgumu, kā arī ombuda tālāko ieteikumu projektu, saskaņā ar ko Komisijai būtu institūtam jāsamaksā, ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

Piebilde

Komisija uz aizrādījumu atbildēja 2004. gada 17. novembra vēstulē, nožēlojot, ka sūdzības iesniedzēja cerības netika komentētas rakstiski, savlaicīgi un atbilstošā un nepārprotamā veidā. Tā norādīja arī, ka labas administratīvās prakses principi, kas jāievēro tās dienestiem, kopš tā laika ir skaidrāk formulēti Labas administratīvās prakses kodeksā, ko Komisija pieņēma 2000. gada 17. oktobrī.

UZ 226. PANTU ATTIECINĀMO SŪDZĪBU NEREĢISTRĒŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2007/2002/ADB

Sūdzības iesniedzēja, Itālijas organizācija, kas aizsargā Itālijas strādnieku tiesības, rūpīgi sekoja pasākumiem, ko Itālija veica, lai izpildītu Eiropas Kopienas Tiesas prasības attiecībā uz viesstrādnieku sociālo nodrošināšanu³³. Sūdzības iesniedzēja satraucās par veidu, kādā aprēķināja pensijas, ko Itālija izmaksāja pensionāriem, kuri daļu no savas dzīves bija strādājuši Itālijā, bet dzīvoja ārzemēs.

Sūdzības iesniedzēja iesniedza ombudam sūdzību un apgalvoja, ka (i) Komisija nebija pareizi izskatījusi tās sūdzības par Itāliju, (ii) ka Komisija nebija veikusi nekādus pasākumus pret Itāliju un (iii) ka tā uz Eiropas Parlamenta deputātam rakstiski iesniegtu jautājumu ir atbildējusi kļūdaini.

Komisija atzina, ka, lai gan ir nosūtījusi atbildes par lietas izskatīšanu, tā uz sūdzības iesniedzējas vēstulēm līdz 2003. gada februārim nav sniegusi atbildes par lietas būtību. Tālāk Komisija paziņoja, ka varbūt bija šaubas par vajadzību sūdzības iesniedzējas vēstules reģistrēt kā sūdzības. Attiecībā uz Komisijas ziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju jautājumā par Kopienas tiesību pārkāpumiem³⁴ Komisija paziņoja, ka šādām šaubām vairs nebūtu jāpastāv. Komisija paskaidroja, ka novērtējuma interpretācija ir izraisījusi plašas diskusijas starp Komisiju un dalībvalstīm. Tā uzskatīja, ka tās darbinieki un sūdzības iesniedzēja ir dažādi interpretējuši Kopienas tiesības, it īpaši attiecībā uz to pensionāru stāvokli, kuri dzīvo nevis Itālijā, bet citā ES dalībvalstī un kuriem pienākas Itālijas izmaksātās pensijas. Vēstulē sūdzības iesniedzējai Komisija noraidīja tās prasību, ka Komisijai būtu jāuzsāk pret Itāliju tiesvedības process. Visbeidzot Komisija paziņoja, ka tā neatbalsta sūdzības iesniedzējas viedokli par to, ka Komisijas atbilde Parlamenta deputātam bijusi kļūdaina.

Ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldē saistībā ar sūdzības iesniedzējas, kas pamatojās uz dažādām novērtējuma interpretācijām, otro un trešo sūdzību. Attiecībā uz to, ka Komisija nebija pienācīgi atbildējusi uz sūdzības iesniedzējas vēstulēm, ombuds atzīmēja, ka, pirms Komisija apstiprināja iepriekšminēto paziņojumu, tās ierastā prakse bija reģistrēt visas sūdzības bez izņēmuma. Tas, ka sūdzības iesniedzējas gadījumā tā nebija noticis, liecināja par kļūdu pārvaldē. Tā kā šis lietas aspekts

33

Lieta C-132/96, Antonio Stinco un Ciro Panfilo pret Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), [1998] ECR I-5225.

34

Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju lietā par Kopienas tiesību pārkāpumu (COM/2002/0141 galīgā versija); OV C 244/5, 2002.

attiecās uz procedūrām, kas saistītas ar konkrētiem notikumiem pagātnē, nebija iespējams piedāvāt mierizlīgumu šajā lietā. Tādēļ ombuds Komisijai izteica aizrādījumu.

SŪDZĪBAS PAR VALSTS PALĪDZĪBU IZSKATĪŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2185/2002/IP

Sūdzības iesniedzējs Komisijai iesniedza divas sūdzības 2000. gada 17. aprīlī un 2002. gada 22. maijā attiecībā uz valsts palīdzību, ko Portugāles valdība piešķir diviem pārtikas iepakošanas uzņēmumiem. Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nepareizi izskatījusi viņa sūdzību, kas bija iesniegta 2000. gada 17. aprīlī, un nav apstiprinājusi viņa sūdzības saņemšanu 2002. gada 22. maijā.

Attiecībā uz pirmo sūdzību Komisija paskaidroja, ka tās darbinieki bija sazinājušies ar Portugāles varasiestādēm un pieprasījuši paskaidrojumus par šo jautājumu. Pēc Portugāles varasiestāžu atbildes saņemšanas lieta par valsts palīdzību tika sākta 2001. gada janvārī. 2001. gada jūlijā Komisija pieprasīja tālāku informāciju no Portugāles varasiestādēm. Attiecībā uz otro sūdzību lietu uzsāka 2002. gada septembrī un informāciju no Portugāles varasiestādēm pieprasīja 2002. gada novembrī. Tomēr tam nesekoja nekāda atbilde. Komisija atvainojās par to, ka nebija apstiprinājusi 2002. gada 22. maija sūdzības iesniedzēja vēstules saņemšanu.

2003. gada jūlijā ombuds uzrakstīja Komisijai pieprasījumu. Viņš lūdza informāciju par to, vai ir saņemta atbilde no Portugāles varasiestādēm attiecībā uz informācijas pieprasījumiem, kas izsūtīti 2001. gada jūlijā un 2002. gada novembrī. Ja šāda atbilde nebija saņemta, viņš lūdza Komisiju paskaidrot, kādus pasākumus tā veikusi vai plāno veikt, lai pieprasīto informāciju saņemtu.

Attiecībā uz pirmo sūdzību Komisija atbildēja, ka Portugāles varasiestādes to ir informējušas par Portugāles presē publicēto informāciju par to, ka Azoru salu vietējā pašpārvalde varētu pārdot savu daļu attiecīgajam uzņēmumam. Portugāles varasiestādes apgalvoja, ka sekos notikumu attīstībai šajā lietā un informēs Komisiju.

Attiecībā uz otro sūdzību Portugāles varasiestādes pārsūtīja Komisijai tālāko informāciju 2003. gada jūnijā. Pamatojoties uz šo informāciju, Komisija uzskatīja par vajadzīgu pieprasīt papildu informāciju no Portugāles varas iestādēm 2003. gada 18. jūlijā.

2003. gada 24. novembrī ombuds Komisijai nosūtīja nākošo vēstuli, kurā viņš lūdza paskaidrot, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai iegūtu informāciju no Portugāles varas iestādēm. Viņš lūdza Komisiju arī komentēt sūdzības iesniedzēja atzinumā izteikto apgalvojumu, ka Komisijai vajadzētu uzsākt tiesvedības procedūru pret Portugāli.

Komisija atbildēja, ka tā turpina izskatīt pirmo sūdzību, pamatojoties uz jaunāko no Portugāles varas iestādēm saņemto informāciju. Attiecībā uz otro sūdzību Komisija bija pieprasījusi tālāku informāciju no Portugāles varas iestādēm 2003. gada jūlijā. Iestāde tālāk norādīja, kas abas lietas izskatīja saskaņā ar procedūru, kas attiecas uz valsts palīdzību. Tādēļ sūdzības iesniedzēja arguments, ka jāuzsāk pret Portugāli tiesvedības process saskaņā ar EK līguma 226. pantu³⁵, bija nepamatots.

Sūdzības iesniedzējs atzīmēja, ka pēc ombuda iekļaušanās Komisijas dienestā bija uzsākuši darbību sakarā ar viņa sūdzību.

Ombuds savā lēmumā izteica Komisijai aizrādījumu. Viņš uzskatīja, ka Komisija, neskatoties uz to, ka ombuds bija prasījis šajā jautājumā konkrētu atbildi, nebija nodrošinājusi pārliecinošu

³⁵

EK līguma 226. pants pilnvaro Komisiju uzsākt tiesvedības procesu pret ES dalībvalsti attiecībā uz Kopienas tiesību pārkāpumiem. Sūdzību Komisijai pret ES dalībvalsti par jebkādu valsts pasākumu vai administratīvo praksi iesniegt var jebkurš ("sūdzība saskaņā ar 226 pantu"), ja uzskata, ka šis pasākums vai prakse ir pretrunā ar Kopienas tiesībām.

izskaidrojumu par to, kādēļ gandrīz divu gadu laikā tā nebija veikusi nekādus pasākumus attiecībā uz to, ka Portugāle nebija sniegusi pieprasīto informāciju.

Piebilde

Uz aizrādījumu Komisija atbildēja 2004. gada 15. jūnija vēstulē. Tā atvainojās par kavēšanos, kura bija notikusi darbā ar sūdzības iesniedzēja sūdzību un norādīja, ka Portugāles varasiestādēm ir pieprasīts, lai tās iestādei nodrošinātu tālāko informāciju līdz 2004. gada beigām.

NESPĒJA DEKLARĒT VALODU SKOLOTĀJU PILNA LAIKA DARBU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2204/2002/MF

Sūdzības iesniedzējs ir portugāļu valodas skolotājs, kas strādāja Eiropas Komisijā. 2003. gada 1. novembrī viņš aizgāja pensijā. No 1986. gada sūdzības iesniedzējam bija pastāvīgs darba līgums saskaņā ar Beļģijas likumdošanu, un viņš strādāja 20 stundas nedēļā. Beļģijas Nodarbinātības un pensiju ministrija bija vairākkārt norādījusi, ka līgumu par 20 stundām nedēļā varētu uzskatīt par pilna laika darba līgumu skolotāja darbā, ja darba devējs šo darba laiku apstiprina ar paziņojumu kompetentām Beļģijas varas iestādēm. Komisija apstiprināja šo darba laiku paziņojumā Beļģijas varas iestādēm tikai saistībā ar laika periodu no 1986. gada līdz 2002. gadam. Tam bija nopietna negatīva ietekme uz attiecīgo skolotāju pensiju aprēķiniem, jo tā rezultātā viņi saņems tikai pusi no tās pensijas, ko būtu saņēmuši par tiem nostrādātajiem gadiem, par kuriem paziņojums bija nepareizi sastādīts.

2002. gada 13. decembrī sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Eiropas ombudam. Viņš apgalvoja, ka Komisija nebija paziņojusi Beļģijas varas iestādēm, ka darba līgums par 20 stundām ir pilna laika darba līgums skolotāja darbā. Viņš apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi konkrētu atbildi uz valodu skolotāju pārstāvju pieprasījumu attiecībā uz paziņojumiem Beļģijas varas iestādēm.

Sūdzības atzinumā Komisija paziņoja, ka 2000. gada 9. martā tā ir nosūtījusi Beļģijas Nodarbinātības un pensiju ministrijai paziņojumu, kurā pieprasīts, lai darba līgumu par 20 stundām nedēļā atzitu par pilna laika darba līgumu skolotāja darbā. 2001. gada novembrī Komisija kopā ar valodu skolotājiem sastādīja paziņojumu, ko apstiprināja Komisijas Juridiskajā daļā, kurā Komisija informēja Beļģijas Nodarbinātības un pensiju ministriju, ka darba līgums par 20 stundām nedēļā ir atzīstams par pilna laika darba līgumu skolotāja darbā. Visbeidzot Komisija tomēr neuzskatīja, ka būtu lietderīgi nosūtīt minēto paziņojumu Beļģijas varasiestādēm, jo tajā varētu būt nepareiza vai nepilnīga informācija par skolotāju nostrādāto stundu skaitu. 2003. gada 7. martā Komisija bija sazinājusies ar Beļģijas varasiestādēm, lai saņemtu atbildi uz 2000. gada 9. martā nosūtīto vēstuli. Datumā, kad Komisija iesniedza savu sūdzības atzinumu, tā vēl joprojām nebija saņēmusi atbildi.

2003. gada septembrī ombuds lūdza Komisiju paskaidrot, kādēļ tā uzskata, ka visus savus pienākumus šajā lietā ir izpildījusi. Viņš lūdza Komisijai norādīt, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai saņemtu atbildi no Beļģijas varas iestādēm uz 2000. gada 9. martā nosūtīto vēstuli, un vai tā bija veikusi tālākus pasākumus attiecībā uz kopīgā paziņojuma projektu, kas datēts ar 2001. gadu.

Komisija paziņoja, ka ir organizējusi tikšanos ar attiecīgajām Beļģijas varas iestādēm 2000. gada 30. martā. 2003. gada 7. martā Komisija bija sazinājusies ar Beļģijas varas iestādēm, lai saņemtu atbildi uz 2000. gada 9. martā nosūtīto vēstuli. 2003. gada 17. jūlijā notika nākamā tikšanās, kuras laikā tika panākta vienošanās par kopīgu procedūru. Komisija uzskatīja, ka bija izpildījusi savas saistības, nosūtot ar 2003. gada 3. un 29. oktobri datētās vēstules Beļģijas varas iestādēm. Minētajām vēstulēm bija pievienota visa dokumentācija, kas atradās Komisijas rīcībā. Tā bija arī sastādījusi nākamo paziņojumu par laika periodu pirms 1992. gada, ko nosūtīja vēstulē Beļģijas varas iestādēm 2003. gada 11. novembrī.

Sūdzības iesniedzējs atzina, ka 2003. gada 17. jūlija Komisijas un Beļģijas varas iestāžu tikšanās laikā Komisija bija paziņojusi, ka darba līgums par 20 stundām nedēļā atbilda pilna laika darba līgumam skolotāja darbā, proti, 660 darba stundām gadā.

Savā lēmumā ombuds uzskatīja, ka Komisija bija rēķinājusies ar sūdzības iesniedzēja prasībām. Tomēr viņš norādīja, ka, uzskatot Komisijas izklāstītos pasākumus esošajā kontekstā par pieņemamiem, Komisija tomēr nebija sniegusi nekādus paskaidrojumus attiecībā uz to, kādēļ nekas netika darīts no 2001. gada maija līdz 2003. gada martam. Tādēļ ombuds izteica Komisijai aizrādījumu par to, ka saskaņā ar labas pārvaldes prakses principiem Komisijai šāda veida pieprasījumi jāizskata atbildīgi un savlaicīgi.

Tā kā 2002. gada pirmajā pusē bija notikusi vēstulju apmaiņa starp valodu skolotāju pārstāvjiem un Komisiju, ombuds secināja, ka nav tālāk jāizmeklē sūdzības iesniedzēja apgalvojums par to, ka Komisija nebija pārstāvjiem sniegusi konkrētu atbildi attiecībā uz paziņojumu Beļģijas varas iestādēm.

Piebilde

Tādus pašus secinājumus ombuds izdarīja lietā 2137/2002/MF.

NETAISNĪGA ATTIEKSME PRET VIDES AIZSARDZĪBAS ORGANIZĀCIJU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 278/2003/JMA (konfidenciali)

Spānijas vides aizsardzības organizācija bija pieprasījusi finansiālu palīdzību no Kopienas rīcības programmas nevalstisko vides aizsardzības organizāciju atbalstam. Komisija pieteikumu noraidīja, jo tajā laikā pret šo organizāciju Spānijas tiesā bija ierosināta prāva. Sūdzībā ombudam organizācija apgalvoja, ka Komisijas lēmums noraidīt tās pieprasījumu nesaskanēja ar noteikumiem, kas bija pamatā aicinājumam iesniegt priekšlikumus, un lūdza pārskatīt tās palīdzības pieprasījumu.

Komisija apgalvoja, ka, ņemoties juridiskas saistības, stabilas finanšu vadības labad tai jādod garantija par labuma guvēja juridisko un finanšu stāvokli, kā arī par tā vispārējo godprātību. Saskaņā ar Komisijas viedokli tai bija pietiekami iemesli uzskatīt, ka šajā gadījumā organizācija neatbilda minētajiem vispārējiem rakstura noteikumiem.

Ombuds atzīmēja, ka laikā, kad Komisija novērtēja sūdzības iesniedzēja pieprasījumu, Spānijas valsts prokurors veica iepriekšēju izmeklēšanu apsūdzībā par dokumentu viltošanu no organizācijas puses. Turklāt Komisijas atlases procedūra bija notikusi, pirms tiesnesis, kurš lietu izskatīja, bija organizāciju attaisnojis.

Ombuds atzīst, ka Komisijai ir jānosaka, vai var paļauties uz iespējamā labuma guvēja juridisko un finanšu stāvokli, kā arī vispārējo godprātību. Tomēr viņš uzskata, ka, aizstāvēt Kopienas finanšu intereses, Komisijai jācenšas izvēlēties taisnīgu vidusceļu starp privātpersonu un vispārējām sabiedrības interesēm. Tādā veidā attieksme pret potenciālajiem labuma guvējiem būs godīga un tiks ievērota nevainīguma prezumpcija. Ombuds uzskata, ka ir grūti paredzēt, kā Komisija var izvēlēties taisnīgu vidusceļu, ja tā neizsaka pretendenta savas varbūtējās šaubas par tā juridisko stāvokli. Pēc tam Komisijai jābūt gatavai uzklaut pretendentu sniegto informāciju un reaģēt uz to.

Ombuds atzīmēja, ka konkrētajā gadījumā iestāde bija aprobežojusies ar to, ka ņēma vērā formālu kriminālizmeklēšanas faktu un uz to pamatotās apsūdzības, nemēģinot šo informāciju pārbaudīt.

Ombuds arī atzīmēja, ka, lai gan Komisija uzaicināja sūdzības iesniedzēju sniegt pierādījumus par viņa organizācijas juridisko stāvokli, tā nebija atbildējusi uz iesniegto pierādījumu.

Tādēļ ombuds konstatēja, ka Komisija nav varējusi pierādīt, ka tā būtu izvēlējusies taisnīgu vidusceļu starp vajadzību nodrošināt savu dotāciju pienācīgu pārvaldi un sūdzības iesniedzēja tiesībām saņemt godīgu attieksmi, pienācīgi ievērojot nevainīguma prezumpciju. Viņš secināja, ka Komisija nebija pret sūdzības iesniedzēju izturējusies taisnīgi, tādā veidā pārkāpjot Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 6. panta 2. punktu.

Ombuds Komisijas uzmanību pievērta arī tam faktam, ka no līdzīgām problēmām varētu izvairīties, ja iestāde izstrādātu saviem darbiniekiem instrukcijas par to, kā šādos gadījumos izvēlēties taisnīgu vidusceļu starp privātpersonu un sabiedrības interesēm.

Tālāk ombuds atsaucās uz Komisijas apgalvojumu, ka tās 2002. gada budžeta periods bija noslēdzies un sūdzības iesniedzēja prasību par finansiālā atbalsta piešķiršanu vairs nevarēja apmierināt. Viņš tomēr norādīja, ka nekas neattur sūdzības iesniedzēju no finanšu pieteikuma iesniegšanas attiecībā uz jebkuru procedūru, kas joprojām bija atklāta.

IESPĒJA IEGŪT ADVOKĀTA PROFESIJU ITĀLIJĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 701/2003/IP

Sūdzības iesniedzējs, Itālijas advokāts, iesniedza Komisijai sūdzību par to, ka sistēma, kas attiecas uz iespēju iegūt advokāta profesiju Itālijā, ir pretrunā ar EK līgumā noteiktajiem konkurences noteikumiem. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumu pēc gandrīz diviem gadiem viņš no Komisijas ir saņēmis tikai vēstuli par to, ka lietu izskata. Komisija nebija veikusi viņa sūdzības visaptverošu izmeklēšanu. Viņš apgalvoja, ka iestādei viņa sūdzība būtu jāpārskata.

Komisija izvirzīja argumentu, ka tā nebija uzskatījusi par vajadzīgu nosūtīt formālu atteikumu sūdzības iesniedzēja sūdzībai, jo bija jau viņu informējusi, ka iespēju iegūt advokāta profesiju Itālijā nosaka likums, un saskaņā ar vispārējiem principiem tā nav aplūkota konkurences noteikumos.

Ombuds konstatēja, ka attiecībā uz konkrētā gadījuma procedūru, t.i., neregistrējot vēstuli, kuru sūdzības iesniedzējs ir formulējis kā sūdzību, Komisija nebija ievērojusi savus procedūras aizsardzības pasākumus, ko iestāde pati bija noteikusi, lai nodrošinātu atbilstošas procedūras ievērošanu.

Piebilde

2004. gada 2. augustā Komisija nosūtīja savus komentārus par ombuda aizrādījumu. Tā uzsvēra, ka zināmos apstākļos "Komisija korespondenci kā sūdzību neizskata un tādēļ neregistrē galvenajā sūdzību reģistrā"³⁶. Tomēr pēc aizrādījuma saņemšanas tā savās atbildēs uz vēstulēm par iespējamām Kopienas konkurences likuma pārkāpumiem turpmāk centīsies formulēt skaidrāk, vai attiecīgā korespondence tiks vai netiks reģistrēta kā sūdzība un, ja netiks, tad kādu iemeslu dēļ.

NEPIETIEKAMA INFORMĀCIJA PAR IESPĒJAMO IZJĀŽU CENTRA FINANSĒŠANU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 753/2003/GG

Vācijas pilsonis bija norūpējies par to, ka izjāžu centrs Berlīnē bērniem invalīdiem, kā arī sociāli mazaizsargātiem bērniem un jauniešiem bija nonācis finansiālās grūtībās. Viņš apgalvoja, ka minētās grūtības izraisījusi valsts finansējuma samazināšana. Viņš uzrakstīja vēstuli Komisijas Nodarbinātības un sociālo lietu ģenerāldirektorātam un interesējās, vai ES varētu sniegt finansiālu atbalstu izjāžu centram un kādi noteikumi būtu jāpilda, lai šādu atbalstu saņemtu.

2003. gada 21. aprīlī sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka viņš uz savu vēstuli, kā arī uz diviem atgādinājumiem, kurus viņš nosūtīja Komisijai, nav saņēmis atbildi. 2003. gada maijā viņš saņēma atbildi no Komisijas, bet ombudu informēja, ka uzskata to par neapmierinošu. Komisija viņam ieteica sazināties ar Berlīnes reģiona pašpārvaldi, jo saskaņā ar Komisijas apgalvojumu,

³⁶

Komisijas paziņojuma Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem Pielikuma 3. pants (COM/2002/0141 galīgā versija); OV C 244/5, 2002.

visus līdzekļus, kas varētu būt pieejami izjāžu centram, kontrolēja dalībvalstis. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka šī atbilde neatbilda viņa informācijas pieprasījumam, jo ES dalībvalstis ne vienmēr pareizi izlieto ES līdzekļus. 2003. gada septembrī sūdzības iesniedzējs lūdza ombudu paplašināt izmeklēšanu un iekļaut tajā arī to, ka Komisija nebija atbildējusi uz citu vēstuli, ko viņš izsūtīja augustā. Pamatojoties uz informāciju, ko viņš pa to laiku bija saņēmis no Vācijas deputāta, izskatījās, ka līdzekļus izjāžu centram varēja iedalīt, tomēr pēdējais termiņš šādu līdzekļu pieprasīšanai līdz tam laikam jau bija pagājis.

Komisija atzina, ka darbs ar sūdzības iesniedzēja pirmo vēstuli ir bijis nepareizs, un nožēloja kavēšanos darbā ar viņa nākošajām vēstulēm. Tā atzina, ka šajā gadījumā noteikti ir pārkāpusi pati savu rīcības kodeksu un paziņoja, ka rūpēsies par to, lai šādi incidenti nākotnē notiktu pēc iespējas retāk. Tā atzina arī, ka varētu būt grūti iegūt informāciju par ES finansēšanas programmām, un paziņoja, ka darījusi visu iespējamo, lai palīdzētu izpētē. Tomēr tā uzskatīja, ka nebūtu pareizi nodot sūdzības iesniedzēja rīcībā garu finansēšanas programmu sarakstu un precīzus noteikumus, lai uz katru no tām pieteiktos, jo nebija ne mazāko šaubu, ka izjāžu centrs nebūtu izvēlēts dalībai nevienā no tām. Tomēr savā pēdējā vēstulē, kas nosūtīta 2003. gada oktobrī, tā bija norādījusi Eiropas Informācijas centra adresi Berlīnē, kur sūdzības iesniedzējs varētu pats saņemt informāciju par iespējamām ES finansēšanas programmām.

Savā lēmumā ombuds aizrādīja, ka, lai gan Komisija paudusi savu nožēlu attiecībā uz kavēšanos, tā nav apzinājusies vajadzību atbildēt ātri vismaz uz pēdējo sūdzības iesniedzēja vēstuli 2003. gada augustā. Ombuds izteica aizrādījumu un uzsvēra, ka īpaša uzmanība jāvelta atbildēm uz tāda veida informācijas pieprasījumiem, kā sūdzības iesniedzēja pieprasījums, ņemot vērā, ka 2003. gads bija "Eiropas invalīdu gads". Ombuds nepieņēma Komisijas viedokli, ka būtu nepareizi nodrošināt sūdzības iesniedzējam garu programmu uzskaitījumu. Pētījuma dalībnieki minēja tikai trīs dažādas programmas, bet vajadzība pēc skaidras un precīzas informācijas būtu daudz lielāka, ja tik tiešām būtu pastāvējis plašs finansēšanas programmu klāsts, kas varētu uz šo lietu attiekties. Neatkarīgi no tā, vai izjāžu centrs varētu ar panākumiem pieteikties uz finansējumu programmā, ko minēja Vācijas Parlamenta deputāts, ombuds uzskatīja, ka Komisijai vajadzēja informēt sūdzības iesniedzēju par aicinājumu projektu iesniegšanai šajā programmā. Aicinājums projektu iesniegšanai bija publicēts "Oficiālajā Vēstnesī" tajā pašā dienā, kad Komisija pirmo reizi rakstiski sazinājās ar sūdzības iesniedzēju. Ombuds uzskatīja, ka Komisija nebija sūdzības iesniedzējam nodrošinājusi pietiekamu informāciju un tādēļ arī izteica aizrādījumu par to.

DARBA GRAFIKS PERSONĀLA NOVĒRTĒJUMA SAGATAVOŠANAI

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1319/2003/ADB

Sūdzības iesniedzēja ir Komisijas amatpersona, kura Komisijai ir iesniegusi 15 vēstules vai paziņojumus, tostarp vairākus pieprasījumus vai sūdzības, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. pantu. Daļa no šīs sarakstes attiecās uz sūdzības iesniedzējas kā amatpersonas novērtējuma sagatavošanu. Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 43. pantu šādu novērtējumu par amatpersonām sagatavo vismaz vienu reizi divos gados.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka, izņemot tikai dažas atbildes, gandrīz ne uz vienu viņas sūdzību vai pieprasījumu nav saņemta apmierinoša atbilde. Viņa apgalvoja arī, ka notikusi kavēšanās viņas novērtējuma sagatavošanā, kam saskaņā ar viņas teikto bija jābūt pabeigtam 2001. gada 31. decembrī.

Komisija uzskatīja, ka ir atbildējusi uz visiem sūdzības iesniedzējas ziņojumiem likumā paredzētajos termiņos un nav pierādījumu par sistemātisku kavēšanos vai nekompetenci. Attiecībā uz personāla novērtējuma sagatavošanu Komisija atzina, ka ir notikusi neliela aizkavēšanās. Tomēr saskaņā ar Pirmās instances tiesas lēmumu lietā *Liao pret Padomi*³⁷ iecelēj institūciju nevarēja uzskatīt par

37

Lieta T-15/96, *Liao pret Padomi* [1995] ECR - SC, IA-329; II-897.

vainīgu personāla novērtējuma sagatavošanas aizkavēšanās, ko varēja izraisīt oficiālā apelācija par personāla novērtējumu apvienotajai komitejai. Minētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja bija izmantojusi šo apstākli savai sūdzībai.

Ombuds norādīja, ka saskaņā ar viņa rīcībā esošajiem dokumentiem Komisija uz vairākām vēstulēm nebija atbildējusi un uz citām bija atbildējusi ar ievērojamu kavēšanos. Tā bija kļūda pārvaldē. Turklāt ombuds norādīja, ka novērtējums bija pabeigts gandrīz septiņus mēnešus pēc galīgā termiņa, kas bija noteikts īstenošanas noteikumos. Kā minēts Pirmās instances tiesas 2003. gada 7. maija spriedumā *Lavagnoli pret Komisiju*³⁸, Komisijai bija jāievēro precīzs darba grafiks, kas ir noteikts īstenošanas noteikumos. Spriedums lietā *Liao pret Padomi*, uz ko atsaucās Komisija, attiecās tikai uz gadījumiem, kad laika grafiks nebija noteikts. Tādēļ Komisijas precīza laika grafika neievērošana bija kļūda pārvaldē.

Ja ombuds atklāj, ka ir notikusi kļūda pārvaldē, viņš cenšas rast risinājumu kopā ar iesaistīto iestādi vai struktūru, kā šo kļūdu pārvaldē novērst. Tomēr sūdzības iesniedzēja īpaši uzsvēra, ka minētajā gadījumā tas nenotika. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar diviem aizrādījumiem Komisijai.

Piebilde

Atbildot uz diviem aizrādījumiem, Komisija informēja ombudu, ka ir ņēmusi vērā viņa lēmumu. Nākotnē tā izturēsies pret saviem darbiniekiem tāpat kā pret jebkuriem citiem pilsoņiem un ievēros laika grafiku, kas paredzēts personāla vērtējuma sagatavošanai.

NEDISKRIMINĀCIJAS PRINCIPA PĀRKĀPUMS ATTIECĪBĀ UZ PIEŅĒMŠANU DARBĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1367/2003/OV

Pilsonis ar dubulto Francijas un Bulgārijas pilsonību 2003. gada maijā pieteicās uz vietējā līdzstrādnieka — “pirms pievienošanās un politisko jautājumu pārskatu sniegšanas konsultanta” — amatu, kas bija vakants Komisijas delegācijā Sofijā, Bulgārijā. Tomēr sūdzības iesniedzēja pieteikumu noraidīja viņa dubultās pilsonības dēļ. Komisijas delegācija atteikumu pamatoja ar 1961. gada 18. aprīļa Vīnes Diplomātisko attiecību konvencijas 37. panta 2. punktu. Sūdzības iesniedzējs rakstiski pieprasīja no Komisijas paskaidrojumus, tomēr atbildi nesaņēma.

2003. gada jūlijā sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Eiropas ombudam, paskaidrojot, ka nebija nodrošināta darbā pieņemšanas procedūras pārredzamība. Viņš apgalvoja, ka, noraidot viņa kandidatūru viņa dubultās pilsonības dēļ un atsaucoties uz 1961. gada Vīnes Konvenciju, Komisija pārkāpusi nediskriminācijas principu.

Sūdzības atzinumā Komisija informēja, ka konkrētā vakance attiecās uz “ALAT” (*agent local d'assistance administrative et technique*) amatu koordinatoram, kura statuss pieprasa 1961. gada Vīnes Konvencijas 37. panta 2. punkta ievērošanu. “ALAT” līgumi ir paredzēti kandidātiem, kas nav tās valsts pilsoņi, kurā viņi pildīs savus pienākumus, un nav šīs valsts pastāvīgie iedzīvotāji. Savā pamatojumā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija bija pārkāpusi nediskriminācijas principu, tostarp principu par nediskrimināciju nacionalitātes dēļ.

Lēmumā ombuds norādīja, ka, pirmkārt, sūdzības iesniedzēja kandidatūra bija noraidīta Bulgārijas, nevis Francijas pavalstniecības dēļ. Nediskriminācijas princips nacionalitātes dēļ, kā izklāstīts EK līguma 12. pantā, uz doto gadījumu neattiecas, jo nenotika nekāda diskriminācija attiecībā uz ES dalībvalstu pilsoņiem. Tomēr ombuds izteica novērojumu, ka nevienā no tekstiem, kas attiecās uz vietējiem pārstāvjiem, nebija minēta “ALAT” kategorija vai nosacījumi, saskaņā ar kuriem personām ar Bulgārijas pavalstniecību varētu liegt vietējo pārstāvju amatus. Turklāt ombuds izteica neizpratni, kādā veidā Vīnes Konvencijas 37. panta 2. punkts varētu attaisnot Bulgārijas pilsoņu izslēgšanu

no kandidēšanas uz minēto posteni. Tieši pretēji tas paredz, ka administratīvajam un tehniskajam personālam varētu būt tās valsts pilsonība, kurā viņiem jāstrādā, šajā gadījumā — Bulgārijas pilsonība. Ombuds secināja, ka Komisija nebija sniegusi objektīvu pamatojumu savam lēmumam atteikt sūdzības iesniedzēja pieteikumu viņa Bulgārijas pilsonības dēļ un tādā veidā pārkāpusi nediskriminācijas principu. Viņš konstatēja arī, ka paziņojums par vakanci uz minēto amatu kandidātiem nesniedza visu vajadzīgo informāciju par darbā pieņemšanas procedūru. Ņemot vērā to, ka minētajam amatam darbinieks pa to laiku bija atrasts, ombuds nevarēja censties šajā lietā panākt mierizlīgumu. Tādēļ viņš Komisijai izteica divus aizrādījumus.

EKSPERTA LĪGUMA NEATJAUNOŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1624/2003/ELB

Komisija pieņēma sūdzības iesniedzēju darbā par Nigēras ekspertu uz vienu gadu. Komisija līgumu ar viņu nepagarināja. Nigēras valsts kredītrikotājs pieprasīja, lai Komisija atjaunotu līgumu ar sūdzības iesniedzēju. Tā kā viņš nesaņēma nekādu atbildi, nacionālais kredītrikotājs pieprasīja automātisku līguma atjaunošanu saskaņā ar Lomes Konvencijas 314. pantu.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai savu lēmumu par līguma neatjaunošanu vajadzēja viņam oficiāli paziņot termiņā, kas noteikts Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansēto darba līgumu slēgšanas nosacījumos. Viņš apgalvoja arī, ka Komisijai bija jāatbild uz oficiālajiem Nigēras valsts pieprasījumiem. Sūdzības iesniedzējs paziņoja, ka līgums ar viņu bija jāatjauno un viņam bija jāsaņem kompensācija vai nu par laiku, kad viņš bija bezdarbnieks, vai arī par visiem viņa ciestajiem zaudējumiem. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka patiesais iemesls viņa līguma neatjaunošanai bija Komisijas vēlēšanās izvairīties no iespējamās Revīzijas palātas kritikas attiecībā uz EAF līdzekļu izlietošanu Komisijas darbības atbalstam, kā arī vēlēšanās pieņemt darbā citu personu.

Komisija atbildēja, ka tā ar sūdzības iesniedzēju, kurš pārstāvēja Nigēras varas iestādes, bija noslēgusi privātu darba līgumu uz vienu gadu. Līgums bija noslēgts saskaņā ar Beļģijas likumiem, tādēļ atsaukšanās uz EAF finansēto darba līgumu slēgšanas nosacījumiem nebija pamatota. Saskaņā ar Beļģijas likumiem Komisijas pienākums nebija atjaunot līgumu ar sūdzības iesniedzēju. Sūdzības iesniedzēja amats bija noteikts kā koordinators starp ministriju un delegāciju. Sūdzības iesniedzējs minētajiem noteikumiem bija piekritis. Komisija paziņoja, ka sūdzības iesniedzēja amats joprojām ir vakants un nav vajadzīgs tās delegācijai tāpēc, lai pieņemtu darbā citu personu.

Ombuds ņēma vērā Komisijas komentārus attiecībā uz jurisdikciju, kas reglamentē līgumu. Pārbaudot piemērojamo Beļģijas likumu, izrādījās, ka nebija neviena noteikuma, saskaņā ar kuru darbinieks, ar ko noslēgts līgums uz noteiktu laiku, būtu iepriekš jāinformē par līguma izbeigšanos. Ombuds neatzina sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka viņa darba līgums, ko reglamentē Beļģijas likumi, vienlaicīgi bija arī līgums par pakalpojumu sniegšanu, uz kuru attiecās Lomes Konvencija. Ombuds paskaidroja, ka līgumi par pakalpojumiem un darba līgumi ir dažādas un savstarpēji neatkarīgas juridiskas kategorijas.

Ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojumam par viņa delegācijas amata iespējamo nelikumību potenciāli varēja būt sarežģītas juridiskas sekas attiecībās starp Eiropas Attīstības fondu un Kopienas likumu par budžetu. Ombuds uzskatīja, ka nebūtu lietderīgi turpināt izmeklēšanu šajā sūdzības lietā. Tomēr ombuds pieprasīja informāciju no Revīzijas palātas attiecībā uz tās darbību saistībā ar vispārējo pamatjautājumu par EAF ekspertu nodarbinātību delegāciju darbā.

NEPAMATOTS AIZLIEGUMS PIEKĻUVEI NVO DOKUMENTIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1874/2003/GG

Nevalstiska organizācija (NVO), kas darbojās humānās palīdzības jomā, realizēja projektu Kazahstānā ar Komisijas līdzfinansējuma palīdzību. Pēc tam, kad noorganizēja uzraudzības misiju, Komisija nolēma līgumu pārtraukt un pieprasīja no NVO atmaksājumu gandrīz EUR 38 000 apmērā.

Papildus sūdzībai par Komisijas lēmumu pārtraukt līguma darbību (sūdzība 49/2004/GG, lēmums šajā sūdzībā vēl nav pieņemts), NVO iesniedza sūdzību par to, ka Komisija tai nebija piešķīrusi pilnu piekļuvi šai lietai. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka šis atteikums bija patvaļīgs un pretrunā ar Regulu 1049/2001³⁹ attiecībā uz publisku piekļuvi dokumentiem.

Komisija apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējai ir nodrošinājusi dokumentu sarakstu par attiecīgajām lietām un sūdzības iesniedzēja ir iepazinusies ar lietām, kuras Komisija ir izlēmusi nodot atklātībai. Komisija apgalvoja, ka pārējo lietu atklāšana, kurās ietilpa apspriežu un iepriekšēju pārrunu iekšējai lietošanai paredzēti atzinumi, nopietni kaitētu Komisijas lēmumu pieņemšanas procesam.

Pēc lietas izskatīšanas ombuds secināja, ka Komisijas pamatojumi bija nepietiekami. Tā nebija paskaidrojusi, kādēļ tā dažus dokumentus atklāja, bet citus - nē. Tā nebija ņēmusi vērā arī laiku, kas bija pagājis pēc līguma pārtraukšanas. Ombuds Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, lūdzot pārskatīt sūdzības iesniedzējas prasību.

Komisija detalizētā atzinumā iesniedza pārskatītus dokumentu sarakstus un paskaidroja, kādēļ tā uzskatīja, ka nevienu no dokumentiem, kam piekļuve bija atteikta (izņemot piecus dokumentus, kuru kopijas bija pievienotas ziņojumam) nevarēja izpaust. Komisija atsaucās uz Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta otro apakšpunktu⁴⁰, lai pamatotu, kādēļ tā atteica piekļuvi dokumentiem, ko sastādījušas divas struktūras, kuras Komisija bija piesaistījusi darbam ar līgumu. Komisija uzskatīja arī, ka atteikums izpaust minēto divu struktūru darbinieku nosūtīto e-pasta ziņojumu saturu bija saskaņā ar Regulas 4. panta 1. punkta b) daļu (indivīda privātā dzīve un neaizskaramība, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību). Šis viedoklis tika pamatots ar apsvērumu, ka atklāšana būtu saistīta ar personu datu iesaistīšanu (darbinieku vārdi), kas nebūtu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, t.i., Regulu 45/2001⁴¹.

Ombuds atzina, ka Komisija ir veikusi ievērojamu darbu saistībā ar viņa ieteikumu projektu. Tomēr viņš atsaucās uz to, ka Regula par publisku piekļuvi dokumentiem nozīmē iespējami plašu piekļuvi un visi izņēmumi ir jāinterpretē precīzi. Viņš atzina par pamatotu Komisijas viedokli, ka 4. panta 3. punkts attiecas uz dokumentiem, ko sastādījušas divas struktūras, kas bija piesaistītas darbam ar līgumu. Tomēr ombuds norādīja, ka nopietno kaitējumu, kas ir jāpierāda, lai liegtu piekļuvi, nevar pamatot tikai ar to faktu, ka attiecīgie dokumenti satur iekšējai lietošanai paredzētus atzinumus, ņemot vērā, ka 4. panta 3. punkts nosaka to, ka principā šādiem dokumentiem ir jābūt pieejamiem.

Kas attiecas uz vārdu atklāšanu, ombuds uzskatīja, ka Komisijas nostāja ir pretrunīga, jo tā neizvirzīja apsvērumu, ka e-pasta ziņojumi, ko rakstījuši pašas Komisijas darbinieki, ir jāpatur slepenībā, lai aizsargātu šo darbinieku vārdus. Ņemot vērā, ka Komisija pati bija atzinusi e-pasta ziņojumus no divām struktūrām, kas strādāja ar līgumu, par tāda paša rakstura ziņojumiem, kā tās darbinieku ziņojumi, ombuds nevarēja konstatēt, kādā veidā Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta b) daļu varētu uz tiem attiecināt.

³⁹ 2001. gada 30. maija Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV L 145/43, 2001.

⁴⁰ "Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm."

⁴¹ 2000. gada 18. decembra Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. OV L 8/1, 2001.

Ombuds secināja, ka Komisija nebija minējusi pamatotus iemeslus tam, kādēļ tā liegusi piekļuvi vairāk nekā simt dokumentiem; tā bija kļūda pārvaldē. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu.

ATBILDES VĒSTULES NENOSŪTĪŠANA NEVEIKSMĪGAM DOTĀCIJAS PRETENDENTAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2239/2003/(AJ)/TN

Sūdzība attiecās uz Eiropas Motociklistu asociāciju federācijas (EMAF) dotācijas pieteikumu Komisijas projektā “Apmācība braucējiem — iesācējiem Eiropā”. Saskaņā ar EMAF apgalvojumu Komisijas atbildē uz pieteikumu bija teikts, ka EMAF dotāciju nepiešķir, jo “citu līdzīga rakstura pieteikumu” novērtēja augstāk. Tomēr neformālās sarunās ar Komisijas amatpersonām sūdzības iesniedzējam bija jāsaprot, ka citu pieteikumu attiecībā uz motocikliem un to braucējiem nebija. EMAF pieprasīja Komisijai paskaidrojumus, tomēr atbildi nesaņēma. Tādēļ EMAF ombudam nosūtīja sūdzību par to, ka Komisija nav atbildējusi uz EMAF pieprasījumu informēt to par Komisijas lēmumu nepiešķirt finansējumu EMAF pieteikumam, kā arī par finansējuma piešķirumam izvēlēto kandidātu.

Komisija atzinumā apgalvoja, ka EMAF bija sniegta pietiekama informācija par visiem aspektiem, kas attiecās uz dotācijas piešķiršanas procedūru EMAF regulāro neformālo tikšanos ar Komisiju laikā. Tādēļ Komisija neuzskatīja par vajadzīgu sniegt oficiālu rakstisku atbildi.

EMAF savā atzinumā apstiprināja, ka ir uzturējusi ar Komisijas amatpersonām regulārus kontaktus, tomēr paskaidroja, ka minētajām amatpersonām pašām nav bijusi tieša piekļuve informācijai, kas attiecās uz EMAF pieteikumu. EMAF paskaidroja, ka amatpersonām EMAF vārdā bija jāveic pieprasījumi, kas reizēm noveda pie neatbilstošas un maldinošas informācijas saņemšanas, neskatoties uz to, ka minētās amatpersonas centās, cik vien iespējams, labi palīdzēt EMAF.

Ombuds secināja, ka, ņemot vērā neoficiālos kontaktus starp Komisiju un sūdzības iesniedzēju, no EMAF vēstules satura un struktūras bija skaidrs, ka uz to bija jāatbild rakstiski. Ja Komisija uzskatīja, ka pieprasīto informāciju EMAF jau bija saņēmusi neformālā veidā, šis fakts bija jāmin rakstiskā atbildē. Tas, ka Komisija nebija atbildējusi uz EMAF vēstuli saskaņā ar Labas administratīvās prakses kodeksu, bija administratīva rakstura kļūda pārvaldē. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

Piebilde

Pēc ombuda aizrādījuma saņemšanas Komisija savā vēstulē ombudam atzina, ka nebija atbildējusi EMAF rakstiski un pilnībā ievērojusi Labas administratīvās prakses kodeksu. Komisija atvainojās par nolaidību, kas bija pieļauta šajā jautājumā.

PĀRKĀPUMA IZRAISĪTĀS SŪDZĪBAS IZSKATĪŠANAS NOVILCINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 2333/2003/GG

Vācijas ārsts 2001. gada novembrī pieprasīja, lai Eiropas Komisija uzsāktu tiesvedību pret Vāciju. Viņš apgalvoja, ka Vācija bija pārkāpusi Padomes direktīvu par darba laika organizēšanu attiecībā uz ārstu darbu slimnīcās. Eiropas Kopienų Tiesa ir noteikusi, ka laiks, ko primārās medicīniskās aprūpes ārsti patērē, strādājot pēc izsaukuma, ir jāuzskata par darba laiku. Tomēr saskaņā ar Vācijas oficiālo iestāžu interpretāciju ārstu izsaukumu laikā sniegtie pakalpojumi neattiecas uz darba laiku tādā nozīmē, kā to paredz Padomes direktīva.

Sūdzībā ombudam, ko iesniedza 2003. gada decembrī, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka līdz sūdzības iesniegšanas brīdim bija saņēmis tikai apstiprinājumus par to, ka viņa iesniegums ir saņemts, kā arī, ka notiek tālāka izmeklēšana, bet atbildi par lietas būtību sūdzības iesniedzējs nesaņēma. Viņš apgalvoja, ka Komisija nav izskatījusi viņa sūdzību tam paredzētajā laikā.

Komisija apgalvoja, ka sūdzības izskatīšanas aizkavēšanās bija notikusi lietas tehniskās un juridiskās sarežģītības dēļ. Komisija bija sūdzības iesniedzēja vēstuli reģistrējusi kā oficiālu sūdzību 2002. gada aprīlī. 2003. gada februārī tā bija sazinājusies ar Vācijas oficiālajām iestādēm, no kurām atbildi bija saņēma 2003. gada martā. 2003. gadā Komisija pieņēma lēmumu pasūtīt pētījumu par Eiropas Kopienas Tiesas lēmuma ietekmi. Tā norādīja, ka bija nolēmusi sagaidīt minētā pētījuma rezultātus, pirms izlemt, kā šo lietu turpināt. Tā paskaidroja, ka Tiesas interpretācija bija pretrunā ar interpretāciju, ko izvirzīja Komisija un ES dalībvalstis. Turklāt jaunā Vācijas likumdošana, kas bija izstrādāta, lai saskaņotu valsts likumus ar Padomes direktīvu, kā to interpretēja Tiesa, bija stājusies spēkā 2004. gada janvārī. Tajā laikā notika minētās likumdošanas atbilstības pārbaudes process Kopienas likumdošanai. Kad šī pārbaude būs pabeigta, Komisija informēs sūdzības iesniedzēju par viņa iesniegtās sūdzības iznākumu.

Ombuds norādīja uz Komisijas ziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Kopienas likumdošanas pārkāpumiem⁴², kas nosaka vispārējos noteikumus, ka Komisijai būtu jācenšas pieņemt lēmumu vienā gadā. Lai gan šis ziņojums bija sastādīts pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs iesniedza savu sūdzību, ombuds uzskatīja, ka to var izmantot kā lietderīgu kritēriju.

Ombuds nebija pārliecināts, ka kavēšanās bija attaisnojama ar lietas tehnisko un juridisko sarežģītību. Komisija pati bija norādījusi, ka Tiesas spriedums bija pretrunā ar Komisijas skaidrojumu par direktīvu. Tādā veidā tā bija atzinusi, ka juridiskā situācija ir jau noskaidrota. Jebkurā gadījumā lietas juridiskā un tehniskā sarežģītība neizskaidroja, kādēļ pagāja gandrīz 15 mēneši, pirms Komisija veica pasākumus situācijas noskaidrošanai. Ombuds secināja, ka Komisija nebija panākusi rezultātus sūdzības iesniedzēja izvirzītās sūdzības par pārkāpumu izskatīšanā tai paredzētajā laika periodā. Tādēļ viņš izteica aizrādījumu.

3.4.4 Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija

TULKOŠANAS LĪGUMU NEPAMATOTA PĀRTRAUKŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju lietā 953/2003/(FA)OV

Grieķijas tulkošanas firma, kas sastāv no diviem atsevišķiem uzņēmumiem, bija noslēgusi vairākus līgumus ar Parlamentu un Komisiju par tulkojumu veikšanu. Tomēr 2002. gada jūnijā un jūlijā abas iestādes informēja firmu, ka līgumus ar to nekavējoties pārtrauc, jo Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ir atklājis, ka tulkošanas firma bija pieņēmusi darbā par tulkotājiem trīs Eiropas iestādes amatpersonas. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka nav to zinājis.

2003. gada maijā firma iesniedza sūdzību ombudam par to, ka abu iestāžu lēmumi pārtraukt līgumus ar firmu bija pretlikumīgi un nepamatoti. Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka Parlaments un Komisija nebija savus lēmumus juridiski pamatojuši ar līgumā ietvertajiem punktiem. Šajā sakarībā sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību arī par to, ka Parlaments nebija pagarinājis vienu no līgumiem ar to, kā arī nebija izskatījis tās kandidatūru saistībā ar Parlamenta organizētā konkursa paziņojumu.

Sūdzības atzinumā abas iestādes paziņoja, ka OLAF bija uzsācis izmeklēšanu par krāpšanu pret sūdzības iesniedzēju. OLAF bija sazinājies arī ar Grieķijas tiesu iestādēm. Eiropas Savienības struktūru tulkošanas centrs par to informēja abas iestādes. Parlaments norādīja, ka OLAF bija tam

42

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem par Kopienas tiesību pārkāpumiem (COM/2002/0141 galīgā versija); OV C 244/5, 2002.

lūdzis nepaskaidrot sūdzības iesniedzējai īstos tā lēmumu iemeslus, lai tādā veidā neatklātu, ka notiek izmeklēšana.

Ombuds savā lēmumā paskaidroja, ka noteikumi, kas attiecas uz minēto līgumu pārtraukšanu, prasīja, lai minētās iestādes sūdzības iesniedzējai rakstiski paziņo, ka tā nav pildījusi līgumā paredzētās saistības. Viņš uzskatīja, ka, atsaucoties tikai uz “OLAF izmeklēšanas rezultātiem” un nesniedzot tālāku informāciju, šāds paziņojums nav nosūtīts. Tādēļ ombuds secināja, ka Parlaments un Komisija nav nodrošinājuši loģisku un pieņemamu likumīgo pamatu lēmumam par līgumu pārtraukšanu ar tulkošanas firmu. Tādēļ viņš abām iestādēm izteica aizrādījumus.

Tā kā sūdzība attiecās uz strīdu par līgumu, ombuds informēja sūdzības iesniedzēju, ka minētie līgumi paredz iespēju sākt tiesas prāvu par strīdus jautājumiem.

3.4.5 Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs

ATLASES PROCEDŪRAS NEGODĪGA NORISE UN PĀRREDZAMĪBAS TRŪKUMS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Kopienų Personāla atlases biroju lietā 378/2003/MF

Sūdzības iesniedzējs 2002. gadā piedalījās atlases procedūrā saskaņā ar Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja (EPSO) izsludināto aicinājumu izrādīt interesi par visām Eiropas Savienības iestādēm pieejamas datu bāzes izveidošanu, kurā būtu atrodami pretendenti darbam uz laiku sakarā ar Eiropas Savienības paplašināšanos.

EPSO noraidīja sūdzības iesniedzēja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka viņš bija raksturojis savas zināšanas vienā no deviņām kandidātvalstu valodām kā “ļoti labas”, lai gan aicinājumā bija prasītas “pamatīgas” vienas šīs valodas zināšanas.

Sūdzībā ombudam tās iesniedzējs apgalvoja, ka iepriekšējās atlases procedūra esot bijusi netaisnīga, jo bijusi pamatota uz kandidātu subjektīvo savu valodas zināšanu novērtējumu. Pēc viņa domām, pastāvēja risks, ka labi kandidāti ar reālistisku savu valodas zināšanu novērtējumu varētu negūt panākumus, kamēr citi iepriekšējās atlases pārbaudes izturēja, pateicoties paši savam nepamatoti augstajam novērtējumam. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka atlases procedūra nav bijusi pārredzama. Viņš paziņoja, ka viņa iesniegumu vajadzēja ņemt vērā un viņa vārdu vajadzēja minēt sarakstā, ko iesniedza Komisijas ģenerāldirektorātiem.

Sūdzības atzinumā EPSO atsaucās uz “Rokasgrāmatu kandidātiem”, kas bija publicēta EPSO tīmekļa vietnē un kurā bija teikts, ka kandidāti var izvēlēties, kuru valodu zināšanas viņi vēlētos norādīt, kā arī raksturot šo valodu zināšanas. EPSO arī norādīja, ka no kandidātiem bija prasītas pamatīgas vismaz vienas no desmit kandidātvalstu valodas zināšanas, kā arī labas angļu, franču vai vācu valodas zināšanas. Apstiprināšanas komisija bija interpretējusi “pamatīgas zināšanas” kā līdzvērtīgas pamatvalodas vai dzimtās valodas zināšanām, vai “izcilām zināšanām”. Kandidāts savā pieteikumā bija norādījis, ka franču valoda bija viņa dzimtā valoda un viņa slovēņu valodas zināšanas bija “ļoti labas”. Tādējādi viņš neatbilda atlases kritērijiem, ko bija noteikusi atlases komisija.

Ombuds savā lēmumā norādīja, ka EPSO nav pieļāvis kļūdu pārvaldē attiecībā uz apgalvojumu par iepriekšējās atlases procedūras netaisnīgu norisi sakarā ar kandidātu valodu zināšanu subjektīvu novērtējumu. Viņš uzskatīja, ka aicinājums izrādīt interesi skaidri pieprasīja, lai kandidāti norādītu savu dzimto valodu un pamatvalodas, ka arī pēc tam norādītu citas(-u) valodas(-u) zināšanu līmeni, kas nozīmēja, ka pašiem kandidātiem bija jānovērtē sava valodu prasme. Tomēr, lai gan ombuds

uzskatīja, ka atlases komisijas lēmums neiekļaut sūdzības iesniedzēja pieteikumu attiecīgajā datu bāzē bija pieņemts saskaņā ar noteiktajiem atlases kritērijiem, viņš secināja, ka *EPSO* nebija pietiekami izskaidrojis tās lingvistiskās prasības, kurām kandidātiem bija jāatbilst. Tādēļ viņš izteica aizrādījumu, ko jau bija izteicis *EPSO* sakarā ar sūdzību 411/2003/GG.

NEPIETIEKAMS VALODAS POLITIKAS PAMATOJUMS ATKLĀTĀ KONKURSĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Personāla atlases biroju lietā 2216/2003/(BB)MHZ

Ombuds saņēma sūdzību par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroja (*EPSO*) lēmumu veikt saraksti ar kandidātiem atklātā konkursā tikai angļu, franču un vācu valodā. Sūdzības iesniedzējs pats nebija konkursa kandidāts. *EPSO* to norādīja savā atzinumā ombudam, kurš atsaucās uz faktu, ka ne EK līguma 195. pantā, ne ombuda Statūtos nav noteikts, ka sūdzības iesniedzējam jābūt tam, ko pašu ir skārusi kļūda pārvaldē.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka *EPSO* lēmums pārkāpa oficiālo valodu un darba valodu vienlīdzības principu, kas izklāstīts Padomes Regulā 1/1958⁴³, kā arī principu, ka jebkura persona var rakstīt Kopienas iestādēm vienā no EK līgumā minētajām valodām un saņemt atbildi tajā pašā valodā (EK līguma 21. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants). Viņš norādīja, ka no kandidātiem, lai piedalītos šajā konkrētajā konkursā, nebija prasītas zināšanas nevienā no šīm valodām.

Savā atbildē *EPSO* norādīja, ka (i) Eiropas iestādēm jālieto "*linguas francas*", lai nodrošinātu efektīvu sazināšanos un darba izpildi atbilstīga laika robežās, (ii) ņemot vērā to, ka kandidāti ir potenciāli Eiropas iestāžu darbinieki, iestādēm saskaņā ar precedenta tiesībām nav obligāti jāatbild uz potenciālas amatpersonas pieprasījumu vai sūdzību attiecīgās personas valodā, (iii) Eiropas Kopienas Tiesas prakse atzīst, ka nosacījums lietot Eiropā visplašāk pazīstamās valodas ir lietderīgs un samērīgs.

Ombuds uzskatīja, ka labas pārvaldes principi prasa, lai lēmumus, kas ietekmē personu tiesības vai intereses, pieņemtu, pamatojoties uz likumu, un to saturs atbilstu likumam (Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 4. pants). Viņš secināja, ka *EPSO* paskaidrojums par lēmumu ir neapmierinošs, jo tajā nebija pamatojuma, ko varētu izskatīt. Attiecībā uz *EPSO* pirmo argumentu ombuds nebija pārliecināts, ka tam bija kāds sakars ar apstrīdamā lēmuma pamatojumu, jo kandidāti drīkstēja piedalīties konkursā, nezinot nevienu no trim attiecīgajām valodām. Attiecībā uz otro argumentu viņš norādīja, ka *EPSO* nepaskaidroja apstrīdamā lēmuma pamatojumu, bet vienkārši minēja iemeslu, kādēļ tas uzskatīja, ka kandidātiem nav tiesību iebilst pret šo lēmumu. Treškārt, ombuds norādīja, ka minētajā gadījumā tiesa bija pieņēmusi lēmumu, ka attiecīgās Padomes Regulas noteikumi bija pietiekami, lai norādītu uz pamatojumu un ļautu šo pamatojumu izskatīt. Kā jau minēts, ombuds neuzskatīja, ka *EPSO* bija nodrošinājis skaidras norādes par pamatojumu attiecībā uz apstrīdamo lēmumu minētajā lietā.

Ņemot vērā to, ka šī bija "*actio popularis*" sūdzība, ombuds paziņoja, ka mierizlīgums šajā lietā nav piemērots. Tādēļ viņš lietu slēdza ar aizrādījumu. Ņemot vērā šo secinājumu, viņš neuzskatīja par vajadzīgu paust savu nostāju attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentiem par Eiropas Kopienas Padomes Regulas 1/1958 21. pantu un Pamattiesību hartas 41. pantu. Tomēr viņš atzīmēja, ka *EPSO* nav Kopienas iestāde un trīs minētie noteikumi tādēļ uz to tieši neattiecas. Viņš atzīmēja arī, ka Eiropas Kopienas Tiesa bija norādījusi, ka atsaucies EK līgumā uz valodu lietošanu Eiropas Kopienā nevar uzskatīt par tādām, kas pierāda Kopienas tiesību aktu vispārējo principu, saskaņā ar ko ikvienam pilsonim piešķir tiesības visur un vienmēr saņemt izklāstu viņa dzimtajā valodā par jebko, kas varētu ietekmēt viņa intereses.

43

EEK Padome: Regula Nr. 1 nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas, OV B 17/385, 1958.

3.4.6 Eiropols

CIVILDIENESTA NOTEIKUMU NEIEVĒROŠANA, PIEŅEMOT DARBĀ ADMINISTRATĪVO PALĪGU

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropolu lietā 1571/2003/OV

Sūdzības iesniedzēja strādāja Eiropolā par administratīvo palīgu no 2001. gada 1. maija līdz 2003. gada 1. aprīlim. Pēc tam, kad viņu pieņēma darbā, viņa atklāja, ka ir pieņemta darbā kā vietējais personāls, nevis kā Eiropola personāls, kā to prasīja Eiropola Civildienesta noteikumi. Sūdzības iesniedzēja, konstatējusi, ka viņa strādā saskaņā ar neizdevīgākiem noteikumiem, uzrakstīja iesniegumu Eiropola direktoram, lūdzot šo situāciju labot un izmaksāt viņai kompensāciju, tomēr šo pieprasījumu, tāpat kā tam sekojošo lūgumu, noraidīja.

2003. gada augustā sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību ombudam par to, ka Eiropols, pieņemot viņu darbā par administratīvo palīgu, ir pārkāpis Civildienesta noteikumus (1., 2., un 3. punktu, kā arī 1. pielikumu), jo viņa ir pieņemta darbā kā vietējais personāls, nevis kā Eiropola personāls. Sūdzības iesniedzēja arī pieprasīja kompensāciju.

Sūdzības atzinumā Eiropols paziņoja, ka darbā pieņemšanas sistēmas neelastības dēļ Eiropolam gadījumos, kad plānā nebija paredzēti jauni amati, bet lielā darba apjoma dēļ bija vajadzīga palīdzība, bija jāpieņem darbā pagaidu personāls saskaņā ar nosacījumiem, kas attiecās uz vietējo personālu. Pat tad, ja tas nozīmēja, ka minētā politika paredzēja pieņemt darbā personālu kā vietējo personālu tajos amatos, kuri nav oficiāli minēti Eiropola Civildienesta noteikumu 1. pielikumā, Eiropols bija tiesīgs to darīt, ja vien nepārsniedza personālam atvēlēto budžetu. Eiropols apstrīdēja arī to, ka sūdzības iesniedzējai radīti kādi finansiāli zaudējumi. Tas norādīja, ka vienīgā alternatīva, ko Eiropols varēja izvēlēties, bija nepieņemt sūdzības iesniedzēju darbā vispār.

Lēmumā ombuds norādīja, ka Eiropola Civildienesta noteikumu 1. pielikums skaidri norādīja, ka administratīvā palīga amats "ir" Eiropola amats. Turklāt ombuds neatrada nekādu juridisku pamatojumu Eiropola Civildienesta noteikumos, kas attaisnotu Eiropola praksi pieņemt darbā pagaidu darbiniekus saskaņā ar noteikumiem, kas attiecās uz vietējiem darbiniekiem tajā gadījumā, ja štatu sastāva plānā nebija paredzēti Eiropola amati. Ombuds secināja, ka Eiropols bija pārkāpis Civildienesta noteikumus, pieņemot sūdzības iesniedzēju darbā par administratīvo palīgu kā vietējo personālu. Tādēļ viņš izteica aizrādījumu. Attiecībā uz kompensācijas prasību ombuds tomēr uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja nebija pierādījusi, ka viņai ir radīti kādi materiāli zaudējumi pārvaldes kļūdas dēļ, jo Eiropola arguments, ka vienīgā alternatīva viņas pieņemšanai darbā vietējā personāla statusā būtu nepieņemt viņu darbā vispār, bija pamatots. Ombuds uzskatīja, ka aizrādījums bija pietiekams, lai pievērstu Eiropola uzmanību vajadzībai pārskatīt praksi attiecībā uz personāla pieņemšanu darbā.

Piebilde

2005. gada 10. janvāra vēstulē Eiropols atbildēja uz aizrādījumu. Eiropola direktora vietas izpildītājs uzskatīja, ka aizrādījums ir Eiropolam palīdzējis, un pateicās ombudam par viņa veikto izmeklēšanu. Viņš norādīja, ka attiecīgās nodaļas jau bija saņēmušas rīkojumu pārskatīt Eiropola praksi attiecībā uz personāla pieņemšanu darbā.

3.5 IESTĀDES PIENĒMTIE IETEIKUMU PROJEKTI

3.5.1 Eiropas Komisija

SAĪSINĀTA GRAFIKA RADĪTĀS KĻŪDAS PĒTĪJUMA PROJEKTĀ

Lēmuma kopsavilkums lietā 1878/2002/GG par sūdzību pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs, neliels Lielbritānijas uzņēmums, parakstīja pētniecības finansējuma līgumu ar Komisiju, kas bija paredzēts CRAFT projekta sagatavošanai konkrētā izpētes un attīstības programmā "Konkurētspējīga un ilgtspējīga izaugsme". Priekšlikumu atbilstības pirms atlases pārbaudē piedalījās tie projekti, kurus Komisija bija saņēmusi līdz 2002. gada 7. februārim. Sūdzības iesniedzējs projektu iesniedza 2002. gada 12. februārī, īsi pēc tam, kad viņš 2002. gada 4. februārī bija saņēmis Komisijas parakstītu līguma kopiju. Komisija sūdzības iesniedzēja projektu noraidīja.

Sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda, apgalvojot, ka tas, ko viņš uzskatīja par "smieklīgi saīsinātu darba grafiku" bija radījis apstākļus, kuros varēja rasties kļūdas. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja paziņojumu viņa rīcībā bija tikai dažas dienas, lai sagatavotu projektu un iesniegtu to Komisijas pirms atlases pārbaudei. Sūdzības iesniedzējs paziņoja, ka ir darījis visu iespējamo, lai sagatavotos līgumam, riskējot un ieguldot savu laiku un līdzekļus. Viņš piebilda, ka viņa projekts nav bijis pieņemams tikai viena kritērija dēļ, jo Lielbritānijas Nacionālais informācijas dienests, kontaktiestāde *Beta Technology Ltd.*, viņam to nebija pienācīgi izskaidrojusi.

Komisija apgalvoja, ka uzņēmumam ir bijis pietiekami daudz laika, lai sagatavotu labu projektu. Papildus tā uzskaitīja instrumentu un pakalpojumu klāstu, kas uzņēmumam piedāvāti, lai tas pārbaudītu, vai projekts atbilst atlases nosacījumiem.

Ombuds konstatēja, ka Komisija nebija uzņēmumam atvēlējusi pieņemamu laika termiņu, lai sagatavotu projektu atbilstības pārbaudei, kas rezultātā noveda pie tā, ka uzņēmuma projektu atzina par nederīgu tajā esošas kļūdas dēļ. Tādēļ ombuds sastādīja ieteikumu projektu, aicinot Komisiju apsvērt kompensācijas izmaksu uzņēmumam tādā apmērā, kādā tas bija cietis zaudējumus Komisijas pieļautās pārvaldes kļūdas dēļ.

Savā vispusīgajā atzinumā par ieteikumu projektu Komisija atzina, ka ārkārtas apstākļi ir sarežģījuši sūdzības iesniedzējam izpildīt līgumu pareizi. Tā uzsvēra, ka nevēlas izraisīt zaudējumus maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tā uzskatīja, ka lietas īpašā būtība, ņemot vērā ombuda minētos faktus, attaisnoja kompensācijas daļēju izmaksāšanu vienīgi saskaņā ar *ex gratia* principiem, nepiekrītot ombuda secinājumiem.

Savā atzinumā sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka ir panāka vienošanās par kompensāciju EUR 21 000 apmērā. Sūdzības iesniedzējs pateicās ombudam par viņa palīdzību un rūpēm.

LIKUMA PĀRKĀPUMA IZSKATĪŠANAS NEPAMATOTA NOVILCINĀŠANA

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 1963/2002/IP

1995. gadā K. kungs, Austrijas kravas mašīnu iznomāšanas uzņēmuma īpašnieks, noslēdza līgumu ar B. kungu, Itālijas kravas mašīnu tirgotāju, par 99 kravas mašīnu iegādi. Tomēr B. kungs informēja K. kungu, ka nevarēja piegādāt kravas automašīnas saskaņā ar vienošanos, jo par kravas mašīnu importu Itālijas teritorijā atbildīgais uzņēmums bija atteicies tās piegādāt, jo šīs kravas mašīnas bija domātas Austrijas klientam, kura uzņēmums bija reģistrēts ārpus importētāja

līgumā noteiktās darbības zonas Itālijā. K. kungs uzskatīja, ka īstais atteikuma iemesls bija fakts, ka līguma parakstīšanas brīdī kravas mašīnu cenas Itālijā bija par 25-30% zemākas nekā Austrijā. 1996. gadā K. kungs iesniedza sūdzību Komisijai, lūdzot to izpētīt, vai importētāja uzņēmuma rīcība ir konkurences likuma pārkāpums. Sūdzības iesniedzējs K. kunga vārdā iesniedza sūdzību par Komisijas nepamatotu kavēšanos un nolaidību 1996. gadā iesniegtās lietas izskatīšanā.

Komisija paskaidroja, ka tās izvēlētā pieeja attiecīgajai lietai bija saskaņā ar Pirmās instances tiesas sankcionētajiem principiem, saskaņā ar kuriem institūcijai bija tiesības tai iesniegtajām sūdzībām piešķirt dažādas prioritātes pakāpes, pamatojoties uz iesaistīto Kopienas interešu līmeni. Komisija bija veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai lietu izmeklētu un bija secinājusi, ka šī lieta nav prioritāra.

2003. gada 5. septembrī ombuds Komisijai izstrādāja ieteikumu projektu, kurā ierosināja iestādei pabeigt lietas izskatīšanu vēlākais līdz 2003. gada 30. novembrim. Viņš atzīmēja, ka pieņemt lēmumus reālā laika termiņā ir laba administratīvā prakse. Ombuds tālāk atzīmēja, ka Komisija nebija sniegusi apmierinošu paskaidrojumu, kādēļ tā nav varējusi pieņemt lēmumu šajā lietā pat tad, kad jau bija pagājuši septiņarpus gadi. Viņš atzīmēja arī, ka pēdējais Komisijas ziņojums par K. kunga lietu bija 2001. gada 8. martā un Komisija nebija pamatojusi savu klusēšanu divus turpmākos gadus. Neierobežojot Komisijas tiesības pieņemt lēmumus attiecībā uz darbu ar tai iesniegtajām sūdzībām, ombuds uzskatīja, ka septiņarpus gadus nevar uzskatīt par pieņemamu lietas izskatīšanas termiņu.

Detalizētā atzinumā Komisija paziņoja par savu secinājumu, ka nav pietiekamu pierādījumu, lai uzsāktu tiesvedību par ES konkurences likumu pārkāpšanu, un lieta nebija saistīta ar īpašām Kopienas interesēm, lai garantētu tālāku izmeklēšanu. Pēc ombuda ieteikumu projekta saņemšanas Komisija sāka parasto procedūru attiecībā uz sūdzību noraidīšanu. Tā nosūtīja K. kungam vēstuli, paskaidrojot viņam savu pozīciju attiecībā uz šo lietu. Pēc K. kunga komentāru saņemšanas Komisija plānoja pieņemt galīgo lēmumu attiecībā uz sūdzību vēlākais 2004. gada martā.

Lai gan tās norādītajā datumā Komisija nebija pieņēmusi galīgo lēmumu šajā lietā, ombudam nebija nekādu iemeslu uzskatīt, ka Komisija nepildīs savas saistības. Ombuds secināja, ka iestāde bija ņēmusi vērā ieteikumu projektā izklāstīto un tādēļ lietu slēdza.

3.5.2 Eiropas Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

SŪDZĪBA PAR KRĀPŠANU "ZILĀ DRAKONA" LIETĀ

Lēmumu kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai lietā 1769/2002/(IJH)ELB

2002. gada oktobrī uzņēmuma "Zilais drakons" direktori iesniedza sūdzību pret Komisiju un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF).

Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka viņi bija krāpšanas upuri, kurā bija iesaistīts Kopienas finansējums saskaņā ar LEADER II programmu. Minētās programmas vadība aptvēra gan Katalonijas reģionālās varas iestādes, gan privātā sektora "vietējo rīcības grupu". 2000. gada rudenī sūdzības iesniedzēji informēja OLAF un reģionālās varas iestādes par savām aizdomām un sazinājās ar OLAF izmeklētājiem. Vēlāk sūdzības iesniedzēji uzzināja, ka OLAF izmeklētāji, kuri strādāja ar viņu lietu, ir pārcelti citā darbā. Viņi saņēma arī ziņojumu par Katalonijas reģionālo varasiestāžu veikto inspekciju, kurā bija ieteikts atsaukt Kopienas finansējumu "Zilā drakona" projektam. Sūdzības iesniedzēji iesniedza sūdzību pret Spāniju Eiropas Komisijai, bet Komisijas atbilde parādīja, ka darbs ar viņu sūdzību notika tā, it kā tā būtu parasta vēstule.

Sūdzībā ombudam viņi apgalvoja, ka Komisija un OLAF nebija pienācīgi izmeklējuši sūdzību par krāpšanu un LEADER II programmas līdzekļu sadales sistēma caur privātā sektora instancēm, kā arī nepietiekama kontrole no Komisijas puses veicināja šo krāpšanu. Sūdzības iesniedzēji pieprasīja publisku rehabilitāciju, viņiem nozagta restitūciju un kompensāciju.

Sūdzībā bija arī izklāstīti plaši pārmetumi par slepenām norunām. Ombuds informēja sūdzības iesniedzējus, ka viņa pilnvaras aprobežojās ar Kopienas iestādēm un struktūrām un tādēļ viņš varēja izskatīt tikai sūdzības par Komisijas un OLAF darbību.

Sūdzības iesniedzēji sākotnēji pieprasīja konfidencialitāti, tomēr 2003. gada aprīlī viņi informēja ombudu, ka vairs nevēlējās, lai sūdzība būtu konfidenciāla.

Izmeklēšana attiecībā uz Komisiju

Komisija nebija uzskatījusi par vajadzīgu reģistrēt sūdzības iesniedzēju vēstuli kā sūdzību tajā izklāstīto problēmu rakstura dēļ un tādēļ, ka bija jāaizsargā Kopienas finanšu intereses.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijai vēstule bija jāreģistrē kā sūdzība. Viņš izstrādāja Komisijai ieteikumu projektu pārvērtēt sūdzības iesniedzēju vēstuli un strādāt ar to atbilstoši Komisijas paziņojumam Parlamentam un ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem⁴⁴.

Komisija atzina ombuda ieteikumu projektu, un tādēļ ombuds lietu attiecībā uz Komisiju slēdza 2004. gada martā.

Ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēji varēja nākotnē iesniegt jaunu sūdzību ombudam, ja viņi uzskatītu, ka Komisijas izmeklēšana ir neapmierinoša.

Izmeklēšana attiecībā uz OLAF

OLAF paskaidroja, ka sācis izmeklēšanu 2001. gada februārī. Plānotā OLAF pārbaude uz vietas bija atlikta pēc tam, kad Spānijas Lauksaimniecības ministrija norādīja, ka reģionālās varasiestādes plāno pārbaudīt visas vietējās rīcības grupas darbības. OLAF saņēma Spānijas varasiestāžu ziņojumus 2001. gada jūlijā un uzskatīja, ka nebija iemesla apstrīdēt to rezultātus, un tādēļ nolēma papildus izmeklēšanu neveikt. OLAF valde galīgo atskaiti par izmeklēšanu apstiprināja 2002. gada decembrī. Saskaņā ar šo atskaiti Spānijas varasiestāžu izmeklēšanas rezultāti neļāva tām apstiprināt sūdzības par vietējās rīcības grupas pārkāpumiem, bet pārkāpumi bija atklāti "Zilā drakona" projektā. Atskaitē bija ieteikts lietu slēgt un veikt finanšu pārbaudi, lai atgūtu līdzekļus, kas bija piešķirti "Zilā drakona" projektam.

Ombuds uzskatīja, ka labas administratīvās prakses principi pieprasa, lai OLAF administratīvo izmeklēšanu veiktu uzmanīgi, taisnīgi un objektīvi. Pierādījumu izpētē atklājās vairāki jautājumi attiecībā uz OLAF izmeklēšanas atbilstību, ieskaitot skaidri redzamas atšķirības ģenerāldirektora parakstā uz lēmuma par lietas ierosināšanu un viņa parakstu citos dokumentos (paskaidrojumi par to no OLAF iepriekš nebija pieprasīti). Ombuds šos jautājumus sīki izklāstīja 2004. gada februāra ieteikumu projektā, iesakot OLAF apsvērt izmeklēšanas atjaunošanu vai jaunas izmeklēšanas sākšanu.

OLAF atbildēja uz visiem ieteikumu projektā minētajiem jautājumiem, un secināja, ka nebija pamata atsākt izmeklēšanu. Novērtējot OLAF visaptverošo atzinumu, ombuds ņēma vērā, ka Komisija turpināja izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēju apgalvojumiem, ka Spānija ir pārkāpusi Kopienas tiesību aktus. Viņš uzskatīja, ka Komisijas minētajā izmeklēšanas stadijā OLAF secinājums par to, ka nav pamata atsākt tā veikto izmeklēšanu vai arī uzsākt jaunu izmeklēšanu, ir pamatots.

Tādēļ ombuds lietu attiecībā uz OLAF slēdza 2004. gada jūlijā.

44

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem jautājumos par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem (COM/2002/0141 galīgā versija); OV C 244/5, 2002.

Noslēguma lēmumā ombuds atzīmēja, ka Komisija bija iesniegusi priekšlikumu grozīt regulu, kas nosaka OLAF izmeklēšanu kārtību. Tādēļ likumdevējam bija iespēja apsvērt iespējamās izmaiņas OLAF iekšējo un ārējo izmeklēšanu kārtībā un tā sadarbībā ar ES dalībvalstu varas iestādēm. Ombuds arī komentēja OLAF paskaidrojumu, ka zināmā laika posmā OLAF ģenerāldirektors bija mainījis parakstu, lai tas būtu salasāmāks. Ombuds norādīja, ka tas, ja OLAF būtu izdevis oficiālu dokumentu, kas šīs izmaiņas to notikšanas laikā apstiprina, būtu saskaņā ar labas administratīvās prakses principiem.

3.6 CITU IEMESLU DĒĻ IZBEIGTĀS LIETAS

3.6.1 Eiropas Savienības Padome

EIROPAS SAVIENĪBAS VESELĪBAS APDROŠINĀŠANAS POLISES SAŅĒMŠANAS TIESĪBU LIEGŠANA BĒRNAM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Savienības Padomi lietā 2210/2003/MHZ

Sūdzības iesniedzēja 2001. gada novembrī no Veselības apdrošināšanas biroja vadītāja saņēma personīgu paziņojumu ar numuru SN 3736/01. Paziņojumā viņu informēja, ka no 2001. gada 31. decembra uz viņas bērnu attiecas Beļģijas sociālās apdrošināšanas sistēma un kombinētā veselības apdrošināšanas shēma segs tikai papildizdevumus.

Sūdzības iesniedzēja 2001. gada 14. decembrī kopā ar divām citām Padomes amatpersonām uzrakstīja kopīgu vēstuli Personāla un administrācijas daļas ģenerāldirektora vietniekam, kurā atsaucās uz minētā paziņojuma diskriminējošo raksturu un apstrīdēja tā likumību. Direktora vietnieka vēstulē nebija sniegta atbilde uz sūdzības iesniedzēju pieprasījumu Padomes Juridiskajam dienestam sniegt konsultatīvo slēdzienu; tā vietā direktora vietnieks ieteica sazināties ar Veselības apdrošināšanas biroja vadītāju. Sūdzības iesniedzēja tādēļ sazinājās ar Personāla komiteju, kas neveiksmīgi mēģināja noorganizēt tikšanos starp sūdzības iesniedzēju un ģenerāldirektora vietnieku. Tā kā sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka paziņojums SN 3736/01 viņai nav saistošs, viņa turpināja iesniegt pieprasījumus par viņas bērna medicīnisko izdevumu atmaksāšanu. 2003. gada 28. martā sūdzības iesniedzējas kompensācijas pieprasījumu noraidīja pirmo reizi.

Sūdzības iesniedzēja 2003. gada 7. novembrī iesniedza sūdzību ombudam. Ņemot vērā, ka divas iepriekš minētās Padomes amatpersonas šajā datumā iesniedza sūdzības par šo pašu jautājumu, šīs trīs sūdzības izskatīja kopā. Sūdzībā ombudam tās iesniedzēja apgalvoja, ka paziņojums SN 3736/01 bija pretrunā ar Civildienesta noteikumiem; tas bija diskriminējošs un juridiski nesaistošs. Viņa pieprasīja, lai viņas bērnam būtu tāda pati primārā medicīniskā apdrošināšana, kā citu ES amatpersonu bērniem.

Sūdzības atzinumā Padome paskaidroja savu pieeju šai lietai. Tā paziņoja, ka sūdzības iesniedzēja nebija formāli apstrīdējusi lēmumus, kas bija izklāstīti paziņojumā SN 3736/01. Viņa nebija arī noteiktajā laikā apstrīdējusi Veselības apdrošināšanas biroja lēmumu atteikt kompensāciju.

Padome atsaucās uz Civildienesta noteikumu 72. panta 1. punktu un Eiropas Kopienų darbinieku veselības apdrošināšanas noteikumu 6. punktu, saskaņā ar kuriem amatpersonu bērnu medicīniskos izdevumus var segt tikai tad, ja amatpersona nav saņēmusi vai nevar pieprasīt kompensāciju saskaņā ar kādu citu veselības apdrošināšanas shēmu. Atzinuma pielikumā Padome iesniedza Beļģijas Valsts veselības un invaliditātes apdrošināšanas institūta paziņojuma kopiju. Paziņojumā bija paskaidrots,

ka Beļģijas veselības apdrošināšana bērnam, uz kura vecākiem attiecas šī apdrošināšana, pat ja otrs no vecākiem ir ES amatpersona, pilnībā sedz visus izdevumus.

Visbeidzot Padome apstrīdēja sūdzības pieņemamību ombudam, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja nebija iesniegusi iekšēju administratīvo sūdzību iecelēj institūcijai saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu. Sūdzības iesniedzējas iesniegumus ģenerāldirektora vietniekam un Personāla komitejai nevarēja uzskatīt par līdzvērtīgām administratīvas sūdzības iesniegšanai.

Sūdzības iesniedzēja atbildēja uz Padomes atzinumu un paziņoja, ka vēstule, kas bija nosūtīta ģenerāldirektora vietniekam 2001. gada 14. decembrī, būtu jāuzskata par informācijas pieprasījumu, nevis par sūdzību.

Ombuds tādēļ veica jaunu sūdzības pieņemamības novērtējumu. Lai gan, uzsākot izmeklēšanu, ombuds sūdzības iesniedzējai bija ieteicis vēlreiz apsvērt savu sūdzību un secinājis, ka vēstulē ģenerāldirektora vietniekam nebija sūdzības, pēc sūdzības iesniedzējas novērojumiem šajā jautājumā tas vairs nebija iespējams. Tādēļ ombuds secināja, ka faktiski sūdzība neatbilda pieņemamības kritērijiem, jo sūdzības iesniedzēja nebija izmantojusi visas iespējas, kas ir paredzētas Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja ir lietu izbeigusi, un neturpināja sūdzības iesniedzējas sūdzību un prasību izmeklēšanu.

3.6.2 Eiropas Komisija

ATTEIKUMS APMAKSĀT RĒĶINUS SASKAŅĀ AR TACIS LĪGUMU PAR PAKALPOJUMIEM

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Komisiju lietā 253/2003/ELB (Konfidenciāli)

Sūdzības iesniedzējs bija priekšsēdētājs un rīkotājdirektors uzņēmumam, ar kuru TACIS programmas ietvaros noslēdza līgumu par pakalpojumiem. Kad līgums bija beidzies, sūdzības iesniedzējs iesniedza Komisijai apmaksāšanai atlikušos rēķinus, taču Komisija atteicās tos apmaksāt. Šie rēķini attiecās uz tulku pakalpojumu apmaksu un dienas naudu, izdevumiem par personīgā autotransporta izmantošanu, mācību un izpētes braucienu papildizdevumiem un papildus dienām komandējumos uz konkursa izsludinātāju valstī⁴⁵, kā arī uz kavēšanos, apstiprinot individuālos mācību pieprasījumus.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai nebija tiesību atteikties no rēķinu apmaksāšanas, jo attiecīgie izdevumi bija paredzēti TACIS līgumā. Viņš apgalvoja, ka Komisijai būtu jāapmaksā atlikušie rēķini, kā arī procenti par kavēto maksājumu.

Komisija paziņoja, ka nebija juridiska pamatojuma, lai apmaksātu sūdzības iesniedzēja rēķinus. Tā uzskatīja, ka tulku pieņemšana darbā nebija pamatota, jo par tulku strādāja darba vadītāja sieva. Komisija arī atteicās maksāt par autotransporta izmantošanu, jo iesniegtais rēķins bija par personīgā autotransporta izmantošanu, lai gan bija saņemta iepriekšēja piekrišana automašīnas īrēšanai. Jebkurā gadījumā sūdzības iesniedzēja pieprasītās viena kilometra izmaksas izrakstītajā rēķinā nesakrita ar oficiālajām izmaksām, ko bija noteikuši Francijas nodokļu dienesti. Tā arī nepiekrīta apmaksāt papildu summas, kas bija iekļautas mācību un izpētes braucienu budžetā, jo līgumslēdzējs bija pārsniedzis apstiprinātās summas, nepieprasot apstiprināt grozīto budžetu. Attiecībā uz individuālajiem mācību pieprasījumiem Komisija neuzskatīja, ka ir notikusi nepamatota kavēšanās.

⁴⁵

Laiks, ko projekta vadītājs pavada Eiropas Savienībā nevis saņēmējvalstīs.

Pēc Komisijas atzinuma un sūdzības iesniedzēja apsvērumu rūpīgas izskatīšanas ombuds vēstulē Komisijai ierosināja mierizlīgumu. Ombuds piedāvāja Komisijai pārskatīt tās lēmumu neapmaksāt sūdzības iesniedzēja rēķinus, kā arī izmaksāt atbilstošus kavējuma procentus.

Atbildē uz mierizlīguma piedāvājumu, Komisija apstiprināja, ka nebija pieņēmusi noteikumus, kas aizliegtu rietumu valstu līdzstrādnieku ģimenes locekļu pieņemšanu darbā *TACIS* projektā; tā arī nebija publicējusi nekādu informāciju par šajā jautājumā pieņemto praksi. Ombuds uzskatīja, ka Komisijai ir tiesības regulēt ģimenes locekļu pieņemšanu darbā tādos projektos kā *TACIS*, tomēr norādīja, ka šādas regulēšanas mērķus varētu labāk sasniegt nākotnē, vienlaicīgi nodrošinot taisnīgumu un pārredzamību, pieņemot un attiecīgi izziņojot pieņemtos noteikumus un principus.

Attiecībā uz samaksu par personīgās automašīnas izmantošanu Komisija piekrita šīs izmaksas apmaksāt, pamatojoties uz oficiālo cenu par vienu kilometru saskaņā ar Francijas nodokļu iestādes noteikumiem. Sūdzības iesniedzējs Komisijas priekšlikumam nepiekrita. Ombuds secināja, ka šajā sūdzības jautājumā mierizlīgumu nevar panākt.

Attiecībā uz individuālo mācību programmu pieprasījumu apstiprināšanai vajadzīgo laiku ombuds uzskatīja, ka Komisija bija viņam sniegusi saskaņotu paskaidrojumu par savas rīcības juridisko pamatojumu un to, kādēļ tā uzskatīja, ka tās viedoklis par šo līguma pozīciju bija pamatots. Viņš uzskatīja arī, ka Komisijai bija pamats atteikties no to mācību un 5 izpētes braucienu izmaksu apmaksāšanas, kas pārsniedz izmaksu apstiprinātās robežas.

Piebilde

Komisija 2004. gada 18. novembrī nosūtīja komentārus par piebildi. Tā paskaidroja, ka kopš 2003. gada maija spēkā esošajos praktiskajos ieteikumos saistībā ar līguma procedūrām, ko finansē no Eiropas Kopienas budžeta sadarbības ar trešajām valstīm, nav skaidri noteikta līguma izpildītāja ģimenes locekļu darbā pieņemšana. Izņēmums ir tikai saņēmēju valstu amatpersonas vai administrācijas darbinieki. Finanšu regulas 94. pants nosaka iespējamus interešu konfliktus publisko iepirkumu procesa laikā. Līdzīgs noteikums ir iekļauts iepriekš minētajos ieteikumos. Interešu konfliktus var izraisīt arī tad, ja daļu no līguma pilda trešā puse. Komisija uzskatīja, ka līguma izpildītāja ģimenes locekļu pieņemšana darbā ir jāizlemj katrā atsevišķā gadījumā un saskaņā ar Finanšu regulu un praktiskajiem ieteikumiem.

DOTĀCIJU KLASIFIKĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ PUNDURĒZELIEM

Lēmumu kopsavilkums par sūdzībām pret Eiropas Komisiju lietās 1219/2003/GG un 760/2004/GG

Padomes regula par videi draudzīgu lauksaimniecības ražošanas metožu veicināšanu nodrošināja atbalsta shēmu zemkopības ekstensifikācijas veicināšanai. Lauksaimnieki varēja iegūt dotācijas, ja viņu "mājlopu vienības" (MLV) uz vienu hektāru nepārsniedza 1,4. Attiecībā uz "zirgu dzimtas dzīvniekiem, kas vecāki par sešiem mēnešiem" — 1,0 MLV, uz aitām un kazām — 0,15 MLV.

Vācu lauksaimnieks no Karlsruhes apgabala turēja četrus zirgus un pundurēzeli; viņam piederēja trīs hektāri zemes. Lauksaimnieks uzskatīja, ka pundurēzeli ir apmēram aitas lieluma dzīvnieks. Tādēļ viņš aprēķināja kopējo rādītāju kā 4,15 MLV, un tādā veidā MLV uz hektāru bija nedaudz zem 1,4. Apgabala kompetentā iestāde uzskatīja, ka pundurēzelim piemērojama 0,16 MLV vērtība, kas nozīmēja, ka ierobežojumus tomēr ievēroja.

Tomēr, kad Komisija uzzināja par šo lietu atlases pārbaudes laikā, tā secināja, ka ēzeli pieder "pie zirgu dzimtas dzīvniekiem", uz kuriem attiecas MLV koeficients 1,0. Tādēļ dotāciju DEM 240 (EUR 120) apmērā pieprasīja atmaksāt. Turklāt Komisija uzskatīja, ka minētais gadījums bija "izlases veida" kļūda, kas proporcionāli atkārtojās visos darījumos, kuros bija veikta izlases veida pārbaude. Tādēļ tā nolēma (ņemot vērā citas sīkas kļūdas, kas citos apstākļos nebūtu izraisījušas finansējuma samazināšanu) neatmaksāt Vācijai no Kopienas finansējuma izdevumus EUR 927 401 apmērā.

Sūdzībā ombudam (1219/2003/GG) *Regierungspräsidium Karlsruhe* priekšsēdētāja pauda viedokli, ka šis lēmums bija netaisnīgs un nesamērīgs.

Komisija savā atzinumā atsaucās uz lietas izskatīšanu, kuras laikā Vācijas varas iestādes bija atzinušas, ka pretēji to sākotnējiem apgalvojumiem minētā kļūda nav bijusi vienīgā, bet, ka ir atklāti daži līdzīgi gadījumi. Komisija uzskatīja, ka tas pierādīja kļūdas “izlases veida” raksturu.

Pārpratuma dēļ sūdzības iesniedzēja nolēma lietu izbeigt. Tomēr, kad šis pārprats bija noskaidrots, ombuds lietu atsāka un reģistrēja to kā jaunu sūdzību (760/2004/GG). Ombuds uzskatīja, ka Komisijas lēmumu pirmajā brīdī bija grūti izprast. Tomēr viņš atzīmēja arī, ka Eiropas Kopienų Tiesa konsekventi uzskatīja, ka Komisijai, lai pierādītu lauksaimniecības tirgu kopējās organizācijas noteikumu pārkāpumu, ir jāpierāda tikai savas nopietnās un pamatotās šaubas. Turklāt Vācijas oficiālās iestādes bija atzinušas, ka minētā kļūda nebija vienīgā. Tādēļ ombuds secināja, ka Komisijas darbībā kļūda pārvaldē nav konstatēta.

Tomēr viņš piebilda, ka no problēmas varēja izvairīties, ja attiecīgajā regulā būtu ņemts vērā, ka dotāciju pieprasītājiem varētu piederēt pundurēzeļi. Viņš pauda pārliecību, ka Komisija to ievēros attiecībā uz nākotnes likumdošanas priekšlikumiem minētajā jomā.

3.6.3 Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs

ATBILDES IESPĒJAMA NESAŅĒMŠANA NO IECĒLĒJINSTITŪCIJAS

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Kopienų Personāla atlases biroju lietā 1196/2003/ELB

Sūdzības iesniedzēja pieteicās konkursam COM/C/1/02, kura mērķis bija izveidot franču valodas mašīnrakstītāju rezerves sarakstu (C4/C5). Viņas pieteikumu noraidīja, jo viņai nebija pietiekamas profesionālās pieredzes. Viņa nosūtīja pirmo pieprasījumu paskaidrojumam. Atlases komisija apstiprināja savu lēmumu konkursā viņu neiekļaut. Viņa nosūtīja otro pieprasījumu paskaidrojumam un tika uzaicināta uz pārbaudījumu, kas notika nākamajā dienā. Sūdzības iesniedzēja piedalījās pārbaudījumā, tomēr viņas rezultāti bija nepietiekami, un no konkursa viņu izslēdza. Viņa iesniedza sūdzību, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Sūdzībā ombudam tās iesniedzēja apgalvoja, ka iecelēj institūcija nav atbildējusi uz dažiem viņas sūdzībā, kas bija pamatota ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, minētajiem jautājumiem.

Komisija nosūtīja sūdzības atzinumu, kas, pēc ombuda domām, pārstāvēja Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja (EPSO) un Komisijas kopīgo viedokli. Komisija un EPSO paskaidroja, ka ir atbildējuši uz visiem iesniedzējas pieprasījumiem par paskaidrojumiem un lēmuma pārskatīšanu. Sūdzības iesniedzēja saņēma arī atbildi uz sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Ombuds atzīmēja, ka atbilde uz iesniedzējas sūdzību saskaņā ar 90. panta 2. punktu bija ļoti detalizēta. Ombuds arī atzīmēja, ka viņa veiktajā izmeklēšanā Komisija un EPSO nodrošināja papildu paskaidrojumus sūdzības iesniedzējai par dokumentiem, kas jāpievieno iesnieguma formai, par viņas novēloto uzaicināšanu uz pārbaudījumu, pārbaudījuma saturu, apstrīdēšanu un atlases komisijas darbu. Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas pirmā pieprasījuma noraidīšanu un otrā pieņemšanu ombuds norādīja, ka paskaidrojums, ko sūdzības iesniedzēja bija saņēmusi no Komisijas un EPSO sūdzības atzinumā, atšķīrās no tā paskaidrojuma, kuru sniedza iecelēj institūcija, atbildot uz sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu. Ombuds uzskatīja, ka no Komisijas un EPSO atzinumā sniegtā skaidrojuma it īpaši izrietēja, ka atlases komisija

beigās atļāva sūdzības iesniedzējai piedalīties rakstiskajos pārbaudījumos, pamatojoties uz tiem dokumentārajiem pierādījumiem, kas bija pievienoti viņas sākotnējam konkursa pieteikumam.

Ombuds atgādināja, ka sūdzības iesniedzēja vēlējās saņemt paskaidrojumus un norādīja, ka, pamatojoties uz šiem paskaidrojumiem, viņa būtu apsvērusi, vai iesniegt šo lietu izskatīšanai tiesā vai arī rakstīt jaunu sūdzību ombudam. Ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējas sākotnējā sūdzībā minētie jautājumi bija pietiekoši paskaidroti un tādēļ turpmākā izmeklēšana nebija vajadzīga.

3.6.4 Reģionu komiteja

ĒDIENREIŽU CENAS STAŽIERIEM

Lēmuma kopsavilkums lietā 32/2004/GG par sūdzību pret Reģionu komiteju

Stažieris, kurš strādāja Reģionu komitejā, uzskatīja, ka ir diskriminēts, jo komitejas stažieriem nepiedāvāja atlaides komitejas ēdnīcā Briselē. Stažieri, kuri strādāja Komisijā, Padomē, Parlamentā un Ekonomikas un sociālo lietu komitejā turpreti varēja vismaz vienu ēdienreizi dienā saņemt ar atlaidi (parasti uz 50% no pilnas cenas).

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka par algu, kas ir mazāka nekā EUR 740 mēnesī, stažieri nevarēja atļauties katru dienu ēst pusdienas, kas maksāja vismaz EUR 4.50. Viņš pieprasīja, lai pret stažieriem, kuri strādāja Reģionu komitejā, izturētos tāpat kā pret stažierim, kuri strādāja citās Kopienas iestādēs un struktūrās.

Savā atzinumā Reģionu komiteja paskaidroja, ka tās ēdnīcu apsaimniekoja privāts uzņēmums. Līgumā, kas bija noslēgts ar šo uzņēmumu, atlaides nebija paredzētas. Tādēļ līguma un juridiskās saistības neļāva Komitejai piespiest ēdnīcas vadību piemērot cenu atlaides. Tomēr ēdnīcas vadība rakstiski apstiprināja, ka tā piedāvās stažieriem ēdienreizes par izdevīgām cenām, tiklīdz komiteja pārvāksies uz jauno ēku Briselē. Komiteja jebkurā gadījumā mēģinās iekļaut līgumā punktu par cenu atlaidēm stažieriem, kad nākotnē apspriedīs jaunā līguma nosacījumus. Turklāt komitejas ģenerālsekretārs bija nolēmis stažieru atalgojumu palielināt no EUR 735 līdz EUR 1 000 mēnesī.

Ombuds savā lēmumā paziņoja, ka komitejas argumentācija nav pārliecinoša. Pat, ja pašreizējais līgums neļāva komitejai piespiest privātas ēdnīcas vadībai piedāvāt ēdienu par pazeminātām cenām, nekas nenorādīja, ka komiteja nevarētu ēdnīcas vadībai šādu priekšlikumu izteikt. Turklāt ombuds uzskatīja, ka komitejas nostāju bija grūti saskaņot ar to, ka pēc tās pārvākšanās uz jaunām telpām pastāvošais līgums paliek spēkā, bet uzņēmums tomēr ir apstiprinājis, ka pēc pārvākšanās piedāvās jaunas cenas. Ombuds atzīmēja arī, ka pašreizējais līgums bija parakstīts pēc tam, kad jautājums par stažieru ēdienrežu cenām jau bija pirmo reizi uzdots. Tādēļ viņš uzskatīja, ka komitejas iesniegtā argumentācija neļauj viņam pārliecināties, vai sūdzības iesniedzēja apgalvojumi bija pamatoti.

Tomēr ombuds atzīmēja, ka stažieru finansiālā situācija ir jūtami uzlabojusies pēc viņu atlīdzības paaugstināšanās. Piemaksa bija vairāk kā pietiekama, lai stažieri varētu atļauties samaksāt parasto vienas ēdienreizes cenu katru dienu. Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka nebija pamata izmeklēšanu turpināt.

3.6.5 Eiropas Universitātes institūts

VECUMA IEROBEŽOJUMI PIEŅEMŠANAI DARBĀ

Lēmuma kopsavilkums par sūdzību pret Eiropas Universitātes institūtu lietā 2225/2003/(ADB)PB

Sūdzības iesniedzējas pieteikumu uz vakanci Eiropas Universitātes institūtā(EUI) tika noraidīja, jo viņa neatbilda minētajam amatam noteiktajām vecuma prasībām. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka ir diskriminēta sava vecuma dēļ. Viņa pieprasīja, lai vecuma diskrimināciju, pieņemot darbiniekus darbā, atceltu.

Ombuda pilnvaras ir ierobežotas saistībā ar “Kopienas iestādēm un struktūrām”; tas ir termins, ko nedefinē nedz EK līgums, nedz ombuda Statūti. Kā ombuds norādīja iepriekšējā izmeklēšanā (659/2000/GG), nebija izslēgts, ka EUI varētu uzskatīt par Kopienas struktūru ombuda pilnvaru nozīmē. Minētajā izmeklēšanā EUI par šo jautājumu atzinumu neiesniedza. Turpretim šajā izmeklēšanā EUI informēja ombudu par savu secinājumu, ka EUI neietilpst ombuda pilnvaru kompetencē. EUI šai sakarā īpaši norādīja uz to, ka tas bija nodibināts, pamatojoties uz “klasisku” starptautisku konvenciju un nevis uz Kopienas līgumiem.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas prasību EUI atzīmēja, ka vecuma ierobežojums šajā gadījumā ir saistīts ar “darba un pensijas tiesību” pārklāšanos. Tādēļ EUI Augstākajai padomei tiks izteikts piedāvājums šos divus EUI noteikumu aspektus nodalīt. Pa to laiku EUI bija devusi norādījumu konkursu paziņojumos vecuma ierobežojumu minētajai kategorijai neiekļaut.

Pēc rūpīgas iepazīšanās ar EUI atzinumu un atbilstīgajiem juridiskajiem dokumentiem ombuds secināja, ka EUI viedoklis par to, ka tas nav “Kopienas struktūra” saistībā ar ombuda pilnvarām, bija pamatots. Tomēr, ņemot vērā, ka termins “Kopienas struktūra”, kā tas ir paskaidrots iepriekšminētā līguma noteikumos, nav precīzi noteikts Kopienas tiesību aktos, ombuds uzskatīja, ka, pilnveidojot tiesību sistēmu nākotnē, varētu prasīt vēlreiz izskatīt jautājumu par to, vai EUI varētu uzskatīt par “Kopienas struktūru”, uz ko attiecas ombuda pilnvaras.

Minēto konstatāciju rezultātā ombuds neuzskatīja, ka viņam ir pilnvaras izskatīt sūdzības, ko bija izvirzījusi sūdzības iesniedzēja. Ombuds tomēr atzinīgi novērtēja EUI lēmumu ierosināt savai Augstākajai padomei veikt pasākumus, lai varētu jautājumus attiecībā uz pensiju saņemšanas tiesībām risināt savādāk, nevis nosakot vecuma ierobežojumus darbā pieņemšanas procedūrā; ombuds atzinīgi novērtēja arī to, ka laika gaitā EUI bija devusi norādījumu neiekļaut nekādus vecuma ierobežojumus konkursu paziņojumos attiecībā uz minēto kategoriju.

3.7 LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS

PRESES ATAŠEJU AMATU KLASIFIKĀCIJA KOMISIJAS TREŠO VALSTU DELEGĀCIJĀS

Lēmuma kopsavilkums par izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas OI/2/2003/GG (Konfidenciali)

Ombuds 2003. gada 6. oktobrī saņēma sūdzību no B., preses un informācijas atašeja Eiropas Komisijas delegācijā Islamabadā. Sūdzībā B. paziņoja, ka viņa amata klasifikācija bija pretrunā ar Komisijas noteikumiem un ka viņš ir diskriminēts savas nacionalitātes dēļ.

EK līgumā noteikts, ka ombuds drīkst pieņemt sūdzības no “jebkura Eiropas Savienības pilsoņa vai jebkuras juridiskas vai fiziskas personas, kura pastāvīgi uzturas vai kuras uzņēmums ir reģistrēts Eiropas Savienības dalībvalstī”.

Tā kā B. nevienai no minētajām kategorijām neatbilda, ombuds viņu 2003. gada 21. oktobrī informēja par to, ka ombudam nav tiesību šo sūdzību izskatīt.

Tomēr, ņemot vērā B. izvirzīto jautājumu nopietnību, ombuds uzskatīja, ka minētie jautājumi ir jāizmeklē. Tādēļ viņš pieņēma lēmumu uzsākt šajā jautājumā izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas.

Savā atzinumā Komisija norādīja, ka preses un informācijas atašeju amati Komisijas delegācijās trešajās valstīs piederēja vai nu pie II vai I grupas atkarībā no paredzētajām funkcijām un saskaņā ar “Pamatnoteikumiem, kas reglamentē vietējā Eiropas Kopienas Komisijas personāla nodarbināšanu, kuri strādā valstīs, kas nav ES dalībvalstis”; šie pamatnoteikumi ir publicēti administratīvajos paziņojumos 1990. gada 22. jūnijā. Vairākums (divas trešdaļas) amatu tiešām piederēja pie I grupas, bet vairāk kā puse no šiem preses un informācijas atašējiem strādāja delegāciju vadītāju tiešā pakļautībā. Komisija paziņoja, ka Pakistāna nebija vienīgā nozīmīgā valsts, kurā preses atašeja amatam bija II grupas statuss. Tādēļ saskaņā ar Komisijas viedokli, sūdzība par diskrimināciju nacionalitātes dēļ nebija pierādāma.

Ombuds atzīmēja, ka “Pamatnoteikumu” I pielikumā preses atašeju amati ir definēti kā “administratīvie, konsultatīvie un uzraudzības amati”, kas attiecināmi uz I grupu. Šo nosacījumu rezultātā ombuds uzskatīja, ka Komisijas pienākums bija pierādīt, uz kāda juridiskā un kādu kritēriju pamatojuma tai tomēr bija tiesības dažiem preses atašējiem (tostarp B.) piešķirt II grupas klasifikāciju.

Ombuds atzīmēja, ka Komisija tomēr nav varējusi paskaidrot minēto juridisko pamatojumu un minētos kritērijus, neskatoties uz vairākiem ombuda informācijas pieprasījumiem šajā jautājumā.

Šajos apstākļos ombuds uzskatīja, ka Komisija nav varējusi sniegt pamatotu un pārliecinošu paskaidrojumu tam faktam, ka tā bija B. (un citu preses atašeju) amatus klasificējusi pie II grupas, lai gan tās izstrādātajos “Pamatnoteikumos” preses atašeju amati ir definēti kā “administratīvie, konsultatīvie un uzraudzības amati”, kas attiecināmi uz I grupu. Ombuds to uzskatīja par kļūdu pārvaldē.

Attiecībā uz B. sūdzību par to, ka viņš ir diskriminēts savas nacionalitātes dēļ, ombuds uzskatīja, ka pierādījumi, kas bija ombuda rīcībā, neļāva viņam secināt, ka šī sūdzība ir pamatota.

Ombuds 2004. gada 19. jūlijā Komisijai iesniedza ieteikumu projektu, aicinot Komisiju pārskatīt noteikumus attiecībā uz preses atašeju amatu klasifikāciju tās delegācijās trešajās valstīs kopumā, un konkrēti B. amata klasifikāciju.

Tā kā ombuds uzskatīja, ka Komisijas atbilde uz minēto ieteikumu projektu nav apmierinoša, viņš iesniedza Parlamentam īpašu ziņojumu, kurā savu ieteikumu projektu pārveidoja par ieteikumu Komisijai.

3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS

SŪDZĪBU IESNIEGŠANAS PROCEDŪRU TRŪKUMS PIEAICINĀTAJIEM VALSTU EKSPERTIEM

Lēmuma kopsavilkums par izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas attiecībā uz Eiropas Komisiju OI/1/2003/ELB

Pieaicinātie valstu eksperti ir attiecīgo valstu vai starptautiskie ierēdņi vai personas, kas strādā privātajā sektorā, bet uz laiku ir pieaicinātas darbam Eiropas iestādēs. Saskaņā ar Komisijas izstrādātajiem noteikumiem visi pieaicinātie valstu eksperti turpina strādāt pie saviem darba devējiem visu to laiku, kurā ir pieaicināti, un saņem algu no saviem darba devējiem. Neatkarīgi no tā Komisijas viņiem izmaksā pabalstus ekspatriācijas izdevumu segšanai.

Pēc ombuda domām, nepastāvēja nekāda iekšēja procedūra, it īpaši saistībā ar Civildienesta noteikumu 90. pantu, kas reglamentēto varbūtējo strīdu risināšanu starp pieaicinātajiem valstu ekspertiem un Komisiju. Tādēļ ombuds pieprasīja, lai Komisija viņu informē par to, vai tā ir saņēmusi sūdzības no pieaicinātajiem valstu ekspertiem attiecībā uz viņu nodarbināšanas jautājumiem, un par to, kā šādas sūdzības ir izskatītas. Viņš Komisijai arī uzdeva jautājumu, vai tā vēlētos noteikumos, kas attiecas uz pieaicināto valstu ekspertu nodarbināšanu, iekļaut atbilstīgu nosacījumu par varbūtējo strīdu risināšanu.

Komisija apstiprināja, ka Civildienesta noteikumu 90. pants neattiecas uz pieaicinātajiem valstu ekspertiem, jo uz viņiem neattiecas Civildienesta noteikumi, un pabalstus, ko viņi saņem, neizmaksā, pamatojoties uz Civildienesta noteikumiem. Saskaņā ar Komisijas apgalvojumu tās dienesti bija izmantojuši neformālus paņēmienus, izskatot varbūtējos strīdus un atbildot uz pieprasījumiem, lai izvairītos no potenciālo strīdu sarežģīšanās un situācijas pasliktināšanās. Komisija atzina, ka attiecībā uz strīdu izskatīšanas iespēju, gaitu un virzieniem juridiskā situācija nebija pilnīgi skaidra, it īpaši tādēļ, ka piemērojamais Komisijas lēmums neparedz procedūru sūdzību izskatīšanai. Komisija paziņoja, ka ir gatava, pārskatot iepriekšminēto noteikumu, ieviest atbilstošus nosacījumus varbūtējo strīdu izskatīšanai.

Ombuds atbalstīja Komisijas pozitīvo reakciju, tomēr atzīmēja, ka tā nav noteikusi skaidru darbības laika plānu. Nespēja darboties pēc skaidra plāna ietvaros liecināja par kļūdu pārvaldē. Ombuds Komisijai iesniedza ieteikumu projektu, kurā paziņoja, ka tai ir jāizstrādā sūdzību izskatīšanas procedūra, lai atrisinātu varbūtējos strīdus starp pieaicinātajiem valstu ekspertiem un Komisiju.

Komisija informēja ombudu, ka tā ir atzinusi ieteikumu projektu un norādīja, ka sūdzību izskatīšanas procedūru pieaicinātajiem ekspertiem varētu apstiprināt līdz 2005. gada martam.

Pamatojoties uz savas izmeklēšanas rezultātiem, ombuds secināja, ka Komisija bija pieņēmusi viņa ieteikumu projektu un Komisijas veiktie pasākumi, lai to realizētu, bija apmierinoši, jo Komisija tagad bija apstiprinājusi skaidru darbības laika plānu.

EIROPAS SKOLU VADĪBAS KVALITĀTE

Lēmuma kopsavilkums par izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas OI/5/2003/IJH attiecībā uz Eiropas Komisiju

Eiropas skolas dibināja 1957. gadā, lai izglītotu ES iestāžu darbinieku bērnus. Tās nav tieši pakļautas ombuda pilnvarām, bet Komisija ir pārstāvēta Eiropas skolu valdē un nodrošina tām lielu daļu finansējuma. Tādēļ, saņemot sūdzības par šīm skolām, ombuds pieprasa atzinumu no Komisijas. Daudzās no šīm sūdzībām, tostarp kolektīvo sūdzību 2002. gadā (845/2002/IJH), kā rezultātā Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, vecāki pauž savu neapmierinātību un izmisumu.

2003. gada decembrī ombuds uzsāka izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas par Komisijas plāniem godalgot skolas labo vadību. Izmeklēšanas gaitā secināja, ka ir jāpalīdz skolām nodrošināt labāku un pastāvīgu uzticības līmeni starp pusēm, kuru interesēm tās kalpo (bērniem, vecākiem, iestādēm un pilsoņiem kopumā), kā arī jāuzlabo efektivitāte nākotnē.

Komisija savā atbildē piekrita, ka ir jāveic pasākumi, atzina, cik svarīgi ir sadarboties ar vecākiem, un paziņoja, ka tiek gatavots ziņojums, kas būs veltīts vadības uzlabošanai un lielākai pārredzamībai. Komisija paskaidroja, ka ir jau pieprasījusi, lai skolas veiktu tūlītējus pasākumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz Pamattiesību hartas 42. pantā paredzēto piekļuvi dokumentiem. Komisija norādīja, ka tai tomēr ir ierobežota ietekme uz skolu valdi, kas lēni pieņem lēmumus un nevēlas ieviest reformas.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir centusies apzināt un risināt visnopietnākos trūkumus darbā, kas ir izraisījuši sūdzības. Turklāt tās priekšlikumi par sagaidāmo paziņojumu bija lieliska iespēja uzlabot skolu vadības kvalitāti. Ombuds secināja, ka Komisija pilnībā atzīst savu vispārējo atbildību par labas administratīvās prakses veicināšanu skolu pārvaldē saskaņā ar tām pašām vērtībām, principiem un standartiem, kas attiecas uz Kopienas iestādēm un struktūrām. Tādēļ ombuds beidza izmeklēšanu ar secinājumu, ka Komisijas darbā kļūdas pārvaldē nav konstatētas.

Ombuds ierosināja arī, lai Komisija informē skolu valdi par Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu un stimulē tā ieviešanu skolās, kā arī cenšas nodrošināt, lai skolas pašas atzītu vajadzību veicināt un iegūt vecāku uzticību kā daļu no saviem galvenajiem uzdevumiem.

Visbeidzot ombuds pauda savu gatavību palīdzēt izvērtēt nākotnes panākumus Eiropas skolu vadības kvalitātes paaugstināšanā, kā arī tās pārredzamības un efektivitātes uzlabošanā.

Piebilde

Komisija 2004. gada 15. septembrī sniedza apstiprinošu atbildi uz ombuda priekšlikumiem. Tā nosūtīja sava paziņojuma par Eiropas skolu sistēmas attīstības iespējām (COM (2004) 519 galīgā versija) eksemplāru arī Padomei un Parlamentam.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

2004. gadam bija raksturīga pieaugoši aktīva pieeja sadarbībai gan no Eiropas ombuda, gan Eiropas Savienības iestāžu un struktūru puses. Papildus savu atbilstošo institucionālo pienākumu pildīšanai ombuds un viņa sarunu partneri centās izmantot ikvienu iespēju strādāt kopā pilsoņu interesēs. Šī nodaļa ietver pārskatu par sarunām un pasākumiem, kas notikuši sadarbībā ar Parlamenta deputātiem un ES iestāžu un struktūru amatpersonām 2004. gadā. Nodaļas sākumā izklāstītas ombuda konstruktīvas darba attiecības ar iestādēm un struktūrām. Šīs attiecības ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu augstākos administrēšanas standartus, paaugstinātu pilsoņu vidū sapratni par to, ka viņiem ir tiesības iesniegt sūdzības, un nodrošinātu ombuda birojam efektīvu darbu. Ombuda īpašajām attiecībām ar Eiropas Parlamentu, kas ombudu ievēl un kam ombuds katru gadu sniedz atskaides, ir pievērsta īpaša uzmanība.

Sadarbības vērtība — pozitīvi rezultāti visām sadarbības pusēm

Augstāko administrēšanas standartu nodrošināšana: Ombuds izmanto iespējas tikties ar Parlamenta deputātiem un amatpersonām, lai izskaidrotu to, kas ir ombuda darba pamatā, un lai izklāstītu, kā vislabāk atbildēt uz sūdzībām un uzlabot to izskatīšanas procedūras. Tas palīdz ombudam pildīt divējādas funkcijas: darboties kā ārējās kontroles mehānisms un kā līdzeklis vadības kvalitātes uzlabošanai. Ombuds saprot, kāda nozīme ir viņa personāla informētībai par ES iestāžu un struktūru attīstību. Tādēļ 2004. gadā no vairākām iestādēm uzaicināja lektorus, lai informētu ombuda biroja darbiniekus.

Pilsoņu informēšana par viņu tiesībām: Pilsoņu informēšanas darbā ombuds saņem vērtīgu atbalstu no iestādēm. 2004. gadā organizētie pasākumi kalpoja tam, lai izpētītu kopīgās darbības jomas nākotnē, tostarp iniciatīvas, lai uzrunātu potenciālos sūdzību iesniedzējus, nodrošinātu ombuda publikāciju plašu izplatīšanu un informētu par ombuda darbu arī ar interneta palīdzību.

Ombuda un viņa biroja efektīva darba nodrošināšana: Ombuds uzskata, ka sadarbība starp iestādēm ir pamatā darbam piešķirto līdzekļu saprātīgai izmantošanai. It īpaši tas attiecas uz vairākiem finanšu un vadības jautājumiem, ko ombuds risina, vispirms sadarbojoties ar Parlamentu (sk. B pielikumu). Tas palīdz izvairīties no personāla dublēšanās ombuda birojā un, kur vien iespējams, nodrošina līdzekļu taupību. Lai pārliecinātos, ka pašai iestādei ir nodrošināti līdzekļi, kas ir samērīgi ar veicamajiem uzdevumiem, ombuds cieši sadarbojas ar ES finanšu iestādēm, tiekoties ar attiecīgajiem iestāžu pārstāvjiem, lai izskaidrotu un pamatotu iestādes prioritātes. Šai sakarā 2004. gadā ir notikušas daudzas plašas sanāksmes.

Ombuds un Parlaments — īpašas attiecības

Ombudu ievēl Eiropas Parlaments, un ombuds atskaitās tam. Ombudam ir rezultatīva sadarbība ar Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kas ir atbildīga par attiecībām ar ombudu un, starp citu, sagatavo ziņojumu par ombuda gada ziņojumu. Ombuda darbības apspriešana Parlamenta ikgadējā plenārā ombudam ir nozīmīgs notikums, jo tas dod iespēju plašai viedokļu apmaiņai par ombuda veikto darbu un nākotnes iniciatīvām.

Ombuda sadarbība ar Lūgumrakstu komiteju 2004. gadā uzlabojās, ombudam apstiprinot komitejas pilntiesīgu dalību Eiropas ombudu tīklā un līdzīgās struktūrās. Tas atbilda ieteikumam *DE ROSSA* ziņojumā par ombuda 2003. gada ziņojumu, saistībā ar kuru jāturpina uzlabot Eiropas pilsoņiem piedāvāto pakalpojumu kvalitāti.

Papildus gada ziņojumam, ombuds Eiropas Parlamenta deputātiem dara pieejamas visas savas publikācijas, lai sniegtu viņiem pilnīgu pārskatu par savu darbību. Eiropas Parlamenta deputātiem 2004. gadā piedāvāja astoņas publikācijas 25 valodās. Šīs publikācijas ir minētas ziņojuma 6.5. nodaļā.

Ombuds 2004. gadā organizēja vairākas tikšanās un pasākumus ar Parlamenta deputātiem un ES iestāžu un struktūru amatpersonām⁴⁶; tas izklāstīts ziņojuma 4.1. līdz 4.3. nodaļā.

4.1 EIROPAS PARLAMENTS

13. janvārī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Joan COLOM I NAVAL*, Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieku.

2. februārī prezentācija Eiropas Parlamenta Juridiskā dienesta darbiniekiem. Šo prezentāciju organizēja Parlamenta juriskonsults *Gregorio GARZON CLARIANA*.

11. februārī tikšanās ar *Julian PRIESTLEY*, Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāru.

11. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Malcolm HARBOUR*.

30. martā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Wilfried KUCKELKORN*, referentu par budžetu.

26. aprīlī ombuda 2003. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai.

4. maijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Roy Perry*.

4. maijā ombuda 2003. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupai Eiropas Parlamentā.

7. maijā tikšanās ar *Pat COX*, Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju.

7. jūnijā priekšlasījums Eiropas Parlamenta augstākajam administratīvajam personālam. Šo tikšanos apmeklēja vairāk nekā 35 augstākā personāla locekļi, un to vadīja *Julian PRIESTLEY*.

20. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu *Esko SEPPÄNEN* un Eiropas Parlamenta deputātu *Jan MULDER*, lai apspriestu ombuda budžetu 2005. gadam.

21. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātiem *Kathalijne Maria BUITENWEG*, *Reiner BÖGE*, *Den DOVER*, *Herbert BÖSCH*, *Antonis SAMARAS* un *Anne Elisabet JENSEN*, lai apspriestu ombuda budžetu 2005. gadam.

22. jūlijā tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātiem *Ralf WALTER*, *Kyösti Tapio VIRRANKOSKI* un *Markus FERBER*, lai apspriestu ombuda budžetu 2005. gadam.

2. septembrī ombuda 2005. gada budžeta prioritāšu prezentācija Eiropas Parlamenta Budžeta komitejas apspriedes laikā.

13. septembrī: tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputāti *Anne Elisabet JENSEN*, referenti budžeta jautājumos.

14. septembrī: tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātēm *Bárbara DÜRKHOP DÜRKHOP* un *Neena GILL*, lai apspriestu ombuda budžetu 2005. gadam.

46

Minētās tikšanās un pasākumi notika Briselē, Luksemburgā un Strasbūrā.

14. septembrī ombuda darba prezentācija Eiropas Parlamenta Igaunijas deputātiem *Toomas ILVES*, *Marianne MIKKO* un *Siiri OVIIR*.

14. septembrī Eiropas ombuda rīkotās pusdienas par godu jaunajam Prezidijam un Lūgumrakstu komitejas koordinatoriem. Pusdienās piedalījās Eiropas Parlamenta deputāts *Marcin LIBICKI*, Komitejas priekšsēdētājs, Eiropas Parlamenta deputāte *Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU*, Komitejas priekšsēdētāja vietniece, Eiropas Parlamenta deputāts *Proinsias DE ROSSA*, Eiropas Parlamenta deputāte *Alexandra DOBOLYI*, un Eiropas Parlamenta deputāts *David HAMMERSTEIN MINTZ*.

27. oktobrī tikšanās ar Eiropas Parlamenta deputātu seru *Robert ATKINS*.

16. novembrī prezentācija Eiropas Parlamenta Informācijas biroju vadītājiem ES dalībvalstīs. Šajā sanāksmē, ko vadīja *Francesca RATTI*, Parlamenta Informācijas ģenerāldirektore, piedalījās vairāk nekā 30 pārstāvji no birojiem.

18. novembrī ombuda 2003. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta plenārsēdē (sk. ziņojuma 6.1. nodaļu).

4.2 EIROPAS KOMISIJA

20. janvārī prezentācija Eiropas Komisijas pārstāvniecību vadītājiem ES dalībvalstīs. Tikšanos vadīja *Jorge de OLIVEIRA E SOUSA*, Komisijas Preses un sakaru ģenerāldirektors.

10. februārī tikšanās ar Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta ģenerāldirektoru *Michel PETITE*. Šīs tikšanās laikā ombuds un ģenerāldirektors savstarpēji vienojās savu dienestu personālu apmācības programmās iekļaut informāciju par savu dienestu darbību.

30. martā Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta ģenerāldirektora *Michel PETITE* priekšlasījums ombuda Juridiskajam dienestam.

31. martā tikšanās ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci *Loyola DE PALACIO*.

13. jūlijā *Nikiforos DIAMANDOUROS* priekšlasījums "Ombuda duālā loma" Komisijas Juridiskajam dienestam.

4.3 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS

11. februārī tikšanās Strasbūrā ar *Dick ROCHE*, Īrijas valsts ministru Eiropas lietās un Padomes biroja priekšsēdētāju.

23. februārī tikšanās ar *Erik HALSKOV*, Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja (EPSO) ģenerāldirektora vietas izpildītāju.

8. martā tikšanās ar *Franz-Hermann BRÜNER*, Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektoru.

10. martā tikšanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju *Peter HUSTINX* un viņa vietnieku *Joaquín BAYO DELGADO*.

16. jūnijā darba pusdienas ar Eiropas Kopienų Revīzijas palātas locekļiem, ko vadīja Revīzijas palātas priekšsēdētājs *Juan Manuel FABRA VALLES*.

26. novembrī Eiropas Kopienas Tiesas priekšsēdētāja *Vassilios SKOURIS* priekšlasījums Eiropas ombuda personālam. *Vassilios SKOURIS* priekšlasījums attiecās uz ES pamattiesību aizsardzību pēc jaunās Konstitūcijas stāšanās spēkā.

Vassilios Skouris, Eiropas Kopienas Tiesas priekšsēdētājs,
uzrunā Eiropas ombuda personālu.
Strasbūra, Francija, 2004. gada 26. novembris.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

Cieša sadarbība ar līdzīgām struktūrām valsts, reģionālā un vietējā līmenī ir Eiropas ombuda galvenā prioritāte. Tā palīdz nodrošināt pilsoņu sūdzību ātru un efektīvu izskatīšanu, kas ir ombuda darba centrālais aspekts. Minētā sadarbība Eiropas ombudam ir tikpat svarīga, ja runa ir par viņa aktīvo lomu; sadarbība rada iespēju sekot līdzi ombuda darbībai svarīgām tendencēm, nodrošināt informācijas apmaiņu par Eiropas Savienības tiesību aktiem un dalīšanas pieredzi.

Šajā nodaļā ir sniegts pārskats par ombuda 2004. gadā veiktajām darbībām, lai attīstītu darba attiecības ar ombudiem Eiropā un ārpus tās robežām. Ņemot vērā šo attiecību nozīmi ombuda biroja ikdienas darbā, strādājot ar pilsoņu sūdzībām, minētā nodaļa iesākas ar Eiropas ombudu tīkla aprakstu un ar to saistīto darbību 2004. gada pārskatu.

5.1 EIROPAS OMBUDU TĪKLS

Eiropas ombudu tīkls izveidojās, pateicoties pirmā Eiropas ombuda *Jacob SÖDERMAN* iniciatīvai uzaicināt ombudus un līdzīgas ES struktūras piedalīties seminārā 1996. gada septembrī Strasbūrā. Tā dalībnieki vienojās par pastāvīgas sadarbības uzturēšanu, lai veicinātu informācijas brīvu plūsmu par Kopienas tiesībām un to realizēšanu, kā arī padarītu iespējamu sūdzību pārsūtīšanu tai institūcijai, kura vislabāk var to izskatīt.

Patlaban ombudu tīkls aptver aptuveni 90 birojus 29 Eiropas valstīs. Eiropas Savienības iekšienē tas aptver ombudus un līdzīgas struktūras Eiropas, dalībvalstu un reģionālajā līmenī, kā arī Norvēģiju, Islandi un Eiropas Savienības kandidātvalstīs. Katram attiecīgās valsts ombudam un katrai līdzīgai struktūrai ES dalībvalstīs, kā arī Norvēģijā un Islandē ir savs koordinators, kas nodrošina sakarus ar citiem tīkla dalībniekiem.

Šis tīkls ir konsekventi attīstījies kā ombudu un to personālu spēcīgs sadarbības instruments un kalpo par efektīvu sadarbības mehānismu lietu izskatīšanā. Pieredzes un labākās prakses apmaiņu nodrošina semināri un sanāksmes, biļetena regulāra izdošana un elektroniski diskusiju forumi, kā arī ikdienas elektroniskā ziņu kopa. Šajā nodaļā izklāstītas minētās darbības kopā ar sadarbības pārskatu saistībā ar lietu izskatīšanā 2004. gadā.

Ombuda informatīvās vizītes ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs ir bijušas ļoti efektīvas saistībā ar ombudu tīkla attīstību, un ir darbojušās kā teicams instruments, lai informētu attiecīgos lietotājus par viņiem pieejamām komunikācijas iespējām tīkla ietvaros. Tādēļ 5.1. nodaļa noslēdzas ar ieskatu ombuda 2004. gada informatīvajās vizītēs.

Dalībvalstu ombudu semināri

Dalībvalstu ombudu semināri notiek reizi divos gados; tos organizē Eiropas ombuds un attiecīgā valsts struktūra. Nākošais ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu seminārs notiks no 2005. gada 10. līdz 14. septembrim Hāgā un būs veltīts "ombuda iestāžu un līdzīgu struktūru lomai ES tiesību ieviešanā". Tas būs piektais dalībvalstu ombudu seminārs, un tā norises laiks sakrīt ar Eiropas ombuda iestādes pastāvēšanas desmito gadadienu. Turklāt tas būs pirmais seminārs kopš ES

paplašināšanās un tādējādi pirmā reize, kad ombudi no visām 25 ES dalībvalstīm varēs tikties un apspriest visus interesējošos jautājumus. Šie aspekti piešķir 2005. gada semināram īpašu nozīmi.

Nopietna gatavošanās semināram aizsākās 2004. gadā triju sanāksmju laikā, kas notika starp Eiropas ombudu un viņa Nīderlandes kolēģi *Roel FERNHOUT*. Gan ombudi, gan to darbinieki tikās 20. janvārī Briselē, 21. jūnijā Strasbūrā un 15. oktobrī Hāgā.

Semināra galvenais referents *Rick LAWSON* no Leidenes Universitātes piedalījās otrajā sanāksmē, kurā tās dalībnieki apsprieda semināra aptaujas projektu. Aptaujas mērķis bija gūt priekšstatu par “ES lietu” veidiem, ar ko ombudi saskaras savā ikdienas darbā, noteikt šo lietu biežumu un svarīgumu, kā arī labāko praksi. 2004. gada oktobrī aptauja tika izplatīta visiem iesaistītajiem ombudu birojiem no Eiropas Savienības, Norvēģijas un Islandes. Birojiem lūdza iesniegt atbildes līdz 31. decembrim. Aptaujas rezultātā iegūto informāciju izmantos par pamatu kopējā ziņojuma sastādīšanā, ko stādīs priekšā un apspriedīs semināra laikā.

Semināra sagatavošanas darbs turpināsies 2005. gadā, lai šī piektā tikšanās noritētu ar lieliem panākumiem.

Sadarbība lietu izskatīšanā

ES dalībvalstu un to reģionālie ombudi izskata sūdzības, kas neattiecas uz Eiropas ombuda pilnvarām, jo neattiecas uz Kopienas iestādi vai struktūru. Eiropas ombuds 2004. gadā ieteica 906 sūdzību iesniedzējiem vērsties pie dalībvalstu un reģionālajiem ombudiem un pārsūtīja 54 sūdzības kompetentajiem ombudiem. Šādu sūdzību piemēri ir izklāstīti šī ziņojuma 2.5. nodaļā.

Saskaņā ar pieprasījumu Eiropas ombuds arī palīdz dalībvalstu un reģionālajiem ombudiem to sūdzību izpētes darbā, sniedzot informāciju par ES tiesībām, pārsūtot jautājumus atbilstīgām Eiropas iestādēm vai struktūrām. 2004. gadā tika saņemti pieprasījumi no Veneto (Itālija) reģionālā ombuda, Īrijas ombuda un Kipras ombuda.

Biļetens “Eiropas ombudi”

Biļetens “Eiropas ombudi” informē par Eiropas ombudu tīkla un Starptautiskā ombudu institūta (SOI) Eiropas reģiona dalībnieku darbu. Biļetenu publicē angļu, franču, vācu, itāļu un spāņu valodā, un to saņem vairāk nekā 400 Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa biroji. Biļetens iznāk divreiz gadā — aprīlī un oktobrī.

Biļetenā ir apkopotas publikācijas no ombudu birojiem visā Eiropā. Tās ir ziņu, ES tiesību, ombudu un līdzīgu struktūru darba, semināru un apspriežu, kā arī paziņojumu rubriku pamatā. Par periodiskā biļetena izdošanu ir atbildīgs Eiropas ombuds, kas pievērš uzmanību ombudu tīkla svarīgiem jautājumiem un analizē to nozīmi biļetena redaktora slejā. Otru rubriku, kuras nosaukums ir “SOI saziņa”, veido SOI Eiropas reģiona viceprezidents ar mērķi informēt SOI Eiropas reģiona biedrus par jaunākajiem un gaidāmajiem notikumiem, kā arī citām būtiskām iniciatīvām.

Periodiskais biļetens ir pierādījis sevi kā ļoti vērtīgu ES tiesību informācijas un labākās prakses apmaiņas forumu. 2004. gadā izskatītie jautājumi skāra jauno Konstitūciju Eiropai un tās ietekmi uz ombudu darbu, problēmas, ar kurām saskaras tie, kas vēlas izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties, ar cietumiem saistītās problēmas vairākās ES dalībvalstīs, bērnu un vecāku cilvēku tiesības, kā arī šķēršļus, ar kuriem saskaras invalīdi.

Elektroniskās saziņas līdzekļi

2000. gada novembrī ombuds aizsāka diskusiju forumu internetā un atvēra tīmekļa vietni Eiropas ombudiem un to līdzstrādniekiem. Gandrīz 90 birojiem 29 Eiropas valstīs patlaban ir individuālās piekļuves paroles un lietotāju vārdi, lai piedalītos diskusiju forumā. Papildus tam tie SOI Eiropas reģiona dalībnieki, kuri nepieder pie Eiropas ombudu tīkla, var izmantot vispārējos lietotāju vārdus un paroles, lai piedalītos forumā. Diskusiju forums sniedz iespējas ikdienas informācijas apmaiņai un sadarbībai starp birojiem.

Vispopulārākā diskusiju foruma daļa ir *Ombudsman Daily News* kopa, kas iznāk katru darba dienu un sniedz ziņas par ombudu biroju darbu. Dalībvalstu un reģionālie ombudu biroji visā Eiropā sniedz informāciju *Daily News* un arī iegūst informāciju no *Daily News*.

2004. gadā diskusiju forums sāka strādāt patiešām efektīvi, dodot birojiem iespēju dalīties informācijā ar jautājumu un atbilžu nosūtīšanas palīdzību. 2004. gadā aizsākās vairākas svarīgas diskusijas, kurās piedalījās lielākā daļa dalībvalstu biroju un kas skāra dažādus jautājumus, sākot no televīzijā sniegtajām ziņām par ombudiem līdz pat ombudu tiesībām saistībā ar cietumu apmeklējumiem.

Diskusiju foruma pamatā ir autoritatīvs valstu un reģionālo ombudu saraksts ES dalībvalstīs, Norvēģijā, Islandē un ES kandidātvalstīs. Šo sarakstu atjauno, līdz ko mainās ombudu biroju kontaktinformācija, un tas ir neaizvietoājams informācijas avots visiem Eiropas ombudiem.

Informatīvās vizītes

Ombuda informatīvajām vizītēm ir divi mērķi: paaugstināt pilsoņu izpratni par viņu tiesībām iesniegt ombudam sūdzības un uzlabot sadarbību starp Eiropas ombudu un viņa kolēģiem Eiropas ombudu tīkla ietvaros.

Informatīvo vizīšu nozīme saistībā ar sabiedriskās apziņas veicināšanu ir izklāstīta šī ziņojuma 6.2. nodaļā. Šai sakarā jāmin nenovērtējamais atbalsts, ko ombuds saņem no saviem kolēģiem visā Eiropā. Informatīvo vizīšu laikā ombuds saņem ļoti lielu atbalstu no saviem kolēģiem ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Viņu iespējas uz vietas palīdz ombudam sazināties ar pilsoņiem, administratoriem un valsts amatpersonām un tādā veidā palielināt šo vizīšu ietekmi.

Lai attīstītu sadarbību ar Eiropas ombudu tīklu, Eiropas ombuda vizīšu laikā sistemātiski paredz visaptverošas tikšanās ar ombudiem un viņu līdzstrādniekiem. Šīs tikšanās ir ļoti noderīgas attiecībā uz savstarpēju pieredzes apmaiņu. Tās dod iespēju veicināt aktīvāku līdzdalību tīkla darbā un izzināt jaunus sadarbošanās veidus, lai labāk kalpotu pilsoņiem. 2004. gadā šī darba rezultātā daudzi biroji izrādīja lielāku ieinteresētību to instrumentu klāstā, kas kļuva pieejami caur sadarbības tīklu pēc šādām vizītēm.

Hronoloģiskā secībā apkopotas ombuda 2004. gada informatīvās vizītes šādās valstīs:

- Slovēnijā no 24. līdz 27. janvārim ombuds tikās ar cilvēktiesību ombudu *Matjaž HANŽEK* un viņa vietniekiem *France JAMNIK* un *Jernej ROVŠEK*;
- Slovākijā no 18. līdz 19. februārim ombudu uzņēma *Pavel KANDRÁČ*, tiesību valsts aizstāvis;
- Kiprā no 29. februāra līdz 3. martam ombuds tikās ar administrācijas komisāri *Elianu NICOLAOU*;
- Čehijas Republikā no 21. līdz 24. martam ombuds tikās ar tiesību sabiedrisko aizstāvi *Otakar MOTEJL*;
- Latvijā no 14. līdz 17. aprīlim ombuds tikās ar Latvijas Valsts cilvēktiesību biroja vadītāju *Olafu BRŪVERI*;
- Lietuvā no 17. līdz 21. aprīlim ombudu uzņēma Seima ombuda biroja kolēģi — ombuda biroja vadītājs *Romas VALENTUKEVIČIUS* un ombudi *Elvyra BALTUTYTĒ*, *Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĒ*, *Kęstutis VIRBICKAS* un *Zita ZAMŽICKIENĒ*;
- Polijā no 28. aprīļa līdz 2. maijam ombuds apmeklēja pilsoņtiesību aizsardzības komisāru *Andrzej ZOLL*;
- Austrijā no 24. līdz 25. maijam ombuds tikās ar ombuda padomes locekļiem, tostarp *Rosemarie BAUER*, padomes priekšsēdētāju, un *Peter KOSTELKA*;
- Rumānijā no 26. līdz 28. maijam ombudu uzņēma Tautas advokāts *Ioan MURARU*;

- Grieķijā no 30. jūnija līdz 2. jūlijam ombudu uzņēma ombuds *Yorgos KAMINIS*;
- Nīderlandē no 15. līdz 19. septembrim ombuds tikās ar savu Nīderlandes kolēģi *Roel FERNHOUT*;
- Portugālē no 21. līdz 22. oktobrim ombuds tikās ar ombudu *Henrique NASCIMENTO RODRIGUES*;
- Francijā no 1. līdz 2. decembrim ombudu uzņēma viņa Francijas kolēģis *Jean-Paul DELEVOYE*.

5.2 CITI OMBUDU SEMINĀRI UN KONFERENCES

Eiropas ombuda centieni sadarboties ar saviem kolēģiem neaprobežojas tikai ar darbību Eiropas ombudu tīklā. Būdam aktīvs daudzu ombudu organizāciju biedrs, viņš piedalās konferencēs Eiropā un ārpus tās. Viņš cenšas apmeklēt pasākumus, ko organizē valstu un reģionālie ombudi, vai arī nodrošina to, lai viņa birojs būtu pārstāvēts šādos pasākumos. Likuma augstākā spēka, cilvēktiesību cieņas un labas administratīvās prakses veicināšanas kontekstā gan Eiropā, gan aiz tās robežām ombuds apmeklē arī pasākumus, kas ir veltīti jaunu ombudu iestāžu dibināšanai. Šajā nodaļā sniegts pārskats par ombuda un viņa līdzstrādnieku piedalīšanos šādos pasākumos 2004. gadā.

Atklāts seminārs par tēmu “Parlamentārā kontrole un Parlamenta ombudu birojs” Stokholmā, Zviedrijā

12. februārī *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* piedalījās atklātā seminārā “Parlamentārā kontrole un parlamenta ombudu birojs” Stokholmā. Semināru organizēja Zviedrijas Riksdāga Konstitūcijas komiteja, lai atzīmētu *Claes EKLUNDH* aiziešanu no Zviedrijas parlamenta galvenā ombuda amata.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS uzstājās parlamenta sesijā ar runu “Ombuda loma dažādās sistēmās — pieredze un nākotnes perspektīvas”, analizējot ombuda institūcijas starptautisko attīstību. Pēc semināra *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* bija neformāla tikšanās ar Zviedrijas parlamenta ombudiem un *Mats MELIN*, *Claes EKLUNDH* pēcteci parlamenta galvenā ombuda amatā.

Ombuda iestādes pastāvēšanas 15. gadadienai veltītā konference Šlēzvigā-Holšteinā, Ķīlē, Vācijā

24. aprīlī galvenais juridiskais padomnieks *Gerhard GRILL* piedalījās konferencē Šlēzvigas-Holšteinas landtāgā Ķīlē, lai atzīmētu ombuda institūcijas pastāvēšanas 15. gadadienu. Konferenci organizēja Šlēzvigas-Holšteinas sociālo lietu ombuds *Birgit WILLE-HANDELS*. Pasākumā piedalījās apmēram 70 dalībnieki; tā laikā notika paneldiskusija, kurā piedalījās *Birgit WILLE-HANDELS*, Šlēzvigas-Holšteinas landtāga Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs *Gerhard POPPENDIECKER*, Šlēzvigas-Holšteinas Iekšlietu ministrijas valsts sekretārs *Ulrich LORENZ* un Ārensburgas pilsētas galva *Ursula PEPPER*.

Seminārs “Ombuda loma valstī, kur valda likuma augstākais spēks” Nevsehirā, Turcijā

9. un 10. maijā ombuds piedalījās seminārā “Ombuda loma valstī, kur valda likuma augstākais spēks” Nevsehirā, Turcijā. To kopīgi organizēja Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs *Alvaro GIL-ROBLES* un Turcijas Lielās nacionālās asamblejas Cilvēktiesību uzraudzības komitejas priekšsēdētājs *Mehmet ELKATMIS*. Seminārs bija veltīts Turcijas apsvērumiem izveidot valsts ombuda iestādi.

Seminārā piedalījās Turcijas Lielās nacionālās asamblejas deputāti un augstākās amatpersonas (galvenokārt no asamblejas Cilvēktiesību uzraudzības komitejas), tiesu pārstāvji, vietējo un valsts valdības iestāžu, kā arī sabiedrisko organizāciju pārstāvji. Eiropas Padomi pārstāvēja ne tikai *Alvaro GIL-ROBLES*, bet arī Eiropas Padomes Dalībvalstu līgumsaistību un pienākumu ievērošanas komitejas sekretariāta vadītāja *Caroline RAVAUD*. Tajā piedalījās arī pārstāvji no ombudu un līdzīgu struktūru birojiem: Albānijas Tautas advokāts *Ermir DOBJANI*, Beļģijas Federālais ombuds *Pierre-Yves MONETTE*, Bosnijas un Hercegovinas cilvēktiesību ombuds *Safet PASIC*, Dānijas ombuda biroja nodaļas vadītājs *Morten ENGBERG*, Grieķijas ombuds *Yorgos KAMINIS*, Ungārijas cilvēktiesību ģenerālkomisāra vietnieks *Albert TAKACS*, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas ombuds *Branko NAUMOVSKI*, Nīderlandes ombuds *Roel FERNHOUT*, Slovēnijas cilvēktiesību ombuds *Matjaž HANŽEK*, un Zviedrijas parlamenta ombuda biroja vadītājs *Kjell SWANSTRÖM*.

P. Nikiforos Diamandouros uzrunā seminārā „Ombuda loma valstī, kur valda likuma augstākais spēks” dalībniekus. Nevşehir, Turcija, 2004. gada 9. maijs.

10. un 11. maijā, *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* devās uz Ankaru, lai tiktos ar valdības locekļiem, valsts amatpersonām un Turcijas sabiedrības pārstāvjiem. Viņa sarunu biedru vidū bija Turcijas premjerministra vietnieks un Turcijas ārlietu ministrs *Abdullah GÜL*, ES lietu ģenerālsēkretārs *Emin Murat SUNGAR*, Turcijas Konstitucionālās tiesas priekšsēdētājs *Mustafa BUMIN*, Valsts padomes priekšsēdētājs *Ender ÇETINKAYA*, tieslietu ministrs *Cemil ÇİÇEK* un Turcijas Ražotāju un uzņēmēju asociācijas pārstāvji *Zafer Ali YAVAN*, *Derya SEVINC* un *Eray AKDAG*. *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* tikās arī ar Eiropas Komisijas delegācijas vadītāju Turcijā *Hansjörg KRETSCHMER*.

Lielbritānijas un Īrijas Ombudu asociāciju ikgadējā tikšanās Londonā, Apvienotajā Karalistē

28. maijā ombuda Juridiskā dienesta vadītājs *Ian HARDEN* piedalījās Lielbritānijas un Īrijas Ombudu asociāciju (BIOA) ikgadējā sanāksmē Londonā. Sanāksmes tēma bija “Ombuda pakalpojumi: to vieta kopējā sistēmā”. Sanāksmē uzstājās BIOA priekšsēdētājs un galvenais Finanšu ombudu dienesta ombuds *Walter MERRICKS*, Īrijas finanšu ministrs *Charlie McCREEVY TD* un lords *EVANSS*, Apvienotās Karalistes valdības runātājs par konstitucionāliem, tirdzniecības un ražošanas jautājumiem Lordu palātā. Tikšanās laikā lords *EVANSS* norādīja, ka nākotnē būtu jāapsver, vai nosaukums “ombuds” Apvienotajā Karalistē būtu juridiski jāaizsargā.

Eiropas reģionālo ombudu pirmā apaļā galda sanāksme Barselonā, Spānijā

2004. gada 2. un 3. jūlijā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs *Alvaro GIL-ROBLES* un Katalonijas reģiona ombuds *Rafael RIBÓ*, kurš 1. jūlijā stājās amatā *Antón CAÑELLAS* vietā, organizēja Eiropas

reģionālo ombudu pirmo apaļā galda sanākumi Barselonā. Tikšanās notika pilsētas 2004. gada kultūru foruma ietvaros. Pasākumā piedalījās Eiropas ombudu biroja galvenais juriskonsults *José MARTÍNEZ ARAGÓN*; to oficiāli atklāja Katalonijas parlamenta priekšsēdētājs *BENACH*, *GIL-ROBLES* un *RIBÓ*. Apaļā galda sanāksmes laikā apsprieda trīs tēmas: (i) reģionālo un valsts ombudu uzdevumus un pilnvaras; (ii) reģionālie ombudi un apmešanās vietas tiesības; (iii) reģionālie ombudi un tiesības uz veselībai labvēlīgu vidi. Konferences noslēgumā *Alvaro GIL-ROBLES* apņēma šo iniciatīvu turpināt un organizēt līdzīgu ES valstu reģionālo ombudu tikšanos ik pēc diviem gadiem.

Starptautiskā ombudu institūta VIII Vispasaules konference Kvebekā, Kanādā

No 7. līdz 10. septembrim *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās Starptautiskā ombudu institūta (SOI) VIII Vispasaules konferencē Kvebekā, Kanādā. Konferences nosaukums bija "Ombuda loma pilsoņa pienākumu un indivīda tiesību un atbildības saskaņošanā" un to organizēja Kvebekas ombuds *Pauline CHAMPOUX-LESAGE*. Kopumā šajā starptautiskajā konferencē piedalījās 430 dalībnieki no 77 valstīm, un tās laikā notika arī vairākas oficiālas SOI apspriedes.

Galvenā konferences tēma bija vajadzība meklēt līdzsvaru starp indivīda tiesībām un kolektīvo drošību globalizācijas un privatizācijas gadsimtā. 9. septembrī ombuds teica programmatisku runu trešajā plenārsēdē ar nosaukumu "Vai var saglabāt indivīda tiesības un brīvības paaugstinātas drošības ievērošanas apstākļos?" Ombuds runāja par apdraudējumu, ko var izraisīt centieni līdzsvarot vajadzību pēc sabiedriskās drošības un indivīda tiesības un brīvības. Ombuds teica, ka ilgtspējīga juridiskā, institucionālā un politiskā sistēma, kas spēj taisnīgi un saprātīgi līdzsvarot abas minētās vajadzības, ir iespējama, un uzsvēra, ka ombudi spēj, un viņiem jābūt aktīviem un jāstrādā šajā sfērā tā, lai uzturētu un stiprinātu likuma varu un atbalstītu pilsoņus.

Citi galvenie runātāji konferencē bija Kanādas ģenerālgubernatore Viņas ekselence *Adrienne CLARKSON* un Kanādas Augstākās tiesas tiesnesis *Louis LEBEL*.

9. septembra pēcpusdienā notika SOI reģionu (Āfrikas, Āzijas, Austrālijas un Klusā Okeāna, Eiropas, Latīņamerikas, Karību un Ziemeļamerikas) sanāksmes, kuru laikā ievēlēja jaunos SOI direktorus un reģionālos viceprezidentus. Par SOI Eiropas reģiona direktoriem ievēlēja *Tom FRAWLEY* (Ziemeļīrijas parlamenta ombudu), *Peter KOSTELKA* (Austrijas Ombudu padomes priekšsēdētāju) un *Riitta-Leena PAUNIO* (Somijas parlamenta ombudu). Slovēnijas cilvēktiesību ombudu *Matjaž HANŽEK*, kura ievēlēšanas termiņš direktora amatā vēl turpināsies divus gadus, nevēlēja atkārtoti. Pēc vēlēšanām SOI Eiropas reģiona padomes locekļi nolēma, ka *P. KOSTELKA* būs SOI Eiropas reģiona viceprezidents.

10. septembra rītā notika SOI pilnsapulce, kurā iepriekšējais SOI Ontario prezidents un ombuds *Clare LEWIS* nolasīja ziņojumu par periodu no 2000. gada līdz 2004. gadam; tālāk sekoja sekretāra, kasiera un reģionu viceprezidentu ziņojumi. Pēcpusdienā notika jaunievēlētās SOI Direktoru padomes sanāksme.

Papildus iepriekšminētajai oficiālajai konferences programmai bija arī daudz iespēju kontaktu dibināšanai un neformālai viedokļu apmaiņai. 7. septembra vakarā Kvebekas ombuds organizēja svinīgas vakariņas, kurās kā goda viesi piedalījās Eiropas ombuds un viņa kundze, kā arī *Monique GAGNON-TREMBLAY*, Kvebekas provinces premjerministra vietniece, starptautisko attiecību ministre un par franču valodā runājošo lietām atbildīgā ministre. Svinīgās vakariņas notika 9. septembra vakarā, un to laikā dalībniekiem bija iespēja vēlreiz tikties ar kolēģiem no visas pasaules.

Konference "Ombudi Dienvidaustrumeiropā: reģionālās sadarbības veicināšana" Belgradā, Serbijā un Melnkalnē

28. un 29. septembrī ombuds piedalījās konferencē "Ombudi Dienvidaustrumeiropā: reģionālās sadarbības veicināšana", ko organizēja Serbijas un Melnkalnes parlaments Belgradā. Konferenci organizēja Eiropas Padomes *Eunomia* projekta un Grieķijas ombuda, Dienvidaustrumeiropas Stabilitātes pakta un Serbijas un Melnkalnes Vietējās pašpārvaldes ministrijas aizgādībā.

Konferencē piedalījās Serbijas un Melnkalnes parlamenta priekšsēdētājs *Zoran SAMI*, Serbijas un Melnkalnes Valsts administrācijas un vietējās pašpārvaldes ministrs *Zoran LONCAR*, EDSO Serbijas un Melnkalnes misijas pastāvīgais pārstāvis un vadītājs *Maurizio MASSARI*, Dienvidaustrumu Eiropas Stabilitātes pakta I darba grupas priekšsēdētāja *Elisabeth REHN*, *Dragan MILKOV* no *Novi Sad* Universitātes, Eiropas Padomes Belgradas biroja vadītājs *Jorgen GRUNNET* un Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra vietnieks *Markuss JAEGER*. Konferencē piedalījās arī ombudi no Albānijas, Bosnijas un Hercegovinas, Katalonijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Grieķijas, Kosovas, Melnkalnes, Serbijas Republikas, kā arī Grieķijas ombuda vietnieks bērnu tiesību jautājumos.

© Grieķijas ombuds

Konferences „Ombudi dienvidaustrumu Eiropā: reģionālās sadarbības veicināšana” dalībnieki.
Belgrada, Serbija un Melnkalne, 2004. gada 29. septembris.

Eiropas ombuds uzstājās ar runu “Ombudi Dienvidaustrumeiropā: pašreizējie izaicinājumi un nākotnes perspektīvas”, kam sekoja apaļā galda diskusija.

Īrijas ombuda biroja pastāvēšanas 20. gadadienai veltītā konference Dublinā, Īrijā

15. oktobrī ombuda juridiskā dienesta vadītājs *Ian HARDEN* un viņa Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* Dublinā piedalījās konferencē “Atbildība, labas pārvaldes prakse un ombuds”. Konferencē, ko organizēja, lai atzīmētu Īrijas ombuda biroja pastāvēšanas 20. gadadienu, piedalījās vairāk nekā 100 cilvēku, tostarp ombudi, valsts ierēdņi un sabiedrības pārstāvji. Īrijas ombuda un informācijas komisāre *Emily O'REILLY* teica atklāšanas un noslēguma runu, Īrijas vides, vēsturiskā mantojuma un vietējās pašpārvaldes ministrs *Dick ROCHE* izteica vairākus interesantus apsvērumus; uzstājās Apvienotās Karalistes parlamentārais ombuds un Anglijas Veselības dienesta ombuds *Ann ABRAHAM*, komisārs sūdzību lietās un Ziemeļīrijas Asamblejas ombuds *Tom FRAWLEY*, Finanšu departamenta Valsts dienestu pārvaldes un attīstības ģenerālsekretārs *Eddie SULLIVAN* un Īrijas Valsts universitātes (Galaveja) Tiesību zinātņu katedras lektors *Donncha O'CONNELL*.

Konference “Ombuda iestādes izveidošana” Stambulā, Turcijā

10. un 11. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* kā galvenais runātājs piedalījās konferencē “Ombuda iestādes izveidošana” Stambulā, Turcijā. Konferenci organizēja Turcijas Lielā nacionālā asambleja un Grieķijas ombuds sadarbībā ar Stambulas Bilgi universitāti. To finansēja ar Eiropas Padomes *Eunomia* projekta un Grieķijas ombuda atbalstu.

Galvenais konferences mērķis bija apspriest otro likumprojektu par valsts ombuda iestādes izveidošanu Turcijā. Pirmo 1997. gada likumprojektu apsprieda seminārā "Ombuda loma valstī, kur valda likuma augstākais spēks", kas notika Nevsehirā 2004. gada 9. un 10. maijā (sk. ziņojuma iepriekšējo nodaļu).

No Turcijas puses piedalījās tieslietu ministrs *Cemil ÇİÇEK*, Bilgi Universitātes Juridiskās fakultātes dekāns *TARHANLI*, Valsts padomes priekšsēdētāji *Ender ÇETINKAYA* un *Selçuk HONDU*, Seldžuku Universitātes Juridiskās fakultātes dekāns *Zehra ODYAKMAZ*, Turcijas Lielās nacionālās asamblejas locekļi un augstākās amatpersonas, tiesu varas un sabiedrības pārstāvji.

Konferences ārzemju viesu vidū bija ne tikai *P. N. DIAMANDOUROS* un viņa Grieķijas kolēģis *Yorgos KAMINIS*, bet arī Francijas ombuds *Jean-Paul DELEVOYE*, Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisariāta direktors vietnieks *Markus JAEGER*, Igaunijas tieslietu kanclers *Allar JÖKS*, Austrijas Ombudu padomes priekšsēdētājs un SOI Eiropas reģionālās padomes priekšsēdētāja vietnieks *Peter KOSTELKA*, Zviedrijas parlamenta galvenais ombuds *Mats MELIN*, Katalonijas ombuds *Rafael RIBÓ*, *Stephan SJOUBE* no Nīderlandes ombuda biroja, Īrijas ombuda biroja direktors *Pat WHELAN*, Beļģijas federālais ombuds *Herman WUYTS* un Polijas ombuds *Andrzej ZOLL*.

5.3 CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN TO DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

Divpusējās ombudu tikšanās

2004. gadā ombuds un viņa līdzstrādnieki piedalījās ne tikai semināros, konferencēs un divpusējās tikšanās, kas notika informatīvo vizīšu laikā, bet arī tikās ar daudziem ombudiem no Eiropas un citiem reģioniem:

no 27. līdz 29. janvārim Eiropas ombuds apmeklēja Triesti, lai tiktos ar Itālijas Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģiona ombudu *Caterina DOLCHER*; 9. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā tikās ar Kazahijas ombudu *BAIKADAMOV*;

9. februārī Polijas ombuds *Andrzej ZOLL* uzstājās ar priekšlasījumu Eiropas ombuda biroja darbiniekiem Strasbūrā. 10. februārī abi ombudi piedalījās divpusējā apspriedē, kam sekoja tikšanās ar Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Pat COX* un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku *Neil KINNOCK*. Tajā pašā dienā *Andrzej ZOLL* un *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar priekšlasījumiem Eiropas Parlamenta Polijas novērotājiem un ES iestādēs strādājošiem stažieriem no Polijas;

13. februārī *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā tikās arī ar Grieķijas ombudu *Yorgos KAMINIS* un Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisāru *Alvaro GIL-ROBLES*, lai apspriestu *Eunomia* projektu, kas atrodas Eiropas Padomes un Grieķijas ombuda aizgādībā un ir paredzēts, lai palīdzētu ombudiem un citām valdības iestādēm Dienvidaustrumeiropā;

10. martā Uzbekijas ombuds *Sayora RASHIDOVA*, apmeklēja *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā;

no 25. līdz 28. martam Eiropas ombuds apmeklēja Itālijas Ligūrijas reģiona ombudu *Antonio DI GIOVINE* Dženovā;

7. jūnijā Briselē *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Beļģijas Federālo ombudu kolēģijas pārstāvjiem *Herman WUYTS* un *Pierre-Yves MONETTE*;

9. jūnijā *P. N. DIAMANDOUROS* Madridē tikās ar Spānijas ombudu *MUGICA*;

*Andrzej Zoll (otrais no kreisās), Polijas ombuds, uzrunā Eiropas ombuda personālu.
Strasbūra, Francija, 2004. gada 9. februāris.*

15. jūnijā jaunieceltais Francijas ombuds *Jean-Paul DELEVOYE* apmeklēja Eiropas ombuda biroju Strasbūrā, lai apspriestu sadarbību starp abām iestādēm;

*Jean-Paul Delevoye, Francijas ombuds un P. Nikiforos Diamandouros.
Strasbūra, Francija, 2004. gada 15. jūnijs.*

16. jūnijā *P. N. DIAMANDOUROS* devās uz Luksemburgu, lai tiktos ar *Marc FISCHBACH*, kas bija nesen iecelts par Luksemburgas galveno ombudu;

20. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* bija iespēja tikties ar Zviedrijas pirmo parlamentāro ombudu *Mats MELIN* Zviedrijas pastāvīgā pārstāvja Eiropas Padomē organizēto pusdienu laikā Strasbūrā;

27. septembrī Norvēģijas ombuds *Arne FLIFLET* apmeklēja *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā;

29. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar pirmo Eiropas ombudu *Jacob SÖDERMAN* Briselē.

Pasākumi ar darbinieku piedalīšanos

Vairāki pasākumi notika ombudu biroju līdzstrādnieku līmenī:

26. maijā galvenais juridiskais padomnieks *Olivier VERHEECKE* un Sabiedrisko attiecību un preses nodaļas vadītāja *Rosita AGNEW* organizēja priekšlasījumu Igaunijas tieslietu kanclera biroja 11 darbiniekiem, kas atradās studiju vizītē Eiropas Savienības iestādēs Briselē. Priekšlasījums bija veltīts Eiropas ombuda lomai un Eiropas ombudu tīkla darbībai.

3. jūnijā *Olivier VERHEECKE* runāja par ombuda darbu konferencē "Starptautiskā valsts dienests: alternatīva nesaskaņu risināšanas sistēma", ko organizēja *Association des Juristes Namurois* ar nosaukumu. Minētās konferences apaļā galda diskusijā piedalījās Valonijas ombuds *Frédéric BOVESSE*, Flāmiņas ombuds *Bernard HUBEAU*, Beļģijas franciski runājošās kopienas ombuds *Marianne DE BOECK* un Beļģijas federālā ombuda biroja direktors *Philippe VAN DE CASTEELE*.

23. jūnijā *Erwin JANSSENS* no Flāmu ombuda dienesta apmeklēja Eiropas ombuda biroju Briselē. *Olivier VERHEECKE* viņam izskaidroja ombuda darba procedūras attiecībā uz pēc paša iniciatīvas uzsāktajām izmeklēšanām, sniedzot viņam informāciju par svarīgākajiem piemēriem.

7. jūlijā galvenais juriskonsults *Gerhard GRILL* rīkoja priekšlasījumu par ombuda lomu un darbu desmit cilvēku grupai no Ziemeļreinas-Vestfālenes landtāga Lūgumrakstu komitejas. Grupu vadīja komitejas priekšsēdētāja *Barbara WISCHERMANN*, ko pavadīja *Johannes WAHLENBERG* no landtāga administrācijas, kurš organizēja šo vizīti.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

6.1 GADA NOZĪMĪGĀKIE NOTIKUMI

EIROPAS PAPLAŠINĀŠANĀS SVINĪBAS POLIJĀ

Eiropas ombuds devās uz Varšavu, lai kopā ar savu kolēģi no Polijas *Andrzej ZOLL* atzīmētu vēsturisko Eiropas Savienības paplašināšanos 1. maijā. Kopā ar Polijas prezidentu *Aleksander KWASNIEWSKI*, kā arī parlamenta divu palātu priekšsēdētājiem ombuds piedalījās svinībās 30. aprīļa pusnaktī Pilsudska laukumā. 1. maija diena sākās ar tikšanos ar Polijas prezidentu, kurai sekoja pasākums par godu ES paplašināšanai, ko rīkoja Polijas prezidents un kultūras ministrs Varšavas karaļa pilī.

P. Nikiforos Diamandouros un Aleksander Kwasniewski, Polijas prezidents, noraugās Eiropas karoga pacelšanā Pilsudska laukumā. Varšava, Polija, 2004. gada 1. maijs.

Ombuda vizīte Polijā bija ombuda pēdējais informatīvais brauciens uz ES kandidātvalstīm; informatīvie braucieni uz ES kandidātvalstīm sākās 2003. gada septembrī Igaunijā. Ombuda intensīvais darbs, informējot pilsoņus kandidātvalstīs par viņu tiesībām pēc 2004. gada 1. maija iesniegt sūdzības par kļūdām pārvaldē ES iestādēs un struktūrās, bija kopumā veiksmīgs. Līdz 2004. gada beigām sūdzības no kandidātvalstīm jau bija 18% no visām saņemtajām sūdzībām.

“DIBINĀTĀJU SEMINĀRS”

25. un 26. jūnijā ombuds organizēja semināru Strasbūrā, kurā tikās ar iestādes dibināšanā nozīmīgām personām, lai apspriestu iestādes izcelsmi, dibināšanu un agrīno attīstību. Seminārs aizsāka pasākumu virkni, kas bija organizēti, lai atzīmētu Eiropas ombuda institūcijas pastāvēšanas desmitgadi 2005. gadā.

Semināram bija divi mērķi: pirmkārt, reģistrēt un apspriest apstākļus, kas noveda pie Eiropas ombuda iestādes izveidošanas, otrkārt, palīdzēt izveidot iestādes vēsturi, kas kalpotu kā pamats tālākajām iniciatīvām, lai papildinātu zināšanas par šo iestādi, atzīmētu tās pastāvēšanas pirmo desmitgadi un noteiktu iespējas nākotnes stratēģijai. Seminārs sastāvēja no četrām sesijām: I Līguma noteikumu izcelsme, II Ombuda Statūti, III Biroja dibināšana, IV Noslēguma sesija.

„Dibinātāju” semināra dalībnieki. Strasbūra, Francija, 2004. gada 26. jūnijs.

“Dibinātāju seminārs” izraisīja dzīvas diskusijas ļoti labi sagatavotu un zinošu dalībnieku vidū. Tas ļāva iegūt vērtīgu informāciju par iestādes dibināšanu un attīstību, informāciju, kas līdz tam laikam nebija apkopota. Ombuds 2005. gadā izdos jubilejas izdevumu, lai atzīmētu iestādes pastāvēšanas desmitgadi. Semināra diskusijām vajadzētu kalpot kā izcilam sākuma punktam minētā izdevuma sagatavošanai.

FĒNIKSA ORDEŅA LIELKOMANDIERIS

Kā atzinību par *P. N. DIAMANDOUROS* darbu ombuda amatā Grieķijas prezidents *Kostis STEFANOPOULOS* 2004. gada svinībās viņam piešķīra Fēniksa ordeņa Lielkomandiera titulu. Tādējādi Fēniksa ordeni 2003. gadā piešķīra visaugstākajai amatpersonai; to piešķīra arī Eiropas Kopienas Tiesas priekšsēdētājam *Vassilios SKOURIS*. *P. N. DIAMANDOUROS* saņēma ordeni no Grieķijas pastāvīgā pārstāvja Eiropas Padomē, vēstnieka *Constantine GEROKOSTOPOULOS* 26. februārī Strasbūrā.

Fēniksa ordeni piešķir Grieķijas pilsoņiem, kuriem ir izcili nopelni valsts pārvaldē, zinātnē, mākslā un literatūrā, tirdzniecībā, rūpniecībā un kuģniecībā. Lielkomandieris ir otra augstākā no piecām ordeņa pakāpēm.

Vēstnieks *Constantine Gerokostopoulos*,
Grieķijas pastāvīgais pārstāvis Eiropas Padomē, piešķir
P. Nikiforos Diamandouros Fēniksa ordeņa Lielkomandiera titulu.
Strasbūra, Francija, 2004. gada 26. februāris.

2003. GADA ATSKAITE

Vissvarīgākā ombuda publikācija ir gada atskaite. Tā sniedz atskaiti par ombuda veikto darbu gada laikā, proti, izklāstu par rezultātiem, kas panākti sūdzību iesniedzēju interesēs, Eiropas Savienības pilsoņu un pastāvīgo iedzīvotāju interesēs kopumā. Šo iemeslu dēļ ir īpaši svarīgi, lai atskaite būtu pēc iespējas plaši pieejama. Divi notikumi 2004. gada laikā ievērojami uzlaboja ombuda ziņojuma pieejamību.

Pirmkārt, ES oficiālo valodu skaits pieauga no 11 līdz 20. Tādēļ atskaiti pirmo reizi publicēja 20 valodās, tādā veidā ļaujot paplašinātās Eiropas Savienības pilsoņiem uzzināt par ombuda dienesta piedāvātajiem pakalpojumiem. Otrkārt, 2003. gada atskaitē ietilpa darba kopsavilkumi. Atskaitē bija iekļauta reprezentatīva 2003. gadā izskatīto lietu izlase, un tā atspoguļoja ombuda attiecības ar pilsoņiem, ES iestādēm un struktūrvām, kā arī ar citiem ombudiem Eiropā un pasaulē. Darba kopsavilkumu kopā ar statistiku publicēja atsevišķi plašākai izplatīšanai viegli uztveramā, koncentrētā veidā.

Ombuds 2003. gada atskaiti iesniedza Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai 26. aprīlī. Atskaite deva viņam iespēju sniegt pārskatu par darbu un rezultātiem, kas iegūti pirmajā darba gadā, kā arī atskaitīties par to uzdevumu izpildi, kurus viņš noteica, kad pirmo reizi kā Eiropas ombuds uzstājās komitejā.

Eiropas Parlamenta deputāts *Proinsias DE ROSSA* izstrādāja komitejas ziņojuma projektu par ombuda darbību 2003. gadā. Eiropas Parlamenta deputāti 18. novembrī šo ziņojumu apstiprināja ar 530 balsīm par, 9 balsīm pret, 20 atturoties un apsveica ombudu ar veikto darbu un labajām attiecībām, kādas viņam ir izveidojušās ar Lūgumrakstu komiteju.

ATVĒRTO DURVJU DIENA

Brisele

Eiropas Parlaments 1. maijā organizēja atvērto durvju dienu, lai atzīmētu Eiropas Savienības paplašināšanos. Ombuda birojs piedalījās atvērto durvju dienas pasākumos un izmantoja šo iespēju, lai iepazīstinātu ar jauno brošūru *“Iepazīsimies — Eiropas ombuds”*, ko izplatīja 24 valodās. Biroja darbinieki atbildēja uz sabiedrības pārstāvju jautājumiem visas dienas garumā; saskaņā ar veiktajiem aprēķiniem pasākumu apmeklēja vairāk nekā 30 000 cilvēku.

Pilsoņi apmeklē ombuda stendu atvērto durvju dienā Strasbūrā, Francijā, 2004. gada 9. maijā.

Strasbūra

Ombuda birojs 9. maijā piedalījās atvērto durvju dienā, ko organizēja Eiropas Parlaments Strasbūrā. Materiālus par ombuda darbu, tai skaitā jauno brošūru *“Iepazīsimies — Eiropas ombuds”* apmeklētājiem izplatīja 24 valodās. Pie informācijas stenda rīkoja konkursu, balstoties uz videomateriāliem par ombuda informatīvo vizīti Somijā. Biroja darbinieki visu dienu atbildēja uz apmeklētāju jautājumiem. Atvērto durvju dienā Parlamentu apmeklēja vairāk nekā 32 000 cilvēku.

6.2 INFORMATĪVĀS VIZĪTES

Lai paaugstinātu pilsoņu izpratni par viņu tiesībām iesniegt sūdzības Eiropas ombudam un padziļinātu darba attiecības ar kolēģiem ombudiem, 2004. gadā ombuds palielināja savu apmeklējumu skaitu Eiropas Savienības dalībvalstīs, pievienošanās un kandidātvalstīs. Ombuds 1. maijā bija apmeklējis visas 10 jaunās dalībvalstis un līdz gada beigām apmeklēja vēl piecas valstis; tas iespējams bija ombuda aktīvā darba pilsoņu informēšanas nolūkā pats redzamākais aspekts. Katras vizītes laikā ombuds tikās ar pilsoņiem, potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, administratoriem, tiesu pārstāvjiem un ievērojamiem politiķiem. Katras vizītes laikā viņu pavadīja Juridiskās nodaļas pārstāvis un viens no darbiniekiem, kas atbildēja par sazināšanos ar sabiedrību.

Ombuda informatīvo vizīšu mērķis ir veicināt labāku pilsoņu sapratni par pakalpojumiem, ko viņš var pilsoņiem piedāvāt. Savās daudzajās tikšanās ar plašu sabiedrību ombuds sava darba būtību izskaidroja ar saņemto sūdzību piemēriem. Tomēr ombuda darbs neaprobežojas ar sūdzību izskatīšanu un piedalīšanos daudzajās tikšanās, ombuds apzinās vajadzību paaugstināt sapratni par ombuda darba plašāku nozīmi. Savās runās un priekšlasījumos *P. N. DIAMANDOUROS* raksturoja ombuda iestādes svarīgo nozīmi likuma augstākā spēka, demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā. Gatavojoties starpvalstu konferencei 2004. gada jūnijā, ombuds daudz strādāja, tiekoties ar valdības pārstāvjiem, lai pasvītrotu, cik svarīgi ir Konstitūcijas Eiropai projektā iekļaut pirms tiesas izlīguma iespējas. Pēc Konstitūcijas pieņemšanas ombuds uzsvēra savu vēlmi strādāt ar dalībvalstu un reģionu oficiālajām iestādēm, lai veicinātu izpratni par Konstitūciju un priekšrocībām, ko tā piešķir pilsoņiem. Visbeidzot divpusējo ombudu tikšanos laikā to dalībnieki veica nākotnes sadarbības ideju izpēti, mācoties viens no otra pieredzes un daloties labākajā praksē.

Ombuda kolēģi ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs katras viņa vizītes laikā sagatavoja daudzveidīgas pasākumu un tikšanās programmas, bieži pavadot ombudu visas viņa vizītes laikā. Nākamajā ziņojuma nodaļā sniegts pārskats par daudzajām ombuda tikšanās reizēm, minēti ombuda galvenie sarunu partneri un daudzās universitātēs, bibliotēkās un citu valstu Eiropas Savienības birojos, kā arī citur organizētie priekšlasījumi. Ziņojuma 6.4. nodaļā apkopoti pasākumi, kas organizēti plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem informācijas vizīšu ietvaros.

SLOVĒNIJA

No 24. līdz 27. janvārim ombuds apmeklēja Slovēniju.

*Matjaž Hanžek, Slovēnijas Cilvēktiesību ombuds un P. Nikiforos Diamandouros.
Lubļana, Slovēnija, 2004. gada 26. janvāris.*

Viņa vizīte sākās ar viedokļu apmaiņu ar Cilvēktiesību ombudu *Matjaž HANŽEK* un viņa vietniekiem *Aleš BUTALA*, *France JAMNIK* un *Jernej ROVŠEK*, kam sekoja priekšlasījums Slovēnijas ombuda biroja darbiniekiem. Pēc tam *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās vairākās tikšanās, tai skaitā ar Slovēnijas premjerministru *Anton ROPA*, Slovēnijas prezidentu *Janez DRNOVŠEK*, Parlamenta priekšsēdētāju *Borut PAHOR*, Nacionālās asamblejas deputātu grupu pārstāvjiem un Eiropas lietu ministru *Janez POTOČNIK*. Ombuds tikās arī ar bijušo Eiropas Konventa Prezidija locekli *Aloz PETERLE* un viņa aizstājēju Konventā *Mihael BREJC*. Nākamās augsta līmeņa tikšanās notika ar Konstitucionālās Tiesas prezidenti *Dragica WEDAM LUKIČ*, tiesnešiem *Ciril RIBIČIČ*, *Mariju*

KRISPER KRAMBERGER un Miriamu ŠKRK, kā arī ģenerālsēkretāri Jandrangu SOUDAT. Savas vizītes laikā P. N. DIAMANDOUROS tikās arī ar Ļubļanas pilsētas galvu Danicu SIMŠIČ.

*P. Nikiforos Diamandouros, Matjaž Hanžek (otrais no labās),
Slovēnijas Cilvēktiesību ombuds un Janez Potočnik, Slovēnijas Eiropas lietu ministrs.
Ļubļana, Slovēnija, 2004. gada 26. janvāris.*

Lai informētu pilsoņus par savu darbu, ombuds teica runu “Eiropas Savienība: tiesības, tiesiskā aizsardzība un Eiropas ombuds” Eiropas centrā, Eiropas Komisijas Ļubļanas delegācijas telpās. Uz šo tikšanos bija uzaicinātas nevalstiskās organizācijas, asociācijas, kas interesējās par ES lietām, un preses pārstāvji. P. N. DIAMANDOUROS nolasīja arī lekciju “Ombuda loma demokrātijas kvalitātes paaugstināšanā” aptuveni 200 studentiem Ļubļanas Universitātes Politisko zinātņu fakultātē, kur viņu pieņēma dekāne Anuška FERLIGOJ un Drago ZAJC. Ombuda vizītes laikā Eiropas Parlamenta Informācijas biroja Ļubļanā vadītājs Paolo RIZZO rīkoja svinīgas pusdienas, kas ombudam deva iespēju neformālai viedokļu apmaiņai ar Slovēnijas ombudu HANŽEK, viņa vietniekiem BUTALA un ROVŠEK, Eiropas lietu ministru POTOČNIKA, kā arī Konstitucionālās Tiesas tiesnesi Miriamu ŠKRK un KAUFMANN no Eiropas Komisijas delegācijas.

SLOVĀKIJA

Ombuds 18. un 19. februārī rīkoja vairākas tikšanās, priekšlasījumus un preses konferences Slovākijā. Savas vizītes laikā Bratislavā ombuds apspriedās ar Slovākijas Nacionālās padomes priekšsēdētāju Pavol HRUŠOVSKÝ, Cilvēktiesību, tautību un sieviešu sabiedriskā stāvokļa komitejas pārstāvjiem un Ján FIGEL, Slovākijas Nacionālās padomes Ārlietu komitejas priekšsēdētāju. Ombuds tikās arī ar Slovākijas ģenerālprokuroru Dobroslav TRNKA un viņa vietnieku Martin LAUKO, ar Augstākās tiesas priekšsēdētāju Milan KARABIN un Komeniusa Universitātes Juridiskās fakultātes dekānu Marián VRABKO.

Bratislavas vizītes laikā P. N. DIAMANDOUROS nolasīja lekciju par tēmu “Demokrātija, likuma augstākais spēks un ombuds” Komeniusa Universitātes Juridiskajā fakultātē. Viņš tikās arī ar Eiropas Parlamenta biroja vadītāju Slovākijā Azelio FULMINI un Īrijas prezidentūras ES kontekstā ar vēstnieku, Īrijas misijas vadītāju Slovākijā Thomas LYONS. Ombuds nolasīja arī referātu ES vēstnieku sanāksmē Slovākijas Nacionālās padomes kancelejas telpās.

*P. Nikiforos Diamandouros un Pavel Kandráč, Slovākijas Eiropas lietu ministrs.
Bratislava, Slovākija, 2004. gada 18. februāris.*

KIPRA

No 29. februāra līdz 3. martam ombuds piedalījās vairākās tikšanās, rīkoja priekšlasījumus un tikās ar preses pārstāvjiem Kiprā.

*Eliana Nicolaou, Kipras administrācijas pilnvarotā pārstāve,
P. Nikiforos Diamandouros un Andreas Christou, Kipras iekšlietu ministrs.
Nikosija, Kipra, 2004. gada 2. marts.*

P. N. DIAMANDOUROS vizīte Nikosijā deva viņam iespēju tikt ar Kipras prezidentu Tassos PAPADOPOULOS, iekšlietu ministru Andreas CHRISTOU, ģenerālprokuroru Solon NIKITAS un bijušo Kipras vēstnieku Eiropas Savienībā un Kipras valdības pārstāvi Eiropas Konventā Mihalīs ATTALIDIS. Ombuds tikās arī ar Parlamenta pārstāvju palātas spīkeri un Progresā un strādnieku partijas (AKEL) vadītāju Dimitris CHRISTOFIAS, Demokrātiskās apvienības partijas (DISY) vadītāju Nicos ANASTASIADES un bijušo Kipras prezidentu un bijušo Demokrātiskās apvienības partijas (DISY) vadītāju Glāfcos CLERIDES. Otrajā vizītes dienā P. N. DIAMANDOUROS tikās ar

Sociāldemokrātiskās kustības (*KISOS-EDEK*) vadītāju *Yiannakis OMIROU*, bijušo Kipras Prezidentu un Apvienotās demokrātu partijas (*EDI*) vadītāju *George VASSILIOU* un Demokrātiskās partijas (*DIKO*) vadītāja vietnieku *Nicos CLEANTHOUS*. Nikosijas vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās arī ar Eiropas Komisijas delegācijas vadītāju Kiprā *Adriaan VAN DER MEER* un Eiropas Parlamenta biroja vadītāju Kiprā *Anthony COMFORT*.

Vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* rīkoja priekšlasījumu konferencē “Valsts pārvaldes atbildība kā demokrātijas stiprināšanas faktors — Eiropas ombuda loma” Kipras Centrālās bankas konferenču zālē. Konferenci organizēja Sabiedrības modernizācijas forums (*OPEK*) un Strovolos pilsētas pārvalde. Konferencē uzstājās Kipras administrācijas pilnvarotā pārstāve *Elia Nicolau*, iekšlietu ministrs *Andreas Christou*, Strovolos pilsētas galva *Savvas Iliofotou* un *OPEK* priekšsēdētājs *Larkos Larkou*. Dzīvās diskusijas ar publiku, kas sekoja referātiem vadīja *Pavlos Pavlou*. Uzturoties Nikosijā, ombuds arī nolasīja ikgadējo lekciju Kipras Universitātes Ekonomikas un vadības fakultātē. Tās nosaukums bija “Likuma augstākais spēks, demokrātija un ombuda iestāde Austrum-, Vidus- un Dienvidaustrumeiropā”.

Visbeidzot *P. N. DIAMANDOUROS* tikšanās laikā ar Kipras grieķiem un Kipras turkiem rīkoja priekšlasījumu par Eiropas ombuda lomu, ko organizēja Sabiedrības modernizācijas forums (*OPEK*) kopā ar Kipras turku NVO apvienību “Ši ir mūsu valsts”. Priekšlasījums notika Kipras ANO mītnē Ledras pili, Nikosijas neitrālajā zonā.

ČEHIJAS REPUBLIKA

No 21. līdz 24. martam ombuds apmeklēja Brno un Prāgu Čehijas Republikā.

P. Nikiforos Diamandouros lasa lekciju Juridiskās fakultātes studentiem Brno Masarika Universitātē Čehijas Republikā 2004. gada 22. martā.

22. martā pēc tikšanās ar Čehijas ombudu *Otakar Motejl* Brno *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās pusdienās ar Konstitucionālās tiesas un Augstākās tiesas pārstāvjiem. Pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* devās uz Juridisko fakultāti Brno Masarika (*Masaryk*) Universitātē, kur nolasīja lekciju par Eiropas ombuda lomu un darbu. Lekciju noklausījās aptuveni 140 studentu.

23. martā ombudu pieņēma Čehijas Republikas Deputātu palātas Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja *Zuzka Rujbrová*, viņas vietiece un komitejas administrācijas vadītājs. Pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* pieņēma Čehijas Republikas Parlamenta senāta priekšsēdētājs *Jan Ruml*, *Jaroslava Moserová* (augstākā senāta locekle), kā arī senāta locekļi *Helena Rögnerová* un *Josefs Járab*. Agrā pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* nolasīja referātu par savu lomu un darbu

aptuveni 40 pilsoņiem Eiropas Padomes Informācijas centrā (EPIC) Prāgā. Pēc tam ombuds piedalījās svinīgās vakariņās, ko organizēja Čehijas Republikas tieslietu ministra vietnieks.

Otakar Motejl, Čehijas ombuds, P. Nikiforos Diamandouros un Pavel Vošalík, Čehijas Republikas ārlietu ministra vietnieks. Prāga, Čehijas Republika, 2004. gada 24. marts.

24. marta rītā ombudu pieņēma Čehijas Republikas Parlamenta Deputātu palātas spīkeris *Lubomír ZAORÁLEK*. Vēlāk tajā pašā rītā *P. N. DIAMANDOUROS* uzņēma Čehijas Republikas ārlietu ministra vietnieks *Pavel VOŠALÍK*.

LATVIJA

Ombuds apmeklēja Rīgu no 14. līdz 17. aprīlim.

P. Nikiforos Diamandouros, Olafs Brūvers, Latvijas Valsts cilvēktiesību biroja direktors un Aivars Endziņš, Latvijas Satversmes tiesas priekšsēdētājs. Rīga, Latvija, 2004. gada 16. aprīlis.

P. N. DIAMANDOUROS tikās ar savu Latvijas kolēģi Olafu BRŪVERI, Latvijas Valsts cilvēktiesību biroja vadītāju, kas palīdzēja organizēt *P. N. DIAMANDOUROS* vizīti Latvijā un kopā ar viņu piedalījās vairākās ar Latvijas valsts amatpersonām rīkotajās tikšanās. Tikšanās notika ar Latvijas

Republikas īpašo uzdevumu ministru sabiedrības integrācijas lietās Nilu MUIŽNIEKU, Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas priekšsēdētāju Inu DRUVIETI un citiem komisijas locekļiem, ar Latvijas Republikas ārlietu ministru Rihardu PĪKU un Latvijas Republikas Satversmes tiesas priekšsēdētāju Aivaru ENDZIŅU. Savas vizītes laikā Rīgā P. N. DIAMANDOUROS tikās arī ar Eiropas Komisijas delegācijas Latvijā vadītāju Andrew RASBASH.

Lai veicinātu Latvijas pilsoņu izpratni par ombuda darbu, P. N. DIAMANDOUROS nolasīja lekciju "Pilsoņu tiesības, sūdzību izskatīšanas un apmierināšanas līdzekļi un Eiropas ombuds" Rīgas Juridiskajā augstskolā, ko noklausījās studenti un Latvijas sabiedrības pārstāvji.

LIETUVA

Pēc vizītes Latvijā ombuds devās uz Viļņu, kur uzturējās no 17. līdz 21. aprīlim.

P. N. DIAMANDOUROS uzsāka savu vizīti, tiekoties ar saviem kolēģiem Seima ombuda birojā — ombuda biroja vadītāju Romas VALENTUKEVIČIUS un citiem ombudiem Elvyra BALTUTYTĒ, Rimantē ŠALASĒVIČIŪTĒ, Kęstuti VIRBICKAS un Zita ZAMŽICKIENĒ. Vizītes turpinājumā ombuds tikās ar daudzām augstām amatpersonām, tostarp ar Seima priekšsēdētāja vietas izpildītāju Česlovas JURŠĒNAS, valdības kanclera vietnieku ES lietās Petras AUŠTREVICIŪS, Saeimas Cilvēktiesību komisijas priekšsēdētāju Gediminas DALINKEVIČIUS, Seima priekšsēdētāja vietnieku un Eiropas Lietu komisijas priekšsēdētāju Vytenis ANDRIUKAITIS un Eiropas Lietu komisijas locekli Gintaras STEPONAVIČIUS. Ombudam bija arī iespēja apspriesties ar bērnu tiesību aizsardzības ombudu Gražinu IMBRASIENĒS un Lietuvas vienlīdzīgo tiesību ombuda Aušrinē BURNEIKIENĒ vietnieku. Turpinājumā ombuds tikās ar Lietuvas Satversmes tiesas tiesnešiem Zenonas NAMAVIČIUS un Vytautas SINKEVIČIUS.

Česlovas Juršėnas, Lietuvas Seimas (parlamenta) priekšsēdētāja vietas izpildītājs,
Romas Valentukevičius, Lietuvas Seimas ombuda biroja vadītājs un
P. Nikiforos Diamandouros. Viļņa, Lietuva, 2004. gada 19. aprīlis.

Vizītes laikā P. N. DIAMANDOUROS rīkoja priekšlasījumu "Uzpilsoņiem orientētas Eiropas veidošana — Eiropas ombuda loma" Lietuvas Martynas Mažvydas Nacionālajā bibliotēkā. Priekšlasījumu noklausījās vairāk nekā 50 pilsoņu un Lietuvas sabiedrības pārstāvju. P. N. DIAMANDOUROS lasīja lekciju "Demokrātija, atbildība un ombuda iestāde" Lietuvas Juridiskajā universitātē, ko klausījās aptuveni 200 studentu un zinātnieku. Šis pasākums deva ombudam iespēju tikties ar Lietuvas Juridiskās universitātes rektoru Alvydas PUMPUTIS un citiem universitātes pārstāvjiem. Vizītes

laikā Viļņā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās arī ar Eiropas Komisijas delegācijas vadītāju Lietuvā *Michael GRAHAM*.

POLIJA

No 28. aprīļa līdz 2. maijam ombuds piedalījās vairākās sanāksmēs, lekcijās un preses konferencēs Polijā.

Vizīte sākās ar darba pusdienām Krakovā, ko organizēja Polijas cilvēktiesību komisārs *Andrzej ZOLL*. Tajās piedalījās Jagelonijas Zinātniskās pētniecības un starptautisko attiecību universitātes viceprezidente *Maria NOWAKOWSKA* un Jagelonijas Universitātes Juridiskās fakultātes docents *Fryderyk ZOLL*.

P. Nikiforos Diamandouros un Andrzej Zoll, Polijas ombuds.
Varšava, Polija, 2004. gada 30. aprīlis.

29. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Krakovas pilsētas galvu *Jacek MAJCHROWSKI*. Pēc tam ombuds devās uz Jagelonijas Zinātniskās pētniecības un starptautisko attiecību universitāti, kur viņu uzņēma tās viceprezidente *Marija Noverkovskas*. *P. N. DIAMANDOUROS* lekcija "Likuma augstākais spēks, demokrātija un ombuda iestāde — Eiropas perspektīva" notika Juridiskajā fakultātē, un to organizēja fakultātes docents *Fryderyk ZOLL*. Lekciju noklausījās vairāk nekā 60 studentu.

30. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* pirmā tikšanās notika ar vēstnieku, Eiropas Komisijas delegācijas vadītāju Polijā *Bruno DETHOMAS* un Eiropas Parlamenta Informācijas biroja vadītāju *Toon STREPPPEL*. *P. N. DIAMANDOUROS* pēc tam tikās ar pilsoņtiesību komisāru, viņa biroja direktoriem un nodaļu vadītājiem. Pēc pusdienām *ZOLLA* vadīja tikšanos ar pārstāvjiem no dažādām nevalstiskām organizācijām. *P. N. DIAMANDOUROS*, kuru pavadīja pilsoņtiesību komisāra vietnieks *Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ*, pēc tam tikās ar Satversmes tribunāla priekšsēdētāju *Marek SAFJAN*, Augstākās administratīvās tiesas priekšsēdētāju *Roman HAUSER* un senāta spikeru *Longin PASTUSIAK*.

Vēlā pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* lasīja lekciju "Pilsoņu tiesības, sūdzību izskatīšanas un apmierināšanas līdzekļi un Eiropas ombuds" Natolinas koledžas Eiropas forumā. Lekciju apmeklēja vairāk nekā 60 esošo un bijušo studentu, un ar ievadrunu uzstājās koledžas prorektors *Piotr NOWINA-KONOPKA*. Pēc tam ombuds kopā ar *Andrzej Zoll* devās uz ES paplašināšanās svinībām Pilsudska laukumā, kur viņi tikās ar Polijas prezidentu *Aleksander KWASNIEWSKI* un parlamenta divu palātu priekšsēdētājiem.

1. maija diena ombudam sākās, tiekoties ar Polijas prezidentu *Aleksander KWASNIEWSKI*; pēc tam notika vēlās brokastis par godu ES paplašināšanai, ko Varšavas Karaļa pili organizēja prezidents un kultūras ministrs.

P. Nikiforos Diamandouros lasa lekciju studentiem Eiropas Koledžas Natolinas Universitātes pilsētiņas Eiropas Forumā. Natolina, Polija, 2004. gada 30. aprīlis.

AUSTRIJA

24. un 25. maijā ombuds apmeklēja Austriju.

24. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* Vinē tikās ar Austrijas jaunievēlēto prezidentu *Heinz FISCHER*, Valsts padomes priekšsēdētāju *Andreas KHOL* un Revīzijas palātas priekšsēdētāju *Franz FIEDLER*. Tieslietu ministrs *Dieter BÖHMDORFER* organizēja pusdienas par godu *P. N. DIAMANDOUROS*.

Peter Kostelka, Austrijas Ombudu padomes priekšsēdētājs, P. Nikiforos Diamandouros un Heinz Fischer, Austrijas jaunievēlētais prezidents. Vīne, Austrija, 2004. gada 24. maijs.

Nākamajā dienā ombuds tikās ar Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra direktori *Beate WINKLER* un Eiropas Parlamenta Austrijas Informācijas biroja direktoru *Michael REINPRECHT*. *P. N. DIAMANDOUROS* savu vizīti noslēdza ar priekšlasījumu "Likuma augstākais spēks, demokrātija un ombuds" Vīnes Diplomātijas akadēmijā, ko kopīgi organizēja akadēmija un Eiropas Komisijas pārstāvniecība Austrijā.

RUMĀNIJA

No 26. līdz 28. maijam ombuds viesojās Rumānijā.

Ioan Muraru, Rumānijas tautas advokāts, P. Nikiforos Diamandouros un Nicolae Popa, Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāja. Bukarestē, Rumānija, 2004. gada 28. maijs.

P. N. DIAMANDOUROS sagaidīja Rumānijas ombuds *Ioan MURARU*, viņa vietnieks *Gheorghe IANCU*, iestādes ģenerālsekretārs *Niculae LAPA* un *Andreea ABRUDAN*, eksperte ārlietu jautājumos. Vēlāk pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Eiropas Komisijas delegāciju Bukarestē, kur viņš tikās ar *PHARE* nodaļas vadītāju *Anne de LIGNE*, *Raluca PRUNĂ* un *Camelia SUICĂ*, darbu koordinatori un atbildīgo par tieslietu un iekšlietu jautājumiem.

27. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Rumānijas ombuda biroju, kur viņš tikās ar ombudu un vadošajiem darbiniekiem. Vizīte Rumānijas Tieslietu ministrijā notika pēcpusdienā; *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar valsts tieslietu sekretāri *Simona-Maya TEODOROIU*. 28. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Rumānijas Konstitucionālo tiesu, kur viņu uzņēma šīs iestādes ģenerālsekretāre *Ruxandra SABĂREĂNU*. Vizīte noslēdzās ar tikšanos ar Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāju *Nicolae POPA*.

GRIEĶIJA

No 30. jūnija līdz 2. jūlijam *P. N. DIAMANDOUROS* Grieķijā rīkoja dažādas vizītes, lekcijas un preses pasākumus. Grieķijas ombuds *Yorgos KAMINIS* pavadīja viņu visos šajos pasākumos.

30. jūnija rītā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar iekšlietu, valsts administrācijas un decentralizācijas lietu ministru *Prokopis PAVLOPOULOS*. Pēc tam ombuds tikās ar bijušo premjerministru *Costas SIMITIS* un *Synaspismos* partijas vadītāju *Nicos CONSTANTOPOULOS*. Pēcpusdienā *P. N. DIAMANDOUROS* uzņēma Grieķijas parlamenta priekšsēdētāja *Anna BENAKI-PSAROUDA*

un pēc tam Grieķijas Komunistu partijas ģenerālsekretāre *Aleka PAPARIGHA* un Tautas pareizticīgo saskaņas partijas (*LAOS*) vadītājs *George KARATZAFERIS*.

Vakarā *P. N. DIAMANDOUROS* rīkoja priekšlasījumu "Eiropas ombuds kā mehānisms Eiropas pilsoņu pamattiesību aizsardzībai" Nacionālajā pētniecības fondā. Priekšlasījumu organizēja nevalstiskās organizācijas "*OPEK*", "*Paremvassi*" un "Pilsoņu kustība". Nākamajā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* rīkoja priekšlasījumu "Eiropas ombuds, Eiropas valsts pārvalde un Eiropas pilsoņi: attiecības, kas attīstās" viesnīcā *Esperia Palace Hotel*, ko organizēja Grieķijas Eiropas un ārpolitikas fonds (*ELIAMEP*).

Yorgos Kaminis, Grieķijas ombuds, Kostas Karamanlis, Grieķijas premjerministrs un P. Nikiforos Diamandouros. Atēnas, Grieķija, 2004. gada 2. jūlijs.

Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Visgrieķijas sociālistiskās kustības vadītāju (*PASOK*) *George PAPANDREOU*. Vakarā prezidenta pili ombuds tikās ar Grieķijas prezidentu *Kostis STEFANOPOULOS*.

2. jūlijā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Grieķijas premjerministru *Kostas KARAMANLIS*. Tajā pašā dienā viņš tikās arī ar Valsts padomes priekšsēdētāju *Christos GERARIS* un ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas pārstāvniecību vadītājiem Atēnās *George KASIMATIS* un *George MARKOPOULIOTIS*.

NĪDERLANDE

P. N. DIAMANDOUROS apmeklēja Nīderlandi (Roterdamu, Hāgu, Leideni un Nijmegenu) no 15. līdz 19. septembrim.

Hāgā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar savu kolēģi Nīderlandes ombudu *Roel FERNHOUT*, kurš viņu pavadīja sarunās ar Nīderlandes Eiropas lietu ministru *Atzo NICOLAÏ* un Valsts padomes locekli un bijušo Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesnesi *Pieter VAN DIJK*. Hāgas vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās arī ar Eiropas Parlamenta deputātiem *Lambert VAN NISTELROOIJ*, *Hans Blokland*, *Corien WORTMANN-KOOL*, kā arī ar Eiropas Komisijas pārstāvniecības Nīderlandē direktoru *Nico WEGTER*, Eiropas Parlamenta Informācijas biroja direktoru *Sjerp VAN DER VAART* un Nīderlandes Eiropas kustības direktori *Marion VAN EMDEN*.

*P. Nikiforos Diamandouros un Roel Fernhout, Nīderlandes ombuds.
Hāga, Nīderlande, 2004. gada 17. septembris.*

Uzturoties Roterdamā, ombuds rīkoja divus priekšlasījumus: vienu par tēmu “Ombuda duālā loma” 3. kvalitātes konferencē, kas bija veltīta valsts pārvaldēm ES, un otru par tēmu “Eiropas ombuds: labas pārvaldes uzraugs” Erasmus universitātes Juridiskajā fakultātē. Ombuds uzstājās arī Leidenes Universitātes Juridiskajā fakultātē ar priekšlasījumu “Konstitūcija Eiropai un Eiropas ombuda loma”. Roterdamas vizītes laikā P. N. DIAMANDOUROS tikās ar pilsētas pārvaldes ombudu Migiel VAN KINDEREN.

19. septembra svētdienā Nijmegenā P. N. DIAMANDOUROS un FERNHOUT piedalījās “Market Garden” pastāvēšanas 60. gadadienas svinībās. Svinību laikā notika pieņemšana pie Nijmegenas pilsētas galvas rātsnama telpās, apvienotā veterānu parāde un vainagu nolikšana kara memoriālā, P. N. DIAMANDOUROS un FERNHOUT nolika vainagus savu pārstāvēto iestāžu vārdā.

PORTUGĀLE

No 2004. gada 21. līdz 22. oktobrim ombuds apmeklēja Portugāli.

Divu dienu vizītes laikā Lisabonā ombudam bija iespēja tikties ar premjerministru *Pedro SANTANA LOPES*, ārlietu ministru *António MONTEIRO* un tieslietu ministru *José AGUIAR BRANCO*. Viņu pieņēma arī Asamblejas prezidents *João MOTA AMARAL*, kura organizētajās pusdienās piedalījās augsta līmeņa parlamentārie pārstāvji no praktiski visām politiskajām partijām. Ombuds piedalījās neformālā viedokļu apmaiņā ar Eiropas tieslietu un iekšlietu komisāru *António VITORINO* un Portugāles ombuda organizētajās pusdienās, kur piedalījās Augstākās administratīvās tiesas priekšsēdētājs *Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA*, Konstitucionālā tiesas priekšsēdētāja amata izpildītājs *MOURA RAMOS* un bijušais ārlietu ministrs, pašreizējais parlamenta deputāts *Jaime GAMA*, kā arī *Jorge MIRANDA* no Lisabonas Universitātes. Ombuda vizītes laikā Eiropas Parlamenta pārstāvniecības vadītājs *Paulo SANDE* arī organizēja darba pusdienas ar Eiropas Parlamenta Portugāles deputātu piedalīšanos; tajās piedalījās *Assunção ESTEVES* no PPE grupas, *Luís Manuel CAPOULAS SANTOS*, *Fausto CORREIA*, *António COSTA*, *Edite ESTRELA*, *Emanuel JARDIM FERNANDES*, *Elisa FERREIRA*, *Ana Maria GOMES*, *Jamila MADEIRA* no PSE grupas, kā arī *Ilda FIGUEIREDO* un *Sérgio RIBEIRO* no UEN grupas.

Lai tuvotos pilsoņiem, ombuds runāja pasākumā, ko organizēja Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāja Portugālē *Margarida MARQUES*. Ombuda uzstāšanās tēma bija “Uz pilsoņiem orientētas

Eiropas veidošana — Eiropas ombuda loma” Vairāk nekā 30 cilvēku piedalījās pasākumā un intensīvā jautājumu un atbilžu apmaiņā par tādiem jautājumiem, kā imigrācija, diskriminācija, medicīnisko pakalpojumu pieejamība un laba administratīvā prakse. Pasākumam sekoja pieņemšana, kuras laikā ombuds par savu darbu stāstīja sabiedrības pārstāvjiem. Otrajā vizītes dienā ombuds Lisabonas Universitātes Juridiskajā fakultātē nolasīja lekciju “Pamattiesības Eiropas Savienībā un Eiropas ombuds”. *Jorge MIRANDA* iepazīstināja ombudu ar aptuveni 50 studentiem un fakultātes pasniedzēju auditoriju.

© Portugāles ombuds

P. Nikiforos Diamandouros, Henrique Nascimento Rodrigues (otrais no kreisās), Portugāles ombuds un viņa personāls. Lisabona, Portugāle, 2004. gada 21. oktobris.

FRANCIJA

No 2004. gada 1. līdz 2. decembrim ombuds apmeklēja Parīzi.

Pēc īsas divpusējas tikšanās ar Francijas ombudu *Jean-Paul DELEVOYE* Eiropas ombuds apspriedās ar Francijas ombuda biroja nodaļu vadītājiem; šo apspriedi vadīja tā direktors *Bernard DREYFUS*. Pēc tam ombuds piedalījās pusdienās ar bijušo Francijas ombudu *Bernard STASI*, pusdienu laikā viņš apsprieda ar *Bernardu STASI* viņa pašreizējo lomu Diskriminācijas apkarošanas un vienlīdzības stimulēšanas augstākā līmeņa iestādes dibināšanu Francijā. Pēc tam ombuds tikās ar *Eric WOERTH*, par valsts reformu atbildīgo valsts sekretāru, kam sekoja tikšanās ar premjerministra Eiropas lietu padomnieci *Pascale ANDREANI*. Otrajā ombuda vizītes dienā notika tikšanās ar *Renaud DENOIX DE SAINT-MARC*, Valsts padomes priekšsēdētāja vietnieku, *Jean-Claude COLLIARD*, Konstitucionālās padomes locekli un *Claudie HAIGNERES*, Eiropas lietu ministri.

Divu dienu vizītes laikā Parīzē ombuds 35 studentu auditorijai Politikas pētījumu institūtā nolasīja lekciju par tēmu “Eiropas ombuds un Eiropas pilsonība”. *Renaud DEHOUSSE* iepazīstināja auditoriju ar ombudu; šo pasākumu vadīja Politisko zinātņu fakultātes Eiropas Forumā ģenerālsekretāre *Florence DELOCHE-GAUDEZ*. Ombudam vizītes laikā bija iespēja tikties arī ar Eiropas Parlamenta Informācijas biroja vadītāju Parīzē *Jean-Guy GIRAUD* un Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāju *Yves GAZZO*.

6.3 CITAS KONFERENCES UN TIKŠANĀS

Ombudu arvien biežāk uzaicina piedalīties konferencēs un semināros visā Eiropā. Apspriežamie temati skar ES centienus sazināties ar pilsoņiem jautājumos, kas saistīti ar Konstitūciju Eiropai un priekšlikumiem par jaunas Pamattiesību aģentūras izveidi Eiropas Savienībā, kā arī iespējamo labas administratīvās prakses likuma pieņemšanu ES iestādēm un struktūrām. Ombuds ar prieku aktīvi piedalās šajos pasākumos, kas palīdz paaugstināt galveno ieinteresēto pušu izpratni par viņa darbu. Ja ombuds tajos nevar piedalīties personīgi, viņš uztic pārstāvēt savu iestādi attiecīgiem tās darbiniekiem.

Ombuds padziļina izpratni par savu darbu un jautājumu klāstu, ko viņam prasa risināt, tiekoties ar politiskiem darbiniekiem, nevalstisko organizāciju pārstāvjiem, interešu grupām, studentiem un pilsoņiem, kā arī daudziem citiem. Ombuda biroja darbinieki pie šiem jautājumiem strādā tikpat aktīvi. Nākamā nodaļa veltīta šo pasākumu pilnam izklāstam 2004. gadā.

PASĀKUMI AR OMBUDA PIEDALĪŠANOS

Neformālā ministru konference “Saziņa Eiropā” Viklovā, Īrijā

No 6. līdz 7. aprīlim ombuds piedalījās neformālā ministru konferencē, ko organizēja Īrijas Eiropas lietu valsts ministrs *Dick ROCHE* Viklovas grāfistē Īrijā. Konferences nosaukums bija “Saziņa Eiropā”, un tajā piedalījās Eiropas lietu ministri un valsts sekretāri no ES dalībvalstīm, pievienošanās valstīm un kandidātvalstīm, delegācijas no rietumu Balkāniem un ES iestāžu pārstāvji. *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās konferencē pēc ministra *Dick ROCHE* ievadrūnas un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Pat COX* un Eiropas komisāra *António VITORINO* runām. Ombuds uzsvēra svarīgo lomu, kāda ombudam ir pilsoņu pašapziņas stiprināšanā un informēšanā par viņu tiesībām. Tādējādi ombuds var veiksmīgi informēt paplašinātās Eiropas pilsoņus. *P. N. DIAMANDOUROS* uzsvēra vajadzību atskaitīties pilsoņiem par konkrētiem darba rezultātiem, lai ļautu viņiem pilnā mērā izmantot Eiropas Savienības sniegtās tiesības.

Starptautiskā konference “Konstitucionālo tiesu vieta pēc integrēšanās Eiropas Savienībā” Bledā, Slovēnijā

Ombuds piedalījās starptautiskajā konferencē “Konstitucionālo tiesu vieta pēc integrēšanās Eiropas Savienībā”, kas notika Bledā, Slovēnijā no 30. septembra līdz 2. oktobrim. Konferenci atklāja Slovēnijas Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāja *Dragica WEDAM LUKIĆ*. Ievadrūnas teica Eiropas Komisija delegācijas vadītājs Slovēnijā *Erwan FOUÉRÉ*, Eiropas Konstitucionālo tiesu starptautiskās konferences prezidents *Christos ARTEMIDES*, Andoras Konstitucionālā tribunāla tiesnesis *Didier MAUS*, Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētājs *Luzius WILDHABER*, Eiropas Kopienų Tiesas priekšsēdētājs *Vassilios SKOURIS* un *P. N. DIAMANDOUROS*.

Ievadrūnām sekoja dažu ES dalībvalstu Konstitucionālo tiesu pieredzes izklāsts attiecībā uz ES tiesību sistēmu; uzstājās Austrijas, Vācijas un Itālijas Konstitucionālo tiesu pārstāvji.

1. oktobrī Čehijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas un Slovēnijas Satversmes tiesu, kā arī Kipras un Igaunijas Augstāko tiesu pārstāvji stāstīja par grozījumiem konstitūcijās saistībā ar integrāciju Eiropas Savienībā, par Konstitucionālo tiesu lomu pēc integrācijas ES, kā arī sniedza novērtējumu gatavībai jauniem izaicinājumiem.

Dragica WEDAM LUKIĆ teica noslēguma runu.

© Konstitucionālo tiesu starptautiskās konferences nostāja

P. Nikiforos Diamandouros uzstājas starptautiskajā konferencē par tēmu „Konstitucionālo tiesu vieta pēc integrēšanās Eiropas Savienībā”. Bleda, Slovēnija, 2004. gada 30. septembris.

34. Asser kolokvijs par Eiropas tiesībām Hāgā, Nīderlandē

15. oktobrī *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās 34. Asser kolokvijā par Eiropas tiesībām, kura tēma bija “Konstitūcija Eiropai: vai labākais attīstības ceļš?”. *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās paralēlajā III A sesijā “Eiropas Savienības demokrātiskā dzīve” ar priekšlasījumu “Eiropas ombuds un Konstitūcija Eiropai”. Sesiju vadīja Utrehtas Vadības skolas profesore *Deirdre CURTIN*.

Lekcija Atēnu Universitātē Grieķijā

22. decembrī ombuds nolasīja lekciju Atēnu Universitātes Politisko zinātņu un valsts administrācijas fakultātē. Lekcija bija iekļauta fakultātes pēc diploma Eiropas un starptautisko studiju programmā. Ombuda lekcijas tēma bija “Likuma augstākais spēks, demokrātija, atbildība un ombuda iestāde”.

Citi pasākumi

19. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* Parīzē tikās ar Francijas Eiropas lietu ministri *Noelle LENOIR*, lai apspriestu vairākus administratīvus jautājumus attiecībā uz Eiropas ombuda biroju.

28. janvārī ombuds nolasīja lekciju Udīnas Universitātes Juridiskajā fakultātē Itālijā. *P. N. DIAMANDOUROS* uzņēma universitātes rektors *Furio HONSELL*. Lekciju noklausījās aptuveni 100 cilvēku, tostarp Starptautisko tiesību zinātņu profesors *Maurizio MARESCA* un reģionālais Friuli-Venēcijas-Džūlijas ombuds *Caterina DOLCHER*.

Tajā pašā dienā ombuds tikās ar Itālijas Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģiona prezidentu *Riccardo ILLY*. Šīs tikšanās laikā ombuds stādīja priekšā Labas administratīvās prakses kodeksu, kas prezidentu ļoti ieinteresēja. Prezidents vēlāk ierosināja, ka tas jāpieņem Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģiona administrācijai.

P. Nikiforos Diamandouros ar Udīnas Universitātes Juridiskās fakultātes studentiem Itālijā 2004. gada 28. janvārī.

Vēlāk tajā pašā dienā ombuds stāstīja par savu darbu Tirdzniecības palātas locekļiem Triestē. Šajā sanāksmē piedalījās arī Triestes ombuds *Alessandro ZANMARCHI*.

29. janvārī *P. N. DIAMANDOUROS* uzrunāja Triestes Universitātes Juridiskās fakultātes studentus. Ievadrunu teica Juridisko zinātņu nodaļas vadītājs *Sergio BARTOLE*.

11. februārī Astūrijas (Spānija) Reģionālās valdības ārlietu ministrs *García VALLEDOR* apmeklēja Eiropas ombudu Strasbūrā. Viņu pavadīja Ministru kabineta priekšsēdētājs *Jorge PRADO*, Eiropas Parlamenta deputāte *Maria Luisa BERGAZ* un *Dionisio FERNÁNDEZ*, Apvienotās kreiso partiju grupas padomnieks Eiropas Parlamentā. *García VALLEDOR* paziņoja par Astūrijas valdības lēmumu iesniegt reģionālajā parlamentā likumdošanas priekšlikumu par ombuda iestādes nodibināšanu. *P. N. DIAMANDOUROS* apsveica šo iniciatīvu un piedāvāja savu un savu darbinieku atbalstu.

9. martā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar vairākiem pārstāvjiem no Eiropas Parlamenta Invalīdu atbalsta grupas (*EPDSG*), tostarp *Marie LUIJTEN*, *Saija JARVENTAUSTA*, *Helge POULSEN* un *Philip SCOTT*. *EPDSG*, kas sastāv no Parlamenta amatpersonām un nodarbojas ar jautājumiem, kuri saistīti ar invaliditāti, puda atbalstu ombuda darbam invalīdu integrācijas jomā. Grupas pārstāvji izteica atbalstu ombuda izmeklēšanai pēc savas iniciatīvas saistībā ar invalīdu integrāciju un pievienojās viņa viedoklim attiecībā uz dažādām ar bērnu invalīdu integrāciju Eiropas skolās saistītām sūdzībām. *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza pārskatu par savu darbību šajā jomā un lūdza *EPDSG* sniegt tālāku informāciju, kas varētu ombudam palīdzēt viņa izmeklēšanas darbā.

12. martā Ungārijas tieslietu ministrs *Péter BÁRÁNDY*, kuru pavadīja *Judit DEMETER*, *Lipót HOLTZT*, *István SOMOGYVÁRI*, kā arī Ungārijas vēstnieks Eiropas Padomē *Zoltán TAUBNER* apmeklēja *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā. Tikšanās laikā apsprieda vairākus jautājumus, tostarp Eiropas ombuda sadarbību ar Ungārijas parlamentārajiem komisāriem saistībā ar Ungārijas uzņemšanu Eiropas Savienībā.

25. martā Eiropas ombuds nolasīja lekciju Dženovas Universitātes Politisko zinātņu fakultātē Itālijā. Fakultātes dekāns *Adriano GIOVANNELLI* iepazīstināja *P. N. DIAMANDOUROS* ar auditoriju. Lekciju apmeklēja aptuveni 70 cilvēku.

Tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* uzstājās ar runu konferencē, kuru Dženovā organizēja *Società di letture e conversazioni scientifiche*. Asociācijas vārdā viņu sveica tās priekšsēdētājs *Umberto COSTA* un *Gianpaolo GANDOLFO*. *P. N. DIAMANDOUROS* priekšlasījuma tēma bija "Likuma augstākais spēks, demokrātija un ombuda loma: Eiropas perspektīva".

26. martā *P. N. DIAMANDOUROS* Dženovā tikās ar Ligūrijas Padomes priekšsēdētāju *Francesco BUZZONE* un apsprieda Eiropas ombuda lomu.

27. martā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar Leriči pilsētas galvu *Emanuele FRESCO* Itālijā, lai atzīmētu par attiecībām ar sabiedrību atbildīgā biroja inaugurāciju.

14. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* Strasbūrā tikās ar Japānas Parlamenta deputātiem *Taro NAKAYAMA*, *Yoshito SENGOKU*, *Yukio EDANO*, *Okiharu YASUOKA* un *Motohiko KONDO*. Parlamenta pārstāvjus, Japānas Konstitūcijas izpētes komisijas locekļus pavadīja Japānas ģenerālkonsuls Strasbūrā *Ryuichi SHOJI*. Apsprieda jautājumus, kas attiecās uz Eiropas Savienības konstitucionālo sistēmu un Eiropas ombuda darbu un lomu.

16. novembrī *P. N. DIAMANDOUROS* uzrunāja vairāk nekā 100 studentu no Itālijas, kuri apmeklēja Eiropas Parlamentu Strasbūrā divu dienu ekskursijas laikā. Studenti bija Parlamenta organizētā konkursa laureāti. Konkurss bija veltīts labākas izpratnes veicināšanai par ES. Ombuds paskaidroja viņiem savu lomu un atbildēja uz jautājumiem par savu darbu.

10. decembrī Stambulā, Turcijā, kur ombuds devās, lai piedalītos konferencē, *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Konstantinopoles arhibīskapu, Jaunās Romas un ortodoksālo kristiešu baznīcas ekumēnisko patriarhu Viņa Svētību *BARTHOLOMEW*.

PASĀKUMI AR OMBUDA DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

Pasākumi un tikšanās

24. februārī galvenais juriskonsults *Olivier VERHEECKE* tikās ar *Anar CAHANGIRLI* un *Anar KARIMOV* no Azerbaidžānas ES misijas, lai apspriestu Eiropas ombuda iespējamo sadarbību ar nesen nodibināto Azerbaidžānas ombuda iestādi.

13. maijā Pitsburgas Universitātes (ASV) doktorants *Kostas KOURTIKAKIS* apmeklēja Eiropas ombuda biroju Briselē, lai intervētu Interneta un sakaru nodaļas vadītāju *Ben HAGARD*, kā arī Preses un sakaru nodaļas vadītāju *Rositu AGNEW* par Eiropas ombudu sadarbības tīklu. *Kostas KOURTIKAKIS* devās uz Strasbūru, kur viņš tikās ar ombudu, Juridiskās nodaļas vadītāju *Ian HARDEN* un juristu *Peter BONNOR*. Šo interviju mērķis bija atainot Eiropas ombudu tīkla nozīmi, nodrošinot pareizu ES tiesību ieviešanu ES dalībvalstu līmenī.

1. oktobrī *Olivier VERHEECKE* atbildēja uz jautājumiem par ombuda darbu, ko uzdeva kādreizējais ombuda biroja stažieris un Oksforda Universitātes doktorants *Alexandros TSADIRAS*. 8. oktobrī *VERHEECKE* tikās ar Amsterdamas Universitātes studenti *Neeltje SMITSKAMP* un sniedza viņai līdzīgu interviju.

5. oktobrī *Ian HARDEN* un *Rosita AGNEW* devās uz Amsterdamu, lai piedalītos neformālā ministru konferencē ar nosaukumu "Saziņa Eiropā". Šī tikšanās bija turpinājums pirmajai tikšanās reizei par šo tēmu 2004. gada aprīlī Viklovā, Īrijā. To organizēja Nīderlandes Eiropas lietu ministrs *Atzo NICOLAÏ*, lai pievērstos jautājumam par to, kā panākt, lai pilsoņi vairāk iesaistītos Eiropas lietās, it īpaši ņemot vērā gaidāmos referendumus par Konstitūciju Eiropai. Ministri un valsts amatpersonas no visām 25 ES dalībvalstīm, kā arī kandidātvalstīm piedalījās šajā sanāksmē kopā ar komisāriem *António VITORINO* un *Margot WALLSTRÖM*, kā arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Josep BORRELL*. Tikšanos vadīja iepriekšējais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Pat COX*. Lai gan ombuds pats nevarēja apmeklēt šo sanāksmi, viņa priekšlasījumu "Saziņa Eiropā — Konstitūcijas piedāvātās iespējas" izplatīja visiem dalībniekiem un preses pārstāvjiem. Šī tikšanās bija atklāta.

23. novembrī *Olivier VERHEECKE* Briseles birojā pieņēma *Sinisa RODIN*, konstitucionālo un Eiropas tiesību profesoru no Zagrebas Universitātes, kurš apmeklēja ES iestādes saistībā ar Eiropas Savienības viesu programmu.

No 6. līdz 7. decembrim Zviedrijas Valsts vadības aģentūra organizēja neformālu ekspertu tikšanos, lai apspriestu administratīvo tiesību perspektīvas ES un apsvērtu iespēju nākotnē izveidot Eiropas administratīvo zonu. Vairāk nekā 50 cilvēku apmeklēja šo tikšanos, tostarp valsts amatpersonas un augstskolu pārstāvji no visas Eiropas. *Ian HARDEN* un *Rosita AGNEW* pārstāvēja ombuda biroju. Pirmās dienas sesijā, kuras nosaukums bija “Labas administratīvās prakses reglamentēšana ES iestādēs: līdzšinējā pieredze un iespējas saistībā ar pantu III-398” *Ian HARDEN* runāja par Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksu. Otrā diena bija veltīta tēmai “Dalībvalstu administrāciju integrēšana: vai var būt darbības plāns Eiropas administratīvās zonas izveidošanai?”

9. decembrī *Olivier VERHEECKE* Briseles birojā pieņēma Nīderlandes pastāvīgās pārstāvniecības ES tirdzniecības lietu sekretāru *Lodewijk BOS* un sniedza viņam informāciju par iespēju uzņemumiem iesniegt sūdzības ombudam.

15. decembrī *Olivier VERHEECKE* piedalījās augsta līmeņa paneldiskusijā par tēmu “Priekšlikums organizēt ES Cilvēktiesību aģentūru — iespēja izstrādāt saskaņotu cilvēktiesību stratēģiju”, ko organizēja Briseles zinātnieku kolektīvs “Centrs”. Apspriedi vadīja bijušais Eiropas Kopienu Tiesas ģenerāladvokāts un Lēvenas Katoļu universitātes profesors *Walter VAN GERVEN*. Diskusijā piedalījās Eiropas Komisijas Tieslietu, brīvību un drošības ģenerāldirektorāta vadītājs *Jonathan FAULL*, *Jorg POLAKIEWICZ* no Eiropas Padomes un *Alpha CONNELLY*, Īrijas Cilvēktiesību komisijas vadītāja. Priekšlasījumiem sekoja dzīvas debates.

Kolektīvās prezentācijas

2004. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* un viņa darbinieki sniedza ombuda nozīmes un darba skaidrojumus šādām auditorijām:

janvārī

- Vācijas studentu grupai no Magdenburgas-Stendālas augstskolas;
- Francijas studentu grupai no *Robert Schuman Institut des Hautes Etudes Européennes* Strasbūrā;

februārī

- 50 studentiem, kurus pavadīja *Willem BONEKAMP*, no Tventes Universitātes Nīderlandē;
- 10 nevalstisko organizāciju pārstāvjiem no Latvijas;
- 40 studentiem, kuru grupu vadīja *Michael McKEEVER*, no Notingemas Trīsvienības skolas Lielbritānijā;
- ierēdņiem no Vācijas Valsts administrācijas federālās akadēmijas; šo grupu vadīja semināra vadītāja *Christiane BÖDDING*;

martā

- 10 vadošajiem ierēdņiem no Francijas, kuri piedalījās seminārā, ko organizēja *Ecole Nationale d'Administration (ENA)* Strasbūrā;
- 7 ierēdņiem no Dānijas parlamenta ES lietu departamenta;
- 50 studentiem no Padovas Eiropas juridisko zinātņu asociācijas (*ELSA*) Itālijā;

- Parīzes *Club des médiateurs du service public* biedriem; šo tikšanos organizēja Parīzes Pilsētas transporta iestādes (RATP) ombuds *Cyrille DE LA FAYE*;
- studentu grupai no Odensas Dienvidu universitātes Dānijā;
- *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* organizētai 45 studentu grupai no Kemnicas Tehniskās universitātes Vācijā, kuri bija ieradušies apmeklēt Strasbūru; dalībniekus pavadīja *Elke FEILER* no *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.*;

aprīlī

- 45 studentu grupai skolotāja *GRAF* vadībā no Bavārijas *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech* Vācijā;
- 50 studentiem no Zārbrikenes Universitātes Eiropas institūta Vācijā; studentus pavadīja *HÖRRMANN* un *ELSNER* no Eiropas institūta;
- 17 skolniekiem no Agrigento provinces Itālijā; skolēnu ceļojumā uz Strasbūru piedalījās konkursa "Eiropas identitāte" uzvarētāji;
- 27 stažieriem no Rumānijas, kuri piedalījās seminārā par valsts pārvaldi *Ecole Nationale d'Administration (ENA)* Strasbūrā, Francijā;
- ikgadējās Eiropas Informācijas asociācijas konferences 50 dalībniekiem Edinburgā, Skotijā; konferences nosaukums bija "Mainīgā Eiropa: informācijas starpnieka izaicinājumi un iespējas";
- Starptautiskās Kolpinga asociācijas Eiropas semināra 50 dalībniekiem; šo semināru vadīja *Anton SALESNY*;

maijā

- 20 studentiem no Tūbingenas Eberharda Karla universitātes Vācijā; šo apmeklējumu organizēja *Rudolf HRBEK*;
- 16 amatpersonu grupai no dažādām Āzijas valstīm, kuri piedalījās *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg* mācību seminārā; šo grupu pavadīja *Felix MÜLLER*;
- 35 studentiem no Centrālās un Austrumeiropas, kuri bija ieradušies *Elke FEILER* no *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* organizētajā apmeklējumā; *Elk FEILER* organizēja arī 35 Saksijas tirdzniecības asociāciju pārstāvju un uzņēmēju vizīti, kas vēlējās dzirdēt par ombuda darbu;
- 34 Kopenhāgenas Sociāldemokrātu partijas biedriem no Dānijas;
- 30 Viadrinas Universitātes studentiem no Frankfurtes pie Oderas Vācijā;
- 30 skolniekiem no Hernes Māsu skolas Vācijā, kas bija ieradušies uz *Karl-Arnold-Stiftung* organizēto semināru Kenigsvinterā;
- divu dienu pasākuma "Seminārs par ES pilsoņu lūgumrakstiem un tiesībām" dalībniekiem, ko organizēja Eiropas Komisijas ES Paplašināšanās ģenerāldirektorāts (*TAIEX* birojs) jauno ES dalībvalstu, kā arī Rumānijas, Bulgārijas un Turcijas parlamentu deputātiem;
- 30 viesiem no Zviedrijas Ārkārtas situāciju aģentūras, kurus pavadīja *Ing-Marie PERSSON* no minētās aģentūras;

- 30 valsts ierēdņiem no Aragonas reģiona Spānijā, kuri piedalījās seminārā, ko organizēja Eiropas Valsts administrācijas institūts (EIPA);

jūnijā

- divu dienu semināra "Kvalitatīvas valsts pārvaldes atbalsts konkurencei" dalībniekiem, ko organizēja Eiropas Valsts administrācijas institūts (EIPA);
- 50 studentiem no Potsdamas Universitātes Vācijā, kurus pavadīja *Eckart KLEIN*;
- politisko zinātņu studentu grupai, kuru pavadīja docente *Francesca VASSALLO* no Dienvidmēnas Universitātes ASV;
- 23 cilvēku grupai, kurā sastāvā bija Vācijas *Volksbank Bühl* Uzraudzības padomes locekļi; grupu pavadīja *Klaus GRAS*;
- semināra "Par ES pilsoņu lūgumrakstiem un tiesībām" dalībniekiem, ko organizēja Eiropas Komisijas ES Paplašināšanās ģenerāldirektorāts (TAIEX birojs) Bulgārijas parlamenta deputātiem un komisijas ekspertiem no Bulgārijas;
- semināra "Cilvēktiesības un Eiropas Savienība" dalībniekiem, ko Londonā organizēja *Justice* kopā ar *Monckton Chambers* un *Doughty Street Chambers*;
- 30 Offenburgas *Kiwanis* kluba biedriem no Vācijas;
- 50 Bādenes skolēniem no Austrijas;

jūlijā

- 30 juristiem no Francijas informācijas dienā par tēmu *Entretiens communautaires*. Šo pasākumu organizēja *Délégation des Barreaux de France* Briselē;
- 35 Vācijas Vidusfrankonijas reģiona Skolu valdes pārstāvjiem;

septembrī

- 40 studentiem, kuri piedalījās seminārā, ko organizēja *Karl-Arnold-Stiftung* Kenigsvinterā, Vācijā; studentus pavadīja *Benjamin WITTEKIND*;
- Ķīnas Tautas Republikas Valsts iesniegumu un apmeklējumu biroja darbinieku grupai;
- 30 civildienesta ierēdņiem no dažādām Vācijas ministrijām, ko Briseles vizītes ietvaros organizēja *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*;
- 30 Ziemeļreinas-Vestfālenes skolu sekretārēm seminārā, ko organizēja *Karl-Arnold-Stiftung* Kenigsvinterā;

oktobrī

- studentiem, kuri piedalījās Eiropas Sabiedrisko lietu un aģitācijas institūta (EIPAL) 19. sesijā Briselē;
- 30 semināra dalībniekiem, ko organizēja *Karl-Arnold-Stiftung* Kenigsvinterā;

- 20 cilvēku grupai no Vācijas *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit*;
- apmeklētāju grupai no Grieķijas Informācijas birojiem;
- 25 darbiniekiem no Vācijas Kristīgo demokrātu apvienības, kuri piedalījās *Karl-Arnold-Stiftung* organizētajā seminārā Kenigsvinterā;

novembrī

- konferences "Informācijas brīvība šodien un rīt" dalībniekiem Budapeštā; konferenci organizēja Atklātās sabiedrības arhīvs un Ungārijas datu aizsardzības un informācijas brīvības komisārs *Attila PÉTERFALVI*;
- 60 *Club Europe* biedriem, kuru delegāciju vadīja *Pascal MANGIN*, Strasbūras pilsētas galvas atašējs Eiropas un starptautiskajās lietās;
- 120 *AKEL* partijas semināra dalībniekiem no Nikosijas Kiprā;
- 30 civildienesta ierēdņiem un žurnālistiem no Grieķijas, kurus uzaicināja Eiropas Parlamenta deputāte *Maria MATSOUKA*, Lūgumrakstu komisijas vicepriekšsēdētāja;
- 25 darbiniekiem no Vācijas Kristīgo demokrātu apvienības, kas piedalījās seminārā, ko organizēja *Karl-Arnold-Stiftung* Kenigsvinterā;
- vadošo civildienesta ierēdņu grupai no Horvātijas, kas piedalījās seminārā, ko organizēja *Ecole Nationale d'Administration (ENA)* Strasbūrā, Francijā;

decembrī

- zinātniekiem, kas nodarbojas ar Eiropas administratīvo tiesību pētījumiem, kas piedalījās seminārā, ko organizēja *Jacques ZILLER* no Eiropas Universitātes institūta Tiesību departamenta nodaļas Florencē, Itālijā.

6.4 ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM

Plašsaziņas līdzekļiem ir ļoti svarīga loma ombuda ātri reaģējošās un aktīvās lomas nostiprināšanā. Atspoguļojot ombuda darbu ar sūdzībām un saziņas pasākumus, drukātie, televīzijas un elektroniskie plašsaziņas līdzekļi palīdz informēt pilsoņus par ombuda sniegtajiem pakalpojumiem. Vienlīdz svarīga ir uzmanība, ko plašsaziņas līdzekļi pievērš tām lietām, kurām ir vajadzīgs zināms sabiedrības spiediens, proti, tajos gadījumos, kad ombuds uzskata par vajadzīgu izteikt aizrādījumu, iesniegt ieteikumi projektu vai sastādīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam. Šādos gadījumos plašsaziņas līdzekļi var palīdzēt izcelt lietas nozīmīgumu, tādā veidā stimulējot iestādes vai struktūras rast pilsonim vajadzīgo risinājumu. Visbeidzot ombuda pienākums ir vienmēr sniegt plašsaziņas līdzekļiem informāciju par viņa prioritātēm un uzskatiem, kā arī to iemesliem.

Ombuda darbs ar plašsaziņas līdzekļiem aptver pasākumu klāstu, sākot no intervijām preses konferencēs un rakstiem līdz preses paziņojumiem. Šīs iniciatīvas var būt saistītas ar kādu svarīgu notikumu, piemēram, gada ziņojuma prezentāciju Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komisijai vai arī ar kādu no ombuda veiktajām izmeklēšanām. Katra tikšanās dod ombudam iespēju atbildēt uz jautājumiem par viņa lomu, paskaidrot savus uzskatus svarīgākajos jautājumos, uzsvērt prioritātes un raksturot savus centienus.

Ombuds 2004. gadā sagatavoja 34 preses paziņojumus, tas nozīmē, ik pēc 11 dienām vienu preses paziņojumu. Tos izplatīja žurnālistiem un interesentiem visā Eiropā, un tie palīdzēja veidot izpratni par vissvarīgākajām lietām, ar kurām ombuds bija strādājis gada laikā. Tās skāra tādas problēmas kā darbs ar radioaktīvajiem materiāliem Komisijas Transurāna elementu institūtā Vācijā, Eiropas Komisijas darbs invalīdu integrēšanas jomā un iespējamie trūkumi OLAF darbā, izmeklējot sūdzību saistībā ar krāpšanu.

2004. gadā ombuds savu informācijas vizīšu laikā sniedza 40 intervijas drukāto, televīzijas un elektronisko plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem Strasbūrā, Briselē un citur. Ombuds stāstīja par savu darbu un atbildēja uz jautājumiem preses konferencē, sanāksmju, tikšanos un pusdienu laikā. Šajā nodaļā uzskaitītas intervijas, ko ombuds un viņa darbinieki sniedza 2004. gadā, kā arī plašsaziņas pasākumi, kas organizēti minētā gada laikā.

- 8. janvārī ombuds sniedza interviju *Cai RIENÄCKER*, žurnālistam no Vācijas Valsts radio *ARD*. Ombuds runāja par tādiem jautājumiem kā ombuda prioritātes, veiksmīgi atrisinātās lietas Vācijā un sadarbība ar dalībvalstu un reģionu ombudiem un līdzīgām struktūrām.
- 13. janvārī ombuds sniedza interviju *Lise LANCON* no *Strasbourg Magazine*. Žurnāliste uzdeva vispārīga rakstura jautājumus par ombuda darbu, piemēram, par izskatīto sūdzību skaitu un veidiem, kā arī par pasākumiem, lai veicinātu sapratni par ombuda darbu.
- 14. janvārī žurnālists no Itālijas *Paolo MAGAGNOTTI* intervēja *P. N. DIAMANDOUROS* īsai dokumentālai filmai par Eiropas ombuda lomu; filmu paredzēts izrādīt Itālijā un citur.
- 15. janvārī ombuds pa telefonu sniedza interviju *Tinai SPILIOTI* no Kipras nedēļas laikraksta *Neos Typos*. *Tina SPILIOTI* uzdeva ombudam jautājumus par viņa darbu, it īpaši pievienošanās valstīs.
- 26. janvārī informācijas vizītes Slovēnijā laikā ombudu intervēja Slovēnijas Valsts televīzija. *P. N. DIAMANDOUROS* atbildēja uz jautājumiem par Eiropas ombuda lomu un viņa attiecībām ar Slovēnijas Cilvēktiesību ombudu *Matjaž HANŽEK*.
- 27. janvārī Slovēnijas ombuda birojs organizēja preses konferenci, lai atzīmētu Eiropas ombuda vizītes noslēgumu. Konferencē piedalījās aptuveni 15 žurnālisti un uzdeva jautājumus par ES pārvaldes kvalitāti un administrācijas reakciju uz ombuda izmeklēšanām. Viņi arī interesējās par Eiropas ombuda izskatīto sūdzību piemēriem.
- Vēlāk tajā pašā dienā ombudu intervēja *Urška MLINARIČ* no Slovēnijas nacionālā vakara laikraksta *Večer*, *Barbara KUŽNIK* no Valsts radio un *Tanja TAŠTANOSKA* no nedēļas laikraksta *Žurnal*.
- 29. janvārī Eiropas ombuds un Friuli-Venēcijas-Džūlijas reģiona ombuds *Caterina DOLCHER* piedalījās preses konferencē, ko organizēja Triestes Reģionālā padome Itālijā. Pasākuma laikā *P. N. DIAMANDOUROS* atbildēja uz *Pietro COMELLI* no *Il Piccolo*, *Luciano SANTIN* no *Messaggero Veneto*, *Sonia SICCO* no *ANSA*, *Alvise SFORZA* no *Antenna 3*, *Duccio PUGLIESE*, no *LUXA TV* un *Pierpaolo DOBRILLA* no Friuli-Venēcijas-Džūlijas *CENTRO TV* jautājumiem.
- 11. februārī vecākais juridiskais padomnieks *Olivier VERHEECKE* tiešraidē sniedza interviju *SIMONOT* no Briseles Radio *BFM* par ombuda lēmumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta smēķēšanas apkarošanas politiku Parlamenta telpās.
- 19. februārī Slovēnijas informācijas vizītes laikā ombuds un valsts ieceltais tiesību aizstāvis *Pavel KANDRÁČ* piedalījās preses konferencē Slovēnijas Nacionālās padomes kancelejas telpās, ko vadīja Eiropas Parlamenta Slovēnijas biroja vadītājs *Azelio FULMINI*.
- 1. martā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza preses konferenci Kipras administrācijas pilnvarotās pārstāves *Elianas NICOLAOU* birojā. Pasākumā piedalījās aptuveni 15 žurnālisti.

P. Nikiforos Diamandouros un Eliana Nicolaou, Kipras administrācijas pilnvarotā pārstāve, uzstājas preses konferencē. Nikosija, Kipra, 2004. gada 1. marts.

- Tajā pašā dienā P. N. DIAMANDOUROS sniedza 35 minūšu garu televīzijas interviju žurnālistam Kyriakos PIERIDES no Cyprus Broadcasting Corporation (CYBC). CYBC pārraidīja arī priekšlasījumu, ko P. N. DIAMANDOUROS nolasīja 3. martā tikšanās ar Kipras turkiem un Kipras grieķiem laikā; tikšanos organizēja Sabiedrības modernizācijas forums (OPEK) un NVO "Šī ir mūsu valsts" Kipras turku apvienība. Abus pasākumus raidīja viena programma, kas bija veltīta Eiropas ombuda lomai.
- 2. martā P. N. DIAMANDOUROS sniedza interviju dažādām televīzijas un radiostacijām Kipras iekšlietu ministra Andreas CHRISTOU darba telpās.
- 9. martā Cristina CARPINELLI, žurnāliste no Itālijas Radio 24, intervēja P. N. DIAMANDOUROS iknedēļas programmai par ES jautājumiem.
- 11. martā ombudu intervēja Miguel ADROVER, Spānijas valsts televīzijas TVE programmas Europa 2004 režisors. Intervija bija veltīta pilsoņu informēšanai par ombuda lomu.
- 11. martā Rosita AGNEW, atbildīgā par presi un sabiedriskajām attiecībām, pa telefonu sniedza interviju Christophe NONNENMACHER no Strasbourg Magazine. Žurnālists uzdeva jautājumus par ombuda darbību saziņas jomā.
- 24. martā ombuda vizīte Čehijas Republikā noslēdzās ar preses konferenci Eiropas Savienības Informācijas centrā (EUIC) Prāgā. Šo pasākumu apmeklēja aptuveni 15 cilvēki; pēc tam ombuds sniedza intervijas vairākiem žurnālistiem.
- 27. martā ombuds stāstīja žurnālistiem par savu darbu Ligūrijas Prezidentūras padomes biroja organizētās tikšanās laikā.
- 31. martā Luísa GODINHO no Portugāles Valsts televīzijas RTP2 intervēja P. N. DIAMANDOUROS, gatavojot interviju sēriju sakarā ar gaidāmajām Eiropas Parlamenta 2004. gada vēlēšanām. GODINHO lūdza P. N. DIAMANDOUROS raksturot viņa darba nozīmi, galvenos izaicinājumus, ar kuriem ombuds saskaras, un pastāstīt par ombuda iestādes darbu nākotnē.
- 16. aprīlī Eiropas ombuds piedalījās preses konferencē Latvijas Valsts cilvēktiesību birojā Rīgā. Ombuda stāstam par savām pilnvarām un darbu sekoja gara un dzīva diskusija, kuras laikā vairāk nekā divpadsmit preses pārstāvju uzdeva jautājumus par dažādām tēmām: par ombuda darba slodzi, darbu ar valsts un reģionālajiem ombudiem, izmeklēšanām, kas attiecās uz Kopienas tiesību pārkāpumiem valstu līmenī, kā arī par korupcijas jautājumiem un valodas politiku.

- Pēc preses konferences ombudu intervēja *Lauku Avīze* un krievu valodā iznākošais laikraksts ČAS.
- 19. aprīlī ombudu intervēja *Danutė JOKUBĒNIENĒS* no Lietuvas laikraksta *Ekstra*.
- 20. aprīlī ombudu Viļņā intervēja *Austė STOŠKUTĒS* laikrakstam *Euro-Integration News*.
- 21. aprīlī ombuds piedalījās preses konferencē Lietuvas Republikas Seimā. Pēc īsa izklāsta par savu vizīti Lietuvā ombuds atbildēja uz jautājumiem par lietām, ar kurām viņš strādā, sūdzību raksturu, sadarbību ar Lietuvas ombudu, kā arī par to, kādas sūdzības viņš varētu saņemt no Lietuvas pēc tās pievienošanās ES.
- Pēc preses konferences ombudu intervēja *Jūratė NEDVECKAITĒS* no Lietuvas nedēļas laikraksta *Laikas*.
- 26. aprīlī ombuds rīkoja tikšanos ar žurnālistiem sakarā ar ombuda 2003. gada ziņojuma publicēšanu. Saitā piedalījās 8 žurnālisti, tostarp *Aine GALLAGHER* no *Reuters*, *Johannu VESIKALLIO* no *Finnish Press Agency*, *Tobias BUCK* no *Financial Times*, *Brandon MITCHENER* no *The Wall Street Journal Europe*, *Hans-Martin TILLACK* no *Stern*, *Marcello FARAGGI* no *Medial/ ARTE*, *Brian BEARY* no *European Report* un *Triadafilos STANGOS* no Grieķijas televīzijas *ERT*. *P. N. DIAMANDOUROS* raksturoja ombudam un pilsoņiem vissvarīgākos notikumus 2003. gadā un atbildēja uz jautājumiem par gada ziņojumu.
- Īsi pirms preses saietā ombudu intervēja *Charlotte HJORTH* no *Europe-By-Satellite*, ES televīzijas ziņu aģentūras. *Charlotte HJORTH* uzdeva jautājumus par to, ko ombuda iestāde var dot pilsoņiem.

© Lietuvas Republikas Seima

P. Nikiforos Diamandouros uzstājas preses konferencē. Viļņa, Lietuva, 2004. gada 21. aprīlis.

- 26. aprīlī ombuds sniedza interviju *Triadafilos STANGOS*, žurnālistam no Grieķijas televīzijas *ERT* un Eiropas programmas *Eurocentrics* vadītājam. Intervijas tēmas bija ombuda darbs 2003. gadā un *P. N. DIAMANDOUROS* prioritātes, pildot savus pienākumus.
- Vēlāk tajā pašā dienā ombuds sniedza interviju arī Igaunijas televīzijai. Žurnālists *Indrek TREUFELDT* viņam vaicāja, ko Igaunijas pilsoņi varētu sagaidīt no viņa biroja un kā jāiesniedz sūdzības ombudam.

- 30. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* Varšavā piedalījās preses konferencē, ko vadīja Polijas cilvēktiesību aizsardzības komisārs *Andrzej ZOLL*. Tajā piedalījās vairāk nekā divpadsmit žurnālistu, tostarp galveno laikrakstu, žurnālu, televīzijas un radio pārstāvjus. *P. N. DIAMANDOUROS* stāstīja par savu darbu un to, kādēļ viņš apmeklēja Poliju. Uzdotie jautājumi bija par Eiropas ombuda saņemto sūdzību veidiem, vidējo laika patēriņu vienas sūdzības izskatīšanā, par Labas administratīvās prakses kodeksu un Eiropas ombuda rīcības brīvību, nosakot, kas ir kļūda pārvaldē.
- Preses konferencei sekoja intervijas *Małgorzata BORKOWSKA* no žurnāla *Trybuna* un *Marzena KAWA* no *TVP3* televīzijas kanāla.
- 6. maijā ombudu intervēja *Leo LINDER* no *Leo Linder Filmproduktion*, kas veidoja izglītojošu filmu Vācijas studentiem ar nosaukumu "Instrukcijas lietotājam par Eiropu". Intervijas tēma bija Eiropas ombuda loma, iepazīstinot pilsoņus ar Eiropas Savienību. *Leo LINDER* arī filmēja ombuda biroja līdzstrādniekus un dokumentēja kādas lietas izskatīšanu saistībā ar Vācijas pilsoni, kuram bija atteikta pastāvīgā uzturēšanās Luksemburgā.
- 6. maijā vecākais juridiskais padomnieks *José MARTÍNEZ ARAGÓN* rīkoja priekšlasījumu par ombuda lomu 20 žurnālistiem no dažādām valstīm, kuri piedalījās Eiropas saziņas nedēļā, ko organizēja Lionas Katoļu universitāte.
- Vizītes laikā Ankarā, Turcijā 11. un 12. maijā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar žurnālistiem no *NTV* televīzijas, Valsts radio *TRT*, dienas laikraksta *Yani Safek* un ziņu aģentūrām *Anadolu*, *Anka* un *Cihan*. *P. N. DIAMANDOUROS* atbildēja uz jautājumiem par ombuda pilnvarām un to, kādas rakstura īpašības ir vajadzīgas cilvēkam, lai viņu ievēlētu par ombudu, par sakarībām starp Turcijas pieteikumu kļūt par ES dalībvalsti un priekšlikumu nodibināt ombuda iestādi Turcijā.
- 27. maijā žurnālists no laikraksta *România Liberă* piedalījās *P. N. DIAMANDOUROS* priekšlasījumā par Eiropas ombuda lomu un galvenajiem sasniegumiem, ko rīkoja amatpersonu grupai Rumānijas ombuda birojā. Pēc *P. N. DIAMANDOUROS* uzstāšanās žurnālists uzdeva viņam vairākus jautājumus par Eiropas ombuda pilnvarām un Rumānijas pilsoņu tiesībām ES.
- 30. jūnijā oficiālās vizītes laikā Grieķijā *P. N. DIAMANDOUROS* un *Nicos CONSTANTOPOULOS*, *Synaspismos* partijas vadītājs, rīkoja kopīgu preses konferenci.
- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* rīkoja preses konferenci 15 žurnālistu grupai no Ārzemju preses apvienības Atēnās.
- 1. jūlijā *P. N. DIAMANDOUROS* rīkoja preses konferenci Grieķijas ombuda birojā Atēnās, kur viņu intervēja arī Grieķijas laikraksta *Imerisia* žurnālists *Ilias BENEKOS*.
- Tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* un *George PAPANDREOU*, Visgrieķijas Sociālistu kustības (*PASOK*) vadītājs rīkoja kopīgu preses konferenci Grieķijas parlamenta telpās.
- 19. jūlijā ombudu intervēja *Toivo TÄNAVSUU*, žurnālists no Igaunijas nacionālā dienas laikraksta *Eesti Pävaleht*. *Toivo TÄNAVSUU* uzdeva *P. N. DIAMANDOUROS* jautājumus par Eiropas ombuda darba nozīmi attiecībā uz pilsoņiem, ombuda attiecībām ar viņa kolēģiem dalībvalstīs un sūdzībām, ko viņš bija saņēmis līdz tam laikam no Igaunijas.
- 9. septembrī Kvebekā *Marie CAOINETTE* no Kanādas dienas laikraksta *Le Soleil* intervēja ombudu. Intervija notika pēc ombuda programmatiskās runas Starptautiskā ombuda institūta VIII Vispasaules konferencē, kur viņš runāja par jautājumu, vai var saglabāt indivīda tiesības un brīvības paaugstinātas drošības ievērošanas apstākļos.
- 16. septembrī *P. N. DIAMANDOUROS* Roterdamā sniedza interviju *Frits BALTESSEN* no Nīderlandes laikraksta *NRC Handelsblad*.
- 14. oktobrī ombuds stāstīja par savu darbu 17 žurnālistiem no Somijas, Zviedrijas, Islandes un Norvēģijas. Prezentācija bija daļa no mācību semināra, ko organizēja Ziemeļvalstu žurnālistikas

centrs Ārhusā. Šīs sanāksmes laikā ombuds atbildēja uz jautājumiem par viņa aktīvo lomu attiecībā uz darbu ar sūdzībām un it īpaši saistībā ar saziņas jautājumiem.

- 20. oktobrī *Anja VOGEL* intervēja *P. N. DIAMANDOUROS* programmai “*L’Europe au quotidien*” Francijas radio *France Info*.
- 21. oktobrī ombudu intervēja *Joana FERREIRA DA COSTA* Portugāles nacionālajam dienas laikrakstam *O Público*. Žurnāliste interesējās par galvenajiem sūdzību veidiem, ko izskata ombuds, kā arī iemesliem, kādēļ pilsoņiem jāizmanto ombuda pakalpojumi, nevis jāiesniedz prasība tiesā, un to, cik lielā mērā ombuds var ietekmēt ES iestādes. Ombuds, stāstot par savu darbu, minēja vairākas sūdzības, kas bija saņemtas no Portugāles.
- Vēlāk tajā pašā dienā ombudu intervēja žurnālisti *Martin CABRAL* un *Nuno ROGEIRO* no diennakts ziņu dienesta *SIC Noticias* programmai ar nosaukumu “Nāciju sabiedrība”. Ombuds stāstīja par savu darbu un uzsvēra, cik svarīgi ir aizstāvēt pilsoņu tiesības, kā arī izteica savu atbalstu Eiropas Konstitūcijai.
- 22. oktobrī ombuds dienu sāka ar interviju *Paulo PENA* no ziņu žurnāla *Visão*. Žurnālists vēlējās uzzināt par ombuda viedokli delikātajā jautājumā par sabiedrības drošības un indivīda brīvības aizsardzības līdzsvarošanu.
- Tajā pašā dienā ombuds sniedza īsu interviju žurnālistam no Portugāles radiostācijas *Radio Renascença*, kuru sevišķi interesēja ombuda darbs diskriminācijas jomā.
- 16. novembrī ombuds piedalījās darba pusdienās, ko organizēja Strasbūras Preses klubs. Galveno runu šajā pasākumā teica Francijas Eiropas lietu ministre *Claudie HAIGNERES*. Ministre uzaicināja ombudu pastāstīt auditorijai par viņa viedokli attiecībā uz Konstitūciju Eiropai. Ombuds pastāstīja par Pamattiesību hartas nozīmi un uzsvēra, ka viņš darīs visu iespējamo, lai veicinātu pilsoņu sapratni par Pamattiesību hartu. Pusdienās piedalījās aptuveni 40 cilvēku, tostarp žurnālisti, konsultanti un zinātnieki. Šo sanākumi vadīja *Daniel RIOT*, Eiropas *France 3* redaktors.
- 16. novembrī ombuds arī uzrunāja desmit žurnālistus *Radio France* mācību seminārā, ko organizēja *Quentin DICKINSON*, raidstācijas Eiropas lietu nodaļas vadītājs. Žurnālisti bija ieradusies no visas Francijas un pavadīja nedēļu Strasbūrā, lai iepazītos ar Eiropas iestāžu darbu. Ombuds paskaidroja savu lomu un stāstīja par sūdzību piemēriem, ko bija iesnieguši Francijas pilsoņi un struktūras.
- 17. novembrī ombudu intervēja *Alex TAYLOR* televīzijas programmai ar nosaukumu *Vivre en Europe*. Šī programma, kas veltīta konkrētiem ar Eiropu saistītiem jautājumiem, redzama katru mēnesi Francijas Nacionālās asamblejas televīzijas kanālā. *Alex TAYLOR* lūdza ombudu pastāstīt par viņa darbu pilsoņu labā un sūdzībām no Francijas, ar kurām viņš ir strādājis.
- 22. novembrī sakarā ar ombuda 2003. gada ziņojuma prezentāciju Eiropas Parlamentā *Olivier VERHEECKE* sniedza interviju tiešajā ēterā *François KIRCH* no Briseles radio *BFM* programmai ar nosaukumu *12-13 Europe*.
- 1. decembrī ombuds sniedza interviju televīzijā *Caroline DE CAMARET* no televīzijas kanāla *Public Sénat* programmai ar nosaukumu “*Paroles d’Europe*”. Žurnāliste lūdza ombudu pastāstīt par viņa darbu un konkrētu lietu piemēriem. Viņa vaicāja, kāda būs Eiropas Konstitūcijas ietekme uz ombuda darbu un pilsoņiem kopumā.
- 2. decembrī *P. N. DIAMANDOUROS* kopā ar Francijas ombudu, *Jean-Paul DELEVOYE* sniedza interviju *Les Annonces de la Seine* redaktoram *Jean-René TANCREDE*. Žurnālists vaicāja Eiropas ombudam par viņa iestādes sasniegumiem pēdējā desmitgadē, viņa centieniem cieši sadarboties ar saviem kolēģiem dalībvalstīs un viņa nākotnes prioritātēm.

- Vēlāk tajā pašā dienā *P. N. DIAMANDOUROS* bija intervija pa telefonu ar *Dominique DE COURCELLES* no *Radio France Internationale*. Intervijas mērķis bija izskaidrot Francijas pilsoņiem kad, kādēļ un kā viņiem jāiesniedz sūdzības ombudam.
- Šai intervijai sekoja preses konference, ko kopīgi organizēja Eiropas Komisijas pārstāvniecība un Eiropas Parlamenta Informācijas birojs Parīzē. Pēc priekšlasījuma "Eiropas Savienība: pilsoņu tiesības un ombuds" *P. N. DIAMANDOUROS* atbildēja uz jautājumiem par Pamattiesību hartu, sūdzībām, kas saistītas ar ekoloģiju, un iespējām atklāt Eiropas ombuda birojus katrā ES dalībvalstī. Aptuveni 15 žurnālisti piedalījās šajā pasākumā, ko vadīja *Yves GAZZO*, Komisijas pārstāvniecības vadītājs. Klātesošajiem žurnālistiem izplatīja Francijas ombuda presei sagatavoto informāciju par Eiropas ombuda vizīti Parīzē.

6.5 PUBLIKĀCIJAS

Lai pilsoņu vidū veicinātu sapratni par viņu tiesībām, it īpaši par tiesībām iesniegt sūdzības, ombuds cenšas informēt pēc iespējas plašāku auditoriju. Lai informētu galvenās iesaistītās puses un sabiedrību, iestāde pamatā izmanto drukātās publikācijas. 2004. gadā ir iznākušas un ieinteresētajām pusēm izplatītas šādas publikācijas:

2003. gada ziņojuma pavairotā versija (11 valodās)

2003. gada ziņojuma pavairotu versiju piedāvāja Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai aprīlī, lai Komisija varētu apspriest ombuda darbu pirms pilnās plenārās apspriešanas vēlāk tajā pašā gadā.

2003. gada ziņojums — kopsavilkums un statistika; pavairotā versija (20 valodās)

Aprīlī izdeva arī jaunā *2003. gada ziņojuma: kopsavilkuma un statistikas* pavairotu versiju, ko saņēma Lūgumrakstu komitejas locekļi 11 ES oficiālajās valodās un 9 pievienotajās valstu valodās.

Eiropas ombuds — informatīvais biļetens; 2. un 3. izlaidums (5 valodās)

Divreiz gadā iznākošā Eiropas ombudu tīkla un Starptautiskā ombudu institūta Eiropas reģiona informatīvā biļetena 2. un 3. izlaidumu attiecīgi aprīlī un oktobrī saņēma dalībvalstu, reģionu un vietējie ombudi Eiropā, kā arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas locekļi.

Brošūra Eiropas ombuds — no pirmā acu uzmetiena (25 valodās)

Lai padziļinātu plašākas sabiedrības izpratni par ombuda darbu, ombuds publicēja nelielu brošūru, kurā skaidroja, ko viņš var un nevar izdarīt, kā arī sniedza atrisināto sūdzību piemērus. Minētā brošūra, kas ir izdota ES oficiālajās, kā arī pievienotajās valstu un kandidātvalstu valodās, dod atbildes uz šādiem jautājumiem: "Ar kādām sūdzībām viņš var strādāt?", "Kas notiek, ja viņš nevar izskatīt sūdzību?", "Kādu rezultātu var sagaidīt?" un "Kas vēl man varētu palīdzēt?". 1. maijā to publicēja vairāk nekā 650 000 eksemplāros un plaši izplatīja. Vēlāk gada laikā to izdeva arī horvātu valodā.

Eiropas ombuds — vai viņš varētu Jums palīdzēt? brošūra un sūdzības veidlapa (21 valodā)

Drīz pēc jauno ES dalībvalstu pievienošanās 21 EK līguma valodā publicēja brošūru un sūdzības veidlapu *Eiropas ombuds — vai viņš varētu Jums palīdzēt?*. Brošūra, kas īsumā raksturo ombuda lomu un paskaidro, kurš un kādā veidā var iesniegt ombudam sūdzības, ir lietderīga norāde tiem, kas vēlas izmantot ombuda pakalpojumus. Septembrī to nosūtīja ombudiem, Eiropas Parlamenta

deputātiem, iestāžu pārstāvniecībām un informācijas birojiem, kā arī Eiropas Komisijas saziņas līdzekļiem un tīkliem.

2003. gada ziņojums — krāsainā versija (20 valodās)

Ombuda 2003. gada ziņojumu jaunā noformējumā izdeva 20 ES oficiālajās valodās, un oktobrī to saņēma Eiropas Parlamenta deputāti, citas ES struktūras un iestādes, kā arī ombudi, Eiropas Komisijas saziņas līdzekļi un tīkli. Lai pēc iespējas labāk izlietotu piešķirtos līdzekļus un ievērotu vides prasības, ombuds izlēma pilnu 2003. gada ziņojuma versiju izdot ierobežotā tirāžā (10 000 eksemplāros), vienlaicīgi padarot ziņojuma kopsavilkumu un statistiku (24 000 eksemplāros) pieejamus daudz plašākai auditorijai.

2003. gada ziņojuma kopsavilkums un statistika— krāsainā versija (20 valodās)

Ziņojuma kopsavilkuma un statistikas tulkojums 20 valodās bija pieejams novembrī, un to nosūtīja pilnā 2003. gada ziņojuma teksta saņēmējiem, kā arī nevalstiskajām organizācijām, patērētāju apvienībām, profesionālajām organizācijām un universitātēm.

6.6 TIEŠSAISTES SAZIŅA

Saziņa, izmantojot elektronisko pastu

2001. gada aprīlī tīmekļa vietnē iekļāva elektronisko sūdzību veidlapu, ko iespējams aizpildīt 12 valodās. Kopš Eiropas Savienības paplašināšanās 2004. gada 1. maijā šī veidlapa ir pieejama arī pārējās deviņās valodās. 55% no visām 2004. gadā saņemtajām sūdzībām iesniedza, izmantojot internetu; liela daļa no sūdzībām bija iesniegtas, lietojot elektroniskā formāta veidlapas.

2004. gadā uz ombuda galveno elektroniskā pasta adresi nosūtīto informācijas pieprasījumu skaits bija vislielākais. Kopā bija saņemtas 8010 elektroniskās vēstules, uz kurām arī atbildēja. No tām 4809 bija masveida vēstules, kas bija nosūtītas saistībā ar vairākām kampaņām attiecībā uz eitanāziju, Izraēlas drošības robežām, izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, roņu mazuļiem un tā saucamo “Butiljones lietu”. Uz visām elektroniskajām vēstulēm nosūtīja atbildes, izskaidrojot Eiropas ombuda pilnvaras, un, ja iespējams, sniedzot informāciju par to, kur risināt atbilstīgos jautājumus.

2004. gadā saņēma vairāk nekā 3200 individuālos informācijas pieprasījumus, salīdzinot ar aptuveni 2000 attiecīgi 2002. un 2003. gadā. Uz visiem saņemtajiem individuālajiem informācijas pieprasījumiem atbildēja attiecīgie ombuda līdzstrādnieki.

Tīmekļa vietnes attīstība

2004. gadā Eiropas ombuda tīmekļa vietni (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) pārveidoja, ņemot vērā lietotāju valodas. Aprīļa beigās tīmekļa vietnes mājas un navigācijas lapas, kas agrāk bija pieejamas 11 valodās, varēja lietot vēl 10 valodās, t.i., 9 jauno ES dalībvalstu valodās un īru valodā.

Tajā pašā mēnesī ombuds iesniedza 2003. gada ziņojumu Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai. Pirmo reizi ziņojuma kopsavilkumu izdeva atsevišķi. 2003. gada ziņojumu un kopsavilkumu publicēja tīmekļa vietnē 20 valodās.

Lai labāk informētu sabiedrību par ombuda darbu, jaunā brošūru *Eiropas ombuds — no pirmā acu uzmetiena* 2004. gadā pirmo reizi izdeva 25 valodās (21 EK līguma valodā un četrās kandidātvalstu valodās). Turklāt brošūru ar nosaukumu *Eiropas ombuds — vai viņš varētu Jums palīdzēt?*, kam pievienota sūdzības iesnieguma veidlapa, 2004. gadā izdeva vēlreiz, un pirmo reizi tā bija pieejama

21 valodā. Abus minētos izdevumus, kā arī sūdzības pieteikumu elektroniskā formā ievietoja tīmekļa vietnē visās valodās.

No 2004. gada 1. maija līdz 31. decembrim (pēc Eiropas Savienības paplašināšanās) Eiropas ombuda tīmekļa vietnes apmeklētāju skaits bija 195 228 — visvairāk angļu valodā (45 566), pēc tam franču, itāļu, spāņu, vācu un poļu valodās. Attiecībā uz apmeklētāju ģeogrāfisko sadalījumu, lielākais skaits bija no Itālijas (16 950), kā arī no Beļģijas, Spānijas, Francijas, Vācijas un Polijas.

Lai nodrošinātu Eiropas ombuda tīmekļa vietnes atbilstību ES tīmekļa vietņu augstākajām prasībām, 2004. gadā Eiropas ombuda birojs piedalījās Kopienas iestāžu organizētajā tīmekļa redakcijas komitejas darbā (*CEiii*). *CEiii* darbu vada Eiropas Komisijas Preses un komunikāciju ģenerāldirektorāts, un tā apvieno ES iestāžu un struktūru darbiniekus, kuri atbild par jautājumiem, kas saistīti ar elektronisko saziņu. 2004. gadā notika piecas minētās komitejas sanāksmes, kurās apsprieda un saskaņoja dažādus jautājumus, tostarp jautājumus attiecībā uz ES paplašināšanos, daudzvalodību, domēnu vārdiem, autortiesībām, vairāku iestāžu kopīgajām tīmekļa vietnēm un sadarbību attiecībā uz līgumiem un pakalpojumiem.

IEVADS

---

1 KOPSAVILKUMS

---

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

---

3 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTĀ PIEŅEMTIE LĒMUMI

---

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

---

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM STRUKTŪRĀM

---

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

---

7 PIELIKUMI

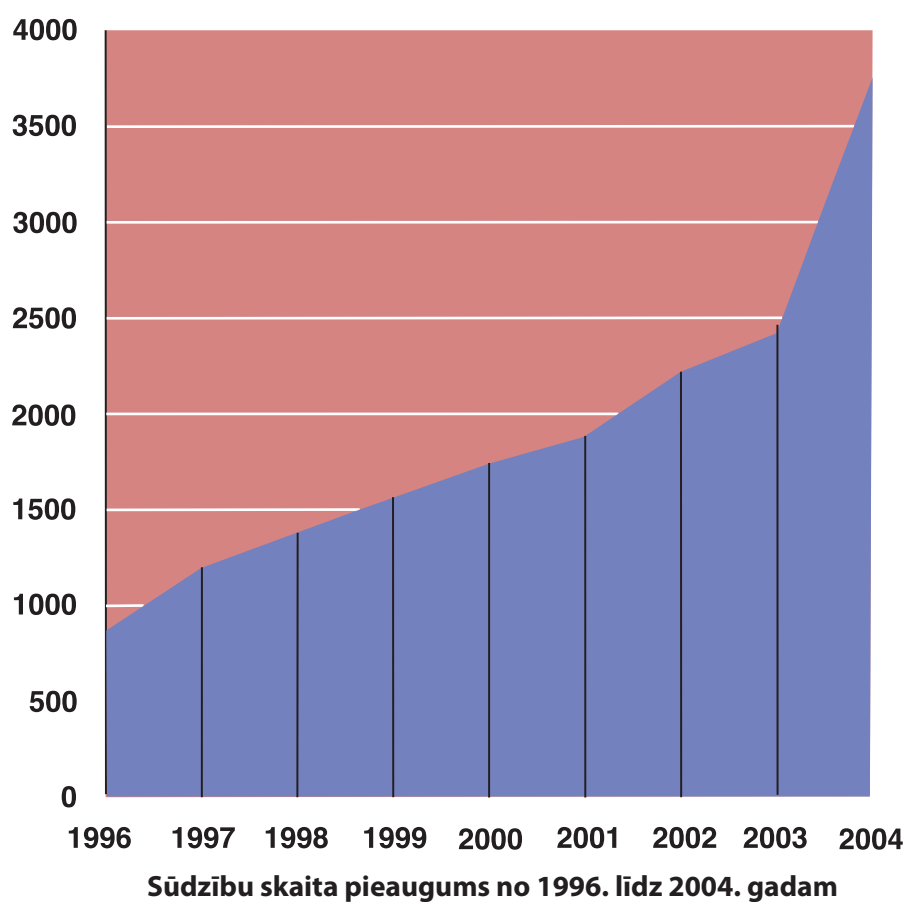

A STATISTIKA

1 2004. GADĀ IZSKATĪTĀS LIETAS

1.1 GADĀ IZSKATĪTO LIETU KOPSKAITS	4 048
– izmeklēšanas, kas 2003. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas.....	183 ¹
– sūdzības, par kuru pieņemamību 2003. gada 31. decembrī vēl nav lēmuma	131
– 2004. gadā saņemtās sūdzības	3 726
– pēc Eiropas ombuda iniciatīvas veiktās izmeklēšanas.....	8

1

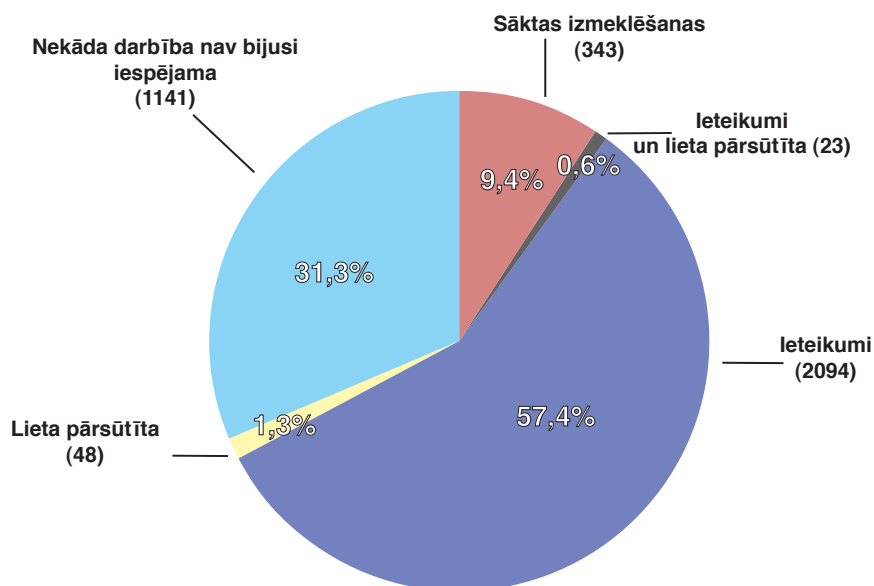
ieskaitot četras izmeklēšanas pēc Eiropas ombuda iniciatīvas un 179 sūdzību izmeklēšanas.

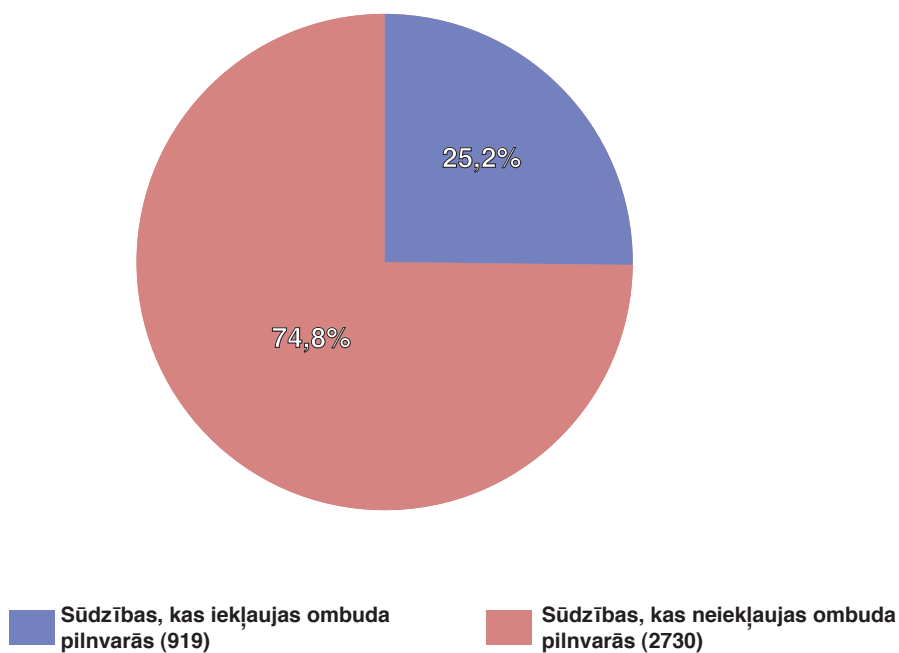
1.2 PIENĒMAMĪBAS/NEPIENĒMAMĪBAS PĀRBAUDE PABEIGTA 94,6%

1.3 SŪDZĪBU KLASIFIKĀCIJA

1.3.1 Pēc darbības veida, kādu Eiropas ombuds veicis, lai apmierinātu sūdzību iesniedzējus

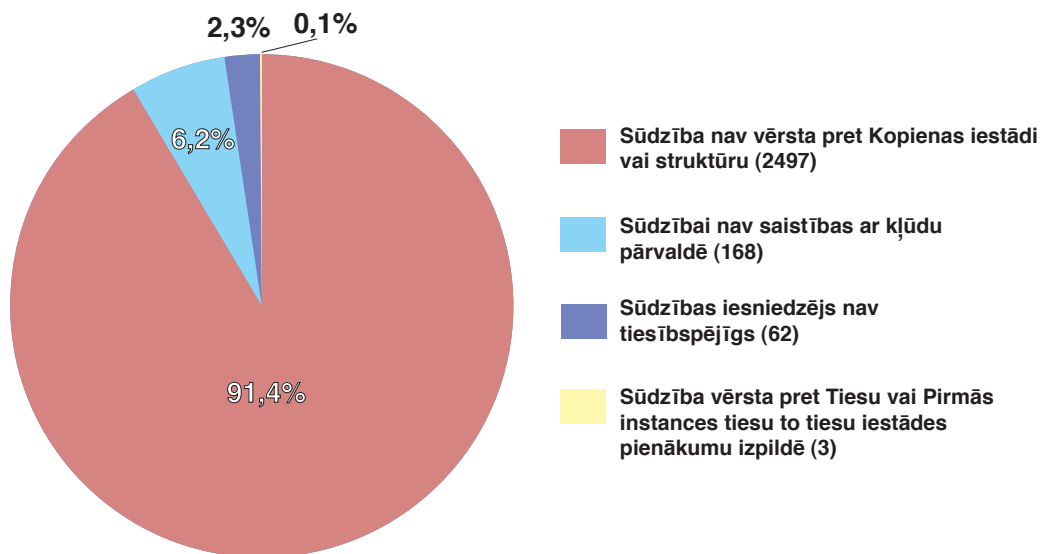

1.3.2 Pēc Eiropas ombuda pilnvarām

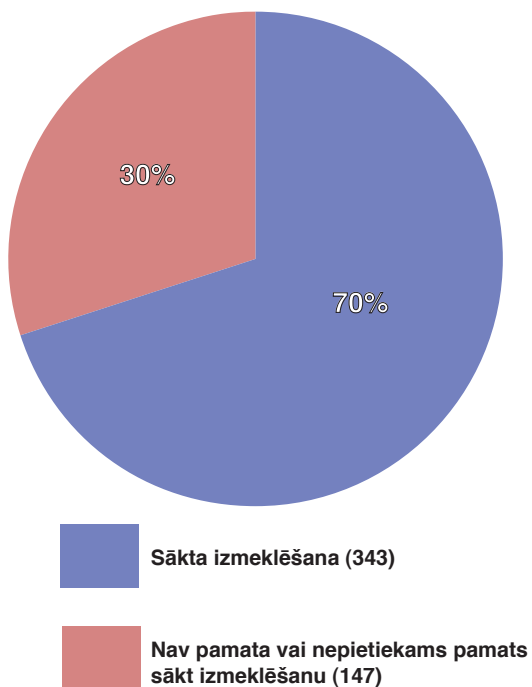

SŪDZĪBAS, KAS NEIEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

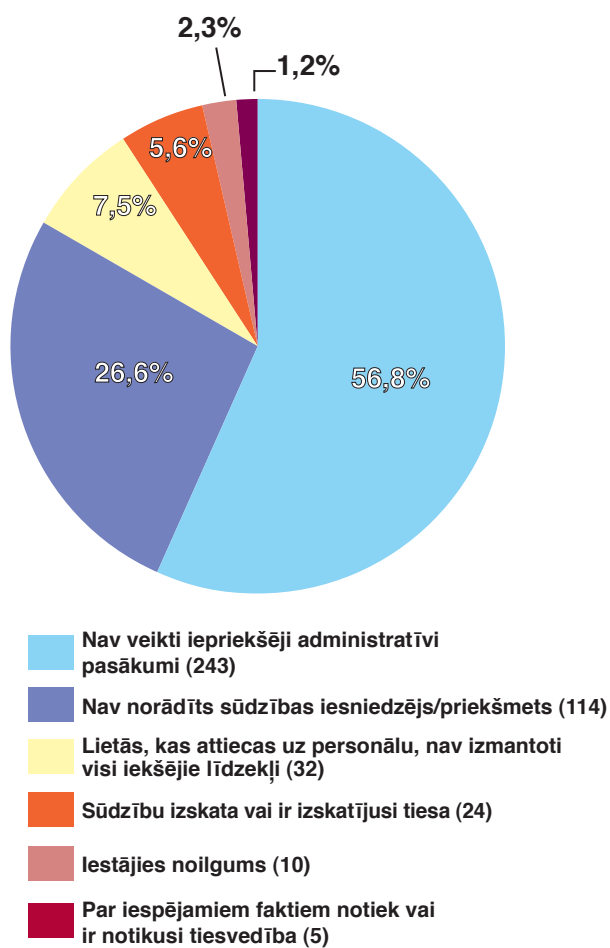

SŪDZĪBAS, KAS IEKĻAUJAS OMBUDA PILNVARĀS

Pieņemamās sūdzības

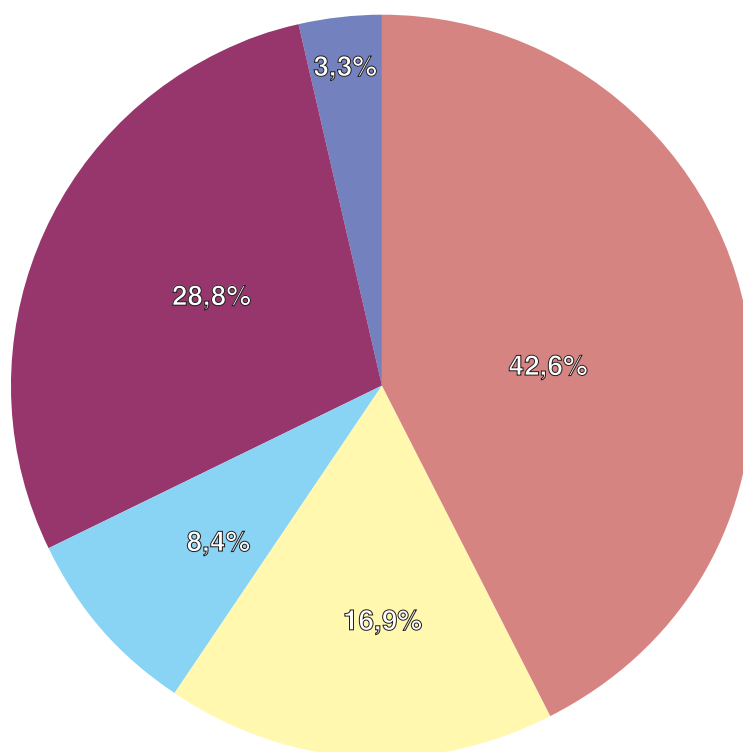

Nepieņemamās sūdzības

2 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

Ieteikums vērsties pie cita ombuda vai arī iesniegt lūgumrakstu reģionālā/nacionālā parlamentā (906)

Ieteikums vērsties pie Eiropas Komisijas (359)

Ieteikums iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam (179)

Ieteikums vērsties citās struktūrās (613)

Sūdzība pārsūtīta (71)

Eiropas Parlamentam (13)

Eiropas Komisijai (4)

Valsts vai reģionālajam ombudam (54)

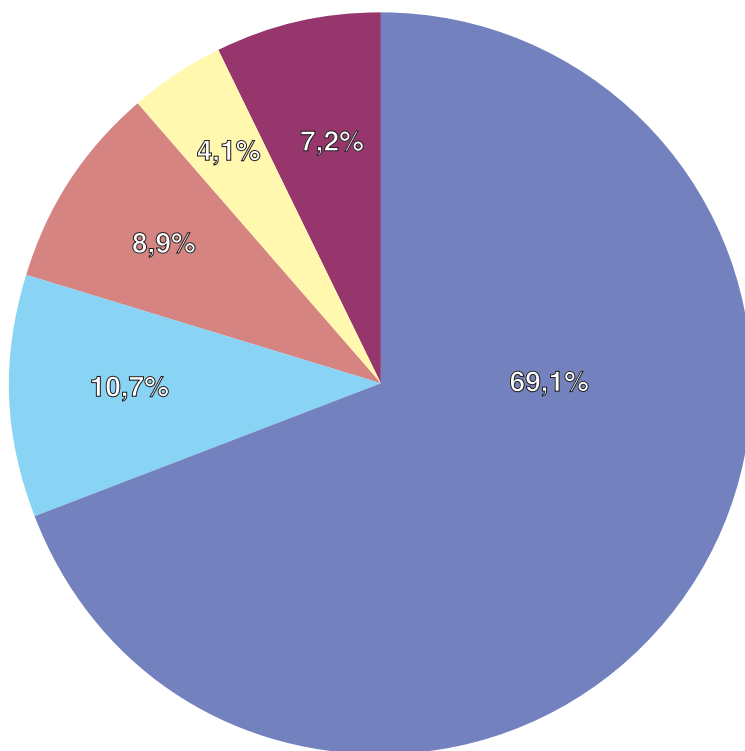

3 2004. GADĀ VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS 534

2004. gadā Eiropas ombuds veicis 534 izmeklēšanas, ieskaitot 351 izmeklēšanu, kas uzsāktas 2004. gadā (astoņas no tām pēc paša iniciatīvas) un 183 izmeklēšanas, kas 2003. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas.

3.1 IESTĀDES UN STRUKTŪRAS, PAR KURĀM VEIKTA IZMEKLĒŠANA

(Dažas lietas attiecas uz divām un vairāk iestādēm vai struktūrām)

Eiropas Komisija (375)

Eiropas Kopienų Personāla atlases birojs (58)

Eiropas Parlaments (48)

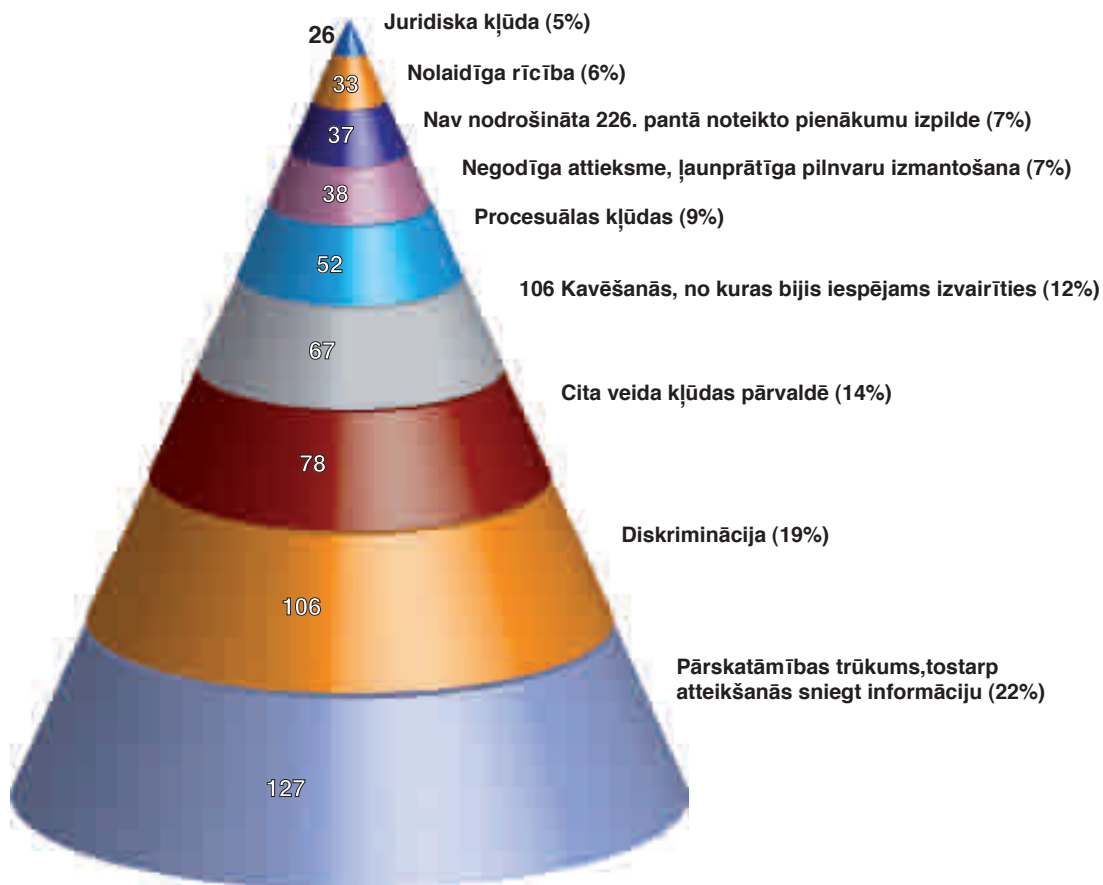
Eiropas Savienības Padome (22)

Citas (39):

Eiropas Investīciju banka	(7)
Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF)	(5)
Eiropas Savienības Reģionu komiteja	(5)
Eiropas Centrālā banka	(4)
Eiropas Kopienų Tiesa	(3)
Eiropas Revīzijas palāta	(3)
Eiropas Kopienų Ekonomikas un sociālo lietu komiteja	(3)
Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs	(2)
Eiropas Pārtikas drošības dienests	(1)
Eiropas Savienības Policijas misija Bosnijā Hercegovinā	(1)
Eurojust	(1)
Eiropols	(1)
Eiropas Kopienų Publikāciju birojs	(1)
Eiropas Universitātes institūts	(1)
Eiropas Vides aģentūra	(1)

3.2 PĀRVALDĒ IESPĒJAMO KĻŪDU VEIDI

(Dažos gadījumos iespējamas divu veidu kļūdas.)

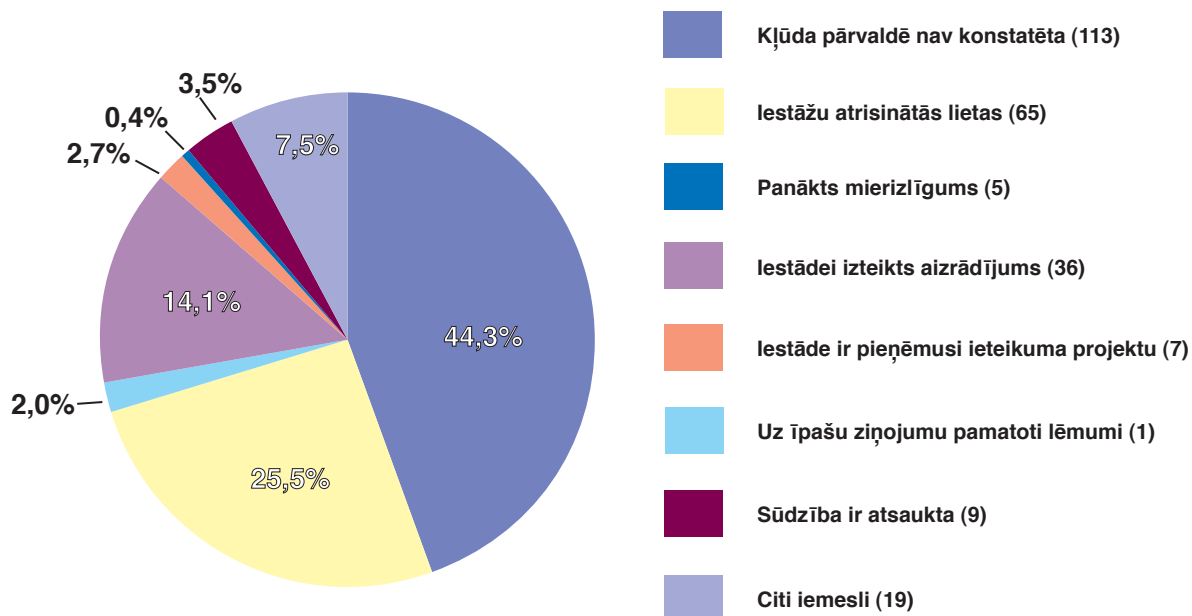
3.3 2004. GADĀ IESNIEGTIE MIERIZLĪGUMU PRIEKŠLIKUMI, IETEIKUMU PROJEKTI UN ĪPAŠIE ZIŅOJUMI

– mierizlīgumu priekšlikumi	12
– ieteikumu projekti	17
– īpašie ziņojumi	1

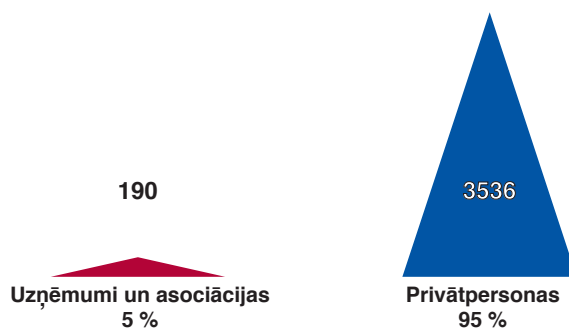
3.4 AR PAMATOTU LĒMUMU IZBEIGTAS IZMEKLĒŠANAS 251²

(Izmeklēšanu var izbeigt viena vai vairāku turpmāk norādīto iemeslu dēļ.)

4 2004. GADĀ REĢISTRĒTO SŪDZĪBU IZCELSME

4.1 SŪDZĪBU IESNIEDZĒJI

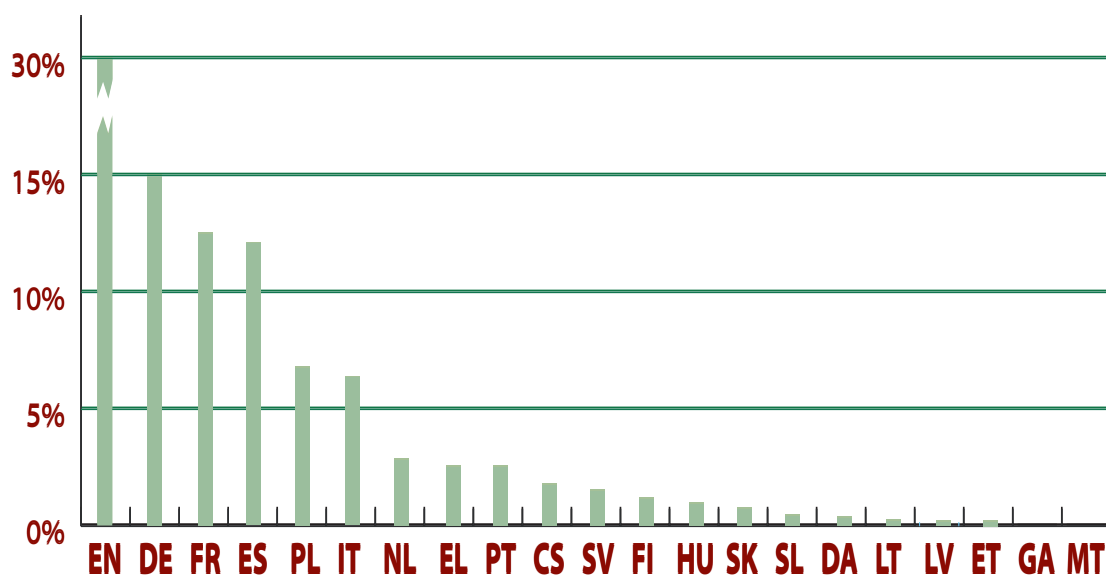

²

Ieskaitot četras lietas, kas izmeklētas pēc ombuda iniciatīvas.

4.2 SŪDZĪBU SADALĪJUMS ATBILSTĪGI VALODAI

4.3 SŪDZĪBU ĢEOGRĀFISKĀ IZCELSME

Valsts	Sūdzību skaits	% no visām sūdzībām	% no ES iedzīvotāju skaita	Koeficients ³
Malta	38	1,0	0,1	11,7
Luksemburga	40	1,1	0,1	10,9
Kipra	59	1,6	0,2	10,0
Beļģija	268	7,2	2,3	3,2
Slovēnija	38	1,0	0,4	2,3
Somija	73	2,0	1,1	1,7
Īrija	53	1,4	0,9	1,6
Grieķija	129	3,5	2,4	1,4
Spānija	482	12,9	9,2	1,4
Portugāle	116	3,1	2,3	1,4
Slovākija	52	1,4	1,2	1,2
Čehijas Republika	98	2,6	2,2	1,2
Zviedrija	84	2,3	2,0	1,2
Austrija	69	1,9	1,8	1,1
Polija	285	7,6	8,3	0,9
Dānija	32	0,9	1,2	0,7
Vācija	464	12,4	18,0	0,7
Nīderlande	88	2,4	3,5	0,7
Ungārija	53	1,4	2,2	0,6
Lietuva	18	0,5	0,8	0,6
Igaunija	7	0,2	0,3	0,6
Francija	303	8,1	13,5	0,6
Itālija	269	7,2	12,6	0,6
Latvija	9	0,2	0,5	0,5
Apvienotā Karaliste	195	5,2	13,0	0,4
Cits avots	404	10,9		

3

Šis rādītājs ir iegūts, dalot procentos izteikto sūdzību skaitu ar procentos izteikto iedzīvotāju skaitu. Ja iegūtais skaitlis ir lielāks nekā 1, tad tas norāda, ka attiecīgā valsts iesniedz ombudam vairāk sūdzību nekā būtu sagaidāms, ņemot vērā tās iedzīvotāju skaitu. Visi skaitļi tabulā ir noapaļoti līdz vienam ciparam aiz komata.

B OMBUDA BUDŽETS

Budžeta neatkarība

Eiropas ombuda Statūti sākotnēji paredzēja ombuda budžeta pievienošanu Eiropas Savienības kopbudžeta I daļai (Eiropas Parlaments).

Eiropas Savienības Padome 1999. gada decembrī nolēma, ka ombuda budžetam jābūt neatkarīgam. Kopš 2000. gada 1. janvāra⁴ ombuda budžets ir Eiropas Savienības budžeta neatkarīga daļa (VIII-A daļa).

Budžeta struktūra

Ombuda budžets iedalīts trīs sadaļās. 1. sadaļa ietver algas, piemaksas un citas ar personālu saistītās izmaksas. Tajā ietilpst arī ombuda un tā personāla komandējumu izmaksas. Budžeta 2. sadaļā iekļauti izdevumi saistībā ar ēkām, aprīkojumu, kā arī citi darbības izdevumi. Budžeta 3. sadaļa ietver tikai vienu apakšdaļu; tā sedz dalības maksas starptautiskās ombudu organizācijās

Sadarbība ar Eiropas Parlamentu

Lai novērstu administratīvā un tehniskā personāla pienākumu dublēšanu, Eiropas Parlaments tieši vai netieši nodrošina daudzus ombudam vajadzīgos pakalpojumus. Ombuds lielākā vai mazākā mērā izmanto Parlamenta dienestu palīdzību šādās jomās:

- personāla jautājumi, tostarp līgumu sagatavošana un lēmumi attiecībā uz personu tiesībām;
- finanšu revīzija un grāmatvedība;
- rakstiskā tulkošana, mutiskā tulkošana un iespieddarbi;
- biroja telpu noma;
- informātika, telekomunikācijas un pasta sūtījumi.

Pateicoties Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbībai, ir ievērojami ietaupīti Kopienas budžeta līdzekļi. Sadarbība ar Eiropas Parlamentu ir faktiski ļāvusi būtiski nepalielināt ombuda administratīvo personālu.

Ja ombudam sniegtie pakalpojumi rada Eiropas Parlamentam papildu tiešās izmaksas, tad maksājumu veic caur sadarbības kontu. Nodrošināšana ar telpām un rakstiskās tulkošanas pakalpojumi ir lielākie izdevumi, ko sedz šādā veidā.

2004. gada budžets paredzēja vienreizēju maksājumu Eiropas Parlamentam par sniegtajiem pakalpojumiem. To aprēķināja, pamatojoties uz Parlamenta darbinieku veltīto laiku ombuda biroja darbības nodrošināšanai, piemēram, darbinieku līgumu, algu un piemaksu pārvaldes, kā arī informātikas pakalpojumu nodrošināšanai.

Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbība sākās ar 1995. gada 22. septembra pamatnolīgumu, ko papildināja 1995. gada 12. oktobrī parakstītie nolīgumi par administratīvo sadarbību un par sadarbību budžeta un finanšu jomā.

1999. gada decembrī ombuds un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs parakstīja līgumu par minēto sadarbības nolīgumu atjaunošanu 2000. gadam, ietverot grozījumus un paredzot turpmāk šos nolīgumus atjaunot automātiski.

4

Padomes 1999. gada 13. decembra Regula 2673/1999, OV L 236/1.

2004. gada budžets

Ombuda štatu sarakstā 2004. gadam bija paredzētas 38 darba vietas.

Kopējais sākotnēji piešķirto līdzekļu apjoms 2004. gada ombuda budžetā bija EUR 5 817 468. 1. sadaļai (izdevumi, kas saistīti ar iestādē strādājošajiem) bija paredzēti EUR 4 944 500.00. 2. sadaļai (ēkas, iekārtas un dažādi darbības izdevumi) bija paredzēti EUR 869 968.00. 3. sadaļai (izdevumi saistībā ar iestādes veiktajiem īpašajiem uzdevumiem) bija paredzēti EUR 3 000.00.

Šajā tabulā ir norādīti 2004. gada izdevumi, ņemot vērā piešķirto līdzekļu apjomu.

1. sadaļa	€ 4 173 642,33
2. sadaļa	€ 892 632,78
3. sadaļa	€ 2 644,78
Kopā	€ 5 068 919,89

Ienākumus galvenokārt veido atskaitījumi no ombuda un personāla atalgojuma. Saņemto maksājumu apjoms 2004. gadā bija EUR 530 367,85.

2005. gada budžets

2004. gadā sagatavotais 2005. gada budžets paredz štatu sarakstu ar 51 darba vietu, proti, par 13 ietām vairāk nekā 2004. gadā. Šis palielinājums ir galvenokārt saistīts ar ES paplašināšanos, kā arī ar Eiropas ombuda biroja vajadzību pienācīgi pārzināt jauno dalībvalstu valodas un tiesu sistēmas.

Budžetā piešķirto līdzekļu kopsumma 2005. gadam ir EUR 7 312 614. 1. sadaļa (izdevumi, kas saistīti ar iestādē strādājošajiem) sastāda EUR 6 239 614. 2. sadaļa (ēkas, iekārtas un dažādi darbības izdevumi) — EUR 1 070 000. 3. sadaļai (izdevumi saistībā ar iestādes veiktajiem īpašajiem uzdevumiem) iedalīti EUR 3 000.

Paredzams, ka 2005. gada budžeta ieņēmumi sasniegs EUR 720 241.

C PERSONĀLS

EIROPAS OMBUDS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ir dzimis 1942. gada 25. jūnijā Atēnās, Grieķijā. Viņu ievēlēja Eiropas ombuda amatā 2003. gada 15. janvārī, un savus amata pienākumus viņš sāka pildīt 2003. gada 1. aprīlī. No 1998. līdz 2003. gadam bijis Grieķijas valsts pirmais ombuds. Kopš 1993. gada Atēnu Universitātes Politisko zinātņu un sabiedriskās administrācijas departamenta salīdzinošās politikas pasniedzējs (pašlaik akadēmiskajā atvaļinājumā). No 1995. līdz 1998. gadam ieņēmis Grieķijas Nacionālā sociālo pētījumu centra (*EKKE*) direktora un priekšsēdētāja amatu.

P. N. DIAMANDOUROS ir ieguvis bakalaura grādu Indiānas Universitātē (1963), maģistra grādu (1965), filozofijas maģistra grādu (1969) un doktora grādu (1972) Kolumbijas Universitātē. Pirms darba Atēnu Universitātē, kas aizsākās 1988. gadā, viņš strādāja kā lektors Ņujorkas Štata Universitātē un kā zinātniskais līdzstrādnieks Kolumbijas Universitātē. No 1980. līdz 1983. gadam viņš bija Atēnu Koledžas attīstības direktors Atēnās, Grieķijā. No 1983. līdz 1988. gadam *P. N. DIAMANDOUROS* bija Rietumeiropas, Tuvo un Vidējo Austrumu programmu vadītājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē. No 1988. gada līdz 1991. gadam viņš vadīja Grieķijas Starptautisko un stratēģisko pētījumu institūtu Atēnās, kas ir politisko pētījumu organizācija, dibināta ar *Ford and MacArthur Foundations* finansiālu atbalstu. 1997. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* strādāja kā politisko zinātņu viesprofesors *Juan March Centre for Advanced Studies in the Social Sciences* Madridē.

P. N. DIAMANDOUROS ieņēma Grieķijas Politisko zinātņu asociācijas priekšsēdētāja amatu (1992-98) un ASV Mūsdienu Grieķijas studiju asociācijas priekšsēdētāja amatu (1985-88). 1999. gadā viņu ievēlēja par Grieķijas Valsts cilvēktiesību komisijas locekli un 2000. gadā par Valsts administratīvās reformas padomes locekli. 2000. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās Bilderbergas konferencē. Kopš 1990. gada viņš ir Dienvideiropas apakškomitejas līdzpriekšsēdētājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē, kuras darbību finansē *Volkswagen Foundation*. *P. N. DIAMANDOUROS* ir viens no galvenajiem redaktoriem *Johns Hopkins University Press* izdotajai grāmatu sērijai par jauno Dienvideiropu un *Fulbright and National Endowment for the Humanities* pētījumu stipendiāts.

P. N. DIAMANDOUROS ir autors daudziem darbiem par Grieķijas, Dienvideiropas un Dienvidaustrumeiropas politiku un vēsturi, it īpaši par demokratizāciju, valsts un nācijas veidošanu, kā arī saikni starp kultūru un politiku.

EIROPAS OMBUDA SEKRETARIĀTS

Eiropas ombuda sekretariāts atbild par ombuda biroja darbu. Tas izstrādā ombuda darba kārtību, koordinē viņa ienākošo un izejošo korespondenci, konsultē par attiecībām ar citām ES iestādēm un struktūrām, atbild par iestādes darba protokola jautājumiem un pilda vispārējos ombuda sekretariāta pienākumus.

Nicholas CATEPHORES

Eiropas ombuda palīgs
Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Eiropas ombuda sekretāre
Tel. +33 3 88 17 25 28

JURIDISKAIS DEPARTAMENTS

Juridiskajā departamentā galvenokārt strādā juristi, kuri analizē Eiropas ombuda saņemtās sūdzības un veic to izmeklēšanas darbu. Juridiskā departamenta vadītājs konsultē ombudu par tiesisko stratēģiju un iestādes vadības jautājumiem, kā arī vada departamenta darbu. Juridiskā departamenta vadītāja vietnieks nodrošina iekšējās kvalitātes kontroles un informācijas sistēmu vadības darbu, un koordinē departamenta ieguldījumu ikgadējā ziņojuma sastādīšanā.

2004. gadā departamentā strādāja Juridiskā departamenta vadītājs, seši vecākie juridiskie padomnieki, pieci juristi, jurista palīgs un Juridiskā departamenta vadītāja palīgs. 2004. gadā Juridiskajā departamentā strādāja desmit stažieri.

Ian HARDEN

Juridiskā departamenta vadītājs
Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN ir dzimis 1954. gada 22. martā Norvičā, Anglijā. Viņš ir studējis jurisprudenci Čērčila koledžā Kembridžā, kur 1975. gadā ieguvis bakalaura grādu ar augstāko izcilību un 1976. gadā juridisko zinātņu bakalaura grādu (LLB). Pēc universitātes beigšanas no 1976. gada līdz 1990. gadam I. HARDEN bijis lektors Šefildas Universitātes Juridiskajā fakultātē, no 1990. līdz 1993. gadam vecākais lektors, no 1993. gada līdz 1995. gadam docētājs un no 1995. gada Valsts tiesību profesors. Eiropas ombuda birojā I. HARDEN sācis strādāt galvenā juridiskā padomnieka amatā 1996. gadā un vadījis sekretariāta darbu no 1997. līdz 1999. gadam; 2000. gadā viņš kļuvis par Juridiskā departamenta vadītāju. Viņš ir autors un līdzautors daudzām publikācijām par ES tiesībām un Valsts tiesībām, tostarp *The Contracting State* (Bekingema: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (Londona, CEPR, 1995) un *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). I. HARDEN ir Association Française des Constitutionnalistes un Lielbritānijas Study of Parliament Group biedrs.

Murielle RICHARDSON

Juridiskā departamenta vadītāja palīdze
Tel. +33 3 88 17 23 88

JURISTI

Juristi strādā ar sūdzībām; tās var iesniegt ombudam jebkurā no 21 Kopienas valodām. Viņi arī ierosina un veic izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, atbild uz pilsoņu informācijas pieprasījumiem, palīdz ombudam juridiskajos jautājumos, konsultē par juridiskajām procedūrām, tendencēm un tradīcijām tajās ES dalībvalstīs, no kurām viņi ir ieradušies un pārstāv ombudu dažos sabiedriskos pasākumos.

Elodie BELFY

Juridiskā asistente
Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Jurists
Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

Briseles biroja vadītāja
Vecākā juridiskā padomniece
Tel. +32 2 284 25 43

Alessandro DEL BON

Jurists (līdz 31.05.2004)
Tel. +33 3 88 17 23 82

Marjorie FUCHS

Jurists
Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Vecākais juridiskais padomnieks
Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Vecākā juridiskā padomniece
Tel. +33 3 88 17 27 46

Andrea JANOSI

Vecākā juridiskā padomniece
(līdz 30.09.2004)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Vecākais juridiskais padomnieks
Tel. +33 3 88 17 24 01

Tina NILSSON

Juriste
Tel. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Juriste
Tel. +33 3 88 17 23 85

Olivier VERHEECKE

Vecākais juridiskais padomnieks
Tel. +32 2 284 20 03

STAŽIERI**Mari AMOS**

Stažiere (no 01.02.2004 līdz 31.12.2004)

Sigita BRUZAITE

Stažiere (no 01.02.2004 līdz 31.07.2004)

Liv-Stephanie HAUG

Stažieris (līdz 31.07.2004)

Georgios KATHARIOS

Stažieris (no 01.09.2004)
Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Stažieris (no 01.09.2004)
Tel. +32 2 284 38 31

Jernej LETNAR CERNIC

Stažieris (no 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 29 64

Wiebke PANKAUKE

Stažiere (no 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 24 02

Pagona-Maria REKAITI

Stažiere (līdz 30.06.2004)

Andrea SACK

Stažiere (no 01.09.2004)
Tel. +33 3 88 17 39 31

Tereza SAMANOVA

Stažiere (no 01.02.2004 līdz 31.12.2004)

Asta UPTAITE

Stažiere (no 01.10.2004)
Tel. +32 2 284 26 09

ADMINISTRATĪVAIS UN FINANŠU DEPARTAMENTS

Administratīvais un finanšu departaments ir atbildīgs par visu to darbu, kas ombuda birojā nav saistīts ar jurisprudenci. Tajā ir trīs nodaļas — Personāla, administratīvā un finanšu nodaļa, Nodaļa darbam ar sūdzībām un Komunikāciju nodaļa. Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs arī koordinē departamenta darbu, vada tā darbiniekus, izsaka priekšlikumus un uzrauga iestādes administratīvo un finanšu stratēģiju, pārstāv ombudu vairākos starpinstitucionālos forumos un ir atbildīgs par ombuda budžeta plānošanu un izpildi.

João SANT'ANNA

Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA ir dzimis 1957. gada 3. maijā Setubalā, Portugālē. Viņš ir studējis jurisprudenci Lisabonas Universitātē no 1975. līdz 1980. gadam un 1981. gadā sācis strādāt par advokātu Lisabonā. No 1980. līdz 1982. gadam viņš ir strādājis par juristu Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļā. No 1982. līdz 1984. gadam J. SANT'ANNA ir turpinājis jurisprudences studijas intelektuālā īpašuma tiesību jomā Ludviga-Maksimiliāna Universitātē un Maksa Planka institūtā Minhenē. Pēc atgriešanās Portugālē 1984. gadā viņš iecelts par Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļas vadītāju. 1986. gadā J. SANT'ANNA kļuvis par Eiropas Parlamenta ierēdni un strādājis Informācijas un sabiedrisko attiecību, Zinātniskā darba, Personāla un Finanšu ģenerāldirektorātos un visbeidzot Eiropas Parlamenta Juridiskajā dienestā. 2000. gadā viņš sācis strādāt par Eiropas ombuda biroja Administratīvā un finanšu departamenta vadītāju.

PERSONĀLA, ADMINISTRATĪVĀ UN FINANŠU NODAĻA

Personāla, administratīvā un finanšu nodaļa funkciju ziņā ir visdaudzveidīgākā nodaļa.

Finanšu atbildību, kas izriet no tā, ka Eiropas ombudam ir neatkarīgs budžets, uzticēta četriem finanšu referentiem, kas ir atbildīgi par budžeta sagatavošanu un tā izpildi.

Informācijas un tehnoloģiju speciālists, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, ir atbildīgs par visām biroja prasībām saistībā ar informācijas tehnoloģijām. Viņš atbild par darbinieku izmantotajām programmatūrām un aparatūru, veido datu bāzes un citas iekšējās lietošanas programmas, ierosina un realizē iepirkumus un noraksta aprikojumu, kā arī nodrošina atbalstu lietotājiem.

Citi būtiski uzdevumi, ko nodrošina nodaļa, ir personāla un tā atlases jautājumi, ienākošā un izejošā korespondence, telefona savienojumi, biroja infrastruktūra, dokumentu tulkošanas koordinācija, juridisko uzziņu bibliotēka un iestādes arhīvs.

Rachel DOELL*Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROU MONT***Finanšu referents**Tel. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Finanšu referente (no 01.05.2004)**Tel. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Finanšu referents (līdz 29.02.2004)***Isgouhi KRIKORIAN***Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***Informācijas tehnoloģiju speciālists**Tel. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Sekretārs**Tel. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Sekretārs**Tel. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Sekretāre (līdz 30.11.2004)***Véronique VANDAELE***Finanšu referente**Tel. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 23 94***Christophe WALRAVENS***Finanšu referents (no 01.02.2004)**Tel. +33 3 88 17 24 03***KOMUNIKĀCIJU NODAĻA**

Komunikāciju nodaļa ir atbildīga par iestādes saziņas politiku ar ES iestādēm un struktūrām, ombudu tīklu un sabiedrību kopumā. Sektors arī nodrošina efektīvu saziņu ombuda birojā.

Preses un komunikāciju referents, kā arī interneta un komunikāciju referents kopīgi nodrošina ombudam konsultācijas komunikāciju jomā. Viņi atbild par tiem uzdevumiem, kas saistīti ar ombuda informācijas vizītēm esošajās un nākamajās ES dalībvalstīs, ar pasākumiem ārpus ombuda biroja, runām, gada ziņojuma sastādīšanu (sadarbojoties ar Juridisko departamentu), sakariem ar ombudiem visā Eiropā; katrs no viņiem ir atbildīgs par darbu ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijām un internetu. Komunikāciju nodaļas palīgs pilda dažādus uzdevumus, it īpaši saistībā ar internetu, publikācijām un sakariem, kā arī ir atbildīgs par grupu organizēšanu Strasbūras biroja apmeklējumam.

Komunikāciju referents nodrošina svarīgu saikni starp Komunikāciju nodaļu un Juridisko departamentu. Viņš atbild par iekšējās komunikācijas jautājumiem, piemēram, biroja juridisko iekšējo tīklu, televīzijas un radio materiālu arhīvu, kā arī jaunā personāla sākotnējo apmācību. Viņš arī strādā ar iestādes galveno e-pasta adresi un ir atbildīgs par procedūru izstrādi efektīvam darbam ar sūdzībām un informācijas pieprasījumiem.

Rosita AGNEW*Preses un komunikāciju referente**Tel. +32 2 284 25 42***Ben HAGARD***Interneta un komunikāciju referents**Tel. +33 3 88 17 24 24***Alessandro DEL BON***Komunikāciju referents (no 01.06.2004)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Dace PICOT-STIEBRIŅA***Komunikāciju nodaļas asistente**Tel. +33 3 88 17 40 80*

SŪDZĪBU IZSKATĪŠANAS NODAĻA

Sūdzību izskatīšanas nodaļa ir atbildīga par Eiropas ombudam iesniegto sūdzību reģistrāciju, sadali un uzskaiti. Nodaļa nodrošina, lai visas sūdzības būtu reģistrētas datu bāzē, apstiprinātas un pārsūtītas Juridiskajam departamentam. Tā ir atbildīga par visas ar sūdzībām saistītās, ienākošās un izejošās korespondences pārzināšanu, nodrošinot to, ka sūdzību reģistrāciju datu bāzē atjauno visā to izskatīšanas laikā, ievērojot beigu datumus, veidojot sūdzību statistiku un meklējot dokumentus, kas attiecas uz šīm sūdzībām.

Séverine BEYER*Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 23 93***Isabelle FOUCAUD***Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 23 91***Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA***Sekretārs (no 05.01.2004)**Tel. +33 3 88 17 20 91***Isabelle LECESTRE***Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 24 29***Evelyne BOUTTEFROY***Sekretāre**Tel. +33 3 88 17 24 13***Gabrielle SHERIDAN***Sekretāre (no 16.02.2004)**Tel. +33 3 88 17 24 08***Elaine DRAGO***Sekretāre (no 01.11.2004)**Tel. +33 3 88 17 33 31*

D LĒMUMU RĀDĪTĀJS

1 PĒC LIETAS NUMURA

2002

1435/2002/GG	74
1769/2002/(IJH)ELB	91
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1963/2002/IP	90
1986/2002/OV	75
2007/2002/ADB	76
2185/2002/IP	77
2204/2002/MF	78

2003

0253/2003/ELB	94
0260/2003/OV	72
0278/2003/JMA	79
0378/2003/MF	87
0415/2003/(IJH)TN	70
0701/2003/IP	80
0753/2003/GG	80
0821/2003/JMA	53
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0900/2003/TN	59
0907/2003/ELB	54
0953/2003/(FA)OV	86
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1219/2003/GG	95
1286/2003/JMA	60
1304/2003/(ADB)PB	61
1319/2003/ADB	81

1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1481/2003/OV	62
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
1624/2003/ELB	83
1874/2003/GG	84
1949/2003/(TN)(IJH)TN	67
2046/2003/GG	73
2124/2003/ADB	67
2126/2003/PB	55
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
2210/2003/MHZ	93
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	98
2239/2003/(AJ)TN	85
2333/2003/GG	85
2371/2003/GG	55
OI/1/2003/ELB	100
OI/2/2003/GG	98
OI/5/2003/IJH	100

2004

0032/2004/GG	97
0220/2004/GG	69
0221/2004/GG	62
0326/2004/IP	63
0435/2004/GG	68
0480/2004/TN	64
0520/2004/TN	68
0760/2004/GG	95
1044/2004/GG	65

2. PĒC TEMATA

Lauksaimniecība (KLP)

1219/2003/GG	95
0760/2004/GG	95

Pilsoņu tiesības

0753/2003/GG	80
1286/2003/JMA	60
2333/2003/GG	85
2371/2003/GG	55
0220/2004/GG	69
1044/2004/GG	65

Konkurences politika

1963/2002/IP	90

Patērētāju politika

2126/2003/PB	55

Līgumi

1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1986/2002/OV	75
0953/2003/(FA)OV	86
1874/2003/GG	84
1949/2003/(TN)(IJH)TN	67
2124/2003/ADB	67
0435/2004/GG	68

Sadarbība attīstības jomā

0253/2003/ELB	94
1624/2003/ELB	83
2124/2003/ADB	67
0326/2004/IP	63

Izglītība, profesionālā apmācība un jaunatne

0221/2004/GG	62

Vide

0278/2003/JMA	79
2124/2003/ADB	67

Nodarbinātība

0480/2004/TN	64

Brīva personu un pakalpojumu kustība

0701/2003/IP	80

Sabiedrības veselība

0849/2003/JMA	58
2126/2003/PB	55

Pētniecība un tehnoloģijas

1876/2002/OV	56

Valsts palīdzība

2185/2002/IP	77

Personāls

– Pieņemšana darbā

1435/2002/GG	74
0378/2003/MF	87
0821/2003/JMA	53
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1571/2003/OV	89
1600/2003/ADB	66
2216/2003/MHZ	88
2225/2003/(ADB)PB	98

– Citi jautājumi

2204/2002/MF	78
0907/2003/ELB	54
1319/2003/ADB	81
2046/2003/GG	73
2210/2003/MHZ	93
OI/1/2003/ELB	100
OI/2/2003/GG	98
0032/2004/GG	97

Transports

2239/2003/(AJ)TN	85

3. PĒC VARBŪTĒJO PĀRVALDES KĻŪDU VEIDA

Novēršama kavēšanās

1963/2002/IP	90
2185/2002/IP	77
0260/2003/OV	72
1319/2003/ADB	81
1949/2003/(TN)(IJH)TN	67
2124/2003/ADB	67
2333/2003/GG	85
0435/2004/GG	68

Diskriminācija

0278/2003/JMA	79
0821/2003/JMA	53
1367/2003/OV	82
2210/2003/MHZ	93
2216/2003/MHZ	88
2126/2003/PB	55
OI/2/2003/GG	98
0326/2004/IP	63

Kļūdas 226. panta procedūrā

2007/2002/ADB	76
0701/2003/IP	80
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0480/2004/TN	64
1044/2004/GG	65

Informācijas atteikuma trūkums

1986/2002/OV	75
0415/2003/(IJH)TN	70
0753/2003/GG	80
0907/2003/ELB	54
1110/2003/ELB	65
1196/2003/ELB	96
1286/2003/JMA	60
1319/2003/ADB	81
1320/2003/(ADB)ELB	71
1367/2003/OV	82
1874/2003/GG	84
2126/2003/PB	55

2239/2003/(AJ)TN	85
2371/2003/GG	55

Pārredzamības trūkums

1304/2003/(ADB)PB	61
1481/2003/OV	62
0220/2004/GG	69

Juridiska kļūda

0900/2003/(IJH)TN	59
1571/2003/OV	89

Nolaidīga rīcība

1963/2002/IP	90
2185/2002/IP	77
2204/2002/MF	78
0260/2003/OV	72
1600/2003/ADB	66

Procesuālas kļūdas

1769/2002/(IJH)ELB	91
2007/2002/ADB	76
2216/2003/MHZ	88
OI/1/2003/ELB	100
0326/2004/IP	63

Pamatojuma trūkums

0953/2003/(FA)OV	86

Negodīga attieksme

1435/2002/GG	74
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	90
1889/2002/GG	74
1986/2002/OV	75
0378/2003/MF	87
0953/2003/(FA)OV	86
1219/2003/GG	95
2046/2003/GG	73
0032/2004/GG	97
0221/2004/GG	62

Cita veida kļūdas pārvaldē

1876/2002/OV	56
1986/2002/OV	75
0253/2003/ELB	94
0953/2003/(FA)OV	86
1624/2003/ELB	83
2183/2003/(TN)(IJH)TN	68
OI/5/2003/IJH	100

KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU?

PA PASTU:

Eiropas ombuds
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

PA TELEFONU:

+33 3 88 17 23 13

PA FAKSU:

+33 3 88 17 90 62

PA ELEKTRONISKO PASTU:

euro-ombudsman@europarl.eu.int

TĪMEKĻA VIETNE:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

PĀRDOŠANA UN ABONĒŠANA

Publikāciju biroja publikācijas par samaksu ir pieejamas pārdošanas punktos visā pasaulē.

Kā es varu iegūt kādu publikāciju?

Kad esat izskatījuši pārdošanas punktu sarakstu, sazinieties ar jūsu izvēlēto pārdevēju, lai izdarītu pasūtījumu.

Kur es varu iegūt pārdošanas punktu sarakstu?

- Apmeklējiet Publikāciju biroja tīmekļa vietni <http://publications.eu.int/>
- vai pasūtiet izdruku pa faksu (352) 2929-42758

Publikāciju birojs

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-60-2

9 789295 022607